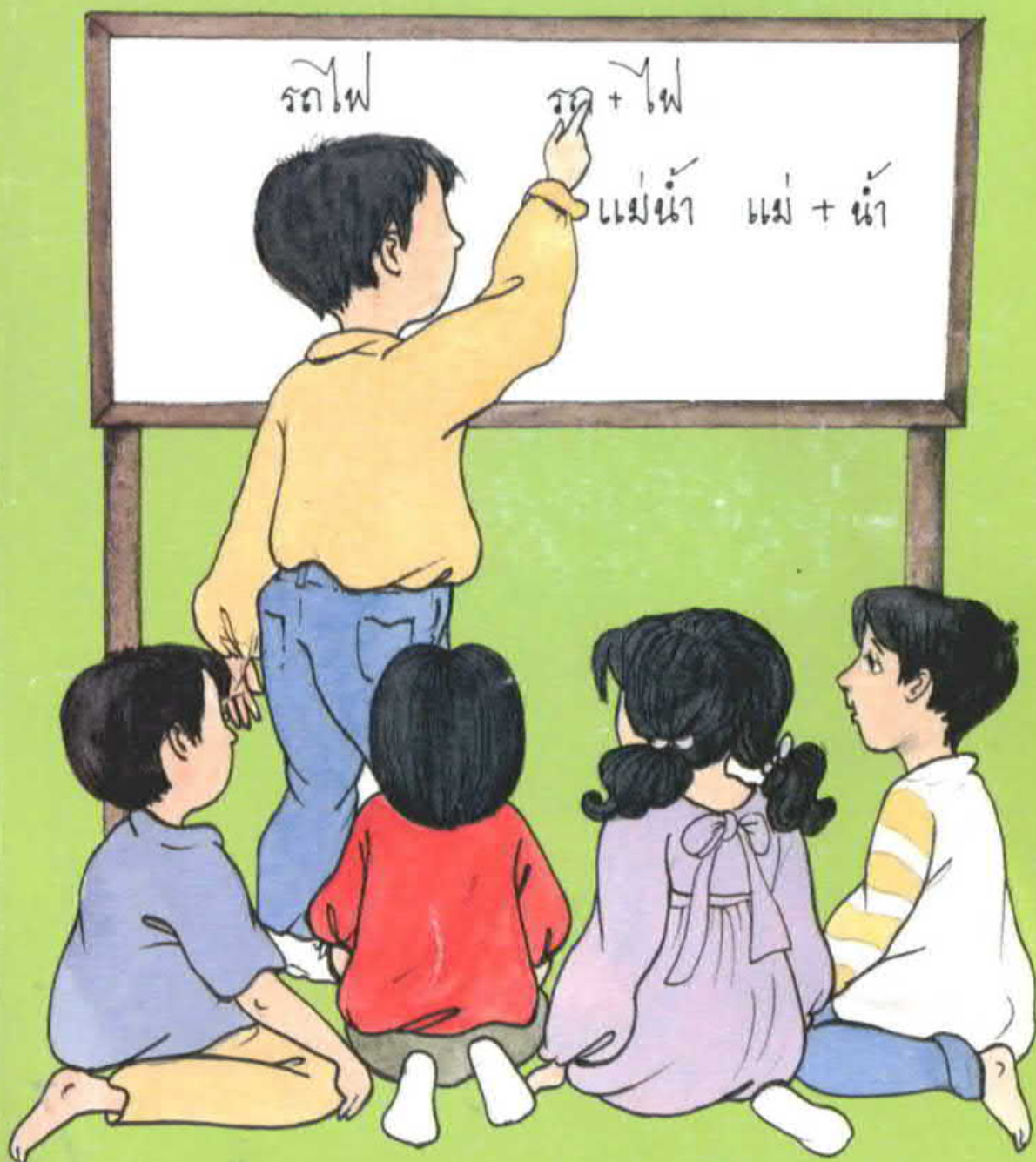

การสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับการเรียนการสอน

กลุ่มทักษะ (ภาษาไทย)

ระดับประถมศึกษา

รายงานการวิจัย

เรื่อง

การสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับการเรียนการสอน
กลุ่มทักษะ (ภาษาไทย) ระดับประถมศึกษา

กลุ่มวิจัยพัฒนาการเรียนรู้

กองวิจัยทางการศึกษา

กรมวิชาการ

กระทรวงศึกษาธิการ

2538

000253

กองวิจัย

เอกสารงานวิจัยทางการศึกษาอันดับที่ 186/2538
กองวิจัยทางการศึกษา กรมวิชาการ
กระทรวงศึกษาธิการ

คำนำ

ภาระหน้าที่หลักประการหนึ่งของกรมวิชาการ คืองานซึ่งมุ่งเน้นในการศึกษา ค้นคว้า วิเคราะห์ วิจัย เพื่อแก้ปัญหาและพัฒนาการจัดการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการในทุกๆระดับ จึงจำเป็นต้องเป็นผู้ริเริ่มและพัฒนางานวิจัยทางด้านการศึกษาให้มีระบบแบบแผน กว้างขวาง และครอบคลุม เพื่อให้เกิดประโยชน์โดยตรงต่อการกำหนดแนวทางการพัฒนาการจัดการศึกษา และเพื่อเป็นส่วนส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้บริหารการศึกษา ครูอาจารย์ ตลอดจนนักการศึกษาที่เกี่ยวข้องได้มีความรู้และมีส่วนในการนำผลงานการวิจัยไปประยุกต์ใช้ในการดำเนินงานพัฒนาหลักสูตร กระบวนการเรียนการสอน สื่อ กิจกรรม การวัดและประเมินผลการศึกษา ให้มีประสิทธิภาพสูงสุด อีกทั้งเพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถในการพัฒนาตน พัฒนาอาชีพ และพัฒนาสังคมอย่างสมบูรณ์ ฉะนั้นเพื่อให้การศึกษา ค้นคว้า วิจัยดังกล่าวเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและเพื่อการนำผลการวิจัยมาใช้ให้เกิดประโยชน์อย่างคุ้มค่า กรมวิชาการจึงได้ดำเนินโครงการสังเคราะห์งานวิจัยทางการศึกษาที่มีในประเทศไทย เพื่อให้เป็นแหล่งข้อมูล สำหรับการศึกษา ค้นคว้า วิจัยของผู้ที่เกี่ยวข้องในโอกาสต่อไป ซึ่งในการสังเคราะห์ครั้งนี้ได้มุ่งเน้นไปที่งานวิจัยเกี่ยวกับการเรียนการสอนกลุ่มทักษะ (ภาษาไทย) ระดับประถมศึกษา ด้วยเล็งเห็นความสำคัญของภาษาไทยที่เป็นภาษาประจำชาติ เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสาร และเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ตลอดชีวิตอีกทั้งคาดหวังให้ผลการวิจัยนี้มีส่วนช่วยพัฒนาการดำเนินงานโครงการวิจัยการพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนการสอนกลุ่มทักษะ (ภาษาไทย) ระดับประถมศึกษาให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

กรมวิชาการ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าเอกสารรายงานการวิจัยฉบับนี้จะก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดสำหรับผู้ที่เกี่ยวข้องในการวางแผนพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาของชาติอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง โดยเฉพาะด้านการเรียนการสอนภาษาไทย ระดับประถมศึกษา

(นางกษมา วรวรรณ ณ อยุธยา)

อธิบดีกรมวิชาการ

บทคัดย่อ

การสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับการเรียนการสอนกลุ่มทักษะ (ภาษาไทย) ระดับประถมศึกษา

การสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับการเรียนการสอนกลุ่มทักษะ (ภาษาไทย) มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเกี่ยวกับสภาพการเรียนการสอน ปัญหา อุปสรรค และปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน ตลอดจนนวัตกรรมที่นำมาใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนกลุ่มทักษะ (ภาษาไทย) ระดับประถมศึกษา ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ได้แก่ งานวิจัยที่เกี่ยวกับการเรียนการสอนในกลุ่มทักษะ (ภาษาไทย) ระดับประถมศึกษาของหน่วยราชการ สถานศึกษาที่เกี่ยวข้องจำนวน 31 เรื่อง วิทยานิพนธ์ระดับปริญญาโทและดุษฎีบัณฑิตของสถาบันอุดมศึกษาทั้งในส่วนกลาง และส่วนภูมิภาค จำนวน 270 เรื่อง ซึ่งพิมพ์เผยแพร่ระหว่างปี 2525-2536 รวมจำนวนทั้งสิ้น 301 เล่ม การเก็บรวบรวมข้อมูลเริ่มต้นจากการศึกษาบทคัดย่อของงานวิจัยเพื่อคัดเลือกและจำแนกงานวิจัยที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการเรียนการสอนภาษาไทย จากนั้นจึงทำการศึกษารายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์และบันทึกผลการศึกษาลักษณะและรายละเอียดของงานวิจัยนั้นๆ โดยใช้แบบวิเคราะห์งานวิจัยที่สร้างขึ้น และวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบวิเคราะห์โดยแบ่งเป็น 2 ตอนคือ ตอนที่ 1 การสังเคราะห์เชิงปริมาณ และตอนที่ 2 การสังเคราะห์เชิงเนื้อหา

ผลการวิจัย

1. ผลการสังเคราะห์เชิงปริมาณ

พบว่าส่วนใหญ่เป็นงานวิจัยประเภทวิทยานิพนธ์ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ และของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร คิดเป็นร้อยละ 23.92 และ 21.93 ตามลำดับ รองลงมาเป็นวิทยานิพนธ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมีจำนวนร้อยละ 15.61 โดยส่วนใหญ่เป็นงานวิจัยทดลอง คิดเป็นร้อยละ 75.42 รองลงมาเป็นงานวิจัยสำรวจและงานวิจัยเชิงวิเคราะห์หาความสัมพันธ์คิดเป็นร้อยละ 20.59 และ 3.99 ส่วนใหญ่พิมพ์เผยแพร่ในช่วงปี 2531 คิดเป็นร้อยละ 11.63 และพิมพ์เผยแพร่ในปี 2529 และ 2533 ในจำนวนที่เท่ากันคือร้อยละ 10.96 และพิมพ์เผยแพร่ในปี 2535 คิดเป็นร้อยละ 10.29 งานวิจัยดังกล่าวส่วนใหญ่ศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 คิดเป็นร้อยละ 18.94 และร้อยละ 17.61 รองลงมาเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และ ปีที่ 5 ในจำนวนที่เท่ากันคือร้อยละ 14.29 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยจะมี 2 ลักษณะคือ ลักษณะแรกเป็นประเภทสื่อและอุปกรณ์ ซึ่งส่วนใหญ่ ได้แก่ แผนการสอน คิดเป็นร้อยละ 12.73 รองลงมา ได้แก่ แบบฝึก คิดเป็นร้อยละ 11.29 ลักษณะที่สองเป็นประเภทใช้เป็น

เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยส่วนใหญ่ ได้แก่ แบบสอบถาม และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคิดเป็นร้อยละ 9.98 และร้อยละ 9.19 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนใหญ่ ร้อยละ 23.65 ได้แก่ การหาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) และทดสอบความแตกต่างโดยวิธีเปรียบเทียบค่า t (t -test) รองลงมาคือหาค่าความถี่และค่าร้อยละคิดเป็นร้อยละ 9.64 และการหาค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือ (P) คิดเป็นร้อยละ 7.63 สำหรับการวิจัยทดลองส่วนใหญ่เป็นการทดลองด้านทักษะการอ่านและเรื่องที่เกี่ยวกับการอ่าน คิดเป็นร้อยละ 46.26 รองลงมาเป็นการศึกษาทดลองในภาพรวมไม่แยกทักษะและเป็นทักษะการเขียน และเรื่องที่เกี่ยวกับการเขียนคิดเป็นร้อยละ 18.94 และ ร้อยละ 16.74 ตามลำดับ ส่วนการวิจัยสำรวจส่วนใหญ่จะศึกษาในภาพรวมไม่แยกทักษะ คิดเป็นร้อยละ 43.24 รองลงมาเป็นการสำรวจที่เน้นทักษะด้านการอ่านและการเขียน คิดเป็นร้อยละ 32.43 และ ร้อยละ 16.22 ตามลำดับ

2. ผลการสังเคราะห์เชิงเนื้อหา 4 ด้าน มีดังต่อไปนี้คือ

2.1 ปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการเรียนการสอน

พบว่าปัจจัยหลัก 3 ปัจจัยคือ 1) ความพร้อมทางการเรียน 2) ทักษะทางภาษาในการ ฟัง พูด อ่าน เขียน 3) เจตคติ ซึ่งในแต่ละปัจจัยส่งผลต่อการจัดการเรียนการสอนดังนี้ ความพร้อมทางการเรียน นักเรียนที่มีความพร้อมทางภาษาไทยจะรู้คำด้านการออกเสียงและด้านความหมายสูงกว่านักเรียนที่มีความพร้อมต่ำ ทักษะทางภาษาในการฟัง นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ภาษาไทยด้านการฟังเพื่อการสื่อสารสูง จะเป็นนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ด้านการฟัง ปานกลาง และต่ำ ทักษะทางภาษาในการพูด นักเรียนที่เรียนในระดับชั้นสูงขึ้นไปจะมีพัฒนาการทางภาษาพูดด้านจำนวนคำและความซับซ้อนของประโยคมากกว่านักเรียนที่เรียนอยู่ในระดับต่ำกว่า ทักษะทางภาษาในการอ่าน นักเรียนหญิงมีความเข้าใจ ความสามารถด้านการอ่านและอัตราเร็วในการอ่านสูงกว่านักเรียนชาย นักเรียนที่ได้รับการส่งเสริมจากผู้ปกครองมากมีนิสัยรักการอ่านสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการส่งเสริมจากผู้ปกครองน้อย ทักษะทางภาษาในการเขียน นักเรียนที่มีความถนัดทางการเรียนสูงจะมีความสามารถทางการเขียนสูงกว่านักเรียนที่มีความถนัดทางการเรียนต่ำ นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์สูงจะมีความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์สูง นักเรียนหญิงมีความสามารถทางการเขียนสูงกว่านักเรียนชาย และพบว่าเจตคติ ในการอ่านมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ในการอ่าน โดยเจตคติในการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เพศหญิงสูงกว่าเพศชาย แต่เจตคติในการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เพศหญิงกับเพศชายไม่แตกต่างกัน

2.2 สภาพการณ์การเรียนการสอน

พบว่า ด้านทักษะการอ่านได้มีการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านในลักษณะต่าง ๆ คือ การเล่านิทาน การแนะนำหนังสือ การแข่งขันตอบปัญหา การจัดนิทรรศการ และการประกวดผลงานของนักเรียน ด้านทักษะการเขียนนักเรียนชายและหญิงต่างสังกัดมีความสนใจต่อวิธีเขียนความเรียงไม่แตกต่างกัน โดยนักเรียนมีความสนใจในการเขียนคำสัมผัสคล้องจอง การเขียนความเรียงจากภาพและการเขียนความเรียงโดยวิธีเสรีตามลำดับ นอกจากนี้ยังพบว่า

พฤติกรรมการสอนภาษาไทยจะมี 3 ลักษณะหลักๆ คือ การดำเนินการสอน การใช้สื่อการสอน และการสร้างบรรยากาศ โดยโรงเรียนที่มีความก้าวหน้าด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย จะมีการวางแผนโดยอาศัยการสำรวจสภาพปัจจุบัน ปัญหาและข้อมูลผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ภาษาไทยปีที่ผ่านมา มีการพัฒนาครูทั้งโดยการอบรมและจัดหาเอกสารให้ เลือกครูเข้าสอน ตามความสามารถและเตรียมการสอนทุกครั้ง โดยกิจกรรมที่ครูจัดมากที่สุดคือการฝึกอ่าน คำยากและอ่านเพื่อจับใจความ มีการใช้สื่อโดยสื่อที่ครูใช้มากที่สุดคือแบบฝึกหัด มีการประเมินผล การสอนด้วยวิธีทดสอบย่อย ผู้บริหารเข้าเยี่ยมชั้นเรียนเพื่อแนะนำให้ครูใช้วิธีสอนหลาย ๆ วิธี ส่งเสริมให้จัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรประเภทการประกวดแข่งขันและมีการติดตามประเมินผล การใช้หลักสูตรภาษาไทย

2.3 ปัญหาการเรียนการสอน

1) ตัวครู พบว่ามี 5 ด้านคือ หลักสูตร โดยมีปัญหามากคือการขาดเอกสาร หลักสูตรและวัสดุหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน โดยมีปัญหามากคือ ครูผู้สอนไม่ค่อยมีเวลา ในการเตรียมการสอน สอนไม่ทันตามเวลาที่กำหนด สื่อการเรียนการสอน โดยมีปัญหาการ ขาดแคลนสื่อ ขาดทักษะและงบประมาณในการผลิตสื่อ การวัดผลและประเมินผล โดยมีปัญหา ขาดความเข้าใจในการวัดผลและประเมินผล ขาดความสามารถในการสร้างเครื่องมือ การ นำเนื้อหาการเรียนมาใช้วัดและประเมินผลและขาดงบประมาณเพื่อจัดซื้อเครื่องมือในการวัด และประเมินผล การสอนซ่อมเสริม สำหรับเด็กอ่อนและการสอนอ่านอักษรนำ

2) ตัวนักเรียน พบว่ามีปัญหามากในเรื่องขาดเรียนบ่อย นอกนั้นจะเป็น ปัญหาทักษะทางภาษาในการพูด อ่านและเขียน โดยการพูดมีปัญหาการออกเสียงพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และการแบ่งจังหวะยังไม่ถูกต้อง การเรียงคำผิดตำแหน่ง ขาดคำที่จำเป็นใน ประโยค ใช้คำไม่ถูกต้อง ใช้คำไม่สื่อความหมาย ไม่ตรงความหมาย ออกเสียงเป็นอีกเสียงหนึ่ง ทำให้สื่อความหมายผิด การอ่านมีปัญหาในเรื่องนักเรียนอ่านโดยใช้นิ้วชี้ไปตามอักษร การเขียนมีปัญหาในเรื่องรูปแบบที่เขียนผิด โดยมีปัญหามากในการเขียนผิดที่การันต์ ผิดที่ วรรณยุกต์ และผิดที่ตัวสะกด

2.4 นวัตกรรมที่นำมาใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอน มี 3 ด้านคือ

1) วิธีสอน ผลจากการใช้วิธีสอนและเทคนิคการสอนที่แตกต่างกันส่วนใหญ่ ทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าการสอนแบบปกติ นอกจากนี้ยังมีส่วนในการ เสริมสร้างทักษะทางภาษาให้มีพัฒนาการสูงขึ้น

2) ปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน พบว่า มีส่วนช่วยส่งผลต่อความ เข้าใจในการอ่าน

3) สิ่งสนับสนุนการสอน พบว่า สื่อและอุปกรณ์ประเภทต่าง ๆ ที่นำมา ใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอน ซึ่งได้แก่ แบบฝึก ชุดการสอน หนังสือนิทาน และอื่น ๆ ส่วนใหญ่ช่วยเสริมสร้างทักษะทางภาษาด้านการฟัง พูด อ่าน เขียน ให้มีพัฒนาการสูงขึ้น

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
คำนำ	ก
บทกัตย่อ	ข
สารบัญ	จ
บทที่ 1 บทนำ	1
ความสำคัญ และความเป็นมา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	2
ขอบเขตของการวิจัย	2
นิยามศัพท์	2
ข้อจำกัดของการวิจัย	2
ประโยชน์ของการวิจัย	2
บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	3
ตอนที่ 1 แนวการจัดการเรียนการสอนภาษาไทย	3
โครงสร้างหลักสูตรภาษาไทย	5
เนื้อหาและกิจกรรมภาษาไทย	6
การจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนภาษาไทย	12
ตอนที่ 2 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับการสอนภาษาไทย	15
แนวคิดในการสอนภาษาไทย	15
ทฤษฎีที่เกี่ยวกับการสอนภาษา	18
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	25
ประชากรที่ใช้ในการวิจัย	25
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	25
การเก็บรวบรวมข้อมูล	25
การวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูล	26
การเสนอผลการสังเคราะห์ข้อมูล	26
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	27
ตอนที่ 1 ผลการสังเคราะห์เชิงปริมาณ	28
ตอนที่ 2 ผลการสังเคราะห์เชิงเนื้อหา	63

บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	89
สรุปผลการวิจัย	89
อภิปรายผล	100
ข้อเสนอแนะ	102
บรรณานุกรม	105
ภาคผนวก	135
ภาคผนวก ก วิธีสอน เทคนิคการสอนแบบต่าง ๆ ที่นำมาใช้ ในการพัฒนาการเรียนการสอน	137
ภาคผนวก ข แบบวิเคราะห์งานวิจัย	159
คณะผู้ดำเนินการวิจัย	163

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญและความเป็นมา

ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์อย่างหนึ่งซึ่งแสดงถึงความเป็นชาติไทย การมีภาษาของชาติ นอกจากมีไว้เพื่อติดต่อสื่อสารกันในชีวิตประจำวันให้เข้าใจความหมาย ความคิด ความรู้สึก ซึ่งกันและกันแล้วยังทำให้คนในชาติสำนึกถึงความเป็นไทยอีกด้วย จึงควรที่จะธำรงรักษาไว้ให้มีอยู่สืบไป ซึ่งวิธีหนึ่งคือ การถ่ายทอดสู่เยาวชนรุ่นหลังด้วยการให้การศึกษา ในเรื่องนี้ หลักสูตรประถมศึกษาพุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ซึ่งเป็นแบบแผนของการ จัดกระบวนการเรียนการสอน ได้กำหนดให้ภาษาไทยอยู่ในกลุ่มทักษะที่เป็นเครื่องมือการ เรียนรู้ โดยมุ่งให้ผู้เรียนมีพัฒนาการทางภาษาในด้าน การฟัง พูด อ่าน และเขียน ตามควร แก่วัย เห็นคุณค่าของภาษา สามารถใช้เป็นเครื่องมือสื่อความคิด ความเข้าใจ รักการอ่าน แสวงหาความรู้ และมีเหตุผล โดยเชื่อว่าผู้ที่มีทักษะภาษาไทยดี จะสามารถใช้ภาษาเป็น เครื่องมือสื่อความคิดความเข้าใจ และแสวงหาความรู้ในสรรพวิชาสาขาต่าง ๆ ได้ นอกจากนี้ การเรียนการสอนกลุ่มประสบการณ์อื่นในระดับประถมศึกษาจะประสบผลสำเร็จมากน้อย เพียงใดนั้นส่วนหนึ่งย่อมขึ้นอยู่กับทักษะทางภาษาของนักเรียน และกระบวนการเรียนการสอน ภาษาไทย ซึ่งควรได้มีการฝึกให้ครบถ้วนต่อเนื่องและสม่ำเสมอทั้งสี่ด้านคือ การฟัง พูด อ่าน เขียน เพื่อให้สามารถนำความรู้ความเข้าใจ และทักษะทางด้านภาษาไทยไปใช้ในชีวิตประจำวัน ได้อย่างเหมาะสม

ภาษาไทยนับว่ามีความสำคัญในฐานะที่เป็นภาษาประจำชาติอันแสดงถึงความเป็น เอกราชของชาติไทย เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสาร เป็นมรดกทางวัฒนธรรมของชาติ การเรียนการสอนภาษาไทยจึงควรที่จะปลูกฝังให้ผู้เรียนเห็นคุณค่า มีความรู้ ทักษะ และเจตคติ ที่ถูกต้อง ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาดตนเองและสังคม แต่จากผลการประเมินการใช้ หลักสูตรของกรมวิชาการ และการประเมินความก้าวหน้าคุณภาพนักเรียนของสำนักงาน- คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติที่ผ่านมา ปรากฏว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชานี้ ยังอยู่ในระดับที่ไม่น่าพอใจ

ด้วยเหตุดังกล่าวกรมวิชาการจึงได้จัดทำโครงการสังเคราะห์เอกสารงานวิจัยเกี่ยวกับการเรียนการสอนกลุ่มทักษะ (ภาษาไทย) ระดับประถมศึกษาขึ้น เพื่อใช้เป็นข้อมูลพื้นฐาน ประกอบการดำเนินงาน โครงการพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนการสอนกลุ่มทักษะ (ภาษาไทย) ระดับประถมศึกษาให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ด้วยเล็งเห็นความสำคัญของวิชานี้ที่จะต้องได้รับการ พัฒนา เนื่องด้วยภาษาไทยเป็นภาษาประจำชาติที่คนไทยทุกคนจำเป็นต้องใช้ในการติดต่อ สื่อสาร และเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ไปตลอดชีวิต

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อสังเคราะห์งานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับสภาพการเรียนรู้การสอน ปัญหาอุปสรรค และปัจจัยที่เกี่ยวข้องตลอดจนนวัตกรรมที่นำมาใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนของกลุ่มทักษะ (ภาษาไทย) ระดับประถมศึกษา

ขอบเขตการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการสังเคราะห์งานวิจัยที่เกี่ยวกับการเรียนการสอนกลุ่มทักษะ (ภาษาไทย) ระดับประถมศึกษาครั้งนี้คือ งานวิจัยส่วนบุคคล หน่วยราชการ สถาบันการศึกษา วิทยานิพนธ์ระดับปริญญาโท ปริญญาตรี และดุษฎีบัณฑิตของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทยทั้งในส่วนกลาง และส่วนภูมิภาค ที่พิมพ์เผยแพร่ระหว่างปี พ.ศ. 2525-2536 มีจำนวนทั้งหมด 301 เล่ม

นิยามศัพท์

งานวิจัยเกี่ยวกับการเรียนการสอนกลุ่มทักษะ (ภาษาไทย) ระดับประถมศึกษา หมายถึง งานวิจัยส่วนบุคคล หน่วยราชการ สถาบันการศึกษา วิทยานิพนธ์ระดับปริญญาโท ปริญญาตรี และดุษฎีบัณฑิตของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนภาษาไทย ระดับประถมศึกษา ซึ่งจัดพิมพ์เผยแพร่ระหว่างปี 2525-2536

การสังเคราะห์งานวิจัย หมายถึง การนำงานวิจัยหลายๆ เล่มที่ศึกษาเนื้อหาสาระประเภทเดียวกันซึ่งครั้งนี้ได้แก่ การศึกษาที่เกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการเรียนการสอน สภาพการเรียนรู้การสอน ปัญหาการเรียนการสอนและนวัตกรรมที่นำมาใช้ในการเรียนการสอนกลุ่มทักษะ (ภาษาไทย) ระดับประถมศึกษา มาวิเคราะห์อย่างมีระบบและสรุปตามประเด็นที่ศึกษาให้เห็นชัดเจนด้วยวิธีการสังเคราะห์ทั้งเชิงปริมาณ และเชิงคุณลักษณะ

ข้อจำกัดของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีข้อจำกัดในเรื่องของแหล่งข้อมูล ทั้งนี้เนื่องจากงานวิจัยบางฉบับสูญหาย คงเหลือแต่บทคัดย่อซึ่งทำให้การประมวลสาระสำคัญของประเด็นไม่สมบูรณ์เท่าที่ควร

ประโยชน์ของการวิจัย

1. เป็นข้อมูลพื้นฐานประกอบการดำเนินงานโครงการวิจัยพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนการสอนกลุ่มทักษะ (ภาษาไทย) ระดับประถมศึกษา
2. เป็นแนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาไทย สำหรับครูผู้สอนโดยตรง ในการที่จะนำผลการวิจัยไปประยุกต์ใช้ให้สอดคล้อง และเหมาะสมกับสภาพแวดล้อมในท้องถิ่นของตน อันจะทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
3. ให้ความรู้อันจะเป็นประโยชน์ต่อผู้บริหารโรงเรียน หน่วยงานต้นสังกัด และผู้ที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาระบบการจัดการศึกษาระดับประถมศึกษาอย่างต่อเนื่อง
4. เป็นแหล่งข้อมูลในการศึกษาค้นคว้าเพื่อการพัฒนางานวิจัยเกี่ยวกับการเรียนการสอนกลุ่มทักษะภาษาไทย ระดับประถมศึกษาในโอกาสต่อไป

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับการสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับการเรียนการสอน
กลุ่มทักษะ (ภาษาไทย) ระดับประถมศึกษา จะได้นำเสนอเป็น 2 ตอนคือ

ตอนที่ 1 แนวการจัดการเรียนการสอนภาษาไทย

ตอนที่ 2 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาไทย

ตอนที่ 1 แนวการจัดการเรียนการสอนภาษาไทย

จุดประสงค์ของหลักสูตร และการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาไทยตามความ
มุ่งหวังของหลักสูตร (กรมวิชาการ 2535 : 7) หลักสูตรภาษาไทยระดับประถมศึกษา มี
จุดประสงค์เพื่อมุ่งให้ผู้เรียนมีพัฒนาการทางภาษาทั้งในด้านการฟัง พูด อ่าน และเขียน ตาม
ควรแก่วัย เห็นคุณค่าของภาษา สามารถใช้เป็นเครื่องมือสื่อความคิด ความเข้าใจ รักการอ่าน
แสวงหาความรู้ และมีเหตุผล จึงต้องปลูกฝังให้มีคุณลักษณะดังต่อไปนี้

- 1) มีทักษะในการฟัง พูด อ่าน และเขียน โดยมีความรู้ความเข้าใจหลักเกณฑ์
อันเป็นพื้นฐานของการเรียนภาษา
- 2) สามารถใช้ภาษาติดต่อสื่อสาร ทั้งการรับรู้และถ่ายทอดความรู้สึนึกคิด
อย่างมีประสิทธิภาพและสัมฤทธิ์ผล
- 3) สามารถใช้ภาษาได้ถูกต้องเหมาะสมกับกาลเทศะ และบุคคล ตลอดจน
สามารถใช้ภาษาในเชิงสร้างสรรค์ได้
- 4) มีนิสัยรักการอ่าน รู้จักเลือกหนังสืออ่าน และใช้เวลาว่างในการแสวงหาความรู้
เพิ่มเติมจากหนังสือ สื่อมวลชน และแหล่งความรู้อื่น ๆ
- 5) สามารถใช้ประสบการณ์จากการเรียนภาษาไทยมาช่วยในการคิด ตัดสินใจ
แก้ปัญหา และวินิจฉัยเหตุการณ์ต่าง ๆ อย่างมีเหตุผล
- 6) มีความรู้ ความเข้าใจ และเจตคติที่ถูกต้องต่อการเรียนภาษาไทย และวรรณคดี
ทั้งด้านวัฒนธรรมประจำชาติ และการสร้างเสริมความมั่งคั่งในชีวิต

จากจุดประสงค์ดังกล่าว การเรียนการสอนภาษาไทยจึงมุ่งหวังให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะ
ดังต่อไปนี้ (กรมวิชาการ 2534 : 8-9)

1. ใช้ภาษาสื่อความได้

ให้ผู้เรียนมีทักษะทางภาษา ได้แก่ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนสามารถ
นำไปใช้ในการติดต่อสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยผู้เรียนจะต้องมีพฤติกรรม ดังนี้

1.1 ใช้ภาษาได้ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ทางภาษา สามารถพูดออกเสียงได้ชัดเจน ถูกต้อง และใช้คำในการพูดได้ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ทางภาษา อ่านออกเสียงได้ชัดเจน ถูกต้อง คล่องแคล่ว และเขียน คำ วลี ประโยค และข้อความ ได้ถูกต้องตามอักขรวิธี

1.2 ใช้ภาษาได้เหมาะสมกับกาลเทศะและบุคคล เน้นการใช้ภาษา ให้เหมาะสมกับบุคคล เวลา โอกาส และสถานที่ การใช้ภาษาอย่างเป็นทางการ และไม่เป็นทางการ ใช้ภาษา ระดับต่าง ๆ อย่างเหมาะสม เช่น พูดกับเพื่อนใช้ถ้อยคำที่แสดงความเป็นกันเอง พูดกับผู้อาวุโสกว่าใช้คำพูดที่ยกย่องและสุภาพ พูดกับพระบรมวงศานุวงศ์ต้องใช้คำราชาศัพท์ เป็นต้น นอกจากนี้จะเน้นการใช้ภาษาให้เหมาะสมกับกาลเทศะและบุคคลแล้วยังต้องคำนึงถึงมารยาท และบุคลิกภาพที่ดีในการใช้ภาษา ซึ่งจะช่วยให้การสื่อความมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

1.3 มีความคิดและวิจารณ์ญาณในการใช้ภาษา สามารถใช้ความคิดในการลำดับเหตุการณ์ คิดวิเคราะห์หาหลักการ วิพากษ์ วิจารณ์ และสรุปความ พัฒนาให้ผู้เรียนรู้จักคิด และใช้ภาษาเพื่อการสื่อความ

2. เห็นคุณค่าและความงามของภาษาไทย

มุ่งให้ผู้เรียนเห็นความสำคัญและประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนภาษาไทยและช่วยอนุรักษ์ไว้ในฐานะที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรมของชาติ ผู้เรียนจะต้องมีพฤติกรรม ดังนี้

2.1 ตระหนักในความสำคัญของภาษาไทย ให้ผู้เรียนเห็นคุณค่าของการเรียนภาษาไทย โดยชี้ให้เห็นประโยชน์ของการเรียนภาษาไทยว่า การมุ่งมั่นเรียนภาษาไทยจนสามารถใช้ภาษาไทยได้ดี มีหลักเกณฑ์นั้น จะช่วยพัฒนาตนเองหลายด้าน นับตั้งแต่ช่วยให้มีสมรรถภาพในการสื่อความได้ดี เป็นเครื่องมือให้การเรียนรู้วิชาการต่าง ๆ และการใช้ภาษาไทยได้ดี จะช่วยสร้างบุคลิกภาพ ตลอดจนเป็นเครื่องนำทางไปสู่ความสำเร็จในชีวิตได้หลาย ๆ อย่าง

2.2 เห็นความงามของภาษาไทย โดยให้ผู้เรียนได้สัมผัสสัทรร้อยแก้ว และร้อยกรอง ที่มีคุณค่า มีความไพเราะ อ่านแล้วเกิดภาพพจน์ มีความอึ้งใจ สุขใจ เพื่อเป็นพื้นฐานให้ผู้เรียนเกิดความรักและชื่นชมในการเรียนภาษาไทย รักภาษาไทย ห่วงแหน และอนุรักษ์ภาษาไทยให้คงอยู่ตลอดไป

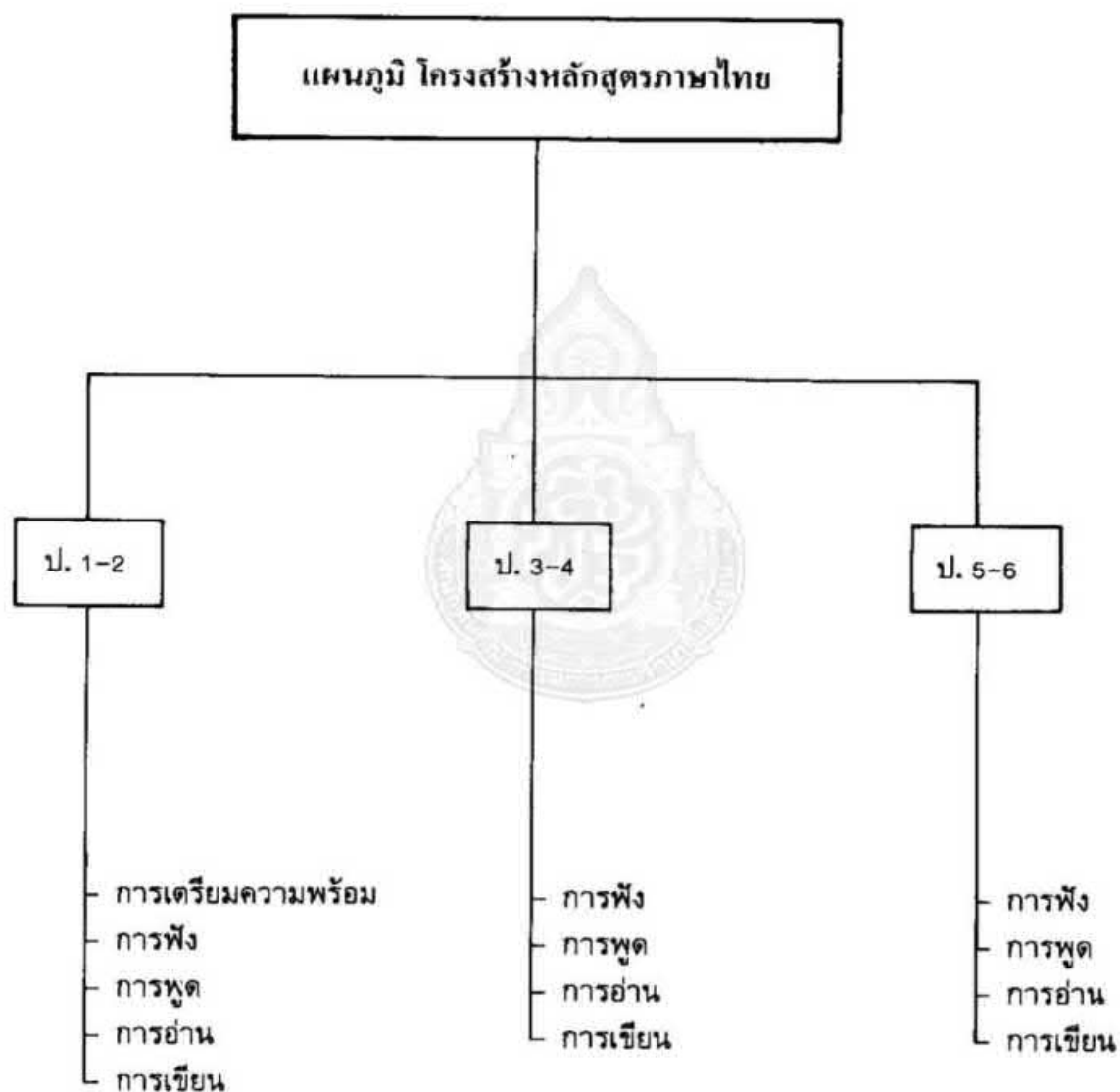
2.3 มีความภูมิใจในการใช้ภาษาไทย โดยเน้นให้ผู้เรียนชื่นชมและยกย่องผู้ที่ใช้ภาษาไทยได้ถูกต้อง ภูมิใจในภาษาไทย และพยายามพัฒนาการใช้ภาษาของตน

3. มีนิสัยรักการอ่าน

ส่งเสริมให้ผู้เรียนอ่านคล่อง เขียนคล่อง มีนิสัยที่ดีในการอ่าน อ่านหนังสือได้หลายประเภทและอ่านได้เป็นจำนวนมาก มีนิสัยรักการอ่าน ซึ่งจะเป็นพฤติกรรมที่ส่งเสริมการเรียนรู้ และสร้างนิสัยในการแสวงหาความรู้ ผู้เรียนที่มีนิสัยรักการอ่านจะมีความรู้และความคิดกว้างไกล ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการดำรงชีวิต

โครงสร้างหลักสูตรภาษาไทย

หลักสูตรภาษาไทย ได้กำหนดโครงสร้างเนื้อหาและกิจกรรมตามทักษะทั้ง 4 คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ดังนี้ (กรมวิชาการ 2534 : 10)

เนื้อหาและกิจกรรมภาษาไทย: (สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-5)

ระดับชั้น	เรื่อง	เนื้อหาและกิจกรรม
ป. 1-2	- การเตรียมความพร้อม	- ฝึกฟังคำสั่ง - ฝึกพูดแนะนำตนเอง แนะนำผู้อื่น - ฝึกพูดเกี่ยวกับสิ่งที่มีอยู่ในภาพ - ฝึกลากเส้นตามแบบ - ฝึกระบายสีลงในภาพ - ฝึกปฏิบัติตนอย่างถูกต้องในการทำงาน เล่น และอยู่ร่วมกันในห้องเรียน
	- การฟัง	- ฝึกให้ฟังและอธิบาย แสดงและปฏิบัติตามความหมายของคำ วลี ประโยค นิทาน ฯลฯ - ฝึกปฏิบัติตนอย่างถูกต้องในการฟัง
	- การพูด	- ฝึกออกเสียงคำ วลี ประโยคให้สัมพันธ์กับความหมายและเรื่องที่ฟัง - ฝึกเล่าเรื่อง นิทาน ข่าว และเหตุการณ์ต่างๆ - ฝึกร้องเพลง แสดงบทบาทสมมติ ละคร เกม การละเล่น - อภิปราย ชักถามเกี่ยวกับความหมายของเรื่องราวที่พูด โดยเน้นการปฏิบัติตามอย่างถูกต้องในการพูด
	- การอ่าน	- ฝึกอ่านออกเสียง คำ วลี ประโยค - ฝึกอ่านออกเสียง และอ่านในใจเรื่องเกี่ยวกับประสบการณ์ของตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สังคม ชุมชน ฯลฯ - อภิปรายซักถามเกี่ยวกับความหมายของเรื่องราวที่อ่าน - ฝึกปฏิบัติตนเกี่ยวกับการช่วยจัดมุมหนังสือ การใช้มุมหนังสือและห้องสมุด
	- การเขียน	- ฝึกคัดลายมือ เขียนสะกดคำ ประสมอักษร เขียนคำ วลี ประโยค - ฝึกอภิปรายซักถาม เกี่ยวกับโครงเรื่อง ลำดับเหตุการณ์ ใจความสำคัญของเรื่อง - ฝึกเขียนตามคำบอก เขียนอธิบายภาพ เขียนเล่าเรื่อง เขียนแสดงความคิดเห็น และเขียนเรื่องจากจินตนาการ - ฝึกปฏิบัติตนให้ถูกต้องตามข้อปฏิบัติและหลักเกณฑ์ในการเขียน

ระดับชั้น	เรื่อง	เนื้อหาและกิจกรรม
ป. 3-4	- การฟัง - การพูด - การอ่าน	- เสนอรูปแบบที่ถูกต้องของการแสดงมารยาทที่ดีในการฟัง - อภิปรายถึงผลของการมีมารยาทที่ดีในการฟัง และสรุปเป็นข้อปฏิบัติ - ฝึกแสดงมารยาทที่ดีในการฟังในโอกาสต่าง ๆ - ฝึกฟังเรื่องราว ข่าว เหตุการณ์ คำโฆษณา คำอธิบาย การอภิปราย การรายงาน ฯลฯ แล้วอภิปรายซักถามใจความสำคัญของเรื่อง คิดเปรียบเทียบ ขยายความ แยกแยะข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็น จัดหมวดหมู่และความสัมพันธ์ - ฝึกฟังบทความ บทร้อยแก้ว และร้อยกรอง นิทาน เพลง ฯลฯ แล้วอภิปรายซักถามเกี่ยวกับความเข้าใจ ความรู้สึก และข้อคิด - เสนอรูปแบบที่ถูกต้องของการแสดงมารยาทและบุคลิกภาพที่ดี - อภิปรายถึงผลของการมีมารยาทและบุคลิกภาพที่ดีในการพูด และสรุปเป็นข้อปฏิบัติ - ฝึกแสดงมารยาทและบุคลิกภาพที่ดีในการพูดในโอกาสต่าง ๆ - ฝึกพูดออกเสียงให้ถูกต้องตามอักขรวิธีเกี่ยวกับคำที่ใช้ในชีวิตประจำวัน - ฝึกพูดสนทนา เล่าเรื่อง และฝึกใช้คำในการพูดตามหลักเกณฑ์ทางภาษา อธิบายบรรยายความรู้สึก รายงานเรื่องราวต่าง ๆ - ฝึกอภิปรายซักถาม แสดงความคิดเห็นเชิงวิจารณ์ และสรุปความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อความที่พูด - ฝึกใช้ทักษะการพูดในการเล่านิทาน เล่าเรื่องราวแฝงคติธรรม แสดงบทบาทสมมติ ฯลฯ - เสนอรูปแบบที่ถูกต้องในการปฏิบัติตนในการอ่าน - อภิปรายถึงผลของการปฏิบัติตนที่ถูกต้องในการอ่าน แล้วสรุปเป็นข้อปฏิบัติ - ฝึกปฏิบัติตนจนเป็นนิสัย รวมทั้งใช้พจนานุกรมและห้องสมุดในการเพิ่มพูนความรู้ - ฝึกอ่านออกเสียง คำ วลี ประโยค - ฝึกอ่านออกเสียง และอ่านในใจเรื่องเกี่ยวกับการดำเนินชีวิตในครอบครัว สังคม ชุมชน ฯลฯ

ระดับชั้น	เรื่อง	เนื้อหาและกิจกรรม
	- การอ่าน - การเขียน	- ฝึกปฏิบัติตนให้ถูกต้องในการอ่าน และฝึกจนเป็นนิสัยรวมทั้งการใช้พจนานุกรม และห้องสมุดในการเพิ่มพูนความรู้ - ฝึกอ่านออกเสียงคำ วลี ประโยค และข้อความตามที่กำหนดให้ตามหลักเกณฑ์การอ่านเกี่ยวกับคำสุภาพ คำราชาศัพท์ สำนวนภาษา ภาษิต คำพังเพย คำคม คำขวัญ คติพจน์ เครื่องหมายวรรคตอน อักษรย่อ เครื่องหมายและสัญลักษณ์ที่ใช้ในการอ่าน การอ่านบทร้อยกรองเป็นทำนองเสนาะ - ฝึกอ่านออกเสียง และอ่านในใจเรื่องเกี่ยวกับวัฒนธรรม สถานที่สำคัญของท้องถิ่นหรือของชาติ ชีวประวัติของบุคคลในท้องถิ่นและชาติ แนวคิดในการประกอบอาชีพ แนวคิดในการพัฒนาตนเอง เศรษฐกิจและสังคม นิทาน นิยายและเรื่องสั้นสำหรับเด็ก บทร้อยกรอง เรื่องจากวรรณคดี สารคดีเชิงความรู้และความบันเทิง บทความ ความเรียง ประกาศ โฆษณา คำชี้แจง และคำแนะนำ แผนที่ แผนภูมิ กราฟที่ประกอบบทความหรือเรื่องราว สารานุกรมสำหรับเด็ก นิตยสาร และวารสารจากห้องสมุด - ฝึกคัดลายมือ และเขียนคำ วลี ประโยค ข้อความตามที่กำหนดให้ - ฝึกเขียนคำ วลี ประโยค และข้อความให้ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ทางภาษา เครื่องหมายต่างๆ อักษรย่อ การเลือกใช้ถ้อยคำให้ถูกต้องตามความหมาย การเขียนประโยคต่างๆ การใช้คำตามหน้าที่ในประโยค การใช้คำเชื่อมประโยค การเว้นวรรคตอน ย่อหน้า การใช้ราชาศัพท์ - อภิปรายซักถามเกี่ยวกับโครงเรื่อง ลำดับเหตุการณ์ ใจความสำคัญของเรื่องที่เขียน และฝึกเขียนตามความคิดของตนเองอย่างเสรี สร้างสรรค์ - ฝึกเขียนตามคำบอก เขียนเล่าเรื่อง รายงาน ตั้งคำถาม ตอบคำถาม บันทึกความรู้จากการอ่าน และการฟัง บันทึกเหตุการณ์ประจำวัน การเขียนสรุปความ การเขียนแผนที่ และแผนผังอย่างง่าย การเขียนคำแนะนำ ดักเตือน คำอธิบาย คำวิพากษ์วิจารณ์เรื่องจากการฟังและการอ่าน เขียนจดหมาย เขียนย่อความ เขียนกรอกแบบรายการต่างๆ บัตรเชิญ บัตรอวยพร เขียนโฆษณาสินค้า โฆษณาเชิญชวน เขียน

ระดับชั้น	เรื่อง	เนื้อหาและกิจกรรม
		ตอบคำถามย่อเรื่องจากวรรณคดี เขียนเรื่องจากจินตนาการ คำขวัญ คติพจน์ คำสัมผัสคล้องจอง เขียนบทร้อยกรอง ง่าย ๆ คัดลอกข้อความที่มีคติสอนใจ หรือสำนวนภาษาที่ดี จากเรื่องที่อ่าน และเขียนเรื่องประกอบภาพ - ฝึกปฏิบัติตนให้ถูกต้องตามข้อปฏิบัติ และหลักเกณฑ์ในการ เขียนและการใช้การเขียนเพื่อเพิ่มพูนความรู้

หมายเหตุ เนื้อหาและกิจกรรมภาษาไทย สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 นี้ วิเคราะห์จาก เอกสารหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533)

เนื้อหาและกิจกรรมบางเรื่องที่ควรทราบรายละเอียดเพิ่มเติม มีดังนี้

1. มารยาทในการฟัง

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-2 ฝึกให้มีมารยาทในการฟังและปฏิบัติตนได้ถูกต้องตาม มารยาทของสังคม เน้นให้เห็นประโยชน์และความจำเป็นในการมีมารยาทในการฟัง และฝึก การฟังอย่างตั้งใจ

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3-4 เน้นการฝึกมารยาทการฟังในโอกาสต่าง ๆ โดยเสนอ รูปแบบที่ถูกต้อง

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-6 ฝึกซ้ำในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-4 และฝึกจนสามารถ แสดงออกเป็นนิสัยส่วนตัว

2. มารยาทในการพูด

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-2 ให้เน้นประโยชน์และความจำเป็นของการมีมารยาท ในการพูด ซึ่งเป็นมารยาทของสังคม และช่วยให้การติดต่อกับคนอื่นเกิดผลดี เน้นการพูด ด้วยถ้อยคำสุภาพ และใช้คำพูดได้เหมาะสมกับกาลเทศะและบุคคล และส่งเสริมการพูด ความจริง ฝึกการรู้จักรอโอกาสที่จะพูด การตั้งคำถามและการตอบคำถาม

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3-4 ฝึกซ้ำในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-2 และเพิ่มการฝึก บุคลิกภาพในการพูด คือ ท่าทางประกอบการพูด ฝึกการใช้ทั้งเสียงและถ้อยคำการพูดใน ลักษณะต่าง ๆ การขึ้นต้นและลงท้ายในการพูด

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-6 ฝึกซ้ำในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-4 เน้นข้อปฏิบัติการ พูดในโอกาสต่าง ๆ การส่งเสริมบุคลิกภาพการพูดทั้งร่างกายและจิตใจ ได้แก่ บุคลิกที่ดีใน การพูด และความมั่นใจในการพูด

3. การอภิปราย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-2 ฝึกอภิปรายทั้งชั้นและอภิปรายกลุ่มย่อย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3-4 ฝึกอภิปรายทั้งชั้น อภิปรายกลุ่มย่อยและอภิปรายเป็นคณะ ชั้น ประถมศึกษาปีที่ 5-6 ฝึกอภิปรายกลุ่มย่อยและอภิปรายเป็นคณะ

4. ร่วมดำเนินการใช้ทักษะการพูด หมายถึง ให้สามารถจัดการได้และพูดประเภทนั้น ๆ ได้ เช่น การได้วาที สามารถร่วมมือจัดให้มีการได้วาทีได้ถูกต้องตามแบบและพูดได้วาทีได้ เป็นต้น

5. ข้อปฏิบัติในการอ่าน การใช้ และการเก็บรักษาหนังสือ ผูกการวางท่าทางในการอ่านหนังสือที่ถูกต้อง การจับหนังสือ เปิด-ปิดหนังสือและการพลิกหนังสือที่ถูกวิธี รู้จักส่วนประกอบของหนังสือ ผูกการใช้สารบัญ เพื่อค้นหาเรื่องที่ต้องการได้รวดเร็ว เน้นการใช้ และการเก็บรักษาหนังสือ และการซ่อมหนังสือ

6. การใช้ห้องสมุด ผูกมารยาทในการใช้ห้องสมุด การจัดหนังสือ และการรู้จักเลขหมู่หนังสือและผูกให้ข้อมูลต่าง ๆ ที่มีในห้องสมุด

7. ข้อปฏิบัติในการเขียน ผูกวางท่าทางในการนั่งเขียน และการจับดินสอให้ถูกต้อง ผูกการวางสมุด วางมือ และเคลื่อนไหวมือในการเขียนได้ถูกวิธี เน้นการปฏิบัติและแก้ไขข้อบกพร่องอยู่เสมอเมื่อปฏิบัติผิด

8. หลักเกณฑ์ในการเขียน ผูกวิธีเขียนพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ให้ถูกต้อง การวางตำแหน่งตัวอักษรให้ถูกที่ การเว้นช่องไฟให้พองาม และการรักษาระดับบรรทัดในการเขียน ผูกเขียนตัวหนังสือไทยให้มีหัว หัวไม่บอด ตัวอักษรให้โดดเด่นกัน การเขียนเน้นลายมือที่อ่านง่าย เป็นระเบียบและสวยงาม ให้ฝึกปฏิบัติและกวดขันการเขียนให้ถูกต้องตามหลักเกณฑ์จนเป็นนิสัย

9. นิสัยการเขียนที่ดี ปลุกฝังนิสัยการเขียนที่ดีโดยให้เขียนในที่ที่เหมาะสม ไม่ขีดเขียนตามฝาผนัง โต๊ะ ม้านั่ง การเขียนในสมุดแบบฝึกหัด ผูกเขียนให้อ่านง่าย สะอาด รู้จักขีดเส้นคั่นหน้า ทำงานเป็นระเบียบเรียบร้อย และรวดเร็ว

10. การคัดลายมือ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-2 เน้นการคัดตัวบรรจงเต็มบรรทัด ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3-4 เน้นการคัดตัวบรรจงครึ่งบรรทัด และตัวหวัดแกมบรรจง และชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-6 เน้นการคัดตัวหวัดแกมบรรจง

11. การประสมอักษร ผูกการเขียนประสมคำด้วยพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ตามมาตราตัวสะกดต่าง ๆ และสามารถแยกคำตามลักษณะการประสมอักษรได้ การประสมอักษรเริ่มจากการนำพยัญชนะและสระมาประสมเป็นคำไม่มีตัวสะกด การนำพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์มาประสมเป็นคำไม่มีตัวสะกด การนำพยัญชนะและสระมาประสมเป็นคำมีตัวสะกดตามมาตราตัวสะกดต่าง ๆ การนำพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์มาประสมเป็นคำมีตัวสะกดตามมาตราตัวสะกดต่าง ๆ การเขียนคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด และคำที่มีการ์นด์

12. การเขียนเพื่อเพิ่มพูนความรู้ เช่นการจดบันทึกความรู้หรือเรื่องราวต่าง ๆ การทำบัญชีคำหรือสมุดคำศัพท์ประจำชั้นหรือส่วนตัวไว้ใช้เพื่อประโยชน์ในการเรียน การทำบัญชีคำเปรียบเทียบกับคำพื้นฐานที่ใช้ในการเขียนกับคำภาษาอื่น เพื่อช่วยเพิ่มพูนทักษะและความเข้าใจการอ่าน ฯลฯ

13. การใช้พจนานุกรม ฝึกวิธีใช้พจนานุกรมให้ถูกต้องและรวดเร็ว และฝึกนิสัยการใช้พจนานุกรมเป็นประจำในการตรวจสอบความถูกต้องของการเขียนและการอ่านคำ ความหมาย และการใช้คำ

14. หลักเกณฑ์ทางภาษา ในระดับประถมศึกษา การสอนหลักเกณฑ์ทางภาษาจะไม่สอนโดยตรงแต่จะสอนสอดแทรกในลักษณะของการใช้ภาษา ฝึกการใช้ภาษาจนผู้เรียนสามารถจับหลักเกณฑ์ทางภาษาได้ การเรียกชื่อชนิดของคำ จะเรียกโดยใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย และในชั้นสูงขึ้นจึงจะให้ผู้เรียนเรียกชื่อตามที่ใช้จริง เช่น คำนามเรียกคำชื่อ คำสรรพนามเรียกคำแทนชื่อ คำบุพบทเรียกคำต่อ คำสันธานเรียกคำเชื่อม เป็นต้น

การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาไทย

1. แนวการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาไทย มีดังนี้ (กรมวิชาการ 2534 : 13-16)

1.1 ฝึกทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียนให้ถูกต้องคล่องแคล่ว โดยการฝึกทักษะแต่ละอย่างให้แม่นยำ แล้วจึงฝึกทักษะทั้ง 4 ให้สัมพันธ์กัน รวมทั้งส่งเสริมความคิดควบคู่กันไป ด้วย การกำหนดจุดประสงค์ในการสอน แม้ว่าจะกำหนดทักษะใดทักษะหนึ่งขึ้นมา เช่น ฟัง แล้วจับใจความสำคัญได้ ในขั้นของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนจะมีการอ่านคือ มีคนอ่านให้ฟัง และมีการพูดเพื่อตอบคำถามแสดงความเข้าใจ นอกนั้นอาจมีการเขียนตอบคำถาม ดังนั้นจะเห็นได้ว่า ทักษะทางภาษาจะสัมพันธ์ตามธรรมชาติ การสอนภาษาไทยเชิงทักษะสัมพันธ์นี้จึงเป็นสิ่งที่ควรคำนึงถึงเป็นอย่างมาก

1.2 สอนให้ถูกต้องตามหลักการสอนภาษา การเรียนภาษาเป็นการเลียนแบบอย่างหนึ่ง ผู้เรียนจะต้องเรียนภาษาที่เป็นต้นแบบจากครูผู้สอน ต่อจากนั้น ผู้เรียนจะรู้จักปรับปรุงหรือเปลี่ยนแปลงให้เป็นภาษาของตนเองจากการฝึกทักษะทางภาษาบ่อย ๆ และท้ายสุดผู้เรียนจะพัฒนาการใช้ภาษา จากความคิดสร้างสรรค์ เพื่อให้ได้รูปแบบการใช้ภาษาใหม่ๆ

กระบวนการเรียนภาษาโดยทั่วไปอาจจะเริ่มต้นจากการเรียนคำก่อน ผู้เรียนจะต้องฝึกอ่านและเข้าใจความหมายของคำ รู้จักนำคำไปใช้แต่งประโยคให้ถูกต้องได้ใจความ จากนั้นฝึกการนำประโยคไปเรียงต่อกันให้เป็นเรื่องราว หรือเป็นข้อความตามลำดับ การฝึกทักษะการใช้ภาษาเน้นการสื่อความหมายให้ตรงกัน ตลอดจนส่งเสริมให้มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และมีวิจารณญาณในการใช้ภาษา

1.3 ฝึกให้ผู้เรียนรู้หลักเกณฑ์ทางภาษาควบคู่ไปกับการใช้ภาษาและให้รู้วัฒนธรรมทางภาษา

1.4 ฝึกให้ผู้เรียนรู้จักวิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์ และสังเคราะห์สิ่งที่ได้ฟังและอ่าน เพื่อฝึกความคิดการแก้ปัญหา และให้มีวิจารณญาณในการใช้ภาษา

1.5 ส่งเสริมให้ผู้เรียนนำความรู้และทักษะที่ได้จากการเรียนภาษาไทยไปใช้เป็นเครื่องมือสื่อสารในชีวิตประจำวัน และใช้เป็นพื้นฐานในการเรียนกลุ่มประสบการณ์อื่นๆ

1.6 ปลูกฝังเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาไทย โดยสอนให้เห็นคุณค่าและตระหนักในความสำคัญของภาษาไทย ทั้งในส่วนที่จำเป็นต้องใช้เพื่อการสื่อสารและในด้านการอนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรมที่สำคัญของชาติ

1.7 ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความพึงพอใจในความงดงามของภาษา เพื่อให้เกิดความจรรโลงใจโดยใช้ธรรมชาติ บทร้อยแก้ว และร้อยกรอง ที่เหมาะสมกับวัยและระดับชั้น มาเป็นสื่อการเรียนการสอน

1.8 ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีนิสัยรักการอ่าน และใฝ่หาความรู้จากแหล่งต่าง ๆ เพื่อประโยชน์ในการดำรงชีวิต

1.9 สอดแทรกคุณธรรมต่าง ๆ เช่น ความมีระเบียบวินัย ความอดทน ความขยัน ความรับผิดชอบ ฯลฯ เพื่อให้การเรียนบรรลุผลตามจุดหมายของหลักสูตร

1.10 ฝึกให้ผู้เรียนเป็นคนช่างสังเกต จดจำและจดบันทึกสิ่งต่าง ๆ เพื่อเสริมสร้างประสบการณ์ทางภาษา ได้รับความรู้ ความเพลิดเพลิน และเป็นการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์

1.11 นำภาษาไทยที่ใช้ในสังคมแวดล้อมมาเป็นสื่อประกอบการเรียนการสอน เพื่อให้สัมพันธ์กับการเรียนและสามารถนำไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน

1.12 ให้แบบอย่างที่ดีแก่ผู้เรียน โดยเฉพาะในเรื่องการใช้ภาษาของครูในการสอน และการสื่อความในโรงเรียน

1.13 เน้นพัฒนาการทางภาษาของผู้เรียน ในการวัดผลประเมินผลต้องคำนึงถึงวัยและระดับชั้นผู้เรียน ในขั้นต้น ๆ จะฝึกเรื่องที่มีโครงสร้างง่าย ๆ พอขั้นสูงขึ้นจะไปยากขึ้น และซับซ้อนยิ่งขึ้นตามลำดับ ดังนั้นขั้นตอนความสามารถของผู้เรียนจะเป็นไปตามกระบวนการที่ครูสอน เรื่องบางเรื่องสามารถเรียนได้ตั้งแต่ระดับประถมศึกษาจนถึงมหาวิทยาลัย เช่น การรายงาน การอภิปราย การโต้วาที ฯลฯ จึงต้องมีการวัดผลหรือประเมินผล โดยใช้เกณฑ์ที่ต่างกัน โดยคำนึงถึงพัฒนาการทางภาษาของผู้เรียนเป็นหลัก

1.14 ส่งเสริมให้ผู้เรียนประเมินผลการเรียนภาษาของตนเองเพื่อพัฒนาให้ดียิ่งขึ้นตามลำดับ

1.15 ศึกษา ติดตาม และแก้ไขข้อบกพร่องทางภาษาของผู้เรียนอย่างสม่ำเสมอ และต่อเนื่อง โดยใช้วิธีการที่เหมาะสมเพื่อให้ผู้เรียนใช้ภาษาได้ถูกต้อง

1.16 สอนซ่อมเสริม เมื่อทราบว่าผู้เรียนขาดทักษะทางภาษาด้านใดด้านหนึ่งหรือหลาย ๆ ด้าน เพื่อช่วยให้ผู้เรียนบรรลุผลสำเร็จในการเรียนภาษาไทย

1.17 จัดการเรียนการสอนให้ผู้เรียนภาษาไทยด้วยความสนใจและสนุกสนาน โดยใช้เกม เพลงเป็นสื่อช่วย เพื่อให้ผู้เรียนชอบเรียนภาษาไทยและรักภาษาไทย

1.18 จัดทำหนังสือที่เหมาะสมมาให้ผู้เรียนอ่านมาก ๆ หรือส่งเสริมการอ่านหนังสือในห้องสมุด เพื่อให้ผู้เรียนอ่านคล่องและมีความรู้กว้างขวาง

2. การสอนภาษาไทย

2.1 การจัดการเรียนการสอนภาษาไทยต้องจัดอย่างมีกระบวนการ เช่น การฝึกทักษะต่าง ๆ โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะ การฝึกความคิดและวิจารณ์ญาณในการใช้ภาษาไทย โดยใช้รูปแบบการฝึกทักษะ กระบวนการคิด การฝึกให้ผู้เรียนทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม โดยใช้ทักษะกระบวนการกลุ่ม การส่งเสริมให้ผู้เรียนพัฒนาการเรียนภาษาของตนเอง โดยใช้ทักษะกระบวนการพัฒนา เป็นต้น

2.2 วิธีสอนภาษาไทย ครูต้องรู้จักเลือกใช้วิธีสอนที่เหมาะสมในการสอนภาษาไทย โดยเลือกให้สอดคล้องกับเนื้อหาสาระและกิจกรรมในทักษะต่าง ๆ วิธีสอนที่ควรนำมาใช้ เช่น การบรรยาย การอภิปราย การสาธิต การแบ่งกลุ่มค้นคว้า การแบ่งกลุ่มระดมความคิด การแบ่งกลุ่มทำงาน การค้นคว้ารายบุคคล การสอนเป็นรายบุคคล การแสดงบทบาทสมมติ การใช้เกมและเพลงประกอบการสอน การใช้บทเรียนสำเร็จรูปหรือศูนย์การเรียนรู้ การใช้สถานการณ์จำลองและการสอนเป็นคณะ ฯลฯ

2.3 ทักษะที่จำเป็นในการสอนภาษาไทย การสอนภาษาไทยตามหลักสูตรประถมศึกษา ครูควรมีทักษะทั่วไป ได้แก่ การกระตุ้นให้คิด การใช้คำถาม การเล่าเรื่อง การบรรยาย อธิบาย และแสดงความคิดเห็น การเล่านิทาน แต่งนิทาน การนำเสนอ การใช้คำแนะนำ ควบคุมและให้ผู้เรียนฝึกปฏิบัติ การสรุปความ การทำเกมและเล่นเกมต่าง ๆ การแสดงบทบาทสมมติ และให้คำแนะนำวิธีแสดง การใช้ท่าทางสื่อความหมาย สำหรับทักษะเฉพาะที่ครูควรมี ได้แก่ การเลือกหนังสือ การอ่านหนังสือ รู้จักแยกความรู้ ความคิด และคุณธรรมที่สอดแทรกในเนื้อเรื่องของหนังสือเรียน และหนังสือประเภทต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม การใช้ภาษาเพื่อเป็นตัวอย่าง และเพื่อชี้แนะการใช้ภาษาที่ถูกต้อง สามารถสื่อสารได้ชัดเจน ถูกต้องตามระเบียบการใช้ถ้อยคำ

2.4 การจัดการเรียนการสอนภาษาไทย สรุปเป็นขั้นตอนได้ดังนี้

1) คิดวิเคราะห์วิจารณ์ ให้ผู้เรียนสังเกตข้อความที่ครูสื่อสารให้ผู้เรียน แล้วคิดวิเคราะห์และอภิปรายแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อเรื่อง ผู้รับสาร โอกาสที่ใช้ในการสื่อสาร และวิธีการสื่อสาร เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความตระหนักและเห็นความจำเป็นของการใช้ภาษาสื่อสารให้ถูกต้องเหมาะสมกับกาลเทศะ และบุคคล

2) กำหนดและลำดับขั้นตอนการปฏิบัติ ให้ผู้เรียนวางแผนกำหนดวิธีการนำเสนอ เช่น การใช้ภาษาในการยั่วเย้า ท้าทาย หรืออุปมาอุปไมย กำหนดรูปแบบของภาษาที่จะนำเสนอ และกำหนดโครงเรื่องประกอบด้วย บทนำ เนื้อเรื่อง และบทสรุป จากนั้นให้ผู้เรียนฝึกซ้อมการนำเสนอ เช่น พูดย่อใจ พุดหน้ากระจก เขียนใส่กระดาษให้คนอื่นอ่าน เป็นต้น

3) ปฏิบัติด้วยความชื่นชม ให้ผู้เรียนปฏิบัติตามแผนโดยการนำเสนอด้วยวิธีการ ภาษา และโครงเรื่องที่ได้กำหนดไว้ โดยครูคอยกระตุ้นและให้กำลังใจให้ผู้เรียนปฏิบัติด้วยความชื่นชม

4) ประเมินระหว่างปฏิบัติ ขณะที่ผู้เรียนนำเสนอเรื่องราวด้วยวิธีการต่าง ๆ อยู่那儿ครูคอยแนะนำให้ผู้เรียนสังเกตการนำเสนอของตนเองว่า มีข้อบกพร่องอะไร มีสาเหตุมาจากอะไร และจะมีแนวทางแก้ไขปรับปรุงอย่างไร

5) ปรับปรุงให้ดีขึ้นอยู่เสมอ เมื่อผู้เรียนได้สังเกตและประเมินการนำเสนอของตนเองจนทราบข้อบกพร่อง และวิธีการปรับปรุงแก้ไขแล้ว ให้ผู้เรียนปรับปรุงการนำเสนอของตนให้ดีขึ้นอยู่เสมอ

6) ประเมินผลรวมเพื่อให้เกิดความภูมิใจ เมื่อผู้เรียนได้ปรับปรุงการนำเสนอของตนจนดีขึ้นแล้ว ให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติซ้ำ ๆ จนเกิดทักษะแล้วให้ผู้เรียนอภิปรายถึงผลที่ได้

จากการนำเสนอแนะ เช่น ทำให้ผู้รับสารเข้าใจสารอย่างถูกต้อง เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความรู้ในตนเอง

ตอนที่ 2 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาไทย

แนวคิดในการสอนภาษา

แนวคิดในการสอนภาษา เป็นการนำเสนอหลักการสอนภาษาให้สอดคล้องกับลักษณะธรรมชาติของภาษาตามความเชื่อ ซึ่งมักจะเป็นความเชื่อทางด้านจิตวิทยา ภาษาศาสตร์ มานุษยวิทยา และสังคมวิทยา สำหรับในปัจจุบันนักภาษาศาสตร์ประยุกต์ได้จัดแนวคิดในการสอนภาษาเป็น 4 แนวคิดดังนี้

1 แนวคิดกลุ่มประจักษ์นิยม (Empiricist) หรือกลุ่มพฤติกรรมนิยม (Behaviorism) เป็นกลุ่มที่รับเอาแนวคิดทฤษฎีการเรียนรู้แบบพฤติกรรมนิยม ที่เน้นการตอบสนองต่อสิ่งเร้า และแนวคิดทฤษฎีกลุ่มโครงสร้าง ซึ่งเชื่อว่าภาษาเป็นเรื่องของนิสัย ความเคยชิน ประเด็นสำคัญของแนวคิดนี้ ได้แก่

1.1 ภาษาคือภาษาพูด มิใช่ภาษาเขียน เพราะการใช้ภาษานั้นเริ่มต้นจากการพูด เด็กจะเรียนรู้ภาษาพูดก่อนโดยการเลียนแบบผู้ใหญ่ ในการสอนจึงควรเริ่มสอนจากการฟัง-พูดก่อน และสอนในสิ่งที่เจ้าของภาษาใช้พูด ไม่ใช่สิ่งที่ควรพูด หรือสิ่งที่ เป็นแบบอย่างตายตัว ดังนั้น ผู้สอนจึงควรเป็นเจ้าของภาษา

1.2 ภาษาเป็นเรื่องของนิสัย ความเคยชิน ที่จะต้องมีการฝึกจนสามารถใช้ภาษาได้อย่างอัตโนมัติ ในการสอนจึงควรจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้มีโอกาส ฝึกพูดเลียนแบบ ผู้สอน ว่าตามซ้ำๆ จนจำได้ สามารถนำมาใช้พูดโต้ตอบได้ การให้รางวัล เช่น คำชมเชย จะช่วยให้ผู้เรียนมีกำลังใจที่จะฝึกฝนต่อไปจนกระทั่งเกิดเป็นนิสัยใหม่ในการใช้ภาษาได้ ผู้สอนต้องระวังไม่ให้ผู้เรียนทำผิด เพราะผู้เรียนอาจเกิดนิสัยไม่ดีในการเรียนภาษา

1.3 ภาษาแต่ละภาษา มีโครงสร้างที่แตกต่างออกไป ความแตกต่างระหว่างภาษาของตนกับภาษาที่เรียนจะเป็นปัญหาสำหรับผู้เรียน ในการสอนจึงควรเตรียมบทเรียนจากผลการเปรียบเทียบภาษาของผู้เรียนกับภาษาที่เรียนทั้งในด้านระบบเสียง และโครงสร้างทางไวยากรณ์ และจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษาให้มาก โดยเฉพาะในส่วนที่แตกต่างกัน

ดังนั้น การจัดการเรียนการสอนตามแนวคิดนี้ จึงเริ่มต้นด้วยการสอน ฟัง-พูด ให้ผู้เรียนเลียนแบบ ว่าตามผู้สอนซ้ำๆ ผู้สอนจะเป็นตัวแบบที่ดี ในการฝึกพูด อาจใช้บทสนทนาที่เจ้าของภาษาใช้กัน ให้ผู้เรียนว่าตามผู้สอนจนจำได้ และนำมาพูดโต้ตอบได้จากกลุ่มใหญ่ เป็นกลุ่มเล็ก เพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกโดยทั่วถึง ซึ่งวิธีสอนตามแนวคิดนี้มีการสอนแบบเน้นฟัง-พูด (Audio - Lingual Method)

2 แนวคิดกลุ่มเหตุผลนิยม (Rationalist) เป็นกลุ่มที่ได้รับแนวคิดจากทฤษฎีการเรียนรู้แบบความรู้ ความเข้าใจ ที่เน้นการปรับรูปแบบโครงสร้างของความรู้ที่ติดตัวมา และแนวคิดจากทฤษฎีภาษาศาสตร์ กลุ่มไวยากรณ์ปริวรรต ซึ่งเชื่อว่า เด็กมีความสามารถที่จะใช้และเข้าใจภาษาได้โดยไม่เคยได้อินมาก่อน เนื่องจาก ภายในสมองมีกลไกที่จะวิเคราะห์ข้อมูล และสร้างกฎเกณฑ์การใช้ภาษาขึ้นได้ ประเด็นสำคัญของแนวคิดนี้ ได้แก่

2.1 ภาษาเป็นเรื่องของกฎเกณฑ์ มนุษย์สามารถสร้างประโยคต่าง ๆ จากกฎเกณฑ์ที่มีอยู่ขึ้นใช้ได้อย่างไม่จำกัด ในการสอนจึงควรสอนให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ระบบกฎเกณฑ์ของภาษา เพื่อผู้เรียนจะได้มีพื้นฐานในการสร้างประโยคด้วยตนเอง และฝึกใช้กฎเพื่อแสดงความหมายของภาษาตามต้องการ

2.2 ไวยากรณ์ของทุกภาษามีลักษณะสากล มีโครงสร้างพื้นฐานคล้ายกัน คือมีโครงสร้างผิว และโครงสร้างลึก ประโยคแต่ละประโยคสามารถปรับเปลี่ยนโครงสร้างได้ด้วยกฎการปริวรรต ในการสอนจึงควรสอนให้ผู้เรียนมีความรู้ สามารถวิเคราะห์โครงสร้างของประโยคที่ได้พบเห็นจนได้ความหมายที่แท้จริง

2.3 คนเราเกิดมาพร้อมกับความสามารถที่จะเรียนรู้ได้ ความสามารถนี้เป็นลักษณะเฉพาะที่เป็นสากล โดยเฉพาะผู้ที่เป็เจ้าของภาษาจะมีความสามารถในการที่จะเข้าใจ และแสดงออกซึ่งการใช้ภาษาให้เข้าใจ และแสดงออกซึ่งการใช้ภาษาให้มีความหมาย ความต้องการได้เป็นอย่างดี อย่างไรก็ตามความสามารถที่จะเข้าใจภาษาของบุคคลจะต้องมีมาก่อนที่จะแสดงออกได้ ในการสอนจึงควรสอนให้ผู้เรียนได้เข้าใจภาษามีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับภาษา การสื่อความหมายให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ก่อน แล้วจึงเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกแสดงออก

2.4 การเรียนรู้ภาษาเป็นเรื่องของแต่ละบุคคล เป็นพฤติกรรมการสะสมความรู้จนสามารถใช้ความรู้นั้นแสดงออกทางภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ ในการสอนจึงควรกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความอยากรู้อยากเห็น ซักถาม และเกิดความเข้าใจ สามารถเชื่อมโยงสิ่งที่เรียนกับสิ่งที่รู้แล้วเข้าเป็นพื้นฐานในการเรียนรู้ต่อไป และการเรียนรู้จะมีผลมากขึ้น หากผู้เรียนได้เรียนในสิ่งที่มีความหมายต่อตัวเอง ผู้สอนต้องสอนให้ผู้เรียนใช้ภาษาในการสื่อความหมายมากขึ้น

ดังนั้นการจัดการเรียนการสอนตามแนวคิดนี้ จึงเริ่มด้วยการสอนกฎเกณฑ์โครงสร้างของประโยคให้ผู้เรียนมีความสามารถเกี่ยวกับภาษา ใช้บทสนทนาสั้น ๆ ในการฝึกนำและให้ผู้เรียนเปลี่ยนแปลงรูปประโยคให้เป็นของตัวเอง เพื่อใช้ในการแสดงออกของภาษา ผู้สอนไม่จำเป็นต้องแบ่งแยกทักษะ ฟัง-พูด-อ่าน-เขียน ออกจากกัน และสามารถใช้ภาษาของผู้เรียนในการสอนได้ แบบฝึกหัดต่าง ๆ ที่ผู้สอนนำมาสอนผู้เรียน ควรเป็นแบบฝึกหัดที่จะช่วยให้ผู้เรียนหัดคิด เพื่อไม่ให้ผู้เรียนเบื่อหน่าย และเกิดเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษา

3 แนวคิดเพื่อการสื่อสาร (Communicative Approach) เป็นแนวคิดที่เน้นความรู้ความสามารถในการติดต่อสื่อสารของบุคคลในสถานการณ์ต่าง ๆ ให้เป็นผลสำเร็จ แนวคิดนี้มีจุดเริ่มต้นจากแนวคิดกลุ่มเหตุผลนิยม กล่าวคือ เชื่อว่าการเรียนรู้ภาษาเป็นลักษณะเฉพาะที่ติดตัวมา เป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นภายในสมอง และเชื่อว่าภาษาเป็นเรื่องของกฎเกณฑ์ มนุษย์สามารถสร้างประโยคต่าง ๆ จากกฎเกณฑ์ขึ้นใช้ได้อย่างไม่จำกัดจำนวน มนุษย์จึงต้องมีความรู้ความสามารถทางภาษา ก่อนที่จะแสดงพฤติกรรมทางภาษา จากแนวคิดหลักนี้ นักวิชาการในสาขาต่าง ๆ เช่น สังคมวิทยาและมานุษยวิทยา ภาษาศาสตร์ จิตวิทยา และปรัชญา เป็นต้น ได้นำไปศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม และนำเสนอผลการศึกษาในแง่มุมที่กว้างขวางชัดเจนมากขึ้น สามารถสรุปประเด็นสำคัญได้ดังนี้

3.1 ความรู้ความสามารถทางภาษา (Linguistic Competence) เป็นศักยภาพทางภาษาของบุคคล ก่อนจะใช้ภาษาในลักษณะที่ต้องการเช่น ฟัง พูด อ่าน หรือเขียน แบ่งเป็น 2 ระดับ คือ ความรู้เกี่ยวกับตัวภาษา ได้แก่ กฎเกณฑ์ไวยากรณ์เสียความหมาย และความสามารถที่จะนำความรู้เกี่ยวกับภาษาไปใช้สื่อความหมายได้อย่างเหมาะสมกับสถานการณ์

3.2 การแสดงพฤติกรรมทางภาษา (Linguistic Performance) เป็นการนำความรู้ความสามารถทางภาษาที่บุคคลมีอยู่มาใช้ให้เหมาะสมกับบุคคลและกาลเทศะ หรือสถานการณ์ที่เกิดขึ้นหรือที่เรียกว่า วัฒนธรรมทางสังคม (Sociocultural) การแสดงพฤติกรรมทางภาษานี้ จะสะท้อนถึงระดับความรู้ความสามารถด้านภาษาของบุคคลด้วย

แนวคิดการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารนี้จะเน้นปฏิสัมพันธ์ในการใช้ภาษาระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน และผู้เรียนกับผู้เรียน การจัดการเรียนการสอนจะเน้นการสอนเพื่อให้ผู้เรียนได้มีความรู้เกี่ยวกับการนำภาษาไปใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้อง เหมาะสม คล่องแคล่ว สามารถสื่อความหมายได้ตามความต้องการ ด้วยการจัดกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนได้ฝึกการใช้ภาษาในสถานการณ์ต่าง ๆ ใกล้เคียงกับชีวิตจริง (Real Life Situation) รวมทั้งการใช้สื่อหรือวัสดุที่เป็นของจริง (Authentic Materials) เช่นเดียวกัน การสอนจะเน้นความคล่องแคล่วในการใช้ภาษามากกว่าความถูกต้อง ใช้ภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพและเหมาะสมกับสภาพแวดล้อมและสถานการณ์ในสังคม วิธีสอนที่เป็นไปตามแนวคิดนี้ได้แก่ การสอนตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสาร

4 แนวคิดกลุ่มมนุษยนิยม (Humanistic Approach) เป็นกลุ่มที่รับเอาแนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้แบบมนุษยนิยม ที่เน้นความสำคัญของตัวผู้เรียนในแง่อารมณ์ความรู้สึก คือผู้เรียนจะเกิดการเรียนรู้ได้ดีถ้าผู้เรียนอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่เป็นอิสระ ได้เรียนในสิ่งที่ตรงกับความต้องการ ความสนใจ เกิดความรู้สึกสบายใจ บทบาทของผู้สอนจะเปลี่ยนไปเป็นผู้อำนวยความสะดวก ให้คำแนะนำแก่ผู้เรียน จัดสภาพห้องเรียน กิจกรรม และสื่อที่จะช่วยให้ผู้เรียนรู้สึกผ่อนคลาย เป็นตัวของตัวเอง ไม่กังวลกับสถานการณ์การเรียน ทำกิจกรรมต่าง ๆ ด้วยความสบายใจ และเกิดการเรียนรู้ในที่สุดมาใช้ในการสอนภาษา เท่าที่ผ่านมานี้แนวคิดกลุ่มมนุษยนิยมจะเน้นความสำคัญของการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียน มากกว่าที่จะกล่าวถึงเนื้อหาของสาขาวิชาต่าง ๆ

อนึ่งการนำแนวคิดเกี่ยวกับการจัดการศึกษาเชิงมนุษยนิยมมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนภาษา ยังมีการกล่าวถึงไม่มากนัก จากการศึกษาสรุปได้ดังนี้

4.1 ให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจตนเอง ยอมรับตัวเอง และสามารถสื่อสารตัวเองกับผู้อื่นได้อย่างเป็นอิสระ ลดการปกป้องตัวเองลง

4.2 จัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ ให้มีบรรยากาศแห่งการยอมรับ ที่ผู้เรียนรู้สึกปลอดภัยจากความล้มเหลว การถูกลงโทษ คำวิจารณ์ การแข่งขัน และร่วมแลกเปลี่ยนความรู้สึก ความสนใจ ความจำ จินตนาการ

4.3 เลือกกิจกรรมและสื่อที่ใช้ในห้องเรียนให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมได้มาก ใกล้ชิด

กับผู้อื่นมากขึ้น เป็นกิจกรรมที่มีความหมายสำคัญ เป็นประโยชน์ในการสื่อสารกับบุคคลที่ต้องสัมพันธ์ด้วยในกระบวนการสร้างความเป็นตัวของตัวเอง

4.4 ในการดำเนินกิจกรรม ผู้สอนต้องช่วยให้ผู้เรียนได้แสดงออกด้านภาษาให้มากที่สุด เช่น เลือกกิจกรรมให้เหมาะกับระดับความรู้ทางด้านภาษาของผู้เรียน ช่วยในด้านคำศัพท์ ลำนวน ที่จำเป็นต้องใช้ในการทำกิจกรรม เลือกกิจกรรมที่ทำให้เกิดความรู้สึกสนุกสนาน

4.5 ให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรม และสิ่งที่ได้เรียนรู้จากกิจกรรม

ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษา

ทฤษฎีที่นำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนภาษาไทย จำแนกได้เป็น 2 ประเภทคือ ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับพัฒนาการทางภาษาและทฤษฎีการเรียนรู้ตามหลักจิตวิทยา ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับพัฒนาการทางภาษา

1.1 ทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาของ Jensen (อ้างถึงในวาสนา ทองอ่อน 2535 : 19)

Jensen ได้เสนอลักษณะการเรียนรู้ภาษาซึ่งสรุปได้ 7 ประการ ดังนี้

1) การเรียนรู้ภาษาจะเริ่มเมื่อเด็กได้ยินและสัมพันธ์เชื่อมโยงสิ่งที่ได้ยินนั้นกับสิ่งเร้าที่แวดล้อมตัวเด็ก การเรียนรู้ในขั้นนี้เด็กจะเริ่มแยกความแตกต่างของคำพูด ที่ได้ยินออกจากสิ่งที่ได้ยิน จากสิ่งแวดล้อมอื่น ๆ และจะเคลื่อนไหวร่างกายตอบสนองเสียงเหล่านั้น

2) การเรียนภาษาขั้นที่ 2 เด็กจะออกเสียงเป็นคำ ๆ ได้ และจะตอบสนองเสียงที่ได้ยินด้วยภาษาไม่ใช้การเคลื่อนไหวร่างกาย

3) การเรียนภาษาขั้นที่ 3 เด็กจะสามารถพูดคำต่าง ๆ ได้เองและรู้ความหมายของคำดีขึ้น

4) การเรียนรู้ภาษาขั้นที่ 4 เป็นขั้นที่เด็กสามารถจะคิดและเข้าใจความหมายของคำได้ลึกซึ้งมากขึ้น

5) การเรียนรู้ภาษาขั้นพื้นฐานเป็นการตอบสนองความพึงพอใจของตนเอง

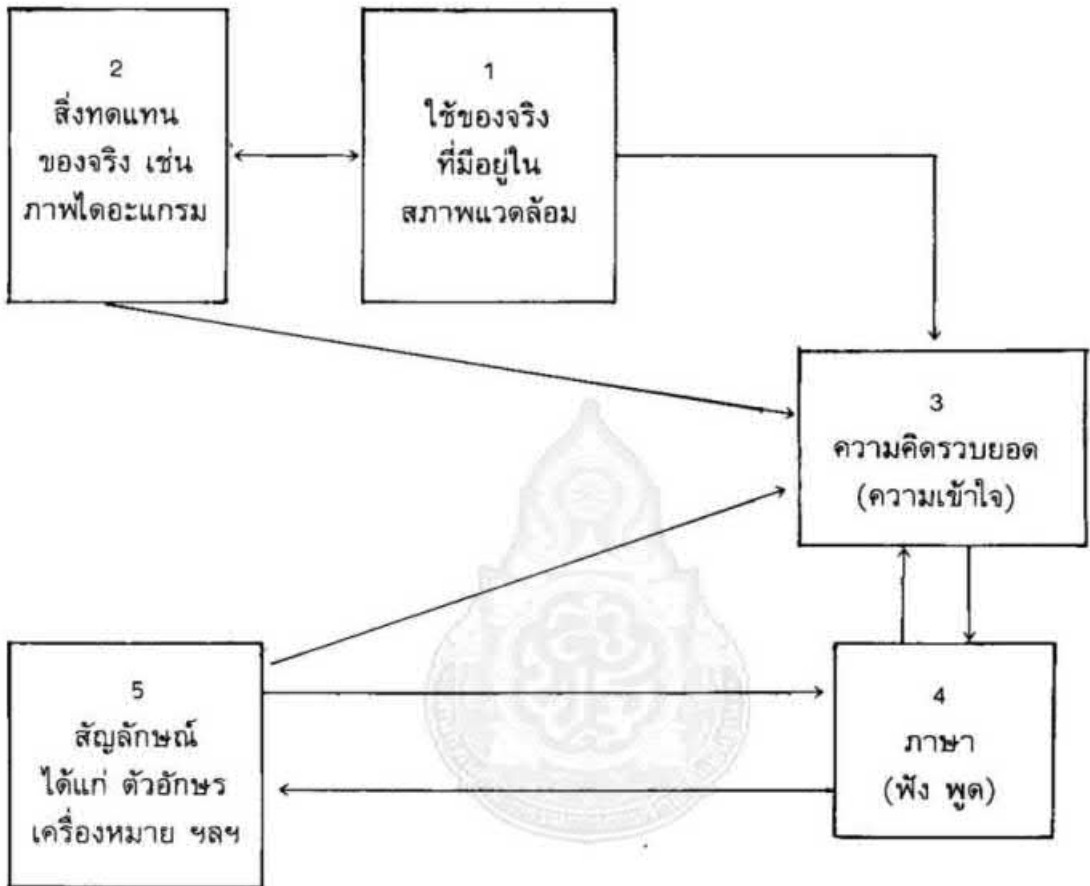
6) การเรียนรู้ภาษาขั้นที่ 6 เป็นการเชื่อมโยงคำหนึ่งกับอีกคำหนึ่ง

7) การเรียนรู้แบบจัดอันดับความสัมพันธ์ของถ้อยคำ เด็กสามารถจัดอันดับและระเบียบของความสัมพันธ์เกี่ยวกับคำและเกิดความคิดรวบยอดในคำนั้น ๆ

1.2 ทฤษฎีการสอนแบบธรรมชาติ (Natural Approach อ้างถึงใน ชัยนัต เพชรศรีจันทร์ 2533 : 28)

ทฤษฎีการสอนแบบนี้ จะเน้นให้ปัจจัยป้อนเข้าที่มีความหมายเป็นที่เข้าใจแก่ผู้เรียน (Comprehensible Input) โดยใช้กระบวนการเรียนการสอน (Process) ที่เหมาะสมกับการเรียนรู้ทางภาษาของผู้เรียน (Language Acquisition) เป็นหลัก ผลของการเรียนรู้ (Output) จะประสบความสำเร็จดังที่คาดหมายได้ ถ้าผู้สอนเข้าใจวิธีการให้ปัจจัยป้อนเข้าอย่างถูกต้องและเหมาะสมกับผู้เรียน

การให้ปัจจัยป้อนเข้าที่มีความหมายเป็นที่เข้าใจให้แก่ผู้เรียนนั้น จำเป็นต้องอาศัยกระบวนการสอนความคิดรวบยอดทางภาษาที่ถูกต้องซึ่งอาจจัดลำดับการสอนดังนี้

จากแผนภาพการใช้วัสดุของจริงที่มีอยู่ในสภาพแวดล้อม เช่น วัสดุต่าง ๆ ที่ผู้เรียนเคยเห็นและเคยใช้อยู่ในชีวิตประจำวันจะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจและได้รับความคิดรวบยอดเกี่ยวกับความหมายของสิ่งนั้น ๆ ได้อย่างรวดเร็ว

อย่างไรก็ตาม ถ้าจะนำของจริงทุกอย่างมาให้ผู้เรียนได้เห็นคงเป็นไปได้ยาก ดังนั้น การใช้สิ่งทดแทนของจริงเหล่านั้นได้แก่ รูปภาพ ไดอะแกรม อาจช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจและได้รับความคิดรวบยอดเกี่ยวกับความหมายของสิ่งต่าง ๆ เหล่านั้นได้เป็นอย่างดี เพราะผู้เรียนสามารถถ่ายโยงความคิดไปยังของจริงที่ตนเคยพบเห็นมาก่อนได้ การพัฒนาความคิดรวบยอดจะง่ายขึ้น หลังจากนั้นเมื่อผู้เรียนมีโอกาสดำเนิน ได้ฟังเกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ ที่เข้าใจมาแล้วเขาพูดกันได้อย่างไร การพัฒนาการฟังการพูดก็ย่อมจะง่ายและเป็นที่เข้าใจได้มากขึ้น เมื่อผู้เรียนได้พบสัญลักษณ์ เช่น ตัวอักษรที่เขียนขึ้นโดยมีความหมายตามที่เคยฟังเคยพูดมาก่อน การถ่ายโยงความคิดรวบยอดก็จะชัดเจนมากขึ้น ซึ่งกระบวนการนี้จะเป็นกระบวนการสำคัญในการถ่ายโยงการอ่านเพื่อความเข้าใจที่ถูกต้องตามการรับรู้ของมนุษย์

1.3 ทฤษฎีความคิดสร้างสรรค์ของ Guilford (อ้างถึงใน กิ่งดาว พุทธพันธ์ 2534 : 15 - 16)

ทฤษฎีความคิดสร้างสรรค์ของ Guilford เป็นพื้นฐานในการสร้างกิจกรรม ฝึกทักษะ และแบบทดสอบ โดยแยกลักษณะทางสมองออกเป็นกิจกรรมทางสมอง 3 มิติ ด้วยการสร้างแบบจำลองที่เรียกว่าแบบจำลองโครงสร้างสมอง (Model of The Structure of Intellect) โดยเชื่อว่าความสามารถทางสมองเป็นสิ่งที่เกิดจากการร่วมกันของมิติทั้ง 3 คือ วิธีการคิด (Operation) เนื้อหา (Contents) และผลของการคิด (Products) และแต่ละมิติมีลักษณะทางสติปัญญาดังนี้

มิติด้านวิธีการคิด แบ่งออกเป็น 5 ลักษณะ คือ

1) คิดแบบรู้และเข้าใจ (Cognition : C) หมายถึงกระบวนการที่สมองตีความต่อข้อมูลเพื่อให้เกิดการรับรู้และเข้าใจ

2) คิดแบบจำ (Memory : M) หมายถึงกระบวนการที่สะสมหรือเก็บรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ ที่รู้จักไว้ได้และสามารถระลึกออกมาได้เมื่อต้องการ

3) คิดแบบออเนกนัย (Divergent Production : D) หมายถึงการคิดตอบสนองหลายรูปแบบต่อสิ่งเร้าที่กำหนดให้ หรือสิ่งเร้าที่ได้รับ

4) คิดแบบเอกนัย (Convergent Production : N) หมายถึงการคิดที่จะสรุปข้อมูลให้ดีที่สุดและถูกต้องที่สุดจากข้อมูลหรือสิ่งเร้านั้น ๆ

5) คิดแบบประเมิน (Evaluation : E) หมายถึงกระบวนการที่สมองหากฎเกณฑ์ที่สมเหตุสมผลจากสิ่งเร้าหรือข้อมูล และสรุปได้ว่าข้อมูลใดบ้างที่มีลักษณะสอดคล้องกับกฎเกณฑ์นั้น

มิติด้านเนื้อหา แบ่งออกเป็น 4 ลักษณะ คือ

1) ภาพ (Figural : F) หมายถึงข้อมูลที่เป็นรูปธรรม ซึ่งบุคคลสามารถที่จะรับรู้ได้

2) สัญลักษณ์ (Symbolic : S) หมายถึงข้อมูลที่อยู่ในรูปเครื่องหมายต่าง ๆ

3) ภาษา (Semantic : M) หมายถึงข้อมูลที่อยู่ในรูปถ้อยความที่มีความหมาย

4) พฤติกรรม (Behavioral : B) หมายถึงข้อมูลที่เป็นกิริยาอาการหรือการกระทำที่สามารถสังเกตเห็นได้

มิติด้านผล ของการคิดแบ่งออกเป็น 6 ลักษณะ คือ

1) หน่วย (Units : U) หมายถึงสิ่งที่มีลักษณะเฉพาะตัว มีเอกลักษณ์ของตนเองและแตกต่างไปจากสิ่งอื่น ๆ

2) จำพวก (Classes : C) หมายถึงกลุ่มของหน่วยงานต่าง ๆ ที่มีลักษณะหรือกฎเกณฑ์บางประการร่วมกัน

3) ความสัมพันธ์ (Relations : R) หมายถึงการเชื่อมโยงผลที่ได้

4) ระบบ (Systems : S) หมายถึงการจัดประเภทของสิ่งเร้าต่าง ๆ ที่ได้จากการตีความไว้เป็นระบบอย่างมีระเบียบแบบแผนแน่นอน

5) การแปลงรูป (Transformations : T) หมายถึงการเปลี่ยนแปลง การปรับปรุงหรือจัดองค์ประกอบของสิ่งเร้า หรือของข้อมูลที่ได้ไปจากเดิม

6) การประยุกต์ (Implications : 1) หมายถึงการนำสิ่งที่ได้จากการตีความของสมองออกไปใช้ให้เป็นประโยชน์มากที่สุด

1.4 ทฤษฎีสกีม (Schema Theory อ้างถึงใน กรมวิชาการ 2537 : ณ - ด)

ทฤษฎีสกีมได้กล่าวถึงผู้อ่านที่มีทักษะการอ่านจะต้องรู้ว่าตนเองจะอ่านอะไร และผู้อ่านจะเกิดความเข้าใจการอ่านจะต้องใช้ความรู้เดิมหรือประสบการณ์เดิมมาช่วยทำความเข้าใจการอ่าน ความรู้ทั้งหลายของผู้อ่านจะถูกเก็บเป็นหน่วยความรู้และความรู้เหล่านั้นจะเชื่อมโยงกันเป็นแบบแผนความรู้ (Schema) โดยนำความรู้มาสัมพันธ์กันเป็นส่วน ๆ และความรู้ที่เชื่อมโยงเป็นเรื่อง ๆ นี้จะช่วยทำให้การอ่านเกิดความเข้าใจได้อย่างลึกซึ้ง เช่น ดินสอ-มีสีดำ-ต้องเหลาให้แหลม ใช้เขียนกับสมุด-เมื่อเขียนผิดใช้ยางลบลบคำที่เขียนผิด การเชื่อมโยง ดินสอ-สมุด-ยางลบเป็นความคิดรวบยอดว่าเครื่องเขียน เป็นแบบแผนความรู้ ฉะนั้นความรู้ที่นักเรียนมีอยู่และจัดความรู้มาสัมพันธ์เป็นแบบแผนความรู้ จะช่วยให้เกิดความเข้าใจการอ่านได้อย่างลึกซึ้งเมื่อนักเรียนอ่านคำว่าเครื่องเขียน จะรู้ว่าหมายถึงอะไรบ้าง อ่านคำว่าสมุดหรือยางลบจะรู้ว่าใช้ทำอะไรบ้าง เป็นต้น และจะช่วยให้อ่านรับรู้ความหมายของคำใหม่ได้มากขึ้น ใช้เดาความในบริบทในเวลาอ่าน ช่วยให้การแยกแยะข้อความสำคัญกับรายละเอียดของเรื่องที่อ่าน ช่วยตีความในเรื่องที่อ่านเป็นต้น

วิธีการสอนเพื่อพัฒนาแบบแผนความรู้ (Schema) มีดังนี้

1) สอนอ่านจากบทเรียนสั้น ๆ โดยสอนจากคำไปสู่วลี จากวลีไปสู่ประโยค จากประโยคไปสู่ย่อหน้า

2) สอนอ่านโดยให้นักเรียนอ่าน แล้วทำนายว่าเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนี้ต่อไป ผลจากเหตุการณ์นั้นควรเป็นอย่างไร

3) ถ้านักเรียนไม่มีแบบแผนความรู้ของเรื่องนั้นมาก่อน ครูควรสร้างความรู้พื้นฐานในการสนทนาเรื่องในบทอ่าน เพื่อสร้างขอบข่ายความรู้ในบทเรียนเป็นพื้นฐานการอ่าน

4) ให้นักเรียนตั้งคำถามก่อนอ่านและคำถามหลังอ่าน

อนึ่งวิธีสอนตามแนวของทฤษฎีสกีมเหมาะสมที่จะนำมาใช้ในการสอนอ่านเพื่อความเข้าใจ

2 ทฤษฎีการเรียนรู้

2.1 ทฤษฎีการเชื่อมโยง (Connectioned Theory) ของธอร์นไดค์ (Thorndike อ้างถึงใน ชะเอม ขวลิขัยชาญ 2530 : 31)

ธอร์นไดค์ ได้กล่าวถึงการเชื่อมโยงระหว่างสิ่งเร้ากับการตอบสนองของผู้เรียนในแต่ละขั้นอย่างต่อเนื่อง โดยอาศัยกฎการเรียนรู้ 3 กฎคือ

1) กฎแห่งความพร้อม (Law of Readiness) กฎนี้กล่าวถึงสภาพความพร้อมของผู้เรียนทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ ถ้าร่างกายเกิดความพร้อมแล้วได้กระทำให้ยอมเกิดความพึงพอใจแต่ถ้าไม่พร้อมที่จะทำแล้วถูกบังคับให้กระทำ จะทำให้เกิดความไม่พึงพอใจ

2) กฎแห่งการฝึกหัด (Law of Exercise) กฎนี้กล่าวถึงการสร้างความมั่นคง

ของการเชื่อมโยงระหว่างสิ่งเร้ากับการตอบสนองที่ถูกต้องโดยการฝึกหัดกระทำซ้ำบ่อย ๆ ย่อมทำให้เกิดการเรียนรู้ได้นานและคงทนถาวร

3) กฎแห่งผลที่พึงพอใจ (Law of Effect) กฎนี้กล่าวถึงผลที่ได้รับเมื่อแสดงพฤติกรรมการเรียนรู้แล้วถ้าได้รับผลที่พึงพอใจ ย่อมอยากจะเรียนรู้ต่อไป แต่ถ้าได้รับผลที่ไม่พึงพอใจ ก็ไม่อยากจะเรียนรู้หรือเกิดความเบื่อหน่าย

ในการเรียนการสอนภาษาไทย การให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดจึงเป็นสิ่งจำเป็น เพราะภาษาไทยเป็นวิชาที่ต้องฝึกมาก ๆ จึงจะเกิดทักษะ

2.2 ทฤษฎีการสร้างเงื่อนไขและการเสริมแรง ของสกินเนอร์ (Skinner อ้างถึงใน ชีระพร อูวรรณโณ และปรีชา วิทโคโต 2532 : 281-55)

สกินเนอร์ได้กล่าวถึงการสร้างเงื่อนไข และการเสริมแรงเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ ดังนี้

1) เงื่อนไขการตอบสนอง เมื่อมีสิ่งเร้าแล้วมีการตอบสนอง พฤติกรรมที่แสดงออกนั้นจะขึ้นอยู่กับ การเรียนรู้ หรือการเรียนรู้เป็นตัวทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของอัตรา การตอบสนอง

2) การเสริมกำลัง สิ่งเร้าใหม่ อาจจะทำให้อัตราการตอบสนองเปลี่ยนแปลงได้ เรียกว่าตัวเสริมแรง ถ้าสิ่งเร้าใหม่ไม่มีผลต่อการทำให้อัตราการตอบสนองเปลี่ยนแปลง เรียกว่า ไม่เป็นตัวเสริมแรง

3) การเสริมแรงทันทีทันใด สิ่งเร้าที่เป็นตัวเสริมแรงจะต้องเกิดขึ้นทันที หลังจากมีการตอบสนอง ถ้าไม่ทำเช่นนั้น ผู้เรียนอาจจะมี การตอบสนองอีกอย่างหนึ่งที่เรา ไม่ต้องการเช่น คำตอบที่ถูกต้องจะต้องมีการเสริมแรง ภายใน 5 นาที ถ้าเกินนั้นไปอาจจะไม่ ได้ประโยชน์

4) สิ่งเร้าที่มีเงื่อนไขพิเศษโดยเฉพาะ มีบางครั้งที่ต้องการให้ผู้เรียนตอบสนอง อย่างใดอย่างหนึ่งในเวลาหนึ่ง และไม่ต้องการตอบสนองเช่นนั้นอีกในอีกเวลาหนึ่ง ผู้สอน อาจจะทำได้โดยให้สิ่งเร้าเฉพาะสำหรับการตอบสนองที่ต้องการนั้น ๆ

5) การยุติการตอบสนอง ในการตอบสนองนั้นมีการเสริมแรงแล้วมีการ ตอบสนองในอัตราสูง อัตราการตอบสนองจะลดลงให้มาอยู่ในระดับเดิมของมันได้โดยไม่มีการ เสริมแรงของการตอบสนองนั้น การตอบสนองก็จะลดความถี่ลงมาเรื่อย ๆ จนกระทั่งถือว่า ไม่สำคัญหรือไม่ทำให้เกิดการเรียนรู้

6) การจัดรูปพฤติกรรมเป็นขั้น ๆ พฤติกรรมการเรียนรู้บางอย่างซับซ้อน มาก ประกอบด้วยขั้นต่าง ๆ ต่อเนื่องกันไปเรื่อย ๆ ดังนั้นการรู้พฤติกรรมขั้นสุดท้ายว่า เป็นอะไรแล้วมีการเสริมแรงแต่ละขั้นไปเรื่อย ๆ จนกระทั่งได้พฤติกรรมการเรียนรู้ที่ต้องการ

ในการสอนภาษาไทย ซึ่งเป็นวิชาที่ต้องอาศัยการฝึกทักษะเป็นอย่างมาก จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องใช้การเสริมแรง เพื่อเร้าให้นักเรียนมีความกระตือรือร้น ที่จะฝึกฝน การใช้ภาษาจนเกิดความชำนาญในการใช้ภาษาได้อย่างถูกต้อง

จากการศึกษาวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องทั้งในส่วนของการจัดการเรียน การสอนภาษาไทย แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาไทยตลอดจนทฤษฎีการ

เรียนรู้ต่าง ๆ เห็นได้ว่าภาษาไทยเป็นภาษาซึ่งเป็นสัญลักษณ์ที่แสดงถึงความเป็นชาติไทยและเป็นเครื่องมือในการถ่ายทอดวัฒนธรรม มีความสำคัญต่อความมั่นคงของชาติ เป็นเครื่องมือสื่อสารระหว่างคนไทยด้วยกัน โดยเฉพาะเมื่อสังคมมีการพัฒนาก้าวหน้าไกลมากเพียงใด ความจำเป็นที่จะต้องติดต่อสื่อสารย่อมมีมากขึ้นตามไปด้วย ดังนั้นความสามารถในการใช้ภาษาจึงเป็นสิ่งสำคัญที่บุคคลจะต้องได้รับการฝึกฝนให้มีความเชี่ยวชาญในการใช้อย่างถูกต้อง บนพื้นฐานของแนวคิดทฤษฎีที่สามารถนำมาประยุกต์ใช้กับการพัฒนาภาษา โดยเฉพาะสถาบันการศึกษา ซึ่งเป็นสถาบันสำคัญที่มีหน้าที่โดยตรงต่อการส่งเสริม และพัฒนาทางด้านภาษาไทยให้แก่นักเรียน ควรได้ตระหนักถึงบทบาทและหน้าที่ เพื่อให้นักเรียนมีพื้นฐานทางภาษาที่ดี และสามารถใช้ได้ถูกต้องในการดำเนินชีวิต ด้วยเหตุนี้กองวิจัยทางการศึกษาจึงได้ทำการศึกษาวิจัย และสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับการเรียนการสอนขึ้น ทั้งนี้ด้วยเล็งเห็นว่าผลจากการศึกษาดังกล่าว จะช่วยให้ค้นพบแนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาไทยได้อย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพการเรียนการสอน ปัญหาอุปสรรค และปัจจัยที่เกี่ยวข้องตลอดจนนวัตกรรมที่นำมาใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนของกลุ่มทักษะ (ภาษาไทย) ระดับประถมศึกษา โดยมีวิธีดำเนินการวิจัยดังนี้

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คืองานวิจัยที่เกี่ยวกับการเรียนการสอนในกลุ่มทักษะ (ภาษาไทย) ระดับประถมศึกษา ที่พิมพ์เผยแพร่ระหว่างปี พ.ศ. 2525-2536 จำนวนทั้งสิ้น 301 เรื่อง โดยจำแนกเป็นงานวิจัยของหน่วยราชการ และสถานศึกษาที่เกี่ยวข้อง จำนวน 31 เล่ม และวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาโท ปริญญาตรี และดุษฎีบัณฑิตของสถาบันอุดมศึกษา ทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค จำนวน 270 เล่ม

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบวิเคราะห์งานวิจัยที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลรายละเอียดต่าง ๆ ของงานวิจัย ซึ่งประกอบด้วย

1. ชื่อผู้วิจัย
2. ชื่องานวิจัย
3. หน่วยงาน ปีที่พิมพ์
4. ชั้น วิชา เรื่องที่สอน
5. เรื่องที่ศึกษา (ตัวแปรต้น ตัวแปรตาม)
6. ลักษณะของนวัตกรรม ขั้นตอนการใช้และทฤษฎีในการสร้าง
7. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บและวิเคราะห์ข้อมูล
8. ค่าสถิติที่ใช้ในการเก็บและวิเคราะห์ข้อมูล
9. วิธีดำเนินการ และผลการวิจัย

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลมีขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาบทคัดย่อของงานวิจัยแต่ละเรื่อง เพื่อคัดเลือกเฉพาะเรื่องที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการเรียนการสอนกลุ่มทักษะ (ภาษาไทย)
2. ศึกษางานวิจัยฉบับสมบูรณ์ และทำการบันทึกข้อมูลในรายละเอียดของงานวิจัยที่ศึกษาลงในแบบวิเคราะห์งานวิจัยที่สร้างขึ้น

สำหรับช่วงระยะเวลาของการเก็บรวบรวมข้อมูลนี้อยู่ระหว่างเดือนมกราคม-เมษายน

การวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ แบ่งเป็น 2 ส่วน ดังนี้

1. การสังเคราะห์เชิงปริมาณ เป็นการสังเคราะห์ข้อมูลโดยนำแบบวิเคราะห์งานวิจัยที่รวบรวมมาได้นั้นมากำหนดรหัส (Code) ตรวจสอบความสมบูรณ์ของข้อมูล บันทึกข้อมูล (Key) ลงเครื่องไมโครคอมพิวเตอร์และใช้โปรแกรม dBase III Plus ในการวิเคราะห์แจกแจงข้อมูลตามลักษณะรายละเอียดของงานวิจัยดังนี้ แหล่งข้อมูล ประเภทงานวิจัย ปีที่พิมพ์เผยแพร่ ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ชนิดของเครื่องมือวิจัย สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล เนื้อหาวิชา และระดับชั้น

2. การสังเคราะห์เชิงเนื้อหา เป็นการนำผลการศึกษาในเรื่องนวัตกรรม วิธีดำเนินการ และผลการวิจัยมาวิเคราะห์ สังเคราะห์ และสรุปตามข้อค้นพบใน 4 ด้าน ดังนี้

- 2.1 ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเรียนการสอน
- 2.2 สภาพการเรียนการสอน
- 2.3 ปัญหาการเรียนการสอน
- 2.4 นวัตกรรมที่นำมาใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอน

การเสนอผลการสังเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ได้นำเสนอผลการสังเคราะห์ข้อมูลเป็น 2 ตอนคือ

1. ผลการสังเคราะห์เชิงปริมาณ
2. ผลการสังเคราะห์เชิงเนื้อหา

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสังเคราะห์งานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับสภาพการเรียนการสอน ปัญหาอุปสรรค และปัจจัยที่เกี่ยวข้องตลอดจนนวัตกรรมที่นำมาใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนของกลุ่มทักษะ (ภาษาไทย) ระดับประถมศึกษา โดยวิธีการสังเคราะห์เชิงปริมาณ และการสังเคราะห์เชิงเนื้อหา ผลที่ได้จะนำเสนอตามลำดับหัวข้อเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ผลการสังเคราะห์เชิงปริมาณ จำแนกตามส่วนประกอบของงานวิจัยดังนี้

- 1.1 แหล่งข้อมูล
- 1.2 ประเภทงานวิจัย
- 1.3 ปีที่พิมพ์เผยแพร่
- 1.4 กลุ่มตัวอย่าง
- 1.5 ชนิดของเครื่องมือวิจัย
- 1.6 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
- 1.7 เนื้อหาและระดับชั้น

ตอนที่ 2 ผลการสังเคราะห์เชิงเนื้อหา จำแนกเป็น 4 ด้านคือ

- 2.1 ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเรียนการสอน
- 2.2 สภาพการเรียนการสอน
 - ตัวครู/โรงเรียน
 - ตัวนักเรียน
- 2.3 ปัญหาการเรียนการสอน
 - ตัวครู
 - ตัวนักเรียน
- 2.4 นวัตกรรมที่นำมาใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอน
 - วิธีสอน
 - ปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน
 - สิ่งสนับสนุนการสอน

รายละเอียดผลการวิเคราะห์มีดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการสังเคราะห์เชิงปริมาณ

ในการสังเคราะห์เชิงปริมาณจะได้เสนอผล จำแนกตามส่วนประกอบของงานวิจัย ดังแสดงในตารางที่ 1 - 8 ดังนี้

1.1 แหล่งข้อมูล

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละงานวิจัยจำแนกตามแหล่งข้อมูล

แหล่งข้อมูล	จำนวน	ร้อยละ
1. งานวิจัยของหน่วยงานราชการ	31	10.29
2. วิทยานิพนธ์ทางการศึกษา		
มหาวิทยาลัยบูรพา	30	9.97
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม	1	0.33
มหาวิทยาลัยขอนแก่น	15	4.98
มหาวิทยาลัยนเรศวร	2	0.66
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	12	3.99
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์	25	8.31
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	72	23.92
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	47	15.61
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร	66	21.93
รวม	301	100

จากตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์จำแนกตามแหล่งข้อมูล พบว่าส่วนใหญ่เป็นงานวิจัยของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (ร้อยละ 23.92) และของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ร้อยละ 21.93) รองลงมาเป็นงานวิจัยของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ร้อยละ 15.61)

1.2 ประเภทของงานวิจัย

ตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละงานวิจัยจำแนกตามประเภทของงานวิจัย

ประเภทงานวิจัย	จำนวน	ร้อยละ
1. การวิจัยทดลอง	227	75.42
2. การวิจัยสำรวจ	62	20.59
3. การวิจัยเชิงวิเคราะห์หาความสัมพันธ์	12	3.99
รวม	301	100

จากตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์จำแนกตามประเภทงานวิจัย พบว่าส่วนใหญ่เป็นการวิจัยทดลอง (ร้อยละ 75.42) รองลงมาเป็น การวิจัยสำรวจ (ร้อยละ 20.59) และการวิจัยเชิงวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ (ร้อยละ 3.99) ตามลำดับ

1.3 ปีที่พิมพ์เผยแพร่

ตารางที่ 3 จำนวนและร้อยละงานวิจัยจำแนกตามปีที่พิมพ์เผยแพร่

ปีที่พิมพ์ (พ.ศ.)	จำนวน	ร้อยละ
2525	17	5.65
2526	20	6.64
2527	15	4.99
2528	22	7.31
2529	33	10.96
2530	26	8.64
2531	35	11.63
2532	24	7.97
2533	33	10.96
2534	29	9.63
2535	31	10.29
2536	16	5.32
รวม	301	100

จากตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์งานวิจัยจำแนกตามปีที่พิมพ์เผยแพร่ พบว่าส่วนใหญ่พิมพ์เผยแพร่ในปี 2531 (ร้อยละ 11.63) ปี 2529 และ 2533 ในจำนวนที่เท่ากัน (ร้อยละ 10.96) และปี 2535 (ร้อยละ 10.29)

1.4 กลุ่มตัวอย่าง

ตารางที่ 4 จำนวนและร้อยละงานวิจัยจำแนกตามกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง	วิจัยสำรวจ		วิจัยทดลอง		วิจัยเชิงวิเคราะห์หาความสัมพันธ์		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. เอกสาร								
ชั้น ป.1	1	0.33	-	-	-	-	1	0.33
ไม่ระบุชั้น	1	0.33	-	-	-	-	1	0.33
2. ครู								
ชั้น ป.1	7	2.33	-	-	-	-	7	2.33
ชั้น ป.2	1	0.33	-	-	-	-	1	0.33
ชั้น ป.3	1	0.33	-	-	-	-	1	0.33
ชั้น ป.4	1	0.33	-	-	-	-	1	0.33
ชั้น ป.5	1	0.33	-	-	-	-	1	0.33
ชั้น ป.6	3	0.99	-	-	-	-	3	0.99
ชั้น ป.1-2	1	0.33	-	-	-	-	1	0.33
ชั้น ป.1-6	2	0.67	-	-	-	-	2	0.67
ไม่ระบุชั้น	2	0.67	-	-	-	-	2	0.67
3. นักเรียน								
ชั้น ป.1	8	2.66	35	11.63	-	-	43	14.29
ชั้น ป.2	3	0.99	36	11.97	1	0.33	40	13.29
ชั้น ป.3	-	-	29	9.64	1	0.33	30	9.97
ชั้น ป.4*	4	1.33	47	15.61	2	0.67	53	17.61
ชั้น ป.5	8	2.66	33	10.96	2	0.67	43	14.29
ชั้น ป.6	9	2.99	42	13.96	6	1.99	57	18.94
ชั้น ป.1-2	1	0.33	-	-	-	-	1	0.33
ชั้น ป.3-4	1	0.33	-	-	-	-	1	0.33
ชั้น ป.2,4,6	1	0.33	-	-	-	-	1	0.33
ชั้น ป.4-6	-	-	1	0.33	-	-	1	0.33
ชั้น ป.5-6	-	-	1	0.33	-	-	1	0.33
ชั้น ป.3,5	-	-	1	0.33	-	-	1	0.33
ชั้น ป.2-6	-	-	1	0.33	-	-	1	0.33
ชั้นป.1เด็กเล็ก 1		0.33	-	-	-	-	1	0.33
ไม่ระบุชั้น	1	0.33	1	0.33	-	-	2	0.67

กลุ่มตัวอย่าง	วิจัยสำรวจ		วิจัยทดลอง		วิจัยเชิงวิเคราะห์หาความสัมพันธ์		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
4. ครูและนักเรียน								
ชั้น ป.1-4	1	0.33	—	—	—	—	1	0.33
ชั้น ป.6	3	0.99	—	—	—	—	3	0.99
รวม	62	100	227	100	12	100	301	100

*กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ปกครองรวมอยู่ด้วย

จากตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์งานวิจัยจำแนกตามกลุ่มตัวอย่าง พบว่าส่วนใหญ่เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (ร้อยละ 18.94) และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 (ร้อยละ 17.61) รองลงมาเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และ 5 ในจำนวนที่เท่ากัน (ร้อยละ 14.29)

1.5 ชนิดของเครื่องมือวิจัย

ตารางที่ 5 จำนวนและร้อยละงานวิจัยจำแนกตามชนิดของเครื่องมือวิจัย

ชนิดของเครื่องมือ	จำนวน	ร้อยละ
1. เครื่องมือที่เป็นสื่อและอุปกรณ์		
- แผนการสอน	97	12.73
- แบบฝึก	86	11.29
- ชุดการสอน	7	0.92
- ชุดของเนื้อเรื่องที่มีภาพประกอบ	1	0.13
- หนังสือนิทาน	9	1.18
- หนังสือเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น	8	1.05
- ชุดฝึกการเขียนเรียงความ	2	0.26
- แบบฝึกหัด	6	0.79
- คู่มือการฝึก	2	0.26
- บทเพลง	4	0.52
- บัตรคำ พยัญชนะ	6	0.79
- บทเรียนแบบโปรแกรม	4	0.52
- หนังสือส่งเสริมการอ่าน	4	0.52
- หนังสืออ่านเพิ่มเติม	6	0.79
- เกม	4	0.52
- เรื่องสั้น	1	0.13
- เทปบันทึกเสียง	4	0.52
- ชุดหนังสือ	2	0.26
- สไลด์คำ ข้อความ	8	1.05
- แถบคำถาม	1	0.13
- สมุดคำ	1	0.13
- สมุดเนื้อเรื่อง	2	0.26
- สมุดแผ่นภาพ	1	0.13
- เทปนิทาน	1	0.13
- บัตรพยัญชนะ	1	0.13
- ชุดฝึกทักษะ	1	0.13
- เรื่องสำหรับฝึกอ่าน	2	0.26
- บทเรียนคอมพิวเตอร์	1	0.13
- ภาพลายเส้นบรรยายความเรียง	1	0.13
- ภาพยนตร์	2	0.26

ชนิดของเครื่องมือ	จำนวน	ร้อยละ
- แผนการจัดบริการกิจกรรม	1	0.13
- ภาพเลือนประกอบเสียง	1	0.13
- บทเรียน	9	1.18
- แผนภูมิ	1	0.13
- รูปภาพ	5	0.66
- ชุดการเล่นพื้นบ้าน	1	0.13
- ชุดปริศนาคำทาย	1	0.13
- ชุดเนื้อหาบทเรียน	2	0.26
- ชุดการเรียน	1	0.13
- บัตรงาน	1	0.13
- คู่มือการสอน	1	0.13
- หนังสือ เอกสารต้นเรื่อง สิ่งตีพิมพ์	1	0.13
- บทเรียนโมดูล	2	0.26
- เครื่องมือทดสอบวัดสายตาของสเนลเลน (Snellen)	1	0.13
2. เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูล		
- แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการฟัง	12	1.57
- แบบทดสอบวัดความสามารถในการฟัง	2	0.26
- แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการฟัง	2	0.26
- แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการพูด	2	0.26
- แบบทดสอบวัดพัฒนาการทางภาษาพูดและความซับซ้อนของประโยค	1	0.13
- แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่าน	18	2.36
- แบบทดสอบวัดอัตราเร็วในการอ่าน	1	0.13
- แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่าน	31	4.07
- แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่าน	29	3.80
- แบบทดสอบวัดประสิทธิภาพการอ่าน	1	0.13
- แบบทดสอบการอ่านออกเสียง	8	1.05
- แบบทดสอบการอ่านคำที่มีพยัญชนะ ร ล ว ควบกล้ำ	3	0.39
- แบบทดสอบการอ่านคำใหม่	1	0.13

ชนิดของเครื่องมือ	จำนวน	ร้อยละ
- แบบทดสอบการอ่านในใจ	2	0.26
- แบบทดสอบสมรรถภาพการอ่านเร็ว	6	0.79
- แบบทดสอบวัดระดับความพร้อมทางการอ่าน	3	0.39
- แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะการอ่านจับใจความ	6	0.79
- แบบวิเคราะห์ลักษณะการอ่าน	1	0.13
- แบบวัดเจตคติต่อการอ่าน	3	0.39
- แบบทดสอบวิเคราะห์ความยาก-ง่ายในการอ่านและเขียนคำ	4	0.52
- แบบทดสอบเกี่ยวกับการอ่านและเขียน	2	0.26
- แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียน	25	3.29
- แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเขียน	7	0.92
- แบบทดสอบการเขียนคำ	2	0.26
- แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์	6	0.79
- แบบทดสอบการคัดลายมือ	3	0.39
- แบบทดสอบในการเขียนสะกดคำยาก	7	0.92
- แบบทดสอบความพร้อมและความสามารถในการเขียน พยานุชนไทย	3	0.39
- แบบทดสอบการฝึกเขียน	1	0.13
- แบบทดสอบการเขียนเส้นพื้นฐาน	1	0.13
- แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	70	9.19
- แบบทดสอบวัดสมรรถภาพสมองด้านการประเมินค่า ทางภาษา	1	0.13
- แบบทดสอบวัดความเชื่อมั่นในตนเอง	1	0.13
- แบบทดสอบวัดความรับผิดชอบ	1	0.13
- แบบทดสอบวัดความเข้าใจคำศัพท์	4	0.52
- แบบทดสอบวัดความจำ	8	1.04
- แบบทดสอบวัดความพร้อมภาษาไทย	7	0.92
- แบบทดสอบวัดความสนใจในการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียน	3	0.39
- แบบทดสอบการเรียนรู้ความหมายของคำ	6	1.79
- แบบทดสอบวัดประสิทธิภาพของแบบฝึก	2	0.26
- แบบทดสอบวัดพฤติกรรมของนักเรียน	3	0.39
- แบบวัดเจตคติ	23	3.14
- แบบทดสอบวัดบุคลิกภาพ	1	0.13
- แบบวัดความคิดสร้างสรรค์ทางภาษา	9	1.18

ชนิดของเครื่องมือ	จำนวน	ร้อยละ
- แบบทดสอบวัดสติปัญญา	10	1.31
- แบบทดสอบวัดความสามารถในการรับรู้ความแตกต่างของตัวอักษรไทย	1	0.13
- แบบทดสอบภูมิหลังทางด้านภาษาและถิ่นที่อยู่	2	0.26
- แบบทดสอบความถนัดทางภาษา	1	0.13
- แบบสอบถาม	76	9.98
- แบบสังเกต	12	1.57
- แบบสัมภาษณ์	6	0.79
- แบบบันทึกข้อมูล	5	0.65
- แบบสรุปผลรายละเอียดงานวิจัย	1	0.13
- แบบทดสอบท้ายบทเรียน	5	0.65
- แบบทดสอบวินิจัย	1	0.13
- แบบประเมินคุณภาพนักเรียน	7	0.92
รวม	762	100

หมายเหตุ : เครื่องมือที่นำมาใช้ในงานวิจัยแต่ละเรื่องมีมากกว่า 1 ชนิด

จากตารางที่ 5 ผลการวิเคราะห์งานวิจัยจำแนกตามชนิดของเครื่องมือวิจัยพบว่า ส่วนใหญ่เป็นเครื่องมือประเภทสื่อซึ่งได้แก่ แผนการสอน (ร้อยละ 12.73) และแบบฝึก (ร้อยละ 11.29) รองลงมาเป็นเครื่องมือประเภทใช้เก็บรวบรวมข้อมูลซึ่งได้แก่แบบสอบถาม (ร้อยละ 9.98)

1.6 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ตารางที่ 6 จำนวนและร้อยละงานวิจัยจำแนกตามชนิดของสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ชนิดของสถิติ	จำนวน	ร้อยละ
1. f และ %	77	9.64
2. $\bar{X}$, S.D.	189	23.65
3. ทดสอบความแตกต่างโดยวิธี t-test	189	23.65
4. ทดสอบความแตกต่างโดยวิธี F-test	20	2.50
5. ทดสอบความแตกต่างโดยวิธี Z-test	7	0.88
6. เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยโดยวิธีของ SCHEFEE (S- test)	3	0.38
7. เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยโดยวิธีของ NEWMAN-KEUL	2	0.25
8. วิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ONE WAY ANOVA	53	6.63
9. วิเคราะห์ความแปรปรวนสองทาง TWO WAY ANOVA	9	1.13
10. วิเคราะห์ความแปรปรวนร่วม ANALYSIS OF COVAREANCE	6	0.75
11. วิเคราะห์ความแปรปรวนแบบวัดซ้ำ	1	0.12
12. ค่าความแปรปรวน (S^2)	44	5.51
13. CHI-SQUARE	3	0.38
14. วิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ	2	0.25
15. การวิเคราะห์เชิงพรรณนา (เอกสาร)	5	0.63
16. ค่าความเชื่อมั่น (KR-20)	34	4.26
17. ค่าความเชื่อมั่น (KR-21)	5	0.63
18. ค่าความเชื่อมั่น (rtt)	20	2.50
19. ค่าความเชื่อมั่น (P)	61	7.63
20. ค่าความเชื่อมั่น (COEFFICIENT ALPHA)	10	1.25
21. ค่าความเที่ยงตรง (R)	59	7.38
รวม	799	100

หมายเหตุ : เครื่องมือที่นำมาใช้ในงานวิจัยแต่ละเรื่องมีมากกว่า 1 ชนิด

จากตารางที่ 6 ผลการวิเคราะห์งานวิจัยจำแนกตามชนิดของสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่าส่วนใหญ่ใช้สถิติค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) และทดสอบความแตกต่าง โดยวิธีเปรียบเทียบค่า t (t- test) ในจำนวนที่เท่ากัน (ร้อยละ 23.65) รองลงมาคือหาค่าความถี่ และค่าร้อยละ (ร้อยละ 9.64) และการหาค่าความเชื่อมั่น (P) (ร้อยละ 7.63)

1.7 เนื้อหาและระดับชั้น

ตารางที่ 7 จำนวนงานวิจัยที่ทดลองสอนภาษาไทย โดยใช้รูปแบบ/เทคนิคต่าง ๆ จำแนกตามเนื้อหาและระดับชั้น

เรื่อง	ชั้น ป.	รูปแบบ/เทคนิคการสอน	จำนวน เรื่อง	ตัวแปรที่ศึกษา
การฟัง	1	การสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะการฟังภาษาไทย > การสอนแบบปกติ	1	K = ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
	1	การสอนโดยใช้การเล่นพื้นบ้านของเด็ก > การสอนตามปกติ	1	L = ความสามารถในการฟัง
	2	ฟังนิทานแล้วช่วยกันเล่าเรื่อง = ฟังนิทานแล้วแสดงท่าทางประกอบ = ฟังนิทานโดยใช้ภาพประกอบแล้วเรียงภาพตามลำดับเหตุการณ์ นร.ชาย > นร.หญิง	1	L
	2	วิธีฟังนิทานแล้วทำแบบฝึกหัด > วิธีฟังนิทานแล้วตอบคำถาม	1	K ₁ = ผลสัมฤทธิ์ทางการฟัง
	2	การเล่านิทานให้แสดงท่าทางประกอบ > การเล่านิทานเพียงอย่างเดียว	1	แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ L, ความสามารถในการจำ
	3	รูปแบบการเล่านิทานเพียงอย่างเดียว = เล่านิทานแบบมีภาพประกอบ เล่านิทานแบบมีภาพประกอบ = เล่านิทานโดยใช้สไลด์เทป เล่านิทานโดยใช้สไลด์เทป > เล่านิทานเพียงอย่างเดียว	1	K ₁
	3, 4, 5	การสอนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะการฟัง > ไม่ใช่แบบฝึก	3	K, K ₁
	3	แบบฝึกที่สร้างจากนิทาน (นร.มีผลสัมฤทธิ์ทางการฟังและการอ่านสูงขึ้น)	1	K ₁ การอ่านจับใจความ
	4	แบบฝึกที่ใช้นิทานพื้นบ้าน K ₁ สูงขึ้น นร.ชาย = นร.หญิง	1	K ₁
	4	การสอนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะการฟัง > ไม่ใช่แบบฝึกเสริมทักษะการฟัง	1	K ₁

หมายเหตุ > หมายถึง มีประสิทธิภาพสูงกว่า = หมายถึง มีประสิทธิภาพเท่ากับ และ < หมายถึง มีประสิทธิภาพน้อยกว่า

เรื่อง	ชั้น ป.	รูปแบบ/เทคนิคการสอน	จำนวน เรื่อง	ตัวแปรที่ศึกษา
การพูด	5	ชุดการสอนมีประสิทธิภาพ 90/90 $E > C$	1	การฟังอย่างมี วิจารณ์ญาณ
	6	การสอนโดยใช้นิทานพื้นบ้านอีสานประกอบ การฟัง > การไม่ใช้	1	L
	6	การสอนโดยใช้แถบบันทึกเสียง = ไม่ใช้แถบ บันทึกเสียง	1	K_1
	6	แบบฝึกการฟังอย่างมีวิจารณ์ญาณ (นักเรียน ที่พูดภาษาถิ่นและพูดภาษากลางมีผลสัมฤทธิ์ ทางการฟังสูงขึ้น)	1	ผลสัมฤทธิ์ทางการ ฟังอย่างมีวิจารณ์ญาณ
	รวม		16	
	ร้อยละ		7.05	
	1	วิธีสอนโดยใช้นิทานเป็นบทเรียน > วิธีสอน แบบปกติ	1	K
	1	การสอนโดยใช้สื่อประสม > การสอนตามปกติ	1	ความสามารถในการพูด
	2	การสอนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะการพูด ภาษาไทย > ไม่ใช้แบบฝึก	1	K
	6	การสอนโดยใช้สื่อวัตกรรมภาพเงา (K สูงขึ้น)	1	K
การอ่าน	รวม		4	
	ร้อยละ		1.76	
	1	ทบทวนทีละคำ > ทบทวนเมื่อเรียนครบ ทุกคำแล้ว คำที่มีค่าความมีความหมายสูง > คำที่มีค่า ความมีความหมายต่ำ	1	K
	1	การสอนอ่านและเขียนพยัญชนะไทยโดยสัมพันธ์ พยัญชนะกับชื่อสัตว์ > การสอนอ่านและเขียน พยัญชนะไทยโดยไม่สัมพันธ์พยัญชนะกับชื่อสัตว์	1	ผลสัมฤทธิ์ทาง การอ่านและเขียน
	1	การใช้แบบฝึกความพร้อมในการเรียน > การฝึกความพร้อมตามแผนการสอนปกติ	1	ความพร้อมในการ เรียนอ่าน
	1	ตัวแบบ : การรู้ตนประวัติบุคคลสำคัญ = บทความชีวประวัติบุคคลสำคัญ = ชีวประวัติ บุคคลสำคัญ	1	พฤติกรรมรักการอ่าน

เรื่อง	ชั้น ป.	รูปแบบ/เทคนิคการสอน	จำนวน เรื่อง	ตัวแปรที่ศึกษา
การอ่าน (ต่อ)	1	วิธีการฝึกความพร้อมโดยใช้ของจริงรูปภาพ รูปเรขาคณิต = โดยใช้รูปภาพและ รูปเรขาคณิต > การใช้คู่มือครูภาษาไทย	1	ความสามารถในการ รับรู้
	1	การใช้เกมประกอบนิทาน > เกมทั่วไป	1	ความพร้อม, ความคิด สร้างสรรค์
	1	นักเรียนที่ผ่านและไม่ผ่านชั้นเด็กเล็กอ่าน คำตอบ โดยวิธีเสนอแบบเรียน-ทดสอบ ได้เร็วกว่าวิธีสอนแบบคาดคำตอบ	1	จำนวนครั้งการเรียนรู้
	1	จำนวนครั้งในการเรียนอ่านคำของกลุ่มที่มีความถนัด ของคำใหม่ 6 ครั้ง < 3 ครั้ง ส่วน 6 ครั้ง = 9 ครั้ง = 3 ครั้ง = 9 ครั้ง การเรียนอ่านคำโดยใช้ประโยคแวดล้อม สัมพันธ์กันใช้จำนวนครั้งในการเรียน < กลุ่มที่ ใช้ประโยคแวดล้อมไม่สัมพันธ์กัน นักเรียนที่มีความพร้อมทางภาษาสูงเรียนอ่าน คำใหม่ใช้จำนวนครั้ง < กลุ่มความพร้อมต่ำ	1	ผลการเรียนอ่านคำใหม่
	1	การเรียนรู้คำด้านการออกเสียงเรียนโดยแยก	1	K
	2	การสอนอ่านโดยใช้นิทานร้อยกรองประกอบภาพ > การสอนแบบปกติ	1	K
	2, 6,6	แบบฝึกสมรรถนะการอ่านเร็ว > การสอนแบบ ปกติ	3	สมรรถนะการ อ่านเร็ว, K, A = เจตคติ
	2	บทเรียนเพื่อเสริมการสอนอ่าน (K สูงขึ้น)	1	K, ความคิดเห็นของ ครูและนักเรียน
	2	การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา > การสอนแบบปกติ	1	K_2 = ผลสัมฤทธิ์ทาง การอ่าน
	2	วิธีทบทวนโดยการเขียน > โดยการท่องจำ ประเภทของคำรูปธรรม > นามธรรม ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาแม่ > ภาษามลายู	1	K
	2, 4,6	การสอนโดยใช้นิทานพื้นบ้าน > วิธีปกติ	3	K_2

เรื่อง	ชั้น ป.	รูปแบบ/เทคนิคการสอน	จำนวน เรื่อง	ตัวแปรที่ศึกษา
-การอ่าน การเขียน	2	ใช้แบบฝึกเสริมทักษะ > ไม่ใช้แบบฝึกเสริมทักษะ	1	K
	2	การใช้รูปแบบการสอนภาษาไทย > วิธี สอนแบบปกติ	1	ความเข้าใจในการอ่าน การเขียนสะกดคำ, R = ความคงทนใน การเรียนรู้
	2	การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา > วิธี สอนแบบปกติ	1	ความเข้าใจในการอ่าน, R, ความสามารถในการ เขียนคำ
การอ่าน	3	การใช้แบบฝึกการอ่านคำที่มีพยัญชนะที่ เป็นปัญหา > การสอนแบบปกติ	1	ความสามารถใน การอ่าน
	3	แบบฝึกอ่านจับใจความมีประสิทธิภาพ 83.33 นักเรียนมีความสนใจ กระตือรือร้นในการทำ แบบฝึก	1	ประสิทธิภาพ, พฤติกรรม
	3	แบบฝึกการอ่านคำที่ใช้อักษร ร ล ว ควบกล้ำ	1	K
	3	การอ่านเนื้อเรื่องแบบเรื่องย่อ = แบบรูปภาพ = แบบรูปภาพกับเรื่องย่อ นร. หญิง > นร. ชาย	1	ความจำ
	3	การสอนโดยการเสนอแบบเรียนและภาพ ประกอบ แบบเรียนที่มีภาพและคำบรรยายอยู่หน้า เดียวกัน > แบบเรียนที่มีภาพและคำบรรยาย อยู่คนละหน้า แบบเรียนที่คัดลอกมาจากหนังสือ > แบบ เรียนที่มีภาพและคำบรรยายอยู่คนละหน้า แบบเรียนที่มีภาพและคำบรรยายอยู่หน้า เดียวกัน = แบบเรียนที่คัดลอกมาจากหนังสือ	1	K ₂
	3	การสอนการอ่านตามแนวคิดของดัลล์แมน (K ₂ สูงขึ้นกว่าเกณฑ์)	1	K ₂
	3	การสอนโดยใช้แบบฝึกการอ่านจับใจความ > การสอนแบบปกติ	1	K ₂

เรื่อง	ชั้น ป.	รูปแบบ/เทคนิคการสอน	จำนวน เรื่อง	ตัวแปรที่ศึกษา
การอ่าน (ต่อ)	3	การใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติมขนาด 7" × 10" = ขนาด 5" × 8"	1	K, R
	3	การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา > การสอนแบบปกติ	1	ความเข้าใจในการ อ่าน, ความสามารถ ในการเขียนคำ
	3	วิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษาโดย ใช้สื่อหนังสือเรียนที่ใช้ภาพการ์ตูน > โดยใช้ สื่อหนังสือที่ใช้ภาพเหมือน	1	K ₂ ความสนใจใน การอ่าน
	3	การสอนเพื่อให้เกิดมโนคติของบรูเนอร์ > วิธีสอนแบบปกติ	1	K, R
	4	การใช้ข้อความแบบตัวหนา แบบขีดเส้นใต้ > แบบธรรมดา ข้อความแบบตัวพิมพ์เขียว = แบบสีขาว เทา = แบบตัวเอน = แบบธรรมดา	1	ความจำ
	4	การฝึกทักษะการอ่านโดยทำแบบฝึกหัดมี ความเข้าใจในการอ่านและสนใจเข้าร่วม กิจกรรม = การฝึกทักษะโดยการตั้งคำถามเอง	1	ความเข้าใจในการอ่าน ความสนใจในการ เข้าร่วมกิจกรรม
	4	การสอนโดยใช้แบบฝึก > ไม่ใช่แบบฝึก	1	K ₂
	4	บทเรียนเสริมการอ่านมีประสิทธิภาพ นักเรียนที่อ่านช้ามีอัตราเร็วในการอ่านดีขึ้น	1	ประสิทธิภาพ ความ ก้าวหน้าในการอ่าน
	4	การใช้หนังสืออ่านประกอบ (K ₂ สูงขึ้น)	1	K ₂
	4	การใช้แบบฝึกการอ่านจับใจความ (K ₂ สูงขึ้นในทุกระดับความสามารถ)	1	K ₂
	4	การใช้แบบฝึกอ่านจับใจความเพื่อสอน ซ่อมเสริม นักเรียนมีความก้าวหน้าสูงขึ้น นร. ชาย = นร. หญิง	1	K ₂ , เพศ
	4	การใช้แบบฝึกทักษะ > การสอนแบบปกติ แบบฝึกทักษะมีประสิทธิภาพ 82.70	1	K ₂ , ประสิทธิภาพ
	4	การสอนอ่านแบบจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่าน > การสอนแบบปกติ	1	ความเข้าใจในการอ่าน, A
	4	วิธีฝึกการอ่านแบบใช้กิจกรรมชี้แนะให้คิด > การอ่านด้วยตนเอง	1	ความเข้าใจในการ อ่าน

เรื่อง	ชั้น ป.	รูปแบบ/เทคนิคการสอน	จำนวน เรื่อง	ตัวแปรที่ศึกษา
การอ่าน (ต่อ)	4	การเข้ากิจกรรมส่งเสริมการอ่านของห้องสมุด โดยมีการเสริมแรง > การไม่เข้ากิจกรรม ส่งเสริมการอ่าน การเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมการอ่านของ ห้องสมุดโดยมีการเสริมแรง = ไม่มีการเสริมแรง	1	ความสามารถในการอ่าน
	4	การสอนโดยใช้ประสบการณ์ทางภาษา > การ สอนแบบปกติ	2	K ₂
	4	การสอนโดยใช้ประสบการณ์ทางภาษา (K สูงขึ้นทั้งกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ)	1	K ₂
	4	การฝึกอ่านอย่างมีระบบ = การฝึกอ่านโดย ใช้ความเรียง	1	สมรรถภาพการอ่าน เร็ว
	4	การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา > การสอนแบบปกติ	1	ความเข้าใจในการ อ่าน ความสามารถ ในการเขียน
	4	การฝึกโดยเขียนสรุปความ > การฝึกโดย ใช้แบบฝึกหัด	1	ความเข้าใจในการอ่าน
	4	การใช้แบบฝึกหัดอ่านสำหรับนักเรียนที่พูดภาษา เขมร และภาษาส่วย (สูงขึ้น)	1	ความเข้าใจในการอ่าน
	4	การใช้แบบฝึกหัดของนักเรียนที่เรียนภาษาไทย เพียงภาษาเดียว = นักเรียนที่เรียนทั้ง ภาษาไทยและภาษาอาหรับ	1	พฤติกรรมกล้าแสดง ออก
	4	ชุดฝึกการอ่านออกเสียง ร ล มี ประสิทธิภาพ (สูงขึ้น)	1	ความสามารถในการ อ่าน
	4	แบบฝึกทักษะการอ่าน - สอนโดยใช้แผนการสอนย่อยและใช้แบบ ฝึกสมรรถภาพ อ่านเร็วกว่า สอนโดยใช้คู่มือครู กับใช้แบบฝึกสมรรถภาพและสอนโดยใช้แผน การสอนย่อย - สอนโดยใช้คู่มือครู สอนโดยใช้แผนการสอน ย่อย อ่านเร็วกว่า สอนโดยใช้คู่มือครูกับใช้ แบบฝึกสมรรถภาพ	1	ความเร็ว ความเข้าใจ สมรรถภาพในการอ่าน

เรื่อง	ชั้น ป.	รูปแบบ/เทคนิคการสอน	จำนวน เรื่อง	ตัวแปรที่ศึกษา
การอ่าน (ต่อ)		- สอนโดยใช้แผนการสอนย่อยกับใช้แบบฝึก สมรรถภาพ เข้าใจสูงกว่าสอนโดยใช้คู่มือครู สอนโดยใช้คู่มือครู กับใช้แบบฝึกสมรรถภาพ และสอนโดยใช้แผนการสอนย่อย - สอนโดยใช้แผนการสอนย่อยกับใช้แบบฝึก สมรรถภาพ สมรรถภาพในการอ่านสูงกว่า สอนโดยใช้แผนการสอนย่อย		
	4	ความเข้าใจในการอ่านโดยใช้ตัวชี้้นำแบบคำ ชี้แจง = แบบตัวพิมพ์หนา แต่ทั้ง 2 แบบ > การไม่ให้ตัวชี้้นำ (กลุ่มสูง มีความเข้าใจในการอ่าน > กลุ่มต่ำ)	1	K
	4	วิธีอ่านออกเสียง > วิธีอ่านในใจ	1	ความเข้าใจในการอ่าน
	5	อ่านและจดบันทึกแล้วทบทวนจากบันทึก = อ่านและจดบันทึกแล้วทบทวนความจำ = อ่าน อย่างเดียวแล้วทบทวนจากความจำ	1	K, การจำ
	5	การเล่าเรื่องจากหนังสือ = การใช้เกมการอ่าน	1	ความเข้าใจในการอ่าน
	5	วิธีสอนแบบเล่านิทาน = การสอนแบบใช้เกม	1	ความสามารถในการอ่าน
	5	การใช้แบบฝึก > การสอนแบบปกติ	1	ความสามารถในการอ่าน
	5	อ่านเรื่องแล้วตอบคำถาม > อ่านแล้วเขียน ลำดับเรื่อง การให้ข้อมูลย้อนกลับทันที = การให้ ข้อมูลล่าช้า = ไม่ให้ข้อมูลย้อนกลับ การให้ข้อมูลย้อนกลับทันที > ไม่ให้ ข้อมูลย้อนกลับ	1	ความเข้าใจในการอ่าน
	5	การใช้แบบฝึกนิทานพื้นบ้าน K ₂ สูงขึ้น นร.ชาย = นร.หญิง	1	K ₂ , เพศ
	5	การใช้แบบฝึกทักษะ K ₂ เพิ่มขึ้น	1	K ₂
	5	การใช้วิธีการทางวิทยาศาสตร์นักเรียนมีการ พัฒนาทักษะการอ่านสูงขึ้น นร.ชาย = นร.หญิง	1	ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่าน อย่างมีวิจารณ์ญาณ, เพศ

เรื่อง	ชั้น ป.	รูปแบบ/เทคนิคการสอน	จำนวน เรื่อง	ตัวแปรที่ศึกษา
การอ่าน (ต่อ)	5	การใช้แบบฝึกหัดนักเรียนมีอัตราเร็วในการอ่านสูงขึ้น นร.ชาย = นร.หญิง	1	K ₂ , เพศ
	5	การสอนชุดฝึกสมรรถภาพการอ่านเร็ว > ฝึกตามกิจกรรมในคู่มือการสอน	1	K, A
	5	แบบฝึกการอ่านจับใจความสร้างจากนิทานพื้นบ้าน (K สูงขึ้นในทุกระดับความสามารถ)	1	K ₂
	5	การได้รับการส่งเสริมการอ่านของห้องสมุด > ไม่ได้รับการบริการส่งเสริมการอ่าน	1	ความสามารถในการอ่าน
	5	วิธีสอนโดยใช้โครงสร้างระดับยอด > วิธีสอนตามคู่มือครูภาษาไทย	1	ความสามารถในการอ่าน
	5	วิธีอ่านแล้วเขียนลำดับเรื่องราว > วิธีอ่านแล้วทำแบบฝึกหัด	1	ความเข้าใจในการอ่าน, A
	5	การเรียนรู้หนังสืออ่านเพิ่มเติมเสริมบทเรียน โดยเข้าร่วมกิจกรรมทายปัญหา > โดยเข้าร่วมกิจกรรมเล่าเรื่อง	1	ความเข้าใจในการอ่าน
	5	การสอนโดยใช้บทความ บทย่อนำเรื่อง = มีโครงเรื่องนำเรื่อง = ใช้คำถามนำเรื่อง = ไม่มีวิธีการนำเรื่อง	1	ความเข้าใจในการอ่าน
	5	วิธีสอนโดยอ่านแล้วทำแบบฝึกหัด = อ่านแล้วตั้งคำถาม = อ่านแล้วเขียนเรื่อง = อ่านแล้วอภิปรายตอบคำถามเป็นกลุ่ม	1	ความเข้าใจในการอ่าน, A
	5	การสอนโดยใช้ชุดฝึกสมรรถภาพการอ่านเร็ว > การสอนโดยฝึกตามกิจกรรมในคู่มือการสอน	1	K, A, สมรรถภาพการอ่านเร็ว
	6	หนังสืออ่านเพิ่มเติมเรื่องคำพ้องเสียง (K สูงขึ้น)	1	K
	6	การอ่านซ้ำ > (อ่านแบบขีดเส้นใต้ = อ่านแล้วจดบันทึก) การทบทวนต่อเนื่อง > ทบทวนแบบเว้นช่วงเวลา	1	ความจำ

เรื่อง	ชั้น ป.	รูปแบบ/เทคนิคการสอน	จำนวน เรื่อง	ตัวแปรที่ศึกษา
การอ่าน (ต่อ)	6	การสอนอ่านออกเสียงใส่ความรู้สึก = การสอนอ่านออกเสียงตามปกติ	1	K ₂
	6	หนังสืออ่านประกอบมีประสิทธิภาพ (K ₁ เพิ่มขึ้น)	1	ประสิทธิภาพ, K ₁
	6	การใช้แบบฝึกอ่านในใจ > ไม่ใช้แบบฝึก	1	ทักษะการอ่านในใจ
	6	แบบฝึกอ่านออกเสียงตัวสะกดมีประสิทธิภาพ 95.63	1	K ₂
		การใช้แบบฝึก นักเรียนอ่านออกเสียง ตัวสะกดของคำได้ถูกต้องมากขึ้น		
	6	การสอนโดยจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่าน > การไม่ใช้กิจกรรมส่งเสริมการอ่าน	1	K ₂
	6	การใช้โปรแกรมส่งเสริมทักษะการอ่าน จับใจความ (K ₂ สูงขึ้นกว่าเกณฑ์)	1	K ₂
	6	ชุดฝึกทักษะการอ่าน (มีพัฒนาการสูงขึ้น)	1	ทักษะการอ่าน จับใจความ
	6	การใช้รูปแบบการสอนที่เน้นกลวิธีการอ่าน > การสอนที่ไม่ได้เน้นกลวิธีการอ่าน	1	ความเข้าใจในการ อ่าน
	6	สัดส่วนของตัวอักษรสูง 1.50 ซม. กว้าง 0.71 ซม. หน้า 0.17 ซม. และ สูง 1.50 ซม. กว้าง 1.71 ซม. หน้า 0.17 ซม. และ สูง 1.50 ซม. กว้าง 0.90 ซม. หน้า 0.15 ซม. (มีความง่ายในการอ่าน)	1	ประสิทธิภาพของ ตัวอักษร
	6	ลักษณะของหนังสือแบบเรียนอักษรตัวหนา = ตัวเอน = ตัวโต	1	ความเข้าใจในการอ่าน
	6	การอ่านเนื้อหาบทเรียนที่แทรกคำถามระหว่าง เนื้อหา > บทเรียนที่มีคำถามท้ายเนื้อหา	1	K
	6	การสอนโดยใช้แบบฝึกการอ่านตำนาน พื้นบ้านล้านนา > การสอนตามปกติ	1	K ₂
	6	การสอนโดยใช้แบบฝึกหัด = การสอนแบบปกติ	1	สมรรถภาพความ เข้าใจในการอ่าน
	6	การใช้แบบฝึกทักษะการอ่านตีความ (K ₂ สูงขึ้น)	1	K ₂

เรื่อง	ชั้น ป.	รูปแบบ/เทคนิคการสอน	จำนวน เรื่อง	ตัวแปรที่ศึกษา
-ตำแหน่ง ของคำถาม ประกอบ การอ่าน	6	การอ่านเนื้อเรื่องที่มีคำถามประกอบแทรก ระหว่างการอ่าน > การอ่านเนื้อเรื่อง ที่มีคำถามประกอบก่อนการอ่านและการอ่าน เนื้อเรื่องที่มีคำถามประกอบหลังการอ่าน การอ่านเนื้อเรื่องที่มีคำถามประกอบก่อน การอ่าน = การอ่านเนื้อเรื่องที่มีคำถาม ประกอบหลังการอ่าน นักเรียนที่มีระดับความสามารถทาง ภาษาสูง มีความเข้าใจเนื้อเรื่อง > กลุ่มที่มี ระดับความสามารถต่ำ	1	ความเข้าใจในเนื้อเรื่อง
		รวม	105	
		ร้อยละ	46.26	
การเขียน				
-คัดลาย มือ	1,4	การใช้แบบฝึกการคัดลายมือ (K สูงขึ้น)	2	K
-เขียน สะกดคำ	1	แบบฝึกเสริมทักษะมีประสิทธิภาพ 89.26	1	ประสิทธิภาพ,K
	1	การใช้เกมประกอบการสอน > การสอนแบบ ปกติ	1	K, R
	1,6	การสอนโดยใช้แบบฝึกเขียนสะกดคำยาก > การสอนแบบปกติ	3	K, R
-เขียน พยัญชนะ	1	วิธีสอนโดยใช้ชุดการสอนทิวเคราะห์ระบบ > ชุดการสอนตามคู่มือครู	1	ความพร้อมในการเขียน, ความสามารถใน การเขียน
-เขียนเชิง สร้าง สรรค์	2	การใช้กิจกรรมฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ (สูงขึ้น) ทักษะการเขียนคำตอบแบบสร้างสรรค์ > ทักษะการเขียนเรียงความบรรยายภาพ	1	การเขียนเชิงสร้างสรรค์
-เขียน บทร้อย กรอง	2	การสอนแบบจัดกลุ่มคำ > แบบวิธีคละคำ	1	K ₃ = ผลสัมฤทธิ์ทาง การเขียน

เรื่อง	ชั้น ป.	รูปแบบ/เทคนิคการสอน	จำนวน เรื่อง	ตัวแปรที่ศึกษา
-เขียน สะกดคำ	2,5	การใช้แบบฝึกการเขียนสะกดคำยาก > การสอนแบบปกติ มีประสิทธิภาพ 89.33/87.66,93.92/84	2	K ₃ , ประสิทธิภาพ
- เขียน	2	การฝึกตามกิจกรรมในคู่มือครู > ชุดการฝึก สมรรถภาพ	1	K, A
-เขียนเชิง สร้าง สรรค์	3	แบบฝึกการเขียนเชิงสร้างสรรค์ > การสอน แบบปกติ	1	K
-เขียน คำใหม่	3	การสอนโดยใช้บัตรคำแบบรั้งผึ้ง > การสอน แบบปกติ	1	K, R
-เขียน สะกดคำ	3,6	การใช้แบบฝึกเขียนสะกดคำ (K สูงขึ้น)	2	K
	3	การสอนวิธีทักษะสัมพันธ์ (K สูงขึ้น)	1	K
	3	การสอนโดยใช้แบบฝึกการเขียนสะกดคำยาก > การสอนคำตามกิจกรรมในแผนการสอน ความคงทนเท่ากัน		K ₃ , A, R
	3	การทดสอบย่อยแบบอัตนัย = แบบเติมคำ = แบบเลือกตอบ นักเรียนหญิง > นักเรียนชาย	1	ความสามารถใน การเขียน
-เขียนเชิง สร้าง สรรค์	4	แบบฝึกการเขียนเชิงสร้างสรรค์ (K สูงขึ้น)	1	K, A
-เขียนเชิง สร้าง สรรค์	4	การเขียนเชิงสร้างสรรค์โดยใช้แบบฝึกภาพ การ์ตูนที่มีฉากประกอบ > ภาพการ์ตูนที่ไม่มี ฉากประกอบ	1	ผลสัมฤทธิ์ทางการ เขียนเชิงสร้างสรรค์
-เขียนเชิง สร้าง สรรค์	4	วิธีสอนโดยกระบวนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ ภาษา > การสอนแบบปกติ	1	ความสามารถใน การเขียน, A
	4-6	การใช้แบบฝึกการเขียนเชิงสร้างสรรค์	1	K, A
	5	วิธีเขียนโดยใช้แบบฝึกอย่างเอกนัย > ใช้แบบ ฝึกการเขียนอย่างสร้างสรรค์ กลุ่มสูงมีความคิดสร้างสรรค์ทางภาษา > กลุ่มต่ำ	1	K ₃ , A พัฒนาการด้านความ คิดสร้างสรรค์

เรื่อง	ชั้น ป.	รูปแบบ/เทคนิคการสอน	จำนวน เรื่อง	ตัวแปรที่ศึกษา
-เขียน สะกดคำ	4	กลุ่มสูงมีความคิดสร้างสรรค์โดยอาศัย รูปภาพ > กลุ่มปานกลางและต่ำ การสอนโดยวิธีจัดกลุ่ม (ยาก - ง่าย) > การสอนโดยวิธีจัดคำแบบคละคำ	1	K, R
	4	การสอนโดยใช้แบบฝึกการเขียนสะกดคำ พ้องเสียง > การสอนแบบปกติ	1	K
-เขียน สะกดคำ	4	บทเรียนการเขียนสะกดคำยากแบบทักษะ สัมพันธ์ (K สูงขึ้น) นร.ชาย = นร.หญิง	1	K ₃ , A
	4	การเขียนสะกดคำโดยใช้เกม > การเขียน สะกดคำโดยการสอนปกติ	1	K ₃ , A
	4	การใช้แบบฝึกหัดเขียนสะกดคำ > การเขียน ตามคำบอก (ในทุกระดับความสามารถ)	1	K ₃ , A
	4	การใช้แบบฝึกการเขียนสะกดคำยาก (K ₃ สูงขึ้น)	1	K ₃
-เขียน ร้อยกรอง	6	การใช้ชุดฝึก > ไม่ใช้ชุดฝึก ประสิทธิภาพ 80.11/86.43	2	K, A, ประสิทธิภาพ
-เขียน ร้อยกรอง	6	แบบฝึกการเขียนร้อยกรองมีประสิทธิภาพ 82.75/86.53	1	ความสามารถใน การเขียน
-เขียน สะกดคำ	6	แบบฝึกการเขียนสะกดคำมีประสิทธิภาพ 97.51/92.67	1	ประสิทธิภาพ, K
-เขียนเชิง สร้าง สรรค์	6	การสอนโดยใช้ดนตรีเป็นสื่อ > การสอนแบบ ปกติ	1	ผลสัมฤทธิ์ทางการ เขียนเชิงสร้างสรรค์
-เขียน ร้อยกรอง	6	วิธีอนุมาน > วิธีอุปมาน	1	K
การเขียน	6	แบบฝึกการเขียนแบบสร้างสรรค์ > แบบฝึก การเขียนแบบปกติ	1	K, C = ความคิด สร้างสรรค์
รวม			38	
ร้อยละ			16.74	

เรื่อง	ชั้น ป.	รูปแบบ/เทคนิคการสอน	จำนวน เรื่อง	ตัวแปรที่ศึกษา
คำ				
-คำศัพท์	1	วิธีสอนโดยวิธีกลุ่มเพื่อนช่วยสอน > วิธีสอนแบบปกติ (ชอบ, สนุกต่อการเรียน)	1	K, ความคิดเห็นของนักเรียน
-คำใหม่	1	วิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา > วิธีสอนแบบปกติ	1	K
-การเรียนรู้คำ	1	การสร้างจินตภาพ > การไม่สร้างจินตภาพ คำที่มีจินตภาพสูง > คำที่มีจินตภาพต่ำ คำที่มี 2 พยางค์ > คำหนึ่งพยางค์และสามพยางค์ คำหนึ่งพยางค์ = คำสามพยางค์	1	การจำ
-คำศัพท์	1	วิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา > การสอนแบบปกติ (ความคงทนเท่ากัน)	1	K ₁ , ความคงทนในการจำ
-คำนาม	1	วิธีสอนโดยใช้รูปภาพ = โดยการเล่านิทาน = โดยใช้ปริศนาคำทาย	1	K, ความเข้าใจ ความหมาย, ความคงทนในการจำ
	1	การเรียนรู้คำด้านการออกเสียงเรียนโดยแยก > เรียนโดยรวม กลุ่มความพร้อมสูง รู้คำด้านออกเสียงและด้านความหมาย > กลุ่มความพร้อมต่ำ การเรียนรู้คำที่คล้ายคลึงทางความหมาย > คำที่คล้ายคลึงทางเสียง นร. ที่มีความพร้อมสูงเรียนโดยรวม > เรียนโดยแยก นร. ที่มีความพร้อมต่ำเรียนโดยแยก > เรียนโดยรวม	1	K
	1	วิธีสอนตามแผนการสอนวิธีเจียบ > แผนการสอนแบบปกติ	1	K, ความพึงพอใจ
-คำศัพท์	2	เรียนภาษาไทยภาษาเดียว > เรียนภาษาไทยและภาษาอาหรับ	1	ความเข้าใจ

เรื่อง	ชั้น ป.	รูปแบบ/เทคนิคการสอน	จำนวน เรื่อง	ตัวแปรที่ศึกษา
-การเรียนรู้ คำ	2	วิธีเสนอให้เรียนครั้งละ 1 คำ ใช้เวลา/ จำนวนครั้งการเรียนรู้ < ให้เรียนทั้งหมดใน ครั้งเดียว การเขียนคำที่มีความหมายระดับต้นใช้ จำนวนครั้งการเรียนรู้ < การเรียนคำที่มี ความหมายระดับลึก	1	เวลา/จำนวนครั้ง
	2	นักเรียนที่เรียนด้วยภาพใช้จำนวนครั้งการเรียนรู้ < เรียนด้วยการอธิบายตัวอักษร นร.หญิงใช้จำนวนครั้งการเรียนรู้ < นร. ชาย	1	จำนวนครั้งการเรียนรู้
-คำใหม่	3	ประโยคแวดล้อม 3 ประโยค = 1 ประโยค = ไม่มีประโยคแวดล้อม วิธีการเสนอซ้ำแบบเว้นระยะ > แบบต่อเนื่อง	1	การเรียนรู้ความหมาย
-วิธีเสนอ คำ	3	วิธีเรียน-ทดลอง จำคำใหม่ > วิธีการคาด คำตอบ ภาษาไทยเป็นภาษาแม่ = ภาษามลายูเป็น ภาษาแม่	1	การจำ
-คำศัพท์	4	การเรียนรู้โดยให้เทคนิคการจำ = ไม่ให้เทคนิค การจำ	1	K
-คำยาก	5	แบบฝึกมีประสิทธิภาพ 91.11	1	ประสิทธิภาพ
-การใช้ คำไทย	5	การใช้บทเรียนโปรแกรม > ชุดการสอน แบบศูนย์การเรียนรู้	1	ความสามารถในการ ใช้คำไทย
		รวม	15	
		ร้อยละ	6.61	
ฟัง พูด อ่าน เขียน	4	วิธีสอนโดยใช้เกมประกอบการสอน > ไม่ใช้ เกมประกอบการสอน	2	K, C
		รวม	2	
		ร้อยละ	0.88	
ไม่ระบุ	1	การสอนโดยใช้หุ่นมือ > ใช้การ์ตูน นร.ชาย = นร.หญิง	1	K, R
	1	การสอนโดยใช้รูปเรขาคณิตเป็นสื่อ > การสอนโดยไม่ใช้รูปเรขาคณิตเป็นสื่อ	1	C

เรื่อง	ชั้น ป.	รูปแบบ/เทคนิคการสอน	จำนวน เรื่อง	ตัวแปรที่ศึกษา
	1	การใช้ตัวแบบภาพยนตร์ > การสอนปกติ	1	พฤติกรรมตั้งใจเรียน
	1	การใช้ชุดการละเล่นพื้นบ้าน > การสอนแบบ ปกติ	1	ผลสัมฤทธิ์ทางด้าน ของการเตรียม ความพร้อม
	1	การเล่นิทานแบบปรัมปรา = แบบท้องถิ่น เกี่ยวกับสัตว์ = การสอนแบบปกติ (การเล่นิทานทั้ง 3 ประเภท นร.มีพัฒนาการ สูงขึ้น)	1	C
	1	การใช้สื่อการสอนมาก/น้อย (K นร. ที่พูดภาษาส่วย = เขมร = ลาว)	1	K
	1	การสอน 2 แบบ = การสอนแบบใช้ภาษาไทย ล้วน นร.ชาย = นร.หญิง	2	K, เพศ
	1	1) เตรียมความพร้อม 30 วัน ใช้คู่มือการสอน ตามการฝึกความพร้อม 2) เตรียมความพร้อม 50 วัน ใช้หลักสูตรเร่งรัด 3) ผ่านการเตรียมความพร้อมมาแล้ว 1 ปี -1 > 2 ด้านจำแนกเสียง คำศัพท์ ความเข้าใจในการฟัง ทำตามสั่ง ความสัมพันธ์ของคำ -2 > 1 ด้านเขียนตามแบบ -3 > 2 ด้านการคิด การอ่าน การจำแนกคำ คำศัพท์ การสะกดคำ การใช้ภาษา ความเข้าใจภาษา	1	ผลสัมฤทธิ์ในด้าน ความพร้อมทางภาษา
	1	การใช้ภาษาจะเหวี่ยงสื่อความหมายในการสอน > การสอนด้วยวิธีปกติ	1	K
	2	บทเรียนโปรแกรมการใช้พจนานุกรม มีประสิทธิภาพ 82.53	1	ประสิทธิภาพ
	2-6	ขนาดตัวอักษร (ขนาดตัวอักษรมีผลต่อความสามารถในการ รับรู้ตัวอักษร)	1	ความสามารถในการ รับรู้ตัวอักษร

เรื่อง	ชั้น ป.	รูปแบบ/เทคนิคการสอน	จำนวน เรื่อง	ตัวแปรที่ศึกษา
	2	วิธีสอนโดยใช้หลักการเรียนเพื่อรู้แจ้ง > การสอนตามคู่มือครู	1	K, R
	3	ข้อความที่มีเสียงและการสร้างจินตภาพประกอบ > มีเสียงประกอบและเนื้อเรื่องติดต่อกัน กลุ่มสูง - ข้อความที่มีเสียงและการสร้างจินตภาพประกอบ > ข้อความที่มีภาพประกอบและข้อความที่มีเนื้อเรื่องติดต่อกัน - ข้อความที่มีเสียงประกอบ > ข้อความที่มีเนื้อเรื่องติดต่อกัน กลุ่มต่ำ - ข้อความที่มีภาพประกอบ > ข้อความที่มีเสียงและการสร้างจินตภาพประกอบ - ข้อความที่มีเสียงและการสร้างจินตภาพประกอบ > ข้อความที่มีเนื้อเรื่องติดต่อกัน	1	K
	3	ใช้บทเพลงประกอบการสอน > ไม่ใช้บทเพลงประกอบการสอน	1	K
	3	การเสนอเนื้อหาบทเรียนคอมพิวเตอร์ความเร็วแบบปกติ < การเสนอเนื้อหาบทเรียนคอมพิวเตอร์แบบช้า นร.กลุ่ม > นร.กลุ่มต่ำ	1	K
	3,5	การเรียนรู้โดยใช้ภาพ และการเรียนรู้โดยใช้จินตภาพ นร.ชั้น ป.5 > นร.ชั้น ป.3	1	การระลึกได้
	3	การฟังนิทานเทพนิยายและผจญภัยมีความคิดสร้างสรรค์การวาดภาพจากวงกลม รูปสี่เหลี่ยม ความคิดสร้างสรรค์เกี่ยวกับประโยชน์ของสิ่งของ > การฟังนิทานประเภทสัตว์ ความคิดแล้วคล่อง = ความคิดยืดหยุ่น = ความคิดริเริ่ม (ในนักเรียนทุกระดับความสามารถ)	1	C
	3	วิธีสอนโดยใช้หนังสือเรียนเล่มเล็กประกอบชุดการเขียนจุลบท > วิธีสอนแบบปกติ	1	K

เรื่อง	ชั้น ป.	รูปแบบ/เทคนิคการสอน	จำนวน เรื่อง	ตัวแปรที่ศึกษา
	4	แบบฝึกตัวสะกดมาตราแม่กนมีประสิทธิภาพ 90.54 (K สูงขึ้น)	1	ประสิทธิภาพ ,K
	4	คำถามหลังเนื้อเรื่อง > คำถามหน้าเนื้อเรื่อง เนื้อเรื่องมีภาพประกอบ > เนื้อเรื่องไม่มี ภาพประกอบ นักเรียนหญิง > นักเรียนชาย	1	ความจำ
	4	บทเรียนโปรแกรมตัวสะกดภาษาไทยมี ประสิทธิภาพ 88.73 (K สูงขึ้น)	1	K
	4	วิธีสอนเครื่องหมายวรรคตอนโดยใช้บทเรียน แบบโมดูล > วิธีสอนแบบปกติ	1	K
	4	การสอนโดยใช้วิธีเรียนแบบไรเซนไฮน์ = การสอนโดยสอนตามคู่มือครู การสอนโดยใช้วิธีเรียนแบบไรเซนไฮน์ > การสอนโดยสอนตามคู่มือครู	1	K R
	4	การใช้แบบฝึกเพื่อพัฒนาทักษะการหาค่าใน พจนานุกรมไทย	1	ผลสัมฤทธิ์และเวลา ในการหาค่า, R
	4	การใช้กิจกรรมทางภาษา (C สูงกว่าเกณฑ์)	1	C
	5	ชุดการสอนมีประสิทธิภาพ K สูงขึ้น, A (E = C)	1	K, A
	5	บทเรียนโมดูลมีประสิทธิภาพ 86.75 (K สูงขึ้น)	1	K
	5	ใช้ต้นแบบนิทานพื้นเมืองพัฒนาทักษะการ อ่าน = วิธีสอนแบบปกติ	1	K ₃
	5	การสอนเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการใช้ เหตุผล > การสอนโดยใช้วิธีสอนตามคู่มือครู ความคิดคล่องแคล่ว > เกณฑ์แต่ ความคิดยืดหยุ่นและความคิดริเริ่ม = เกณฑ์	1	K ₁ , การอ่านอย่างมี วิจารณญาณ
	5	การสอนโดยใช้ทำนองบทเพลงพื้นบ้านของไทย = ใช้บทเพลงทำนองเพลงไทยสากล	1	K

เรื่อง	ชั้น ป.	รูปแบบ/เทคนิคการสอน	จำนวน เรื่อง	ตัวแปรที่ศึกษา
	5	การระลึกได้ทันทีในเนื้อหาและร้อยแก้วโดย จินตภาพจากการอ่าน > จากการฟัง การเรียนรู้โดยมีจินตภาพและไม่มีจินตภาพ จากการอ่าน > จากการฟัง	1	การระลึกได้
	5	การสอนโดยการแสดงละคร > การอ่านบท สนทนา	1	ความสามารถในการ ใช้คำไทย, ความคงอยู่
	5	การสอนโดยใช้วิธีเรียนเพื่อรู้แจ้ง = การสอน โดยไม่ใช้วิธีเรียน การสอนโดยใช้วิธีเรียนเพื่อรู้แจ้ง > การสอนโดยไม่ใช้วิธีเรียน	1	ความถนัดทาง การเรียนรู้ ความคงทนในการจำ
	6	การใช้ชุดการสอน > วิธีสอนแบบปกติ	1	K, ความก้าวหน้า ทางการเรียน
	6	ใช้บทเพลงประกอบการสอน > ไม่ใช้บทเพลง ประกอบการสอน	1	K
	6	การสอนโดยใช้สไลด์เทป = ไม่ใช้สไลด์เทป	1	K
	6	การสอนโดยใช้กิจกรรมคัดสรร > การสอน แบบปกติ	1	พฤติกรรมการสนใจ เรียน
	6	การสอนโดยใช้หนังสืออ่านประกอบประเภท หนังสือการ์ตูน > ไม่ใช้หนังสืออ่านประกอบ ประเภทหนังสือการ์ตูน	1	K
	6	วิธีสอนตามหลักพุทธ > การสอนแบบปกติ	1	K
	6	การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย > แบบเข้มงวดกวดขัน - การอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดเรียนบทเรียน แบบเลือกตอบ > เรียนบทเรียนโปรแกรม ที่มีการตอบสนองแบบเขียนตอบ - การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยและเรียน กับบทเรียนโปรแกรมชนิดที่มีการตอบสนอง แบบเลือกตอบ > เรียนกับบทเรียนโปรแกรม ชนิดที่มีการตอบสนองแบบเขียนตอบ - การอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขันและ เรียนกับบทเรียนโปรแกรมชนิดที่มีการ ตอบสนองแบบเลือกตอบ (ชาย = หญิง)	1 1	K K

เรื่อง	ชั้น ป.	รูปแบบ/เทคนิคการสอน	จำนวน เรื่อง	ตัวแปรที่ศึกษา
สอนซ่อม เสริม	6	รูปแบบการสอนโดยใช้กิจกรรมสัมพันธ์กับ วัฒนธรรมท้องถิ่น > การสอนตามปกติ	1	K, A
	ไม่ระบุ	วิธีสอนแบบต่าง ๆ (การวิเคราะห์ห่อภิมาน) > การสอนแบบปกติ	1	K, ประสิทธิภาพของ วิธีสอน
		รวม	43	
		ร้อยละ	18.94	
	2	การใช้บัตรงาน > การสอนตามปกติ	1	K, A
	3	การฝึกซ่อมเสริมในการอ่านออกเสียง (สูงขึ้น)	1	ความสามารถในการอ่าน
	3	ใช้แบบทดสอบวินิจฉัย > แบบฝึกซ่อมเสริม	1	K
	6	การสอนซ่อมเสริมในชั้นเรียน = นอกชั้นเรียน นร.ชาย = นร.หญิง	1	K ₂ , เพศ
		รวม	4	
		ร้อยละ	1.76	

จากตารางที่ 7 ผลการวิเคราะห์จำนวนงานวิจัยทดลอง โดยใช้รูปแบบ/เทคนิคต่าง ๆ จำแนกตามเนื้อหา และระดับชั้น พบว่า ส่วนใหญ่เป็นทักษะการอ่านและเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน (ร้อยละ 46.26) รองลงมาเป็นการศึกษาในภาพรวมไม่แยกทักษะ (ร้อยละ 18.94) และทักษะการเขียนและเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการเขียน (ร้อยละ 16.74) ตามลำดับ

ส่วนระดับชั้นที่ใช้ทดลองส่วนใหญ่เป็นชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 คิดเป็นร้อยละ 20.71 รองลงมาคือ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 คิดเป็นร้อยละ 18.94 และร้อยละ 16.29 ตามลำดับ

เรื่อง	ชั้น ป.	ตัวแปรที่ศึกษา	จำนวน เรื่อง	ผู้วิจัย (ปีที่พิมพ์)
	4	รูปแบบการอบรมเลี้ยงดูของผู้ปกครอง/ ความสามารถในการอ่าน/เพศ	1	พุลศรี เชิดชัย (2531)
	4	ความเข้าใจในการอ่าน/อัตราเร็วในการอ่าน	1	นิรันดร์ สุขปรีดี (2530)
	4	ความสามารถและปัญหาในการอ่านออกเสียง	1	สุพร นาคทอง (2530)
	5	บทบาทในการส่งเสริมการอ่านของผู้ปกครอง/ พฤติกรรมในการอ่านของนักเรียน	1	พานิ พิทักษา (2531)
	5	ความสามารถ ความเข้าใจในการอ่านและ ทักษะความเข้าใจในการอ่าน/เพศ	1	สุดารัตน์ ปิยะมโนธรรม (2531)
	5	ความสามารถในการอ่าน/ความสามารถใน การเขียน	1	ราตรี นกุลกิจ (2531)
	5	แบบแผนการอบรมเลี้ยงดู/กิจกรรมส่งเสริม การอ่าน/นิสัยรักการอ่าน	1	วิฑูรย์ ทองศรีแย้ม (2534)
	5	ปัจจัยเกี่ยวกับตัวนักเรียน ผู้ปกครองและ โรงเรียนกับความสามารถในการอ่าน	1	ธีระ คนชุม (2532)
	5	อัตราเร็วในการอ่าน/ความเข้าใจในการอ่าน	1	นิตยา อยู่เครือ (2535)
	5	ความสนใจในการอ่าน/สภาพการใช้ห้องสมุด เพื่อการอ่าน/ปัญหาการใช้ห้องสมุดเพื่อการอ่าน	1	บังอร พรณสุขศรี (2535)
	6	ประสิทธิภาพการอ่านกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	1	ยงยุทธ ยืนยงค์ (2529)
	6	ความเข้าใจในการอ่าน	1	วลัยภรณ์ อาทิตย์เที่ยง (2529)
	6	การประเมินคุณค่าของหนังสืออ่านนอกเวลา	1	สมพร รัชมีสว่าง (2531)
	6	การสร้างหนังสืออ่านประกอบจากจารีต "ฮิด 12" ของอิสลาม	1	บุญเรือง สิงห์สี (2533)
	6	ภูมิหลังทางด้านภาษา/ภูมิหลังทางด้านที่อยู่ ที่ส่งผลต่อความสามารถด้านการอ่าน	1	ประยงค์ อุปถัมภ์ (2526)
	6	อิทธิพลของสภาพครอบครัวที่มีต่อการอ่าน กิจกรรมส่งเสริมการอ่าน	1	ละอองดาว รัตนสาระ (2533)

เรื่อง	ชั้น ป.	ตัวแปรที่ศึกษา	จำนวน เรื่อง	ผู้วิจัย (ปีที่พิมพ์)
การเขียน	ไม่ ระบุ	กิจกรรมส่งเสริมการอ่าน	1	นงนุช พิเชษฐ์พันธ์ (2529)
		รวม	24	
		ร้อยละ	32.43	
	1	รูปแบบการเรียงพยางค์ของไทยที่ง่ายต่อการ ฝึกเขียน	1	สมควร ทศนะ (2539)
	1	ความยากง่ายของการเขียนเส้นพื้นฐานของ พยางค์	1	โสวัฒน์ พรหมสุวรรณ (2535)
	1,4	ความสามารถในการเขียนสะกดคำ	2	เอก เจริญพร (2529) สุภาวณี ไชยชาญ (2530)
	4	ความยากง่ายของคำ/ลักษณะคำยาก/ เหตุผลในการเขียนสะกดคำผิด	1	ชิน โพธิ์อ่อน (2526)
	5	ความสนใจต่อวิธีเขียนความเรียงแบบต่าง ๆ	1	คำนึ่ง วิสัยจร (2525)
	5	ความสามารถในการเขียนเรียงความเชิง สร้างสรรค์	1	พูนศิริ แก้วเพ็ง (2533)
	6	ลักษณะการเขียนผิดและประเภทของคำที่ เขียนผิด	1	จรรยารัตน์ กางกัน (2531)
	6	การเรียนรู้และความสามารถในการเขียนบท ร้อยกรอง	1	เบญจมาศ กริแสง (2535)
	6	อิทธิพลของภาษาถิ่นโคราชที่มีต่อการเขียนคำ	1	วรรณิ บุญศักดิ์ (2526)
	6	วิเคราะห์ข้อบกพร่องในการเขียนลายมือ	1	สุดาพร แซ่ลิ้ม (2532)
	6	ลักษณะข้อผิดพลาดในการเขียน	1	สุชาดา ชาทอง (2534)
		รวม	12	
		ร้อยละ	16.22	
ไม่ ระบุ	1-6	วิวัฒนาการของปริศนาคำทายไทยและการ นำมาใช้ในการเรียนการสอน	1	วิภา ศิริสวัสดิ์ (2526)
	1-6	การจัดการเรียนการสอนภาษาไทยของ โรงเรียนในหมู่บ้านชาวเล	1	ยุพดี จันทร์ดวง (2532)
	1-6	ลักษณะของแบบเรียนและการใช้แบบเรียน ภาษาไทย	1	ทวี บุญหมื่น (2528)

เรื่อง	ชั้น ป.	ตัวแปรที่ศึกษา	จำนวน เรื่อง	ผู้วิจัย (ปีที่พิมพ์)
	1	ปัญหาและนวัตกรรมในการแก้ปัญหาของ นักเรียนซึ่งอ่านและเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย ที่กำหนดในหลักสูตร	1	สมาน ศิริแสง (2534)
	1	กิจกรรมการเรียนรู้การสอนภาษาไทย/ปัญหา อุปสรรคและข้อเสนอแนะ	1	กรมวิชาการ (2528)
	1.2	พฤติกรรมกรรมการสอนภาษาไทย	5	ทองสุข รวยสูงเนิน (2527)
	1-6	(ด้านการใช้สื่อ/การสร้างบรรยากาศในห้อง เรียน/ด้านการใช้วิธีสอน)		กุหลาบ กาญจโรจน์ (2534)
				แหวนใจ หมั่นน้อย (2530)
				ลำอาน กล้าภักดี (2534)
				วิลาวัณย์ ศรีสวัสดิ์ (2531)
	1	การใช้หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 ในกลุ่มทักษะ (ภาษาไทย)	1	อนุวรรณ มั่นใจ (2533)
	1	สภาพการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตร ฉบับปรับปรุง	1	สุเมธ สุกิน (2535)
	1, 1-2	1. ปัญหาการสอนภาษาไทย	3	วิศิษฐ์ ปะดังทะสา (2528)
				สากล นกุล (2528)
				อ้อมฤทัย ไชยมงคล (2529)
	1, 3, 4	1. ปัญหาและความต้องการของครูภาษาไทย	3	ศรีสมร สอนเจริญ (2525)
				นันทวัลย์ ศรีปัญญาพร (2527)
				กิ่งแก้ว ไทยธรรม (2535)
	2	ลักษณะคำยากในวิชาภาษาไทย	1	สุนันท์ จงชนสารสมบัติ (2525)

เรื่อง	ชั้น ป.	ตัวแปรที่ศึกษา	จำนวน เรื่อง	ผู้วิจัย (ปีที่พิมพ์)
	2	ความเข้าใจคำศัพท์ของนักเรียนที่พูดภาษาถิ่น ไทยอีสาน เขมร ส่วย และเยอ	1	พรวิภา พิกุลชาคร (2533)
	3-4	แนวทางการนำการเล่นบางอย่างของ เด็กไทยไปใช้ในการเรียนการสอน	1	วราภรณ์ ปานาทกุล (2530)
	3	ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ภาษาไทย	1	ไพโรจน์ สุขวงศ์วิวัฒน์ (2526)
	5	ลักษณะคำถามและทักษะการใช้คำถามของ ครูภาษาไทย	1	สุชาดา แจ่มจันทร์ (2526)
	6	สภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยใน โรงเรียนที่มีความก้าวหน้าด้านผลสัมฤทธิ์ทาง การเรียน	1	สำเนา เนื้อทอง (2532)
	6	ความสัมพันธ์ระหว่างวิธีแก้ปัญหาตามหลัก อริยสัจ 4 กับทักษะภาษาไทย	1	อาภรณ์ ชุนดี (2526)
	6	ความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถภาพด้านต่าง ๆ ภาษาไทยกับสมรรถภาพด้านต่าง ๆ คณิตศาสตร์	1	ณรงค์ ญาณสาร (2533)
	6	สมรรถภาพการประเมินค่าทางภาษาแบบ ต่าง ๆ ตามทฤษฎีโครงสร้างทางสมองของ กิลฟอร์ด	1	สมหวัง คันทรส (2529)
	6	คุณธรรมที่ปรากฏในหนังสือเรียนภาษาไทย	1	นิตยา มณีศรี (2532)
	6	องค์ประกอบด้านจิตพิสัยที่สัมพันธ์ผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน	1	ประคอง จันทรภูมิ (2531)
	6	ปัญหาและความต้องการเกี่ยวกับการวัดและ ประเมินผลการเรียนการสอนภาษาไทย	1	พงษ์ศักดิ์ ชินภา (2532)
	6	ตัวทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย (สถิติปัญญา/เพศ/องค์ประกอบด้านครอบครัว/- องค์ประกอบด้านโรงเรียน)	1	วรัญญา เสวิกุล (2533)
ไม่ ระบุ	ไม่ ระบุ	ความพร้อมในการเรียนภาษาไทยของเด็กอายุ 6-7 ปี/เพศ/อายุ/อาชีพผู้ปกครอง	1	วาสนา แดงอ่อน (2535)
		รวม	32	
		ร้อยละ	43.24	

เรื่อง	ชั้น ป.	ตัวแปรที่ศึกษา	จำนวน เรื่อง	ผู้วิจัย (ปีที่พิมพ์)
สอนซ่อม เสริม	1	ระดับความยากง่ายของคำพื้นฐานภาษาไทย/ ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนคำที่นักเรียนเขียน สะกดคำผิดกับเจตคติการใช้ภาษาอีสาน	1	เกษม บุญอ่อน และคณะ (2529)
			รวม 1	
			ร้อยละ 1.35	

จากตารางที่ 8 ผลการวิเคราะห์งานวิจัยสำรวจ และงานวิจัยเชิงวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ โดยจำแนกตามเนื้อหาและระดับชั้นพบว่า ส่วนใหญ่สำรวจในภาพรวมไม่แยกทักษะ (ร้อยละ 43.24) รองลงมาเป็นทักษะเกี่ยวกับการอ่าน (ร้อยละ 32.43) และทักษะการเขียน (ร้อยละ 16.22) ตามลำดับ

ส่วนระดับชั้นที่นำมาใช้ในการวิจัย ส่วนใหญ่คือชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (ร้อยละ 28.38) รองลงมาคือ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 (ร้อยละ 20.27) และปีที่ 5 (ร้อยละ 14.86) ตามลำดับ

ตอนที่ 2 ผลการสังเคราะห์เชิงเนื้อหา

ในการสังเคราะห์เชิงเนื้อหาจะได้เสนอผลการสังเคราะห์เป็น 4 ด้านดังนี้

1. ปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการเรียนการสอน

1.1 ความพร้อมทางการเรียน พบว่ามีจำนวนเรื่อง ดังนี้

- 1) นักเรียนที่มีความพร้อมทางภาษาไทยสูง รู้คำด้านการออกเสียง และด้านความหมายสูงกว่านักเรียนที่มีความพร้อมต่ำ (1)
- 2) นักเรียนเรียนรู้ด้านการออกเสียงคำที่คล้ายคลึงกันทางความหมายได้มากกว่าคำที่คล้ายคลึงกันทางเสียง (1)
- 3) นักเรียนที่มีความพร้อมสูงเรียนโดยวิธีรวมได้ดีกว่าวิธีโดยแยก ส่วนนักเรียนที่มีความพร้อมระดับต่ำที่เรียนโดยวิธีแยกดีกว่าเรียนโดยวิธีรวม ในด้านการออกเสียง (1)
- 4) นักเรียนที่มีความพร้อมต่ำเรียนรู้คำที่คล้ายคลึงทางความหมายได้ดีกว่าคำที่คล้ายคลึงทางเสียง (1)
- 5) การเรียนรู้คำด้านการออกเสียงโดยแยก รู้คำได้มากกว่าวิธีเรียนโดยรวม (1)

1.2 ทักษะทางภาษาในการฟัง พูด อ่าน เขียน

1) การฟัง พบว่ามีจำนวนเรื่องดังนี้

- (1) นักเรียนที่มีความสามารถในการฟังจับใจความสูง จะมีความสามารถในการอ่านจับใจความสูง และถ้านักเรียนมีความสามารถในการฟังจับใจความต่ำจะมีความสามารถในการอ่านจับใจความต่ำด้วย (1)
- (2) นักเรียนชายมีความสามารถในการฟังสูงกว่านักเรียนหญิง (1)
- (3) นักเรียนที่มีคะแนนจากแบบทดสอบสัมฤทธิ์ผลการใช้ภาษาไทยด้านการฟังเพื่อการสื่อสารสูง จะเป็นนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่มีคะแนนปานกลางและต่ำ (1)

2) การพูด พบว่ามีจำนวนเรื่องดังนี้

- (1) นักเรียนที่เรียนในระดับชั้นที่สูงขึ้นจะมีพัฒนาการทางภาษาพูดด้านจำนวนคำและความซับซ้อนของประโยคมากกว่านักเรียนที่เรียนอยู่ในระดับต่ำกว่า (1)
- (2) นักเรียนที่พูดภาษาถิ่นต่างกันจะมีพัฒนาการทางด้านจำนวนคำแตกต่างกัน โดยภาษาถิ่นโคราชมีพัฒนาการสูงสุด รองลงมาคือ ภาษากลางและภาษาอีสานตามลำดับ (1)

3) การอ่าน พบว่ามีจำนวน 32 รายการ เรียงตามลำดับเรื่องจากมากไปน้อยดังนี้

- (1) นักเรียนหญิงมีความเข้าใจในการอ่านและมีอัตราเร็วในการอ่านสูงกว่านักเรียนชาย (2)
- (2) นักเรียนหญิงมีความสามารถด้านการอ่านสูงกว่านักเรียนชาย (2)
- (3) นักเรียนกลุ่มที่ได้รับการส่งเสริมจากผู้ปกครองมากมีนิสัยรักการอ่านสูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการส่งเสริมจากผู้ปกครองน้อย (2)
- (4) นักเรียนหญิงมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนชาย (1)
- (5) นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์สูงมีความเข้าใจในการอ่านมากกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ต่ำ (1)
- (6) นักเรียนที่มีความเข้าใจในการอ่านมาก ได้คะแนนการอ่านมากกว่านักเรียนที่มีความเข้าใจในการอ่านน้อย (1)
- (7) นักเรียนที่มีอายุน้อยมีความเข้าใจในการอ่านสูงกว่านักเรียนที่มีอายุมาก (อายุ 10-11 ปี > 13 ปีขึ้นไป) (1)
- (8) นักเรียนที่มีสถิติการขาดเรียนน้อย มีความเข้าใจในการอ่านสูงกว่านักเรียนที่มีสถิติการขาดเรียนมาก (1)
- (9) นักเรียนที่ผู้ปกครองจบการศึกษาสูง มีความเข้าใจในการอ่านสูงกว่านักเรียนที่มีผู้ปกครองจบการศึกษาระดับต่ำ (1)
- (10) นักเรียนที่ครอบครัวมีการใช้สื่อมวลชนมาก มีความเข้าใจในการอ่านสูงกว่าครอบครัวที่มีการใช้สื่อมวลชนน้อย (1)
- (11) นักเรียนที่เรียนในโรงเรียนขนาดใหญ่ มีความเข้าใจในการอ่านสูงกว่านักเรียนที่อยู่ในโรงเรียนขนาดเล็ก (1)
- (12) นักเรียนหญิงมีความสามารถในการอ่านจับใจความสูงกว่านักเรียนชาย (1)
- (13) นักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านเร็วจะมีความสามารถในการคิดเร็ว (1)
- (14) นักเรียนที่อ่านได้เร็วสามารถอ่านได้เฉลี่ย 271 คำ/นาที ส่วนนักเรียนที่อ่านได้ช้าสุดได้ 50 คำ/นาที (1)
- (15) นักเรียนที่บิดาและมารดาจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3-5 และจบระดับอนุปริญญาขึ้นไป มีความสามารถด้านการอ่านสูงกว่านักเรียนที่บิดาไม่จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 (1)

- (16) นักเรียนที่บิดามีอาชีพรับราชการ มีความสามารถด้านการอ่านสูงกว่านักเรียนที่บิดามีอาชีพทำงานส่วนตัว และมีอาชีพการเกษตร (1)
- (17) นักเรียนที่มารดามีอาชีพรับราชการ และอาชีพทำงานส่วนตัว มีความสามารถด้านการอ่านสูงกว่านักเรียนที่มารดามีอาชีพการเกษตรและที่มารดาไม่มีอาชีพหรือถึงแก่กรรม (1)
- (18) นักเรียนไทยพุทธมีความสามารถด้านการอ่านสูงกว่านักเรียนไทยอิสลาม (1)
- (19) นักเรียนที่พูดภาษากลาง พูดทั้งภาษามลายู-ภาษากลาง และภาษาถิ่นได้มีความสามารถด้านการอ่านสูงกว่านักเรียนที่พูดภาษามลายูที่บ้าน (1)
- (20) นักเรียนที่พูดภาษากลางที่บ้าน มีความสามารถด้านการอ่านสูงกว่านักเรียนที่พูดภาษาถิ่นได้ที่บ้าน (1)
- (21) นักเรียนที่พูดภาษากลางกับเพื่อนและบุคคลอื่นนอกบ้าน มีความสามารถด้านการอ่านสูงกว่านักเรียนที่พูดภาษาได้ (1)
- (22) นักเรียนในเขตเทศบาลและเขตสุขาภิบาล มีความสามารถด้านการอ่านสูงกว่านักเรียนในเขตชนบท (1)
- (23) นักเรียนที่ใช้ไฟฟ้าที่บ้าน มีความสามารถด้านการอ่านสูงกว่านักเรียนที่ใช้แสงสว่างด้วยตะเกียง (1)
- (24) นักเรียนที่อยู่ในถิ่นที่มีการคมนาคมสะดวก มีความสามารถด้านการอ่านสูงกว่านักเรียนที่อยู่ในถิ่นที่มีการคมนาคมไม่สะดวก (1)
- (25) นักเรียนกลุ่มที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย มีนิสัยรักการอ่านสูงกว่ากลุ่มที่เลี้ยงดูแบบเข้มงวด (1)
- (26) นิสัยรักการอ่านของนักเรียนที่ได้รับการส่งเสริมการอ่านจากห้องสมุดโรงเรียนในระดับมาก และได้รับการส่งเสริมการอ่านจากห้องสมุดโรงเรียนระดับน้อยไม่แตกต่างกัน (1)
- (27) นักเรียนที่มีลักษณะมุ่งอนาคตสูงจะมีพฤติกรรมรักการอ่านสูงกว่านักเรียนที่มีลักษณะมุ่งอนาคตต่ำ (1)
- (28) นักเรียนที่มีประสิทธิภาพในการอ่านสูงมีแนวโน้มจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยสูงตามไปด้วย (1)
- (29) ประสิทธิภาพการอ่านของนักเรียนหญิงสูงกว่านักเรียนชาย (1)

- (7) เส้นพื้นฐานที่ง่ายต่อการเขียนของนักเรียนชั้น ป.1 เรียงจากง่ายไปยากมีดังนี้ (1)
- เส้นตั้งฉากขีดขึ้น
 - เส้นเฉียงขีดขึ้นซ้าย เส้นเฉียงขีดขึ้นขวา
 - เส้นตั้งฉากขีดลง เส้นเฉียงขีดลงซ้าย
เส้นเฉียงขีดลงขวา
 - เส้นขนานซ้าย เส้นขนานขวา
 - เส้นโค้งลง เส้นโค้งขึ้นทวนเข็มนาฬิกา
เส้นโค้งขึ้นตามเข็มนาฬิกา
 - เส้นขมวดทวนเข็มนาฬิกา เส้นขมวดตามเข็มนาฬิกา
- (8) นักเรียนที่เคยเรียนในโรงเรียนก่อนวัยเรียนมีความสามารถในการเขียนสะกดคำสูงกว่านักเรียนที่ไม่เคยผ่านโรงเรียนเด็กเล็ก (1)

1.3 เจตคติ พบว่ามีจำนวน 3 รายการ ดังนี้

- 1) เจตคติในการอ่านมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ในการอ่าน (1)
- 2) เจตคติในการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เพศหญิงสูงกว่าเพศชาย (1)
- 3) เจตคติในการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เพศชายกับเพศหญิงไม่แตกต่างกัน (1)

2. สภาพการเรียนรู้การสอนภาษาไทย

2.1 การอ่าน

- 1) การจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่าน พบว่ามีจำนวน 5 รายการ ดังนี้
 - (1) การเล่านิทาน (1)
 - (2) การแนะนำหนังสือ (1)
 - (3) การแข่งขันตอบปัญหา (1)
 - (4) การจัดนิทรรศการ (1)
 - (5) การประกวดผลงานของนักเรียน (1)
- 2) ลักษณะของแบบเรียนและการใช้แบบเรียนภาษาไทย พบว่ามีจำนวน 2 รายการ ดังนี้
 - (1) ลักษณะเฉพาะของแบบหัดอ่านหนังสือไทย แต่ละบทมีคำแนะนำการสอนสั้น ๆ ให้ครูบทหนึ่งให้เรียนไม่เกิน 5 คำ ไม่สนใจเครื่องหมายวรรคตอน ฝึกอ่านคำในประโยคของเรื่องสั้น ๆ และเรื่องที่มีสาระประโยชน์ (1)

- (2) ลักษณะเฉพาะของหนังสือเรียนภาษาไทยคือ การผสมระหว่างแบบแจกลูกและแบบหัดอ่านมาตรฐานเข้าด้วยกัน โดยการให้อ่านคำก่อน แล้วจึงฝึกกฎเกณฑ์ตามหลักภาษา การเสนอคำในรูปของตัวละครชุดเดียวทั้งเล่ม และเป็นแบบเรียนที่แตกต่างจากเดิมคือคำที่ใช้มีพื้นฐานมาจากการวิจัย (1)

2.2 การเขียน

ความสนใจต่อวิธีเขียนความเรียงแบบต่าง ๆ ของนักเรียน พบว่านักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีความสนใจต่อวิธีเขียนความเรียงไม่แตกต่างกันและมีจำนวน 3 รายการ ดังนี้

- 1) การเขียนคำสัมผัสคล้องจอง (1)
- 2) การเขียนความเรียงจากภาพ (1)
- 3) การเขียนความเรียงโดยวิธีเสรี (1)

2.3 พฤติกรรมการสอนภาษาไทย พบว่ามี 3 เรื่องคือ การดำเนินการสอน การใช้สื่อการสอนและการสร้างบรรยากาศ ดังนี้

- 1) การดำเนินการสอน มีจำนวน 4 รายการคือ
 - (1) วิธีสอนที่ครูปฏิบัติมากคือ วิธีการบอก อธิบายหรือบรรยาย (1)
 - (2) ครูที่มีประสบการณ์ในการสอนตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไป ใช้เทคนิคการสอน โดยให้ผู้เรียนเรียนด้วยตนเองและจัดกิจกรรมการเรียนการสอนการฟังมากกว่าครูที่มีประสบการณ์ต่ำกว่า 10 ปี (1)
 - (3) กิจกรรมการเรียนการสอนที่ปฏิบัติมากที่สุดคือการนำนักเรียนสนทนา นอกจากนี้จะเป็นกิจกรรมในลักษณะดังนี้ (1)
 - ให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน
 - ให้โอกาสนักเรียนได้เรียนรู้หรือค้นคว้าคำตอบด้วยตนเอง
 - ให้นักเรียนช่วยสรุปบทเรียน
 - ให้นักเรียนรู้ผลการปฏิบัติงานทันที
 - เปิดโอกาสให้นักเรียนซักถามระหว่างนักเรียนด้วยกัน
 - (4) การจัดเนื้อหาจะมีกระบวนการตามลำดับขั้นจากง่ายไปหายาก (1)
- 2) การใช้สื่อการสอน มีจำนวน 2 รายการคือ
 - (1) สื่อการเรียนการสอนที่ครูปฏิบัติมากที่สุดคือ ใช้บัตรคำ แถบประโยคหรือแผนภูมิประกอบการสอน (1)

(2) พฤติกรรมด้านการใช้สื่อมีลักษณะดังนี้ (1)

- ให้นำเข้าสู่บทเรียน
- ใช้ประกอบการอธิบายเนื้อหาบทเรียน
- ใช้สรุปบทเรียน
- ใช้สร้างความสนใจของนักเรียน
- มีการใช้ที่เหมาะสมกับวัยของนักเรียน
- ใช้อุปกรณ์ที่เตรียมไว้ พร้อมจะใช้ทันที
- นักเรียนมีส่วนร่วมในการใช้
- ใช้ตรงกับเนื้อหาบทเรียน
- ใช้อุปกรณ์อย่างคล่องแคล่ว

3) การสร้างบรรยากาศ มีจำนวน 8 รายการดังนี้

- (1) สร้างบรรยากาศในห้องเรียนให้สนุกสนานมีชีวิตชีวา (1)
- (2) ให้ความสนใจนักเรียนได้ทั่วถึง (1)
- (3) ทำให้นักเรียนเกิดความสนใจในการเรียน (1)
- (4) ทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้น (1)
- (5) ให้โอกาสนักเรียนแสดงความคิดเห็น (1)
- (6) ยอมรับความคิดเห็นนักเรียน (1)
- (7) ครูกระตือรือร้นในการสอน (1)
- (8) การใช้คำถามที่ครูใช้มากที่สุดคือ การถามคำถามให้นักเรียนตอบทั้งชั้นและเป็นคำถามประเภทความรู้ ความจำมากที่สุด (1)

2.4 สภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในโรงเรียนที่มีความก้าวหน้าด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย พบว่ามีจำนวน 13 ลักษณะดังนี้

- 1) มีการวางแผนโดยอาศัยการสำรวจสภาพปัจจุบัน ปัญหาและข้อมูลผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยปีที่ผ่านมา (1)
- 2) พัฒนาครูให้มีความรู้ด้านหลักสูตรโดยส่งครูเข้ารับการอบรมดูงาน ร่วมประชุมสัมมนา และจัดหาเอกสาร วารสารทางวิชาการให้ครูศึกษา (1)
- 3) เชิญครูวิชาการกลุ่มโรงเรียนมาให้ความรู้แก่ครูภาษาไทย (1)
- 4) การติดตามประเมินผลการใช้หลักสูตรภาษาไทย ใช้วิธีเปรียบเทียบผลการดำเนินงานกับวัตถุประสงค์ของโครงการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย (1)
- 5) เลือกครูเข้าสอนภาษาไทย โดยใช้เกณฑ์ความสามารถด้านการสอนของครู (1)

- 6) ผู้บริหารเข้าเยี่ยมชั้นเรียน เพื่อแนะนำให้ครูใช้วิธีสอนหลาย ๆ วิธี (1)
- 7) ส่งเสริมให้ครูใช้วัสดุในห้องถิ่นผลิตสื่อการสอน (1)
- 8) โรงเรียนจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรประเภทการประกวด แข่งขัน (1)
- 9) ครูเตรียมการสอนทุกครั้งโดยเตรียมสื่อการสอน แบบฝึกหัด และศึกษาคู่มือครูภาษาไทย (1)
- 10) กิจกรรมการสอนที่ครูจัดในระดับมากที่สุด คือการฝึกอ่านคำยาก และการอ่านเพื่อจับใจความสำคัญของเรื่อง (1)
- 11) ครูช่วยเหลือนักเรียนที่เรียนอ่อนโดยให้นักเรียนที่เรียนเก่ง สอน นักเรียนที่เรียนอ่อนตัวต่อตัว (1)
- 12) สื่อการสอนที่ครูใช้ในระดับมากที่สุดคือ แบบฝึกหัด (1)
- 13) ครูประเมินผลการเรียนด้วยวิธีทดสอบย่อย โดยใช้ข้อสอบปรนัย มากที่สุด (1)

2.5 สภาพการสอนภาษาไทยแก่นักเรียนที่พูดภาษาเขมรเป็นภาษาถิ่น พบว่ามีจำนวน 6 รายการ ดังนี้

- 1) ครูส่วนใหญ่พูดภาษาเขมรกับนักเรียน แต่นักเรียนต้องพูดภาษาไทย กับครู (1)
- 2) ทักษะที่จำเป็นในการสอนภาษาไทยได้แก่ การฟัง โดยให้ฟัง ภาษาไทยแล้วแปลเป็นภาษาเขมร (1)
- 3) ถ้านักเรียนมีปัญหาในการออกเสียง ครูจะออกเสียงให้ฟังแล้วให้นักเรียนฝึกพูดตาม (1)
- 4) สื่อการสอนที่ใช้ส่วนใหญ่ เป็นสื่อสำเร็จรูปที่ได้จากศูนย์สื่อของโรงเรียน (1)
- 5) ครูส่วนใหญ่ประเมินผล โดยใช้การสัมภาษณ์หรือสนทนากับนักเรียน มีการปรับเกณฑ์การผ่านจุดประสงค์ด้านการพูดให้ลดต่ำลง (1)
- 6) มีการสอนซ่อมเสริมโดยการให้งานเพิ่มเติม ในช่วงหลังเลิกเรียน (1)

3. ปัญหาการจัดการเรียนการสอน

3.1 การจัดกระบวนการเรียนการสอน พบว่ามีปัญหาในเรื่องต่อไปนี้

1) ตัวครู/โรงเรียน

- (1) ปัญหาที่เกี่ยวกับหลักสูตรมีจำนวน 5 รายการเรียงตามลำดับเรื่องจากมากไปน้อยมีดังนี้
 - ขาดเอกสารหลักสูตรและวัสดุหลักสูตร (2)
 - เนื้อหาหลักสูตรค่อนข้างมาก (1)

- ขาดการนิเทศและช่วยเหลือแนะนำจากศึกษานิเทศก์และผู้บริหาร (1)
 - ไม่สามารถปรับบทเรียนให้เข้ากับความสามารถที่แตกต่างกันได้ (1)
 - ศึกษานิเทศก์ตั้งเป้าหมายในการเรียนการสอนไว้สูงซึ่งปฏิบัติตามได้ยาก (1)
- (2) ปัญหาที่เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน มีจำนวน 11 รายการ เรียงตามลำดับเรื่องจากมากไปหาน้อย ดังนี้
- ครูผู้สอนไม่ค่อยมีเวลาในการเตรียมการสอน (2)
 - สอนไม่ทันตามเวลาที่กำหนด (2)
 - โรงเรียนต่างกัณมีปัญหาการจัดการเรียนการสอนไม่ต่างกัน (1)
 - ครูชายและหญิงมีปัญหาในการจัดการเรียนการสอนไม่แตกต่างกัน (1)
 - ครูที่มีประสบการณ์ต่างกันจะมีปัญหาต่างกันในบางประเด็น คือตัวนักเรียน กิจกรรมการสอน โดยครูที่มีประสบการณ์มากจะมีปัญหาน้อยกว่า (1)
 - การจัดกิจกรรมตามแผนแผนการเตรียมความพร้อมมีน้อย (1)
 - การสอนโดยวิธีค้นคว้ามีน้อย (1)
 - ครูจัดกิจกรรมการเรียนการสอนไม่ครบทุกบท (1)
 - ครูชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ขาดการประสานงานกันทำให้ผลการเรียนการสอนไม่พัฒนาเท่าที่ควร (1)
 - การใช้ภาษาถิ่นของครูและนักเรียนเป็นอุปสรรคต่อการเรียนการสอน (1)
 - ปัญหาเกี่ยวกับเทคนิควิธีสอนที่เน้นทักษะกระบวนการ (1)
- (3) ปัญหาที่เกี่ยวกับสื่อการเรียนการสอน มีจำนวน 5 รายการ ดังนี้
- โรงเรียนขาดแคลนสื่อการสอน (1)
 - ครูขาดทักษะในการผลิตสื่อการเรียนการสอน (1)
 - ขาดสื่อการสอนทักษะการพูด (1)

- งบประมาณในการสร้างสื่อการสอนมีน้อย (1)
- ขาดสื่อประเภทแบบฝึกทักษะ (1)
- (4) ปัญหาที่เกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผล มีจำนวน 7 รายการ ดังนี้
 - ครูขาดความเข้าใจในการวัดผลและประเมินผล (1)
 - ปัญหาในการประเมินผลตามสมุดประจำชั้น ป.02 (1)
 - ขาดงบประมาณเพื่อจัดซื้อหนังสือ แบบฝึกหัด และเครื่องมือที่จำเป็นในการวัดและประเมินผลให้พอเพียงกับจำนวนนักเรียน (1)
 - ขาดความร่วมมือในการเป็นกรรมการเพื่อพิจารณาเนื้อหา และสร้างตารางวิเคราะห์หลักสูตรภาษาไทย (1)
 - ขาดความสม่ำเสมอในการให้บริการข้อสอบมาตรฐานของศูนย์วิชาการกลุ่มโรงเรียน เพื่อให้ครูผู้สอนได้ยืมไปใช้ (1)
 - ครูขาดความสามารถในการสร้างเครื่องมือวัดพัฒนาการทางภาษาที่มีประสิทธิภาพ (1)
 - ครูขาดความสามารถในการนำเนื้อหาการเรียนมาใช้วัดและประเมินผลให้ตรงตามจุดประสงค์การเรียนการสอน (1)
- (5) ปัญหาที่เกี่ยวกับการสอนซ่อมเสริม ได้แก่ การสอนซ่อมเสริมสำหรับเด็กอ่อนและการสอนอ่านอักษรนำ (1)

2) ตัวนักเรียน

ด้านตัวนักเรียนมีปัญหา จำนวน 5 รายการ เรียงตามลำดับเรื่องจากมากไปน้อยมีดังนี้

- (1) นักเรียนขาดเรียนบ่อย (2)
- (2) นักเรียนไม่ค่อยกล้าแสดงออก (1)
- (3) นักเรียนจะเข้าเฉพาะกลุ่มของตน (1)
- (4) นักเรียนใช้ภาษาไทยไม่ถูกต้องตามหลักภาษา (1)
- (5) นักเรียนมีทักษะพื้นฐานด้านต่าง ๆ ไม่ดีพอ (1)

3.2 ทักษะทางภาษาในการฟัง พูด อ่าน เขียน

1) การพูด พบว่ามีปัญหาในเรื่องต่อไปนี้

การใช้ภาษาไทยของนักเรียนที่พูดภาษาเขมรและภาษาส่วยมีปัญหาจำนวน 4 รายการดังนี้

- (1) การออกเสียงพยัญชนะต้น พยัญชนะควบกล้ำ พยัญชนะตัวสะกด เสียงสระ เสียงวรรณยุกต์ ไม่ชัดเจนและการแบ่งจังหวะยังไม่ถูกต้อง (1)
 - (2) การเรียงคำผิดตำแหน่ง สรุปรูปการใช้คำเกินขอบเขต ขาดคำที่จำเป็นในประโยค และการใช้คำไม่ถูกต้อง (1)
 - (3) ใช้คำไม่สื่อความหมาย ใช้คำไม่ตรงกับความหมาย ออกเสียงเป็นอีกเสียงหนึ่งทำให้สื่อความหมายผิด (1)
 - (4) ขาดการแนะนำและช่วยเหลือในการสร้างแบบฝึกที่มีประสิทธิภาพเพื่อซ่อมเสริมนักเรียนที่มีปัญหาในการพูด (1)
- 2) การอ่าน พบว่ามีปัญหาจำนวน 11 รายการ เรียงตามลำดับเรื่องจากมากไปหาน้อย ดังนี้
- (1) อ่านโดยใช้นิ้วชี้ไปตามอักษร (2)
 - (2) อ่านออกเสียงพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ผิดเพี้ยน (1)
 - (3) อ่านซ้ำตะกุกตะกัก อ่านไม่คล่อง อ่านโดยใช้วิธีสะกดผิด และอ่านผิดวรรคตอน (1)
 - (4) อ่านคำควบกล้ำไม่ถูก (1)
 - (5) อ่านออกเสียง ร ล ไม่ชัด (1)
 - (6) ต้องอาศัยผู้อื่นอ่านออกเสียงให้ฟัง (1)
 - (7) ขาดความรู้ด้านคำศัพท์พื้นฐาน (1)
 - (8) ไม่สามารถแจกลูกสะกดคำ เพื่อให้สามารถจับหลักเกณฑ์วิธีออกเสียงการผสมพยัญชนะกับการสะกดคำ และการผันวรรณยุกต์ เพื่อนำไปใช้ในการอ่านและการเขียนได้ (1)
 - (9) อ่านคำที่ออกเสียงไม่ตรงตามรูปไม่ได้ (1)
 - (10) ความสามารถของความเข้าใจในการอ่านยังอยู่ในระดับที่ต้องปรับปรุงแก้ไข (1)
- 3) การเขียน มีปัญหาในเรื่องต่อไปนี้
- (1) รูปแบบที่นักเรียนเขียนผิด พบว่ามีปัญหาจำนวน 24 รายการ เรียงตามลำดับเรื่องจากมากไปน้อยมีดังนี้
 - ผิดที่การันต์ (4)
 - ผิดที่วรรณยุกต์ (4)
 - ผิดที่ตัวสะกด (4)
 - ผิดที่สระเสียงสั้นยาว (2)
 - ใช้พยัญชนะผิด (2)
 - ใช้สระผิด (2)
 - วางสระผิดที่ (2)

- วางวรรณยุกต์ผิดที่ (2)
 - ผิดที่การประและไม่ประวิสรรชนีย์ (2)
 - ผิดที่ ร ล ว และ รร (ร หัน) (1)
 - ผิดที่พยัญชนะต้น (1)
 - ผิดที่การใช้ไ-ย ม (1)
 - ผิดหลายอย่างรวมกัน (1)
 - ผิดทั้งคำ (1)
 - ผิดที่อักษรควบกล้ำ (1)
 - ผิดเสียงสระ (1)
 - สะกดไม่ได้เลย (1)
 - ผิดมาตราตัวสะกด (1)
 - ความเป็นระเบียบของตัวหนังสือ (1)
 - ระดับของตัวหนังสือ (1)
 - หัวของตัวหนังสือบอด (1)
 - การวางรูปแบบการเขียนตัวบรรจงไม่ถูกต้องและ
เว้นช่องไฟไม่สม่ำเสมอ (1)
 - การเขียนหวัดแกมบรรจงยังคัดลอกและวาง
วรรคตอนไม่ถูกต้อง (1)
 - การเขียนลายมือหวัดจะเขียนเส้นโค้งเป็นเส้นตรง
และเขียนไม่มีหัว (1)
- (2) ถ้าหากที่นักเรียนเขียนผิด มีจำนวน 19 รายการ
เรียงตามลำดับเรื่องจากมากไปน้อยมีดังนี้
- คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดหรือสะกด
ซ้อนกัน 2 ตัว (2)
 - คำที่มีหลายพยางค์ (2)
 - คำที่มีตัวการันต์ (2)
 - คำที่มีอักษรควบกล้ำ (2)
 - คำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตราตัวสะกด (2)
 - คำที่ใช้ตัวสะกดเป็นพยัญชนะต้น (1)
 - คำที่มีสระลดรูปหรือเปลี่ยนรูปเมื่อมีตัวสะกด (1)
 - คำที่ใช้ในร้อยกรองและราชาศัพท์ (1)
 - คำที่ไม่ได้ใช้ในชีวิตประจำวัน (1)
 - คำที่เป็นภาษาต่างประเทศ (1)
 - คำที่มีความหมายเชิงนามธรรม (1)
 - คำที่ประและไม่ประวิสรรชนีย์ (1)

- คำที่มีพยัญชนะต้น เป็นพยัญชนะประสม ประเภท
อักษรนำและอักษรควบกล้ำ (1)
 - คำที่มีตัว ร หัน (1)
 - คำที่เขียนด้วยตัวอักษรที่ใช้บ่อย (1)
 - คำที่มีอักษรนำ (1)
 - คำที่มีวรรณยุกต์กำกับ (1)
 - คำที่มีพยางค์น้อย (1)
 - คำที่สะกดในแม่ ก กา (1)
- (3) คำในวิชาภาษาไทยที่พบว่าอยู่ในระดับยากมาก มี
ลักษณะดังนี้
- เป็นคำหลายพยางค์ (1)
 - มี ร ล ควบกล้ำ (1)
 - มีทัศนฆาตกำกับ (1)
 - เป็นคำที่มีความหมาย เป็นนามธรรม (1)
 - มีอักษรนำ เช่น ห นำ (1)
 - เป็นคำที่นักเรียนไม่ค่อยมีประสบการณ์ (1)
- (4) คำในวิชาภาษาไทยที่พบว่าอยู่ในระดับยาก มีลักษณะดังนี้
- เป็นคำที่มีพยางค์เดียวหรือหลายพยางค์ (1)
 - มีวรรณยุกต์กำกับ (1)
 - เป็นคำที่ประวิสรรชนีย์ (1)
 - เป็นคำที่ผสมด้วยสระ ไ, ใ (1)
 - เป็นคำที่มี ว ควบกล้ำ (1)
 - เป็นคำที่มี ห นำ (1)
 - มีคำสะกดตรงตามมาตราตัวสะกด (1)
- (5) การเขียนเรียงความ พบว่ามีปัญหาดังนี้ (1)
- นักเรียนขาดความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการเขียน
เรียงความเชิงสร้างสรรค์
 - ความสามารถในการเขียนเรียงความเชิงสร้างสรรค์
ของนักเรียนกรุงเทพมหานครอยู่ในระดับอ่อน
4. นวัตกรรมที่นำมาใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอน จำแนกเป็น 3 ด้านคือ
ด้านวิธีสอน ด้านปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน และด้านสิ่งสนับสนุน
การสอนดังต่อไปนี้
- 4.1 ด้านวิธีสอน
- 1) การฟัง
- (1) วิธีสอนที่ช่วยยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า
ได้แก่ การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (1)

- (2) วิธีสอนที่ส่งผลต่อความเข้าใจในการฟัง พบว่าได้แก่ การสอนโดยใช้รูปแบบ 2 ภาษา (ภาษาไทยกลาง และภาษาไทยกะชี) (1)
- (3) วิธีสอนที่ส่งผลต่อความสามารถในการฟัง พบว่าได้แก่ การสอนโดยใช้นิทานพื้นบ้าน (1)
- (4) วิธีสอนที่ส่งผลต่อความสามารถในการฟังไม่แตกต่างกัน พบว่าได้แก่ ฟังนิทานแล้วช่วยกันเล่าเรื่อง กับฟังนิทานแล้วแสดงท่าทางประกอบ กับฟังนิทาน โดยใช้ภาพประกอบแล้วเรียงภาพตามลำดับเหตุการณ์ (1)

2) การอ่าน

- (1) วิธีสอนที่ส่งผลต่อความสามารถในการอ่าน พบว่ามี 3 วิธีดังนี้
 - วิธีสอนแบบวรรณคดีโดยใช้หนังสือเรียนเล่มเล็ก (1)
 - วิธีสอนโดยใช้แบบฝึกเสริมสร้างกระบวนการคิดอย่างมีระบบ (1)
 - วิธีสอนโดยใช้โครงสร้างระดับยอด (1)
- (2) วิธีสอนที่ส่งผลต่อความเข้าใจในการอ่านและเจตคติต่อการเรียน พบว่ามี 3 วิธี เรียงตามลำดับเรื่องจากมากไปน้อย มีดังนี้
 - การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (3)
 - วิธีสอนอ่านแล้วเขียนลำดับเรื่องราว (1)
 - วิธีสอนโดยอ่านแล้วทำแบบฝึกหัด (1)
- (3) วิธีสอนที่ส่งผลต่อความเข้าใจในการอ่านและความคงทนในการเรียนรู้ พบว่า มี 2 วิธี เรียงตามลำดับจากมากไปน้อยมีดังนี้
 - การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (2)
 - รูปแบบการสอนภาษาไทยเพื่อพัฒนาความเข้าใจในการอ่าน การเขียนสะกดคำและความคงทนในการจำ (1)
- (4) วิธีสอนที่ส่งผลต่อความเข้าใจในการอ่านและ พฤติกรรมกล้าแสดงออก พบว่า ได้แก่การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (1)
- (5) วิธีสอนที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการอ่าน พบว่ามี 8 วิธี เรียงตามลำดับเรื่องจากมากไปหาน้อยมีดังนี้
 - การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (4)

- รูปแบบการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการใช้เหตุผล (1)
 - วิธีสอนตามแนวคิดของดัลล์แมน (1)
 - การสอนอ่านออกเสียงใส่ความรู้สึก (1)
 - การสอนอ่านออกเสียงแบบทบทวนทีละคำ (1)
 - วิธีเสนอแบบคาดคำตอบ (1)
 - การสอนอ่านและเขียนพยัญชนะไทยโดยสัมพันธ์พยัญชนะกับชื่อสัตว์ (1)
 - การสอนซ่อมเสริมการอ่านจับใจความในและนอกชั้นเรียน (1)
- (6) วิธีสอนที่ส่งผลต่อความเข้าใจในการอ่าน พบว่ามี 4 วิธี เรียงตามลำดับเรื่องจากมากไปหาน้อยมีดังนี้
- วิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (2)
 - รูปแบบการสอนที่เน้นกลวิธีการอ่านการคิด (1)
 - อ่านเรื่องแล้วตอบคำถาม (1)
 - วิธีฝึกการอ่านแบบใช้กิจกรรมชี้แนะให้คิด (1)
- (7) วิธีสอนที่ส่งผลต่อการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ พบว่ามี 2 วิธีดังนี้
- การใช้วิธีการทางวิทยาศาสตร์พัฒนาทักษะการอ่าน (1)
 - การสอนเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการใช้เหตุผล (1)
- (8) วิธีสอนที่ส่งผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านและความคงทน พบว่าได้แก่ วิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (1)
- (9) วิธีสอนที่ส่งผลต่อสมรรถภาพการอ่านเร็ว พบว่าได้แก่ การฝึกอ่านอย่างมีระบบ
- (10) วิธีสอนที่ส่งผลต่อความเข้าใจในการอ่านไม่แตกต่างกัน พบว่าได้แก่ การสอนโดยใช้บทความ 4 วิธีคือ (1)
- สอนโดยใช้บทย่อหน้าเรื่อง
 - สอนโดยมีโครงเรื่องนำเรื่อง
 - สอนโดยใช้คำถามนำเรื่อง
 - สอนโดยไม่มีวิธีการนำเรื่อง

3) การเขียน

- (1) วิธีสอนที่ส่งผลต่อความสามารถในการเขียนและความคงทนในการเรียนรู้ พบว่ามี 2 วิธี ดังนี้

- การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (1)
- วิธีสอนที่ใช้ชุดการสอนที่วิเคราะห์ระบบ (1)
- (2) วิธีสอนที่ส่งผลต่อการเขียนสร้างสรรค์ พบว่า ได้แก่การใช้กระบวนการแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (1)
- (3) วิธีสอนที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนของนักเรียน พบว่ามี 3 วิธี ดังนี้
 - วิธีสอนแบบอนุমান (1)
 - วิธีสอนแบบจัดกลุ่ม (1)
 - รูปแบบการสอนภาษาไทยโดยใช้กิจกรรมสัมพันธ์กับวัฒนธรรมท้องถิ่น (1)
- (4) วิธีสอนที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยและความคงทน พบว่ามี 3 วิธีดังนี้
 - วิธีสอนโดยใช้หลักการเรียนเพื่อรู้แจ้ง (1)
 - การสอนแบบจัดกลุ่มคำยาก-ง่าย (ตามการจัดของ รุจิ สุขเสมอ) (1)
 - การสอนตามรูปแบบเพื่อให้เกิดมโนคติของบรูเนอร์ (1)
- (5) วิธีสอนที่ส่งผลต่อความสามารถในการใช้คำไทยและความคงอยู่ของการเรียนรู้ พบว่า ได้แก่ การสอนโดยการแสดงละคร (1)
- (6) วิธีสอนที่ช่วยยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย พบว่ามี 14 วิธี ดังนี้
 - การสอนแบบวิเคราะห์ห่อภิมาน (1)
 - การสอนอ่านเนื้อหาบทเรียนที่แทรกคำถามระหว่างเนื้อหา (1)
 - วิธีสอนตามหลักพหุสูตร (1)
 - การสอนโดยใช้หนังสือเรียนเล่มเล็กประกอบชุดการเรียนจุลบท (1)
 - วิธีสอนตามแผนการสอนวิธีเจียบ (1)
 - การสอนโดยใช้กลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน (1)
 - วิธีสอนโดยใช้นิทานเป็นบทเรียน (1)
 - วิธีเสนอให้เรียนแบบมีเสียงและการสร้างจินตภาพประกอบ (1)
 - วิธีเรียนโดยรวมในด้านการออกเสียง (นักเรียนที่มีความพร้อมสูง) วิธีเรียนโดยแยก (นักเรียนที่มีความพร้อมต่ำ) (1)

- รูปแบบการสอนโดยใช้กิจกรรมสัมพันธ์กับวัฒนธรรมท้องถิ่น (1)
- วิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (1)
- วิธีสอนโดยใช้หลักการเรียนรู้เพื่อรู้แจ้ง (1)
- วิธีอนุমান (1)
- วิธีสอนแบบทักษะสัมพันธ์ (1)
- (7) วิธีสอนที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ในด้านความพร้อมทางภาษา พบว่าได้แก่ การเตรียมความพร้อม 30 วันโดยใช้คู่มือการสอนและกิจกรรมฝึกความพร้อม และการเตรียมความพร้อม 50 วันโดยใช้หลักสูตรเร่งรัด และการเตรียมความพร้อม 1 ปี (1)
- (8) วิธีสอนที่ส่งผลต่อการระลึกได้ พบว่า มี 2 วิธี ดังนี้
 - วิธีสอนโดยมีจินตภาพ (1)
 - การใช้ภาพ (1)
- (9) วิธีสอนที่ส่งผลต่อความเข้าใจในภาษาไทย พบว่าได้แก่ การใช้ภาษาไทยเพียงภาษาเดียวในการสอน (1)
- (10) วิธีสอนที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์การสอนคำใหม่ พบว่าได้แก่ วิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (1)
- (11) วิธีสอนที่ส่งผลต่อผลการเรียนรู้ของนักเรียน พบว่ามี 3 วิธี ดังนี้
 - วิธีการเสนอคำที่เสนอให้เรียน แล้วซ้ำอีกแบบเว้นระยะ (1)
 - วิธีสอนให้เรียนครั้งละ 1 คำ (1)
 - การเรียนโดยวิธีเรียน-ทดสอบ (1)
- (12) วิธีสอนที่ส่งผลต่อการจำ พบว่ามี 8 วิธี
 - การทบทวนแบบต่อเนื่อง (1)
 - การเรียงคำโดยการสร้างจินตภาพ (1)
 - การใช้คำถามหลังเนื้อเรื่อง (1)
 - การสอนคำที่มี 2 พยางค์ (1)
 - การเสนอข้อความแบบตัวหนา แบบขีดเส้นใต้ (1)
 - การสอนโดยวิธีเรียนเพื่อรู้แจ้ง (1)
 - วิธีเรียน-ทดลองจำคำใหม่ (1)
 - การอ่านซ้ำ (1)
- (13) วิธีสอนที่ส่งผลต่อความถนัดทางการเรียนไม่แตกต่างกัน พบว่าได้แก่ การสอนใช้วิธีเรียนเพื่อรู้แจ้งกับการสอนโดยไม่ใช้วิธีเรียนเพื่อรู้แจ้ง (1)

- รูปแบบการฝึกทักษะการฟัง (1)
- การใช้การเล่นพื้นบ้านของเด็ก (1)
- (5) สิ่งสนับสนุนการสอนที่ส่งผลต่อความเข้าใจในการฟัง พบว่ามี 2 วิธี ดังนี้
 - การใช้แบบฝึกเสริมทักษะการฟัง (1)
 - การเล่านิทานโดยใช้สไลด์เทป (1)
- (6) สิ่งสนับสนุนการสอนที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการฟังไม่แตกต่างกัน พบว่ามีดังนี้
 - การเล่านิทานอย่างเดียว กับ การเล่านิทานแบบมีภาพประกอบ (1)
 - การเล่านิทานแบบมีภาพประกอบ กับ การเล่านิทานโดยใช้สไลด์เทป (1)

2) การพูด

สิ่งสนับสนุนการสอนที่ส่งผลต่อความสามารถในการพูด พบว่า ได้แก่ การสอนโดยใช้สื่อประสม (1)

3) การอ่าน

- (1) สิ่งสนับสนุนการสอนที่ส่งผลต่อความสามารถในการอ่าน พบว่ามี 9 รายการ เรียงตามลำดับจำนวนเรื่องจากมากไปหาน้อย มีดังนี้
 - การใช้การฝึกซ่อมเสริมในการอ่านออกเสียง (2)
 - การใช้แบบฝึกการอ่าน (2)
 - การจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่าน (การเล่านิทานกับการใช้เกมการอ่าน) (1)
 - การได้อ่านหนังสือจากกระเป๋ามัถราหนังสือหมุนเวียน (1)
 - การใช้แบบฝึกซ่อมเสริมซึ่งแยกตามประเภทข้อบกพร่อง (1)
 - การได้รับบริการส่งเสริมการอ่าน (1)
 - การใช้แบบฝึกสมรรถภาพการอ่านเร็ว (1)
 - วิธีการอ่านแบบใช้กิจกรรมชี้แนะให้คิด (1)
 - ชุดฝึกอ่านออกเสียง (1)
- (2) สิ่งสนับสนุนการสอนที่ส่งผลต่อความเข้าใจในการอ่านและเจตคติต่อการเรียน พบว่ามี 5 รายการ เรียงตามลำดับจำนวนเรื่องจากมากไปหาน้อย มีดังนี้
 - การจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่าน (2)
 - การใช้การฝึกโดยเขียนสรุปความ (1)

- การใช้แบบฝึกการอ่านภาษา (1)
- การเรียนหนังสืออ่านเพิ่มเติมเสริมบทเรียนโดยเข้าร่วมกิจกรรมทนายปัญหา (1)
- การใช้แบบฝึกการอ่าน แบบอ่านเรื่องแล้วตอบคำถาม (1)
- (3) สิ่งสนับสนุนการสอนที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการอ่าน พบว่ามี 16 รายการ เรียงตามลำดับจำนวนเรื่องจากมากไปหาน้อย มีดังนี้
 - การใช้นิทานพื้นเมือง (4)
 - การใช้เพลงในการฝึกอ่านออกเสียงตัวพยัญชนะ ร ล (2)
 - การใช้แบบฝึกเสริมทักษะ (2)
 - การใช้นิทานร้อยกรองประกอบภาพ (2)
 - จัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่าน (2)
 - การใช้หนังสืออ่านประกอบ (1)
 - การฝึกโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะการพูด (1)
 - การใช้แบบเรียนที่มีภาพและคำบรรยายอยู่หน้าเดียวกัน (1)
 - การใช้โปรแกรมเสริมการอ่าน (1)
 - แบบฝึกที่ใช้นิทานพื้นเมือง (1)
 - (นักเรียนทั้งเพศชายและหญิงมีพัฒนาการในการอ่านในใจสูงขึ้น)
 - แบบฝึกการอ่านในใจ (1)
 - การใช้วรรณกรรมสำหรับเด็ก (1)
 - แบบฝึกการอ่าน (1)
 - หนังสืออ่านเพิ่มเติม (1)
 - ความถี่ของคำใหม่ในข้อความและประเภทประโยคแวดล้อม (1)
 - การใช้แบบฝึกหัด (1)
- (4) สิ่งสนับสนุนการสอนที่ส่งผลต่อความพร้อมในการอ่าน พบว่าได้แก่แบบฝึกความพร้อม (1)
- (5) สิ่งสนับสนุนการสอนที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความ พบว่ามี 4 รายการ ดังนี้
 - การใช้แบบฝึกการอ่าน (นักเรียนในทุกกระดับความสามารถ สูง ปานกลาง ต่ำ (1)
 - แบบฝึกการอ่านจับใจความสร้างจากการใช้นิทานพื้นบ้าน (1)
 - การใช้กิจกรรมส่งเสริมทักษะการจับใจความ (1)
 - การใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยเพื่อจับใจความ (1)

- (6) สิ่งสนับสนุนการสอนที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ในการอ่านออกเสียง พบว่ามี 3 รายการ ดังนี้
- การใช้แบบฝึกเสริมการอ่าน (1)
 - การใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียง (1)
 - การฝึกอ่านออกเสียงในห้องปฏิบัติการทางภาษา (1)
- (7) สิ่งสนับสนุนการสอนที่ส่งผลต่ออัตราความเร็วในการอ่าน พบว่าได้แก่ การใช้แบบฝึก (1)
- (8) สิ่งสนับสนุนการสอนที่ส่งผลต่อสมรรถนะการอ่าน พบว่าได้แก่ การใช้แบบฝึกสมรรถนะการอ่าน (2)
- (9) สิ่งสนับสนุนการสอนที่ส่งผลต่อความเข้าใจในการอ่าน พบว่ามี 8 รายการ เรียงตามลำดับจำนวนเรื่องจากมากไปหาน้อย มีดังนี้
- การใช้แบบฝึกเพื่อพัฒนาความเข้าใจในการอ่าน (2)
 - การใช้แบบฝึกการอ่านตำนานพื้นบ้าน (1)
 - การสอนโดยใช้แผนการสอนย่อยและการใช้แบบฝึกสมรรถภาพการอ่าน (1)
 - การฝึกทักษะการอ่านต่างวิธีและการใช้ข้อมูลย้อนกลับ (1)
 - แบบฝึกการอ่าน (1)
 - วิธีอ่านโดยการอ่านออกเสียง (1)
 - การจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่าน (1)
 - แบบฝึกเสริมสร้างกระบวนการคิดอย่างมีระบบ (1)
- (10) สิ่งสนับสนุนการสอนที่ส่งผลต่อการฟังและการอ่านจับใจความ พบว่าได้แก่บทเรียนนิทาน (1)
- (11) สิ่งสนับสนุนการสอนที่ส่งผลต่อการอ่านจับใจความ พบว่าได้แก่ แบบฝึก (1)
- (12) สิ่งสนับสนุนการสอนที่ส่งผลต่อความพร้อมทางการอ่านและความคิดสร้างสรรค์ พบว่าได้แก่ เกมประกอบนิทาน (1)
- (13) สิ่งสนับสนุนการสอนที่ส่งผลต่อความสามารถในการอ่านออกเสียง พบว่าได้แก่ แบบฝึกการอ่าน (1)
- (14) สิ่งสนับสนุนการสอนที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ในการอ่านตีความ พบว่าได้แก่ แบบฝึกทักษะการอ่านตีความ (1)
- (15) สิ่งสนับสนุนการสอนที่ส่งผลต่อสัมฤทธิ์ผลในการอ่านและความก้าวหน้าในการอ่าน พบว่าได้แก่ การใช้นิทานพื้นเมือง (1)

- (16) สิ่งสนับสนุนการสอนที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพของการอ่านพบว่า ได้แก่
- ขนาดของตัวอักษรความสูง 1.50 ซม. ความกว้าง 0.73 ซม. ความหนา 0.17 ซม. ความสูง 1.50 ซม. ความกว้าง 1.71 ซม. ความหนา 0.17 ซม. และ ความสูง 1.50 ซม. ความกว้าง 0.90 ซม. ความหนา 0.15 ซม. (1)
- (17) สิ่งสนับสนุนการสอนที่ส่งผลต่อความเข้าใจในการอ่านไม่แตกต่างกัน พบว่า ได้แก่
- หนังสือแบบเรียนด้วยตัวอักษรแบบตัวหนา กับแบบตัวเอนกับแบบตัวโต (1)
 - การเล่าเรื่องจากหนังสือกับการใช้เกมอ่าน (1)
 - การฝึกทักษะการอ่านโดยทำแบบฝึกหัด กับ การฝึกทักษะโดยการตั้งคำถามเอง (1)
 - การใช้บทเรียน : บทย่อหน้าเรื่องกับมีโครงเรื่องนำเรื่อง กับ ใช้คำถามนำเรื่อง กับ ไม่มีวิธีการนำเรื่อง (1)
- (18) สิ่งสนับสนุนการสอนที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการอ่านไม่แตกต่างกัน พบว่า ได้แก่ตัวแบบการดูประวัติบุคคลสำคัญกับบทความชีวประวัติบุคคลสำคัญกับชีวประวัติบุคคลสำคัญ (1)
- (19) สิ่งสนับสนุนการสอนที่ส่งผลต่อความสามารถในการอ่านไม่แตกต่างกัน พบว่า ได้แก่ การเล่านิทานกับการใช้เกม (1)
- (20) สิ่งสนับสนุนการสอนที่ส่งผลต่อความจำไม่แตกต่างกัน พบว่า ได้แก่
- ข้อความแบบตัวพิมพ์สีเขียวกับแบบสีขาวทาบกับแบบตัวเอนกับแบบธรรมดา (1)
 - เนื้อเรื่องแบบเรื่องย่อ กับแบบรูปภาพกับแบบรูปภาพกับเรื่องย่อ (1)
- (21) สิ่งสนับสนุนการสอนที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่แตกต่างกัน พบว่า ได้แก่ แบบเรียนที่มีภาพและคำบรรยายอยู่หน้าเดียวกันกับแบบเรียนที่คัดลอกมาจากหนังสือ (1)

4) การเขียน

- (1) สิ่งสนับสนุนการสอนที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ในการเขียน พบว่า มี 6 รายการ เรียงตามลำดับจากมากไปน้อย มีดังนี้

- การใช้แบบฝึกการเขียนสะกดคำยาก (5)
 - การใช้แบบฝึกการเขียนสะกดคำ (4)
 - การใช้แบบเรียนการสอนสะกดคำยาก แบบทักษะสัมพันธ์ (2)
 - การสอนการเขียนสะกดคำโดยใช้เกม (1)
 - แบบฝึกเสริมทักษะการเขียนคำ (1)
 - การใช้แบบฝึกเขียนเรียงความ (1)
- (2) สิ่งสนับสนุนการสอนที่ส่งผลต่อการเขียนเชิงสร้างสรรค์ พบว่ามี 5 รายการ เรียงตามลำดับจากมากไปน้อย มีดังนี้
- แบบฝึกการเขียนเชิงสร้างสรรค์ (4)
 - การใช้ดนตรีเป็นสื่อ (1)
 - การใช้แบบฝึกการเขียนอย่างเอहनัย (1)
 - การใช้แบบฝึกการเขียนเชิงสร้างสรรค์ (แบบการ์ตูนที่มีฉากประกอบ) (1)
 - การใช้กิจกรรมฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ (1)
- (3) สิ่งสนับสนุนการสอนที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์และเจตคติต่อการเรียน พบว่ามี 2 รายการ ได้แก่
- การใช้ชุดฝึกการเขียน (1)
 - แบบฝึกอย่างเอहनัย (1)
- (4) สิ่งสนับสนุนการสอนที่ส่งผลต่อความสามารถในการเขียน พบว่า ได้แก่ แบบฝึกการเขียนร้อยกรอง (1)
- (5) สิ่งสนับสนุนการสอนที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความคงทนในการเขียนสะกดคำ พบว่ามี 2 รายการ เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้
- แบบฝึกการเขียนสะกดคำยาก (3)
 - การใช้เกมประกอบการสอน (1)
- (6) สิ่งสนับสนุนการสอนที่ส่งผลต่อความพร้อมในการเขียน พบว่า ได้แก่ การใช้ชุดการละเล่นพื้นบ้าน (1)
- (7) สิ่งสนับสนุนการสอนที่มีผลต่อความสามารถในการเขียนภาษาไทยไม่แตกต่างกัน พบว่า ได้แก่ ชนิดของแบบทดสอบ อดนัยกับเติมคำกับเลือกตอบ (1)
- 5) สิ่งสนับสนุนการสอนที่ช่วยยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยของนักเรียน พบว่ามี 30 รายการ เรียงตามลำดับจำนวนเรื่องจากมากไปหาน้อยมีดังนี้
- (1) การใช้แบบฝึกทักษะ (4)
 - (2) ชุดฝึกสมรรถภาพการอ่านเร็ว (3)

- (3) การใช้บทเรียนโปรแกรม (3) -
- (4) การใช้แบบฝึกการเขียนแบบสร้างสรรค์ (3)
- (5) การใช้บทเรียนโมดูล (2)
- (6) การใช้บทเพลงประกอบการสอน (3)
- (7) การใช้แบบฝึกการคัดลายมือ (2)
- (8) การใช้ชุดการสอน (2)
- (9) การใช้แบบทดสอบวินิจฉัยและแบบฝึกหัดซ่อมเสริม (1)
- (10) การใช้เกมประกอบการสอน (1)
- (11) บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนแบบซ้ำ (1)
- (12) การใช้แบบฝึกเพื่อพัฒนาทักษะการหาค่า (1)
- (13) การใช้หนังสืออ่านประกอบประเภทหนังสือการ์ตูน (1)
- (14) บัตรคำแบบเรียง (1)
- (15) การใช้สื่อวัตกรรมการภาพเงา (1)
- (16) การใช้หนังสือเป็นสื่อการสอน (1)
- (17) การใช้นิทาน (1)
- (18) การใช้บัตรงาน (1)
- (19) การใช้นิทานร้อยกรองประกอบภาพ (1)
- (20) บทเรียนเพื่อเสริมการอ่าน (1)
- (21) การใช้ภาษากะเหรี่ยงสื่อความหมายในการสอน (1)
- (22) การใช้สื่อการสอน (1)
- (23) การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย (1)
- (24) การใช้หุ่นมือ (1)
- (25) การใช้สไลด์เทป (1)
- (26) การฝึกกิจกรรมในคู่มือครู (1)
- (27) การใช้ชุดฝึก (1)
- (28) ตัวชี้้นำแบบคำชี้แจง และแบบตัวพิมพ์หนา (1)
- (29) หนังสืออ่านเพิ่มเติม (1)
- (30) การอ่านเนื้อหาบทเรียนที่แทรกคำถามระหว่างเนื้อหา (1)
- 6) (สิ่งสนับสนุนการสอนที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ พบว่ามี 3 รายการเรียงตามลำดับจำนวนเรื่องจากมากไปหาน้อย ดังนี้
 - (1) การใช้ภาษาไทยเป็นภาษาแม่ (2)
 - นักเรียนอ่านออกเสียงได้ดีกว่าการใช้ภาษามลายูเป็นภาษาแม่
 - (2) การใช้คำที่มีความหมายสูง (1)
 - (3) การอธิบายความจากภาพ (1)

- 7) สิ่งสนับสนุนการสอนที่ส่งผลต่อการจำ พบว่ามี 2 รายการ ได้แก่
 - (1) การอ่านซ้ำ (1)
 - (2) ข้อความแบบตัวหนา แบบขีดเส้นใต้ (1)
- 8) สิ่งสนับสนุนการสอนที่ส่งผลต่อความพร้อม และความคิดสร้างสรรค์ พบว่า ได้แก่ เกมประกอบนิทาน (1)
- 9) สิ่งสนับสนุนการสอนที่ส่งผลต่อความคิดสร้างสรรค์ พบว่ามี 4 รายการ ได้แก่
 - (1) การฟังนิทาน ประเภทนิทานปรัมปรา นิทานท้องถิ่น นิทานเกี่ยวกับสัตว์ (1)
 - (2) การใช้รูปเรขาคณิตเป็นสื่อ (1)
 - (3) กิจกรรมทางภาษา (1)
 - (4) การฟังนิทานเทพนิยาย และผจญภัย (1)
- 10) สิ่งสนับสนุนการสอนที่ส่งผลต่อพฤติกรรมตั้งใจเรียน พบว่า ได้แก่ การใช้ตัวแบบภาพยนตร์ (1)
- 11) สิ่งสนับสนุนการสอนที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการสนใจเรียน พบว่า ได้แก่ การใช้กิจกรรมแบบคัดสรร (1)
- 12) สิ่งสนับสนุนการสอนที่ส่งผลต่อความสามารถในการใช้คำไทย พบว่า ได้แก่ บทเรียนโปรแกรม (1)
- 13) สิ่งสนับสนุนการสอนที่ส่งผลต่อความสามารถในการรับรู้ไม่แตกต่างกัน พบว่า ได้แก่ วิธีฝึกความพร้อมทางการอ่านโดยใช้ของจริง รูปภาพ รูปเรขาคณิตกับวิธีการฝึกความพร้อมทางการอ่านโดยใช้รูปภาพและรูปเรขาคณิต (1)
- 14) สิ่งสนับสนุนการสอนที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความคงทนในการเรียนรู้ไม่แตกต่างกัน พบว่า ได้แก่
 - (1) หนังสืออ่านเพิ่มเติมขนาด 7" x 10" กับ 5" x 8" (1)
 - (2) การใช้หุ่นมือกับการ์ตูนในการสอน (1)
- 15) สิ่งสนับสนุนการสอนที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่แตกต่างกัน พบว่า ได้แก่
 - (1) การสอนโดยใช้บทเพลงทำนองเพลงพื้นเมืองกับบทเพลงทำนองเพลงไทยสากล (1)
 - (2) การใช้สไลด์เทปกับการสอนโดยไม่ใช้สไลด์เทป (1)
 - (3) การเรียนโดยใช้วิธีให้เทคนิคการจำกับการไม่ให้เทคนิคการจำ (1)
 - (4) การใช้ต้นแบบนิทานพื้นเมืองพัฒนาทักษะการอ่านกับการสอนตามปกติ (1)

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับการเรียนการสอนกลุ่มทักษะ (ภาษาไทย) ระดับประถมศึกษาที่มีวัตถุประสงค์ เพื่อสังเคราะห์งานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับสภาพการเรียนการสอน ปัญหา อุปสรรค และปัจจัยที่เกี่ยวข้องตลอดจนนวัตกรรมที่นำมาใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนของกลุ่มทักษะ (ภาษาไทย) ระดับประถมศึกษา

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ งานวิจัยที่เกี่ยวกับการเรียนการสอนในกลุ่มทักษะ (ภาษาไทย) ระดับประถมศึกษา ของหน่วยราชการและสถานศึกษาที่เกี่ยวข้อง จำนวน 31 เรื่อง และวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาโทและดุษฎีบัณฑิตของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย ทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค จำนวน 270 เรื่อง ซึ่งพิมพ์เผยแพร่ระหว่างปี 2525-2536 รวมจำนวนทั้งสิ้น 301 เล่ม

การเก็บรวบรวมข้อมูล เริ่มด้วยการศึกษาจากบทคัดย่อเพื่อคัดเลือกและจำแนกงานวิจัยเฉพาะเรื่องที่เกี่ยวข้องโดยตรง จากนั้นจึงศึกษางานวิจัยฉบับสมบูรณ์และบันทึกลักษณะรายละเอียดของงานวิจัยลงในแบบวิเคราะห์งานวิจัยที่สร้างขึ้น แล้วนำผลการบันทึกมาวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป dBase III Plus และนำเสนอผลการสังเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณในรูปของตารางถึงบรรยายและการสังเคราะห์เชิงเนื้อหาโดยการบรรยายตามลักษณะของข้อค้นพบ

สรุปผลการวิจัย

ตอนที่ 1 ผลการสังเคราะห์เชิงปริมาณ

ในการสังเคราะห์เชิงปริมาณ ผลการสังเคราะห์จำแนกได้ดังนี้

1. แหล่งข้อมูล เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อยใน 3 อันดับแรกพบว่า ส่วนใหญ่เป็นงานวิจัยของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ และมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร คิดเป็นร้อยละ 23.92 และร้อยละ 21.93 รองลงมาเป็นงานวิจัยของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยคิดเป็นร้อยละ 15.61
2. ประเภทงานวิจัยเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อยใน 3 อันดับแรกพบว่า ส่วนใหญ่ร้อยละ 75.42 เป็นการวิจัยทดลอง รองลงมาเป็นงานวิจัยสำรวจ และการวิจัยเชิงวิเคราะห์หาความสัมพันธ์คิดเป็นร้อยละ 20.59 และร้อยละ 3.99 ตามลำดับ
3. ปีที่พิมพ์เผยแพร่เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อยใน 3 อันดับแรกพบว่า ส่วนใหญ่ พิมพ์เผยแพร่ในปี 2531 คิดเป็นร้อยละ 11.63 ปี 2529 และ 2533 ในจำนวนที่เท่ากันคือ ร้อยละ 10.96 และปี 2535 คิดเป็นร้อยละ 10.29

4. กลุ่มตัวอย่างเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อยใน 3 อันดับแรกพบว่า ส่วนใหญ่เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 คิดเป็นร้อยละ 18.94 และ 17.61 รองลงมาเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และปีที่ 5 ในจำนวนที่เท่ากันคิดเป็นร้อยละ 14.29
5. เครื่องมือวิจัยเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อยใน 3 อันดับแรกพบว่า ส่วนใหญ่เป็นเครื่องมือประเภทสื่อซึ่งได้แก่ แผนการสอนและแบบฝึกคิดเป็นร้อยละ 12.78 และร้อยละ 11.29 ตามลำดับ รองลงมาเป็นเครื่องมือประเภทใช้เก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งได้แก่ แบบสอบถาม คิดเป็นร้อยละ 9.98
6. ชนิดของสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า ส่วนใหญ่ร้อยละ 23.65 ใช้สถิติค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) และทดสอบความแตกต่างโดยวิธีเปรียบเทียบค่า t (t -test) ในจำนวนที่เท่ากัน รองลงมาคือหาค่าความถี่ (f) และค่าร้อยละ (%) คิดเป็นร้อยละ 9.64 และการหาค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือ (P) คิดเป็นร้อยละ 7.63
7. รูปแบบ/เทคนิคต่าง ๆ ที่นำมาใช้วิจัยทดลองจำนวน 227 เรื่องพบว่า ส่วนใหญ่เป็นการทดลองด้านทักษะการอ่านและเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน คิดเป็นร้อยละ 46.26 รองลงมาคือ การศึกษาในภาพรวมไม่แยกทักษะและเป็นทักษะการเขียนและเรื่องเกี่ยวกับการเขียน คิดเป็นร้อยละ 18.94 และร้อยละ 16.74 ตามลำดับ โดยตัวแปรที่ศึกษาส่วนใหญ่คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
8. จำนวนงานวิจัยสำรวจ จำแนกตามทักษะที่สอน จำนวน 74 เรื่องพบว่า ส่วนใหญ่ร้อยละ 43.24 สำรวจในภาพรวมไม่แยกทักษะ รองลงมาเป็นการสำรวจที่เน้นทักษะด้านการอ่านและการเขียนคิดเป็นร้อยละ 32.43 และร้อยละ 16.22 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 ผลการสังเคราะห์เชิงเนื้อหา

การสังเคราะห์เชิงเนื้อหาจะเสนอผลการสังเคราะห์เป็น 4 ด้าน ดังนี้

1. ผลการสังเคราะห์ด้านปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการเรียนการสอน

พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเรียนการสอนมี 3 ปัจจัยหลัก คือ 1) ความพร้อมทางการเรียน 2) ทักษะการฟัง พูด อ่าน เขียน 3) เจตคติ ซึ่งในแต่ละปัจจัยส่งผลต่อการจัดการเรียนการสอน ดังนี้

1.1 ความพร้อมทางการเรียน พบว่า นักเรียนที่มีความพร้อมทางภาษาไทยสูงจะรู้คำด้านการออกเสียงและด้านความหมายสูงกว่านักเรียนที่มีความพร้อมต่ำและเรียนการออกเสียงโดยวิธีรวมได้ดีกว่าโดยวิธีแยก ส่วนนักเรียนที่มีความพร้อมต่ำเรียนรู้คำที่คล้ายคลึงทางความหมายได้ดีกว่าคำที่คล้ายคลึงทางเสียง และเรียนการออกเสียงโดยวิธีแยกดีกว่าโดยวิธีรวม นอกจากนี้นักเรียนจะเรียนรู้ด้านการออกเสียงคำที่คล้ายคลึงกันทางความหมาย

ได้มากกว่าคำที่คล้ายคลึงกันทางเสียง และเรียนรู้คำด้านการออกเสียงโดยแยกรู้คำได้มากกว่าวิธีเรียนโดยรวม

1.2 ทักษะทางภาษาในการฟัง พูด อ่าน เขียน

1) การฟัง พบว่า นักเรียนที่มีความสามารถในการฟังจับใจความสูง จะมีความสามารถในการอ่านจับใจความสูง และถ้านักเรียนมีความสามารถในการฟังจับใจความต่ำ จะมีความสามารถในการจับใจความต่ำ โดยนักเรียนชายมีความสามารถในการฟังสูงกว่านักเรียนหญิง นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ภาษาไทยด้านการฟังเพื่อการสื่อสารสูง จะเป็นนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ด้านการฟังปานกลางและต่ำ

2) การพูด พบว่า นักเรียนที่เรียนในระดับชั้นสูงขึ้นจะมีพัฒนาการทางภาษาพูดด้านจำนวนคำและความซับซ้อนของประโยคมากกว่านักเรียนที่เรียนอยู่ในระดับต่ำกว่า นักเรียนที่พูดภาษาถิ่นต่างกันจะมีพัฒนาการทางด้านจำนวนคำที่แตกต่างกัน

3) การอ่าน พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเรียนการสอนมีทั้งหมด 32 ปัจจัย โดยปัจจัยที่พบเป็นจำนวนมากคือ นักเรียนหญิงมีความเข้าใจ ความสามารถด้านการอ่านและมีอัตราเร็วในการอ่านสูงกว่านักเรียนชาย นักเรียนที่ได้รับการส่งเสริมจากผู้ปกครองมากมีนิสัยรักการอ่านสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการส่งเสริมจากผู้ปกครองน้อย

4) การเขียน พบว่านักเรียนที่มีความถนัดทางการเรียนสูงจะมีความสามารถทางการเขียนสูงกว่านักเรียนที่มีความถนัดทางการเรียนต่ำ นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์สูง จะมีความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์สูง นักเรียนหญิงมีความสามารถทางการเขียนสูงกว่านักเรียนชาย นักเรียนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจสูงมีคะแนนการเขียนสะกดคำสูงกว่านักเรียนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำ และนักเรียนที่เคยเรียนในโรงเรียนก่อนวัยเรียนมีความสามารถในการเขียนสะกดคำสูงกว่านักเรียนที่ไม่เคยผ่านโรงเรียนเด็กเล็ก ส่วนรูปแบบการเรียงพยางค์ไทยที่ง่ายต่อการฝึกเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จากง่ายไปยากมีดังนี้ กลุ่มพยางค์ที่ไม่มีหัว กลุ่มพยางค์ที่มีหัวกลมวนซ้าย กลุ่มพยางค์ที่มีหัวกลมวนขวา และกลุ่มพยางค์ที่มีหัวสองชั้น และเส้นพื้นฐานที่ง่ายต่อการเขียนคือเส้นตั้งฉากขีดขึ้น เส้นเฉียงขีดขึ้นซ้ายเส้นเฉียงขีดขึ้นขวา เป็นต้น

1.3 เจตคติ พบว่า เจตคติในการอ่านมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ในการอ่าน อีกทั้งพบว่าเจตคติในการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เพศหญิงสูงกว่าเพศชาย แต่เจตคติในการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เพศหญิงกับเพศชายไม่แตกต่างกัน

2. ผลการสังเคราะห์ด้านสภาพการเรียนรู้การสอนภาษาไทย

2.1 ทักษะทางภาษา

สภาพการเรียนรู้การสอนในส่วนของทักษะทางภาษาจะพบเฉพาะการอ่านและการเขียนดังนี้

1) การอ่าน พบว่า มีการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านในลักษณะดังนี้คือ การเล่านิทาน การแนะนำหนังสือ การแข่งขันตอบปัญหา การจัดนิทรรศการ และการประกวดผลงานของนักเรียน

ส่วนลักษณะของแบบเรียนและการใช้แบบเรียนภาษาไทย แบบหัดอ่านหนังสือไทยแต่ละบทจะมีคำแนะนำการสอนสั้น ๆ ให้ครู บทหนึ่งให้เรียนไม่เกิน 5 คำ ฝึกอ่านคำในประโยคของเรื่องสั้น ๆ และเรื่องที่มีสาระประโยชน์ ส่วนหนังสือเรียนภาษาไทยจะมีลักษณะของการผสมระหว่างแบบแจกลูกและแบบหัดอ่านมาตรฐานเข้าด้วยกัน โดยการให้อ่านคำก่อน แล้วจึงฝึกกฎเกณฑ์ตามหลักภาษา การเสนอคำในรูปของตัวละครชุดเดียวทั้งเล่ม และคำที่ใช้มีพื้นฐานมาจากการวิจัย

2) การเขียน พบว่า นักเรียนชายและหญิงต่างสังกัดมีความสนใจต่อวิธีเขียนความเรียงไม่แตกต่างกัน โดยนักเรียนมีความสนใจในเรื่องต่อไปนี้เรียงตามลำดับ คือ การเขียนคำสัมผัสคล้องจอง การเขียนความเรียงจากภาพและการเขียนความเรียงโดยวิธีเสรี

2.2 พฤติกรรมการสอนภาษาไทย พบว่า มี 3 ลักษณะหลัก ๆ คือ การดำเนินการสอน การใช้สื่อการสอนและการสร้างบรรยากาศ โดยในแต่ละลักษณะมีข้อค้นพบโดยสรุปดังนี้

1) การดำเนินการสอน วิธีสอนที่ครูปฏิบัติมากคือ วิธีการบอก อธิบาย หรือบรรยาย ครูที่มีประสบการณ์ในการสอนตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไปใช้เทคนิคการสอนโดยให้ผู้เรียนเรียนด้วยตนเองและจัดกิจกรรมการเรียนการสอนการฟังมากกว่าครูที่มีประสบการณ์ต่ำกว่า 10 ปี โดยกิจกรรมที่ปฏิบัติมากที่สุดคือ การนำนักเรียนสนทนา สำหรับการจัดเนื้อหาจะมีกระบวนการตามลำดับขั้นจากง่ายไปหายาก

2) การใช้สื่อการสอน สื่อที่ใช้มากที่สุดคือบัตรคำ แถบประโยคหรือแผนภูมิประกอบการสอน โดยใช้เพื่อนำเข้าสู่บทเรียน ประกอบการอธิบายสรุปบทเรียนและเร้าความสนใจเป็นต้น

3) การสร้างบรรยากาศ โดยสร้างให้ห้องเรียนมีความสนุกสนานมีชีวิตชีวาให้นักเรียนสนใจในการเรียน มีความกระตือรือร้น มีโอกาสแสดงความคิดเห็น นอกจากนี้ยังพบว่าการใช้คำถามของครูที่ใช้ถามนักเรียนจะเป็นการถามเพื่อให้นักเรียนตอบทั้งชั้นมากที่สุด และเป็นคำถามประเภทความรู้ ความจำ

สภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในโรงเรียนที่มีความก้าวหน้าด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย จะมีลักษณะดังนี้คือ มีการวางแผนโดยอาศัยการสำรวจสภาพปัจจุบัน ปัญหาและข้อมูลผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยปีที่ผ่านมา มีการพัฒนาครูทั้งโดยการอบรมและจัดหาเอกสารให้ เลือกครูเข้าสอนตามความสามารถและเตรียมการสอนทุกครั้ง โดยกิจกรรมที่ครูจัดมากที่สุดคือการฝึกอ่านคำยากและการอ่านเพื่อจับใจความ ส่งเสริมให้ใช้วัสดุในห้องถิ่นผลิตสื่อ สื่อที่ครูใช้มากที่สุดคือแบบฝึกหัด มีการประเมินผลการสอนด้วยวิธีทดสอบย่อยโดยครูผู้สอนให้ข้อสอบปรนัยมากที่สุด ผู้บริหารเข้าเยี่ยมชั้นเรียนเพื่อแนะนำให้ครูใช้วิธีสอนหลาย ๆ วิธี ส่งเสริมให้จัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรประเภทการประกวดแข่งขัน และมีการติดตามประเมินผลการใช้หลักสูตรภาษาไทย

ส่วนสภาพการสอนภาษาไทยแก่นักเรียนที่พูดภาษาเขมรเป็นภาษาถิ่นนั้น ครูส่วนใหญ่พูดภาษาเขมรกับนักเรียน แต่นักเรียนต้องพูดภาษาไทยกับครู ทักษะที่จำเป็น

คือการฟังโดยให้ฟังภาษาไทยแล้วแปลเป็นภาษาเขมร ถ้ามีปัญหาในการออกเสียง ครูจะออกเสียงให้ฟังแล้วให้นักเรียนพูดตาม สื่อการสอนส่วนใหญ่จะใช้สื่อสำเร็จรูป มีการประเมินผลโดยการสัมภาษณ์ และสอนซ่อมเสริมโดยการให้งานเพิ่มในช่วงหลังเลิกเรียน

3. ผลการสังเกตระหับปัญหาการเรียนการสอน

ปัญหาการเรียนการสอนมีปัญหาลึกใน 2 เรื่อง คือ การจัดกระบวนการเรียนการสอนและทักษะทางภาษาในการฟัง พูด อ่าน และเขียน ดังนี้

3.1 การจัดกระบวนการเรียนการสอน

1) ตัวครู/โรงเรียน พบว่ามีปัญหาในเรื่องต่อไปนี้

(1) ปัญหาที่เกี่ยวกับหลักสูตร มีปัญหามากในการขาดเอกสารหลักสูตรและวัสดุหลักสูตรนอกจากนี้เป็นปัญหาที่เนื้อหาหลักสูตรค่อนข้างมาก ขาดการนิเทศและช่วยเหลือแนะนำ ไม่สามารถปรับบทเรียนให้เข้ากับความสามารถที่แตกต่างกันได้

(2) ปัญหาที่เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน มีปัญหามากคือ ครูผู้สอนไม่ค่อยมีเวลาในการเตรียมการสอน สอนไม่ทันตามเวลาที่กำหนด นอกจากนั้นจะเป็นปัญหาการจัดกิจกรรมตามแผนการเตรียมความพร้อมมีน้อย จัดกิจกรรมการสอนไม่ครบทุกบท การใช้ภาษาถิ่นของครูและนักเรียน การสอนโดยวิธีค้นคว้าซึ่งมีน้อย และมีปัญหาเกี่ยวกับเทคนิควิธีสอนที่เน้นทักษะกระบวนการ โดยโรงเรียนต่างกันและครูที่มีเพศต่างกันจะมีปัญหาในการจัดการเรียนการสอนไม่แตกต่างกัน แต่ครูที่มีประสบการณ์มากกว่าจะมีปัญหาน้อยกว่า

(3) ปัญหาที่เกี่ยวกับสื่อการเรียนการสอน มีปัญหาการขาดแคลนสื่อขาดทักษะการผลิตสื่อและขาดงบประมาณในการสร้างสื่อ

(4) ปัญหาที่เกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผล มีปัญหาครูขาดความเข้าใจในการวัดผลและประเมินผล ขาดความสามารถในการสร้างเครื่องมือ ขาดความสามารถในการนำเนื้อหาการเรียนมาใช้วัดและประเมินผล ขาดงบประมาณเพื่อจัดซื้อเครื่องมือในการวัดและประเมินผล ตลอดจนขาดความร่วมมือในการเป็นกรรมการเพื่อพิจารณาเนื้อหาและสร้างตารางวิเคราะห์หลักสูตร และขาดความสม่ำเสมอในการให้บริการข้อสอบมาตรฐานของศูนย์วิชาการกลุ่มโรงเรียน

(5) ปัญหาที่เกี่ยวกับการสอนซ่อมเสริม ได้แก่การสอนซ่อมเสริมสำหรับเด็กอ่อน และการสอนอ่านอักษรนา

2) ตัวนักเรียน พบว่า มีปัญหามากในเรื่องนักเรียนขาดเรียนบ่อย นอกจากนั้นจะเป็นปัญหานักเรียนไม่ค่อยกล้าแสดงออก จะเข้าเฉพาะกลุ่มของตน ใช้ภาษาไทยไม่ถูกต้องตามหลักภาษาและมีทักษะพื้นฐานด้านต่าง ๆ ไม่ดีพอ

3.2 ทักษะทางภาษาในการฟัง พูด อ่าน และเขียน

มีปัญหาเฉพาะด้านการพูดการอ่านและการเขียนดังนี้

1) การพูด พบว่า มีปัญหาการออกเสียงพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และการแบ่งจังหวะยังไม่ถูกต้อง การเรียงคำผิดตำแหน่ง ขาดคำที่จำเป็นในประโยค ใช้คำไม่ถูกต้อง ใช้คำไม่สื่อความหมาย ไม่ตรงความหมาย ออกเสียงเป็นอีกเสียงหนึ่งทำให้สื่อความหมายผิด

2) การอ่าน พบว่า มีปัญหามากในเรื่องนักเรียนอ่านโดยใช้นิ้วชี้ไปตามอักษร นอกจากนั้นจะเป็นปัญหา อ่านออกเสียง ร ล ไม่ชัด ออกเสียงพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ผิดเพี้ยน อ่านไม่คล่อง อ่านโดยใช้วิธีสะกดผิด อ่านผิดวรรคตอน อ่านคำควบกล้ำไม่ถูก ต้องอาศัยผู้อื่นอ่านออกเสียงให้ฟัง ขาดความรู้ด้านคำศัพท์พื้นฐาน อ่านคำที่ออกเสียงไม่ตรงตามรูปไม่ได้ และไม่สามารถแจกลูกสะกดคำเพื่อให้อ่านจับหลักเกณฑ์วิธีออกเสียง การผสมพยัญชนะกับการสะกดคำและการผันวรรณยุกต์เพื่อนำไปใช้ในการอ่านและการเขียนได้

3) การเขียน พบว่า มีปัญหาในเรื่องรูปแบบที่เขียนผิด โดยมีปัญหามากในการเขียนผิดที่การันต์ ผิดที่วรรณยุกต์ ผิดที่ตัวสะกด นอกจากนั้นยังมีปัญหาในการเขียนผิดที่สระเสียงสั้นยาว ใช้พยัญชนะผิด ใช้สระผิด วางสระผิดที่ วางวรรณยุกต์ผิดที่ ผิดที่การประและไม้ประวิสรรชนีย์ เป็นต้น

สำหรับคำยากที่นักเรียนเขียนผิดมากได้แก่ คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดหรือสะกดซ้อนกัน 2 ตัว คำที่มีหลายพยางค์ คำที่มีตัวการันต์ คำที่มีอักษรควบกล้ำ และคำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตราตัวสะกด โดยคำที่อยู่ในระดับยากมากจะมีลักษณะดังนี้ เป็นคำหลายพยางค์ มี ร ล ควบกล้ำ มีทัศนฆาตกำกับ เป็นคำที่มีความหมายเป็นนามธรรม มีอักษรนำเช่น ห นำ และเป็นคำที่นักเรียนไม่ค่อยมีประสบการณ์ ส่วนคำที่อยู่ในระดับยากมีลักษณะดังนี้ คำที่มีพยางค์เดียวหรือหลายพยางค์ มีวรรณยุกต์กำกับ คำที่ประวิสรรชนีย์ คำที่ผสมด้วยสระ ไ ใ คำที่มี ว ควบกล้ำ คำที่มี ห นำ และคำสะกดตรงตามมาตราตัวสะกด

ส่วนการเขียนเรียงความ มีปัญหาที่นักเรียนขาดความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการเขียนเรียงความเชิงสร้างสรรค์

4. ผลการสังเกตที่นวัตกรมนำมาใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอน

นวัตกรมนำมาใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนมี 3 ด้านคือ

4.1 ด้านวิธีสอน พบว่าวิธีสอนที่ส่งผลต่อการเรียนการสอนมีดังนี้

1) การฟัง

(1) ช่วยเสริมสร้างความเข้าใจในการฟัง คือ การสอนโดยใช้รูปแบบ 2 ภาษา

(2) ช่วยเสริมสร้างความสามารถในการฟัง คือ การสอนโดยใช้นิทานพื้นบ้าน

2) การอ่าน

(1) ช่วยยกระดับความสามารถในการอ่าน ได้แก่ วิธีสอนแบบวรรณคดีโดยใช้หนังสือเรียนเล่มเล็ก วิธีสอนโดยใช้แบบฝึกเสริมสร้างกระบวนการคิดอย่างมีระบบ และวิธีสอนโดยใช้โครงสร้างระดับยอด

(2) ช่วยเสริมสร้างความเข้าใจในการอ่านและเจตคติต่อการเรียน คือ การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา และวิธีสอนอ่านแล้วเขียนลำดับเรื่องราว

(3) ช่วยเสริมสร้างความเข้าใจในการอ่านและความคงทนในการเรียนรู้ คือ การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา และรูปแบบการสอนภาษาไทยเพื่อพัฒนา

ความเข้าใจในการอ่านการเขียนสะกดคำ และความคงทนในการจำ

(4) ช่วยเสริมสร้างความเข้าใจในการอ่านและพฤติกรรมกล้าแสดงออกได้แก่การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา

(5) ช่วยยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการอ่าน คือ การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการใช้เหตุผล และวิธีสอนตามแนวคิดของดัลล์แมน

(6) ช่วยเสริมสร้างความเข้าใจในการอ่าน คือ รูปแบบการสอนที่เน้นกลวิธีการอ่าน-การคิด

(7) ช่วยเสริมสร้างการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณ คือ การใช้วิธีการทางวิทยาศาสตร์พัฒนาทักษะการอ่าน

(8) ช่วยยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านและเสริมสร้างความคงทน คือ วิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา

3) การเขียน

(1) ช่วยยกระดับความสามารถในการเขียนและความคงทนในการเรียนรู้ คือการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา และวิธีสอนที่ใช้ชุดการสอนที่วิเคราะห์ระบบ

(2) ช่วยเสริมสร้างการเขียนสร้างสรรค์ คือ การใช้กระบวนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา

(3) ช่วยยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเขียน คือ วิธีสอนแบบอนุมาน วิธีสอนแบบจัดกลุ่มและรูปแบบการสอนภาษาไทยโดยใช้กิจกรรมสัมพันธ์กับวัฒนธรรมท้องถิ่น

(4) ช่วยยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยและเสริมสร้างความคงทนคือ วิธีสอนโดยใช้หลักการเรียนเพื่อรู้แจ้ง การสอนแบบจัดกลุ่มคำยาก-ง่าย และการสอนตามรูปแบบเพื่อให้เกิดมโนคติของบรูเนอร์

(5) ช่วยเสริมสร้างความสามารถในการใช้คำไทย และความคงอยู่ของการเรียนรู้คือ การสอนโดยการแสดงละคร

(6) ช่วยยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย คือ การสอนแบบการวิเคราะห์ห่อภิมาณ การสอนอ่านเนื้อหาบทเรียนที่แทรกคำถามระหว่างเนื้อหา และการสอนตามหลักพหุสูตร

(7) ช่วยยกระดับผลสัมฤทธิ์ในด้านความพร้อมทางภาษา คือ การเตรียมความพร้อม 30 วันโดยใช้คู่มือการสอนและกิจกรรมฝึกความพร้อม การเตรียมความพร้อม 50 วันโดยใช้หลักสูตรเร่งรัดและการเตรียมความพร้อม 1 ปี

(8) ช่วยเสริมสร้างการระลึกได้ คือ วิธีสอนโดยมีจินตภาพและการใช้ภาพ

(9) ช่วยเสริมสร้างความเข้าใจในภาษาไทย คือ การใช้ภาษาไทยเพียงภาษาเดียวในการสอน

(10) ช่วยยกระดับผลสัมฤทธิ์การสอนคำใหม่ คือ วิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา

(11) ช่วยยกระดับผลการเรียนรู้ของนักเรียน คือ วิธีการเสนอคำที่เสนอให้เรียนแล้วซ้ำอีกแบบเว้นระยะ วิธีเสนอให้เรียนครั้งละ 1 คำ และการเรียนโดยวิธีเรียน-ทดสอบ

(12) ช่วยเสริมสร้างการจำ คือ การทบทวนแบบต่อเนื่อง การเรียนคำโดยการสร้างจินตภาพ และการใช้คำถามหลังเนื้อเรื่อง

สำหรับวิธีสอนที่เมื่อนำมาเปรียบเทียบกันแล้วพบว่า ส่งผลไม่แตกต่างกัน มีดังนี้

(13) ส่งผลต่อความเข้าใจในการอ่านไม่แตกต่างกันพบว่า ได้แก่ การสอนโดยใช้บทความ 4 วิธีคือ สอนโดยใช้บทย่อนำเรื่อง สอนโดยมีโครงเรื่องนำเรื่อง สอนโดยใช้คำถามนำเรื่อง สอนโดยไม่มีวิธีการนำเรื่อง

(14) ส่งผลต่อการระลึกได้ไม่แตกต่างกัน พบว่า คือ การอ่านและจดบันทึกแล้วทบทวนจากบันทึกกับการสอนโดยไม่ใช้วิธีเรียนเพื่อรู้แจ้ง

(15) ส่งผลต่อการระลึกได้ไม่แตกต่างกัน พบว่า คือ การอ่านและจดบันทึกแล้วทบทวนจากบันทึกกับอ่านและจดบันทึกแล้วทบทวนความจำกับอ่านอย่างเดียวแล้วทบทวนความจำ

(16) ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่แตกต่างกันพบว่า ได้แก่

- การสอนโดยใช้รูปภาพกับการสอนโดยการเล่านิทานกับการสอนโดยใช้ปริศนาคำทาย
- การสอนแบบเรเซนไซน์กับการสอนตามคู่มือครู
- การสอน 2 แบบ (ใช้ภาษาไทยกับภาษาเขมร) กับ การสอนแบบการใช้ภาษาไทยล้วน

4.2 ด้านปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนพบว่า ปฏิสัมพันธ์ที่ส่งผลต่อการเรียนการสอน มีเพียงปฏิสัมพันธ์ที่ส่งผลต่อความเข้าใจเนื้อเรื่อง คือ การใช้คำถามแทรกระหว่างการอ่าน และปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนที่ส่งผลต่อความสามารถในการอ่านไม่แตกต่างกัน คือ การเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมการอ่านโดยมีการเสริมแรงกับไม่มีการเสริมแรง

4.3 ด้านสิ่งสนับสนุนการสอนพบว่า สิ่งสนับสนุนที่ส่งผลต่อการเรียนการสอน มีดังนี้

1) การฟัง

(1) ช่วยยกระดับสัมฤทธิ์ผลทางการฟังอย่างมีวิจารณ์ญาณ คือ การใช้แบบฝึก

(2) ช่วยยกระดับผลสัมฤทธิ์ทักษะการฟังและเสริมสร้างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์คือ แบบฝึกทักษะการฟังโดยใช้วิธีฟังนิทานแล้วทำแบบฝึกหัด

(3) ช่วยยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการฟัง คือ การใช้แบบฝึกเสริมทักษะการฟัง การใช้แถบบันทึกเสียงเพื่อฝึกทักษะการฟัง และการใช้แบบฝึกที่ใช้นิทานพื้นบ้าน

(4) ช่วยเสริมสร้างความสามารถในการฟัง คือ การใช้นิทานพื้นบ้าน รูปแบบการเล่านิทานแบบครูเล่าและให้นักเรียนแสดงท่าทางประกอบ และรูปแบบการฝึกทักษะการฟัง

(5) ช่วยเสริมสร้างความเข้าใจในการฟัง คือ การใช้แบบฝึกเสริมทักษะการฟังและการเล่านิทานโดยใช้สไลด์เทป

สำหรับสิ่งสนับสนุนการสอนซึ่งเมื่อนำมาเปรียบเทียบกับแล้วพบว่า ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการฟังไม่แตกต่างกัน คือ การเล่านิทานอย่างเดียวกับการเล่านิทานแบบมีภาพประกอบ และการเล่านิทานแบบมีภาพประกอบกับการเล่านิทานโดยใช้สไลด์เทป

2) การพูด

สิ่งสนับสนุนการสอนที่ส่งผลต่อความสามารถในการพูด คือ การสอนโดยใช้สื่อประสม

3) การอ่าน

(1) ช่วยเสริมสร้างความสามารถในการอ่าน คือ การสอนโดยใช้การฝึกซ่อมเสริมในการอ่านออกเสียง การใช้แบบฝึกการอ่าน และการใช้แบบฝึกสมรรถภาพการอ่านเร็ว

(2) ช่วยเสริมสร้างความเข้าใจในการอ่านและเจตคติต่อการเรียนคือ การจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่าน การใช้การฝึกโดยเขียนสรุปความ และการใช้แบบฝึกการอ่านภาษา

(3) ช่วยยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการอ่าน คือ การใช้นิทานพื้นเมือง การใช้เพลงในการฝึกอ่านออกเสียง และการใช้แบบฝึกเสริมทักษะ

(4) ช่วยเสริมสร้างความพร้อมในการอ่าน คือ แบบฝึกความพร้อม

(5) ช่วยยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความ คือ การใช้แบบฝึกการอ่าน แบบฝึกการอ่านจับใจความสร้างจากการใช้นิทานพื้นบ้าน และการใช้กิจกรรมส่งเสริมทักษะการอ่านจับใจความ

(6) ช่วยยกระดับผลสัมฤทธิ์ในการอ่านออกเสียง คือ การใช้แบบฝึกเสริมการอ่าน การใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียง และการฝึกอ่านออกเสียงในห้องปฏิบัติการทางภาษา

(7) ช่วยเสริมสร้างอัตราความเร็วในการอ่าน คือ การใช้แบบฝึก

(8) ช่วยเสริมสร้างสมรรถนะการอ่าน คือ การใช้แบบฝึก

สมรรถนะการอ่าน

(9) ช่วยเสริมสร้างความเข้าใจในการอ่าน คือ การใช้แบบฝึกหัดเพื่อพัฒนาความเข้าใจในการอ่าน การใช้แบบฝึกการอ่านตำนานพื้นบ้าน การสอนโดยใช้แผนการสอนย่อย และการใช้แบบฝึกสมรรถภาพการอ่าน

- (10) ช่วยส่งเสริมการฟังและการอ่านจับใจความ คือ บทเรียน
นิทาน
- (11) ช่วยเสริมสร้างความสามารถในการอ่านจับใจความ คือ
การใช้แบบฝึก
- (12) ช่วยเสริมสร้างความพร้อมทางการอ่านและความคิด
สร้างสรรค์ คือ เกมประกอบนิทาน
- (13) ช่วยเสริมสร้างความสามารถในการอ่านออกเสียง คือ
แบบฝึกการอ่าน
- (14) ช่วยยกระดับผลสัมฤทธิ์ในการอ่านตีความ คือ แบบฝึก
ทักษะการอ่านตีความ
- (15) ช่วยยกระดับสัมฤทธิ์ผลในการอ่านและความก้าวหน้า
ในการอ่าน คือ การใช้นิทานพื้นเมือง
- (16) ช่วยเสริมสร้างประสิทธิภาพของการอ่าน คือ ขนาดของ
ตัวอักษร

สำหรับสิ่งสนับสนุนการสอนที่เมื่อนำมาเปรียบเทียบกันแล้ว พบว่าไม่แตกต่างกัน
มีดังนี้

- (17) ส่งผลต่อความเข้าใจในการอ่านไม่แตกต่างกัน คือ ลักษณะ
ของหนังสือแบบเรียนด้วยตัวอักษรแบบตัวหนากับแบบตัวเอนกับแบบตัวโด การเล่าเรื่อง
จากหนังสือกับการใช้เกมการอ่าน การฝึกทักษะฝึกหัดกับการฝึกทักษะโดยการตั้งคำถามเอง
- (18) ส่งผลต่อพฤติกรรมการอ่านไม่แตกต่างกัน คือ การรับรู้
ประวัติบุคคลสำคัญกับบทความชีวประวัติบุคคลสำคัญกับชีวประวัติบุคคลสำคัญ
- (19) ส่งผลต่อความสามารถในการอ่านไม่แตกต่างกัน คือ
การเล่านิทานกับการใช้เกม
- (20) ส่งผลต่อความจำไม่แตกต่างกันคือ ข้อความแบบตัวพิมพ์
สีเดียวกับแบบสีขาวทาทับกับแบบตัวเอนกับแบบธรรมดา และเนื้อเรื่องแบบเรื่องย่อกับแบบ
รูปภาพกับแบบรูปภาพกับเรื่องย่อ
- (21) ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนไม่แตกต่างกัน คือ
แบบเรียนที่มีภาพและคำบรรยายอยู่หน้าเดียวกันกับแบบเรียนที่คัดลอกมาจากหนังสือ

4) การเขียน

- (1) ช่วยยกระดับผลสัมฤทธิ์ในการเขียน คือ การใช้แบบฝึก
การเขียนสะกดคำ การใช้แบบฝึกการเขียนสะกดคำยาก และการใช้แบบเรียนการสอน
สะกดคำยากแบบทักษะสัมพันธ์
- (2) ช่วยเสริมสร้างการเขียนเชิงสร้างสรรค์ คือ แบบฝึกการเขียน
เชิงสร้างสรรค์ การใช้ดนตรีเป็นสื่อ และการใช้แบบฝึกการเขียนอย่างเอกลัคนัย
- (3) ช่วยยกระดับผลสัมฤทธิ์และเสริมสร้างเจตคติ คือ การใช้
ชุดการฝึกการเขียนและแบบฝึกอย่างเอกลัคนัย

(4) ช่วยเสริมสร้างความสามารถในการเขียน คือ แบบฝึก
การเขียนร้อยกรอง

(5) ช่วยยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเสริมสร้างควม
คงทนในการเขียนสะกดคำ คือ แบบฝึกการเขียนสะกดคำยาก และการใช้เกมประกอบการสอน

(6) ช่วยเสริมสร้างความพร้อมในการเขียน คือ การใช้ชุด
การละเล่นพื้นบ้าน

สำหรับสิ่งสนับสนุนการสอนที่เมื่อนำมาเปรียบเทียบแล้ว พบว่า ส่งผลต่อ
ความสามารถในการเขียนไม่แตกต่างกัน คือ ชนิดของแบบทดสอบอัดนัยกับเดิมคำกับเลือกตอบ

นอกจากนี้ยังพบว่ามีสิ่งสนับสนุนการสอนที่ส่งผลต่อการเรียน การสอนภาษาไทย
โดยรวมมีได้เน้นเพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาทางด้านใดด้านหนึ่งเป็นการเฉพาะมีดังนี้

1) ช่วยยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คือ การใช้แบบฝึก
ทักษะชุดฝึกสมรรถภาพการอ่านเร็ว และการใช้บทเรียนโปรแกรม เป็นต้น

2) ช่วยส่งผลต่อการเรียนรู้ คือ การใช้ภาษาไทยเป็นภาษาแม่
การใช้คำที่มีความหมายสูงและการอธิบายความจากภาพ

3) ช่วยเสริมสร้างการจำ คือ การอ่านซ้ำ และข้อความแบบ
ตัวหนา แบบขีดเส้นใต้

4) ช่วยเสริมสร้างความพร้อมและความคิดสร้างสรรค์ คือ
เกมประกอบนิทาน

5) ช่วยเสริมสร้างความคิดสร้างสรรค์ คือ การฟังนิทาน
ประเภทนิทานปรัมปรา นิทานท้องถิ่น นิทานเกี่ยวกับสัตว์ การใช้รูปเรขาคณิตเป็นสื่อ และ
กิจกรรมทางภาษา

6) ช่วยเสริมสร้างพฤติกรรมการตั้งใจเรียน คือ การใช้ตัวแบบ
ภาพยนตร์

7) ช่วยเสริมสร้างพฤติกรรมการสนใจเรียน คือ การใช้
กิจกรรมแบบคัดสรร

8) ช่วยเสริมสร้างความสามารถในการใช้คำไทย คือ บทเรียน
โปรแกรม

สำหรับสิ่งสนับสนุนการสอนที่เมื่อนำมาเปรียบเทียบแล้วพบว่า ส่งผลต่อ
ความสามารถในการรับรู้ไม่แตกต่างกัน คือ วิธีฝึกความพร้อมทางการอ่านโดยใช้ของจริง รูปภาพ
รูปเรขาคณิตกับวิธีการฝึกความพร้อมทางการอ่านโดยใช้รูปภาพและรูปเรขาคณิต

ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความคงทนในการเรียนรู้ไม่แตกต่างกัน
คือ หนังสืออ่านเพิ่มเติมขนาด 7" x 10" กับ 5" x 8" และ การใช้หุ่นมือกับการ์ตูนในการสอน

ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางเรียนไม่แตกต่างกัน คือ การสอนโดยใช้บทเพลงทำนองเพลงพื้นเมืองกับบทเพลงทำนองเพลงไทยสากล การใช้สไลด์เทปกับการสอนโดยไม่ใช้สไลด์เทป การเรียนโดยใช้วิธีให้เทคนิคการจำกับการไม่ให้เทคนิคการจำ

อภิปรายผล

จากผลการสังเคราะห์งานวิจัยที่เกี่ยวกับการเรียนการสอนกลุ่มทักษะ (ภาษาไทย) มีสาระสำคัญที่ควรแก่การนำมาพิจารณาใน 4 ประเด็นคือ 1) ปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการเรียนการสอน 2) สภาพการเรียนการสอนภาษาไทย 3) ปัญหาการเรียนการสอนและ 4) นวัตกรรมที่นำมาใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนซึ่งแต่ละประเด็นมีข้อค้นพบที่นำมาอภิปราย ดังนี้

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการเรียนการสอน

พบว่า มี 3 ปัจจัย คือ 1) ความพร้อมทางการเรียน 2) ทักษะทางภาษาในการฟัง พูด อ่าน เขียน 3) เจตคติ ในแต่ละปัจจัยมีข้อควรสังเกต คือ ระดับความพร้อมเป็นตัวแปรหนึ่งที่ส่งผลอย่างเด่นชัดต่อการเรียนรู้ภาษา ซึ่งจากผลการสังเคราะห์พบว่านักเรียนที่มีความพร้อมทางภาษาไทยสูงจะรู้คำด้านการออกเสียงและด้านความหมายสูงกว่านักเรียนที่มีความพร้อมต่ำ ดังนั้นในการเรียนรู้ใด ๆ ครูจะต้องคำนึงถึงความพร้อมของผู้เรียนด้วยเพราะความพร้อมเป็นปัจจัยหนึ่งที่เอื้อให้ครูผู้สอนสามารถพัฒนาทักษะใดทักษะหนึ่งแก่ผู้เรียนได้อย่างรวดเร็วและบังเกิดผล นอกจากความพร้อมแล้วทักษะทางภาษาในการฟัง พูด อ่าน เขียน นับเป็นปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อการจัดการเรียนการสอนเพราะเป็นทักษะสำคัญที่นำไปสู่การเรียนรู้ในสิ่งต่าง ๆ ในกระบวนการเรียนการสอนอีกทั้งเป็นเครื่องมือในการพัฒนาบุคคลและสังคมให้เป็นทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณค่า ซึ่งจากผลการสังเคราะห์งานวิจัย ได้ข้อค้นพบที่ชี้ให้เห็นว่าทักษะทางภาษามีความสัมพันธ์กับคุณภาพของการเรียนการสอน อาทิ นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ภาษาไทยด้านการฟังเพื่อการสื่อสารสูงจะเป็นนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ด้านการฟังปานกลางและต่ำ นักเรียนที่เรียนในระดับชั้นที่สูงขึ้นจะมีพัฒนาการทางภาษาพูดด้านจำนวนคำและความซับซ้อนของประโยคมากกว่านักเรียนที่เรียนอยู่ในระดับต่ำกว่า และนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์สูงจะมีความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์สูง หรือนักเรียนที่มีความถนัดทางการเรียนสูงจะมีความสามารถทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่มีความถนัดทางการเรียนต่ำ เป็นต้น

สำหรับปัจจัยด้านเจตคติเป็นองค์ประกอบประการหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้วยเป็นแนวทางที่จะทำให้นักเรียนเกิดความตั้งใจ เอาใจใส่ต่อการเรียน เกิดความพอใจ และรู้สึกว่าการเรียนเป็นของสนุก เมื่อนักเรียนเกิดความสนุก พอใจในสิ่งที่เรียนย่อมจะขวนขวายพยายามศึกษาค้นคว้าหาความรู้ต่อไป บลูม (Bloom) ซึ่งเคยศึกษาลักษณะนิสัยของมนุษย์ทางด้านการเรียน ได้สรุปผลการศึกษาไว้ว่า พฤติกรรมทางด้านความรู้ ความคิดของนักเรียน บวกกับลักษณะทางจิตพิสัยของนักเรียนมีผลต่อสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน ถึงร้อยละ 65

สภาพการเรียนการสอนภาษาไทย

พบว่า พฤติกรรมการสอนภาษาไทยในโรงเรียนทั่วไปจะมี 3 ลักษณะ คือ การดำเนินการสอน การใช้สื่อการสอน และการสร้างบรรยากาศ โดยในโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยสูง การจัดการเรียนการสอนจะมีการวางแผน มีการพัฒนาครู มีการใช้สื่อในการจัดการเรียนการสอน มีการประเมินผล ผู้บริหารเข้าเยี่ยมชั้นเรียน และมีกิจกรรมเสริมหลักสูตร จากข้อค้นพบดังกล่าวชี้ให้เห็นว่าในการจัดการเรียนการสอน เพื่อให้ผู้เรียนบรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายนั้นจะต้องมีการวางแผนเป็นอย่างดีมีการพัฒนาครูให้เป็นผู้ที่ทันสมัย มีเทคนิควิธีการสอนที่หลากหลาย มีความรู้ความสามารถในการใช้สื่อ มีการจัดบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้มีการวัดและประเมินผลเป็นอย่างดี ด้วยพฤติกรรมของครูเป็นองค์ประกอบสำคัญที่สุดในการเรียนการสอนและส่งผลถึงคุณภาพการศึกษาโดยตรง ฉะนั้นครูต้องเลือกใช้วิธีสอนต่าง ๆ อย่างตรงจุดมุ่งหมาย และเหมาะสมกับสภาพการเรียน ซึ่งยุทธศาสตร์สำคัญในการปฏิบัติงานของครู คือ ค้นหาข้อบกพร่องของผู้เรียน หาวิธีใหม่ ๆ ในการพัฒนาการเรียนการสอน และใช้วิธีนั้น ๆ จนเกิดผลดี โดยมีแนวดำเนินการ ดังนี้ (กรมวิชาการ 2534 : 64)

1. มีความเชื่อมั่นว่าผู้เรียนทุกคนเรียนรู้ได้ ถ้าครูจัดประสบการณ์อย่างเหมาะสม
 2. วิเคราะห์หาจุดที่จะพัฒนาของผู้เรียน โดยการเปรียบเทียบความสามารถที่ควรจะเป็นและความสามารถที่เป็นอยู่ เพื่อกำหนดความสามารถที่จะพัฒนาผู้เรียนทั้งชั้น และรายบุคคล
 3. แสวงหา คัดเลือก วิธีการพัฒนาที่เหมาะสมสอดคล้องกับความสามารถที่จะพัฒนา
 4. ลงมือปฏิบัติการสอนด้วยกลวิธีหลากหลาย ที่ให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริงมากกว่าการฟัง และการอ่านเพียงอย่างเดียว
 5. ตรวจสอบความก้าวหน้าของผู้เรียนเป็นระยะ ๆ เพื่อหาทางเร่งและปรับปรุงความก้าวหน้าของผู้เรียน
 6. นำผลงานของผู้เรียนไปเสนอในที่ประชุมต่าง ๆ อย่างภาคภูมิใจ
- นอกจากนี้ผู้บริหารจะต้องเป็นผู้ให้การสนับสนุนทั้งด้านเทคนิควิธีสอนและสื่ออุปกรณ์การจัดกิจกรรมเสริมเพื่อพัฒนาความรู้ ความสามารถของผู้เรียน

ปัญหาการเรียนการสอน

พบว่ามีปัญหาหลัก 2 เรื่องคือ 1) การจัดกระบวนการเรียนการสอน 2) ทักษะทางภาษาในการฟัง พูด อ่าน เขียน โดยมีลักษณะของปัญหา ดังนี้

การจัดกระบวนการเรียนการสอน ด้านตัวครู/โรงเรียน จะมีปัญหาเกี่ยวกับหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน สื่อการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล และการสอนซ่อมเสริม ส่วนตัวนักเรียนมีปัญหาเรื่องการขาดเรียน ไม่ค่อยกล้าแสดงออก ใช้ภาษาไทยไม่ถูกต้องตามหลักภาษา และมีทักษะพื้นฐานด้านต่าง ๆ ไม่ดีพอ จากปัญหาดังกล่าวชี้ให้เห็นว่า ในการพัฒนาการเรียนการสอนให้มีคุณภาพนั้น จะต้องพัฒนาตั้งแต่หลักสูตร ผู้สอน วิธีสอน สื่อการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล กล่าวคือหลักสูตรจะต้องเหมาะสมกับสภาพของผู้เรียน ผู้สอนจะต้องเลือกวิธีสอนที่ดี รู้จักเลือกตำรา อุปกรณ์การเรียน รู้จักใช้จิตวิทยาในการจัดการเรียนการสอน คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล จัดการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับ

ผู้เรียนเพื่อช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้ได้เร็วขึ้น โดยใช้เวลาเรียนน้อยลง แต่ที่ผ่านมามีครูที่ขาดความรู้ความเข้าใจในขั้นตอนของวิธีสอนมักเน้นความรู้ให้ท่องจำหลักเกณฑ์ต่าง ๆ โดยไม่คำนึงถึงความแตกต่างและใช้วิธีสอนนักเรียนเหมือนกันทุกคน อีกทั้งครูไม่เข้าใจจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ทำให้จัดการเรียนการสอนไม่สอดคล้องกับหลักสูตร ดังนั้นครูจึงจำเป็นต้องหาวิธีสอนที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาไทยเป็นทักษะพื้นฐานในการเรียนรู้ และใช้ภาษาไทยเพื่อประโยชน์ในชีวิตประจำวัน โดยคำนึงถึงธรรมชาติการเรียนรู้ และพัฒนาการทางสติปัญญาของเด็ก

ทักษะทางภาษาพบว่า มีปัญหาในเรื่อง การพูด การอ่าน และการเขียน โดยการพูดจะมีปัญหาเกี่ยวกับการออกเสียง การเรียงคำผิดตำแหน่ง ใช้คำไม่สื่อความหมาย การอ่านมีปัญหาเกี่ยวกับวิธีอ่าน ซึ่งนักเรียนอ่านโดยใช้นิ้วชี้ไปตามอักษร นอกจากนั้นจะเป็นปัญหาการออกเสียง การสะกด วรรณตอน คำควบกล้ำ ส่วนการเขียนจะมีปัญหาเกี่ยวกับรูปแบบที่เขียนผิด โดยจะเขียนผิดที่การันต์ วรรณยุกต์ และตัวสะกดจากปัญหาที่พบในการวิเคราะห์งานวิจัยครั้งนี้ แม้ว่าจะมีปัญหาเฉพาะการพูด การอ่าน และการเขียน แต่ในการจัดการเรียนการสอน จะต้องฝึกฝนทักษะทางภาษาให้เชื่อมโยงสัมพันธ์กันทั้งการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ด้วยทักษะดังกล่าวล้วนมีความสัมพันธ์กับการเรียนรู้ และการนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน กล่าวคือ การฟัง เป็นทักษะที่สร้างการเข้าใจภาษา การพูดเป็นการสื่อสารความรู้ สึกนึกคิด เนื้อหาสาระ หรือสัญลักษณ์ที่สื่อความหมายให้เข้าใจกันได้ การอ่านเป็นกระบวนการของการตีความจากตัวอักษร การเขียนเป็นทักษะการแสดงออกแทนคำพูด เป็นการบันทึกถ้อยคำ และความคิดมิให้สูญหาย ซึ่งทักษะทั้ง 4 เป็นเครื่องมือพื้นฐานเบื้องต้นในการเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ฉะนั้นในการจัดการเรียนการสอนภาษา จะต้องให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะทั้ง 4 ด้านให้สัมพันธ์ต่อเนื่องกัน เพราะจะทำให้การเรียนการสอนมีความหมายใกล้เคียงกับการใช้ภาษาในชีวิตประจำวัน

นวัตกรรมที่นำมาใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอน

พบว่า สามารถช่วยยกระดับสัมฤทธิ์ผลด้านใดด้านหนึ่งให้สูงกว่าวิธีสอนและเทคนิคการสอนแบบเดิมและส่วนใหญ่การสอนที่ใช้นวัตกรรมทางการเรียนการสอนทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าการสอนปกติทั้งนี้เป็นเพราะวิธีสอนและเทคนิคที่นำมาใช้นั้นเป็นสิ่งที่ใหม่แตกต่างจากการสอนตามปกติผู้เรียนจึงให้ความสนใจและกระตือรือร้นที่จะเรียนจึงส่งผลต่อการเรียนรู้ของนักเรียน

ข้อเสนอแนะ

ด้วยการวิจัยครั้งนี้เป็นการสังเคราะห์งานวิจัยด้านการเรียนการสอนกลุ่มทักษะ (ภาษาไทย) ระดับประถมศึกษา โดยมีวัตถุประสงค์ประการหนึ่งเพื่อพัฒนางานทางด้านการเรียนการสอนภาษาไทยให้มีประสิทธิภาพ ฉะนั้นข้อเสนอแนะที่จะนำเสนอต่อไปนี้จะได้นำกล่าวถึงแนวทางในการพัฒนางานดังกล่าวต่อไปดังนี้

1. แนวทางในการพัฒนางานวิจัย

1.1 ควรนำข้อค้นพบจากงานวิจัยนี้ไปศึกษาค้นคว้าหาแนวทางเพื่อพัฒนาหรือสร้างสรรค์เทคนิควิธีต่าง ๆ ในการเรียนการสอนภาษาไทย และควรจะเป็นการดำเนินงานในลักษณะของงานวิจัยและพัฒนา

1.2 ผลจากการสังเคราะห์งานวิจัยในส่วนของทักษะทางภาษาพบว่า มีงานวิจัยที่ศึกษาทักษะทางด้านการฟัง และการพูดค่อนข้างน้อย ทั้งๆ ที่ทักษะดังกล่าวถือว่าเป็นทักษะที่สำคัญที่จะช่วยให้นักเรียนเกิดความเข้าใจในการแปลความหรือสื่อความหมายได้อย่างถูกต้อง และสามารถสื่อความหมายนั้นๆ ออกมาได้เหมาะสม ซึ่งถ้าผู้เรียนมีความสามารถในการฟัง และการพูดอย่างมีคุณภาพแล้ว จะเป็นพื้นฐานเชื่อมโยงให้ผู้เรียนสามารถอ่านและเขียนได้อย่างมีคุณภาพตามไปด้วย ด้วยทักษะทั้ง 4 นี้จะมีความสัมพันธ์เชื่อมโยงต่อการพัฒนาการเรียนรู้อันของผู้เรียน ซึ่งถ้ามีความสามารถในการใช้ภาษาได้ดี ย่อมสามารถดำรงชีวิตอยู่ได้อย่างมีความสุข ด้วยการใช้ภาษาของมนุษย์ในชีวิตประจำวัน จำเป็นต้องใช้ทักษะทางภาษาทั้ง 4 ด้านอยู่ตลอดเวลา จึงควรให้ความสนใจศึกษาค้นคว้าหาแนวทางในการพัฒนาทักษะด้านการฟังและพูดให้มากขึ้น

2. แนวทางการพัฒนาครู

2.1 เนื่องจากการเรียนภาษาจะทำให้เกิดประสิทธิภาพได้ต้องอาศัยการฝึกจนเกิดทักษะ ฉะนั้นครูผู้สอนภาษาจะต้องเป็นผู้ที่มีทักษะในการใช้ภาษาเป็นอย่างดี ทั้งนี้เพราะครูคือบุคคลที่จะเป็นต้นแบบได้อย่างดีในการใช้ภาษาและการฝึกภาษาให้กับผู้เรียน ซึ่งถ้าต้นแบบเป็นแบบอย่างที่ดีแล้ว การฝึกฝนให้ผู้รับซึ่งคือผู้เรียนย่อมเกิดประสิทธิภาพได้เป็นอย่างดี ดังนั้นครูผู้สอนภาษาควรได้รับการพัฒนาหรือพัฒนาตนเองให้เกิดความชำนาญในการใช้ภาษาอย่างคล่องแคล่วและถูกต้องตามหลักเกณฑ์ทางภาษา

2.2 เนื่องจากภาษาเป็นเรื่องของนามธรรม การจะให้ผู้เรียนมองเห็นสิ่งที่ป็นนามธรรมไปสู่รูปธรรมได้ จำเป็นต้องใช้เทคนิควิธี สื่อ และอุปกรณ์ ฉะนั้นครูผู้สอนควรได้รับการส่งเสริมหรือพัฒนาให้เป็นผู้ที่มีทักษะในการใช้เทคนิค สื่อ และอุปกรณ์ ในการฝึกฝนเพื่อให้ผู้เรียนเกิดทักษะทางภาษา

3. แนวทางการพัฒนานักเรียน

3.1 หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาหรือเกี่ยวข้องกับการพัฒนาทางภาษา ควรได้หาแนวทางหรือมีมาตรการที่จริงจังในการส่งเสริมหรือสนับสนุนให้เยาวชนของชาติเห็นคุณค่า รู้จักอนุรักษ์และใช้ภาษาไทยอย่างถูกต้อง ด้วยภาษาไทยนอกจากจะเป็นภาษาที่ใช้ในชีวิตประจำวันแล้วยังเป็นภาษาประจำชาติที่แสดงถึงความเป็นเอกราชของชาติอีกด้วย

3.2 จากผลการสังเคราะห์งานวิจัยจะพบว่าผู้เรียนมีความผิดพลาดในเรื่องของรูปแบบการเขียนเป็นอย่างมาก ดังนั้นนักเรียนควรได้รับการฝึกฝนทักษะการเขียนให้เกิดความชำนาญ ด้วยการเขียนถือได้ว่าเป็นทักษะที่สำคัญยิ่งที่ช่วยให้นักเรียนสามารถถ่ายทอดความรู้ ความคิดของตนออกมาได้ ซึ่งถ้านักเรียนมีความเชี่ยวชาญในการเขียนเป็นอย่างดีแล้ว ย่อมส่งผลให้นักเรียนมีทักษะในการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

รายงานวิจัย

- กนกวรรณ ชื่นชม การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยวิธีสอนปกติกับวิธีสอนชุดจุลบทที่ใช้ หนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม ปรินญาณิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2532.
- กรรณิการ์ ศุภรเวทย์ศิริ การสร้างแบบฝึกการเขียนสะกดคำยากสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในจังหวัดสุรินทร์ ปรินญาณิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยบูรพา, 2533.
- กรรณิการ์ วาจาบัณฑิตย์ การใช้วัตกรรมภาพเงาเป็นสื่อพัฒนาทักษะการพูดสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2536.
- ก่อเกียรติ สอนสอาด การสร้างต้นแบบนิทานพื้นเมืองพัฒนาทักษะการอ่าน นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอนุบาลสิงห์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2529.
- กัญญา ศิลารังษี ผลของการใช้ วิธีเรียบ ในการสอนคำศัพท์ภาษาไทยที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคำศัพท์ของนักเรียนชาวเขาสชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2534.
- กัลยา ดุลพิจิตร การศึกษาเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านในวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนโดยใช้หนังสือเรียนเล่มเล็ก ระหว่างวิธีสอนแบบวรรณิ กับวิธีสอนตามคู่มือครู ปรินญาณิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2532.
- กาญจนา ขาวลำไย การศึกษาผลความก้าวหน้าการอ่านจับใจความของนักเรียน หลังการเรียนซ่อมเสริมในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวังน้อยวิทยาคม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2530.
- กาญจนา พลายอยู่วงษ์ ผลของกิจกรรมทางภาษาที่มีต่อความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2534.
- การประถมศึกษาจังหวัดเขต 10 สำนักงาน การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และเจตคติต่อภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เขตการศึกษา 10 ที่สอนโดยใช้ชุดฝึกสมรรถภาพการอ่านเร็วกับการสอนที่ฝึกตามกิจกรรมในแผนการสอนของกรมวิชาการ หน่วยศึกษานิเทศก์ สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด ในเขตการศึกษา 10, 2529.
- การประถมศึกษาจังหวัดเขต 9 สำนักงาน การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ในเขตการศึกษา 9 โดยใช้ชุดการฝึกสมรรถภาพ

การเขียนกับการสอนที่ฝึกตามกิจกรรมการเขียนในคู่มือการสอนภาษาไทยของกรม-
วิชาการ หน่วยศึกษานิเทศก์ สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด ในเขตการศึกษา 9,
2529.

การประถมศึกษาจังหวัดเขต 12 สำนักงาน การทดลองใช้รูปแบบฝึกทักษะการอ่านของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในเขตการศึกษา 12 หน่วยศึกษานิเทศก์ สำนักงาน-
การประถมศึกษาจังหวัดในเขตการศึกษา 12, 2529.

การประถมศึกษาจังหวัดชัยภูมิ สำนักงาน การทดลองสอนโดยใช้แบบฝึกการเขียนสะกดคำ
ยากในวิชาภาษาไทย กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หน่วยศึกษานิเทศก์ สำนักงาน
การประถมศึกษาจังหวัดชัยภูมิ, 2535.

การประถมศึกษาจังหวัดตาก สำนักงาน ทดลองรูปแบบการสอนในโรงเรียนชาวเขากลุ่มทักษะ
ภาษาไทย คณิตศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จังหวัดตาก หน่วยศึกษานิเทศก์
สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดตาก, 2529.

การประถมศึกษาจังหวัดปัตตานี สำนักงาน การเตรียมความพร้อมนักเรียนชั้นประถมศึกษา
ปีที่ 1 ที่ไม่ใช่ภาษาไทยในชีวิตประจำวัน ในระหว่างปิดภาคฤดูร้อนของจังหวัด-
ปัตตานี หน่วยศึกษานิเทศก์ สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดปัตตานี, 2526.

การประถมศึกษาจังหวัดพัทลุง สำนักงาน เปรียบเทียบผลการใช้เกมประกอบนิทาน กับเกม
ทั่วไปฝึกความพร้อมทางการอ่าน และความคิดสร้างสรรค์ให้แก่ นักเรียนชั้นประถม-
ศึกษาปีที่หนึ่ง จังหวัดพัทลุง หน่วยศึกษานิเทศก์ สำนักงานการประถมศึกษา
จังหวัดพัทลุง, 2531.

การประถมศึกษาจังหวัดมหาสารคาม สำนักงาน การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และ
เจตคติต่อภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จังหวัดมหาสารคาม ที่สอน
โดยใช้ชุดฝึกสมรรถภาพการอ่านเร็วกับการสอนที่ฝึกตามกิจกรรมในแผนการสอน
ของกรมวิชาการ หน่วยศึกษานิเทศก์ สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดมหาสารคาม,
2530.

การประถมศึกษาจังหวัดยโสธร สำนักงาน การสร้างแบบฝึกการเขียนสะกดคำยากวิชาภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ในจังหวัดยโสธร หน่วยศึกษานิเทศก์ สำนักงานการประถม-
ศึกษาจังหวัดยโสธร, 2530.

การประถมศึกษาจังหวัดยโสธร สำนักงาน การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนสะกดคำพ้อง
เสียงของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในจังหวัดยโสธร หน่วยศึกษานิเทศก์
สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดยโสธร, 2532.

การประถมศึกษาจังหวัดลำปาง สำนักงาน การศึกษาความสามารถทางการอ่าน สังกัปของคำ
และการสร้างแบบฝึกสมรรถภาพการอ่านเร็วสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดลำปาง หน่วยศึกษานิเทศก์ สำนักงานการประถม-
ศึกษาจังหวัดลำปาง, 2529.

การประถมศึกษาจังหวัดสกลนคร สำนักงาน การทดลองสอนภาษาไทยแก่เด็กไทยกะโหล่ง ชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 1 ในเขตอำเภอกุสุมาลย์ โดยใช้วิธีการสอนแบบธรรมชาติและการ

สอนโดยใช้รูปแบบสองภาษา หน่วยศึกษานิเทศก์ สำนักงานการประถมศึกษา
จังหวัดสกลนคร, 2525.

การประถมศึกษาจังหวัดสมุทรสงคราม สำนักงาน ผลการใช้แบบฝึกหัดเพื่อพัฒนาความ
เข้าใจในการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หน่วยศึกษานิเทศก์ สำนักงาน
การประถมศึกษาจังหวัดสมุทรสงคราม, 2530.

กิ่งแก้ว ไทยธรรม ปัญหาการสอนภาษาไทยตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521
(ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ของครูชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพ-
มหานคร วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2535.

กิ่งดาว พุทธพันธ์ กิจกรรมฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์สำหรับนักเรียนชาวเขาชั้นประถม-
ศึกษาปีที่ 2 วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2534.

กิติ ดุจเพ็ญ การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษา
ปีที่หนึ่งที่พูดภาษาถิ่นสามภาษาในจังหวัดสุรินทร์ ปริญญาานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2525.

กิพลี วรรณจีย์ การเปรียบเทียบความกิดสร้างสรรค์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนบทร้อยกรอง
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนโดยการใช้แบบฝึกการเขียนแบบสร้างสรรค์
กับการใช้แบบฝึกแบบปกติ ปริญญาานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัย-
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2534.

กุลลาบ กาวิโรจน์ พฤติกรรมการสอนอ่านจับใจความของครูดีเด่นกลุ่มทักษะ (ภาษาไทย)
ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ปริญญาานิพนธ์
การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยบูรพา, 2534.

เกษม บุญอ่อน และสมสมัย บุญอ่อน การสร้างหนังสือแบบเรียนซ่อมเสริมการเขียนสะกดคำยาก
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในจังหวัดมหาสารคาม วิจัยส่วนบุคคล หอ
สมุดมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม, 2529.

โกวิทย์ โกยสิทธิ์ ความสัมพันธ์ระหว่างการฟัง และการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถม-
ศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านสารภี จังหวัดนครราชสีมา วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตร-
มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2531.

ขวัญเรือน แสงบบาล เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความคงทนในการจำในการเรียน
คำใหม่ of นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างการสอนโดยใช้บัตรคำแบบเรียง
กับการสอนแบบปกติ ปริญญาานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยบูรพา,
2531.

คำนิง วินัยจร ความสนใจต่อวิธีเขียนความเรียงแบบต่างๆ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ห้า
ในกรุงเทพมหานคร วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
2525.

จรรยา ศรีพันธ์บุตร การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ และเจตคติต่อการเขียนเรียงความของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างกลุ่มที่สอนโดยใช้และไม่ใช้ชุดฝึกการเขียน วิทยา-
นิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2533.

- จรัสศรี กิจบัญญัติอนันต์ การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน การเขียนคำและทัศนคติต่อวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จังหวัดขอนแก่น ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับการสอนแบบปกติ ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2532.
- จรรยารัตน์ กางกัน การศึกษาภาษาไทยที่สะดวกสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2531.
- จันทรา ด่านคงรักษ์ การใช้พื้นที่ในเมืองในเขตการศึกษา 6 เพื่อพัฒนาการอ่านจับใจความนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ชัยนาท จังหวัดชัยนาท วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2536.
- จารุจิตต์ ชีรพร การใช้ประสบการณ์ทางภาษาเป็นสื่อพัฒนาทักษะการอ่านในใจเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดบางหญ้าแพรก จังหวัดสมุทรปราการ วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2536.
- จารุณี โชคสมัย การเปรียบเทียบการใช้แบบฝึกอ่าน 2 แบบ ที่ส่งผลต่อสมรรถภาพการอ่านเร็วและทัศนคติต่อวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในจังหวัดลพบุรี ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2526.
- จารุพรรณ ประดับหยิว การวิเคราะห์ลักษณะการอ่านผิดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในโรงเรียนสังกัดคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ เขตการศึกษา 12 วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2534.
- จารุวรรณ บุญสิทธิ์ การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้ชุดการสอน กับการสอนตามปกติ วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2533.
- จิตนาพร อากาศเมฆ การศึกษาเปรียบเทียบผลของการเตรียมความพร้อมทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนด้วยชุดการละเล่นพื้นบ้าน กับการสอนด้วยวิธีปกติ ในจังหวัดพิษณุโลก ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2532.
- จินตนา ทำสระ การศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านและนิสัยรักการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ในโรงเรียนที่ได้รับ และไม่ได้รับหนังสือหมุนเวียน ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2530.
- จินตนา พลอยภัทรภิญโญ การศึกษาสัมฤทธิ์ผลการใช้ภาษาไทยด้านการฟังเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2529.
- จิมลัม โกวิทางกูร การศึกษาผลสัมฤทธิ์ ทัศนคติและพัฒนาการด้านความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนโดยใช้แบบฝึกการเขียนอย่างสร้างสรรค์ และ

แบบฝึกการเขียนอย่างเอกนัย ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัย-
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2530.

จิราพร กุศลชู อิทธิพลของการสร้างจินตภาพ คำจินตภาพ และจำนวนพยางค์ ที่มีต่อการจำคำ
วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี,
2529.

จิราพร ทราญคำ การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
ที่ได้รับการสอนอ่านโดยใช้โครงสร้างระดับยอด กับการสอนอ่านตามคู่มือการสอน
ภาษาไทย ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร, 2534.

จุฑารัตน์ ชุมสมาน ผลของตำแหน่งของคำถาม และการใช้ภาพประกอบที่มีต่อการจำเนื้อเรื่อง
ของนักเรียนที่ต่างเพศกัน วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัย-
สงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี, 2531.

ฉวีวรรณ จินดาพล เปรียบเทียบความเข้าใจความหมายของคำนามและความคงทนในการจำ
โดยการใช้อุปภาพ การเล่านิทาน และปริศนาคำทาย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษา
ปีที่ 1 ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร, 2525.

ฉวีวรรณ โพธิ์ดำ การเปรียบเทียบสัมฤทธิ์ผลการเรียนวิชาภาษาไทย โดยใช้นิทานเพลงทำนอง
เพลงพื้นเมืองของไทยกับบทเพลงทำนองเพลงไทยสากลประกอบการสอน ในระดับ
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดชัยพฤกษ์มาลา กรุงเทพมหานคร วิทยานิพนธ์-
ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2529.

ฉวีวรรณ สุขช่วย ผลของวิธีเรียนโดยรวมและโดยแยกต่อการเรียนรู้คำคล้ายของนักเรียนสอง
ภาษาที่มีความพร้อมต่างกัน วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัย-
สงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี, 2529.

ชยันต์ เพชรศรีจันทร์ การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์และความสนใจในการอ่านของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จากการสอนด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา โดยสื่อ
หนังสือเรียนที่ใช้ภาพเหมือนกับสื่อหนังสือเรียนที่ใช้ภาพการ์ตูน ปริญญานิพนธ์
การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2533.

ชญัญ ไกรบุตร การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถในการเขียนคำ
และพฤติกรรมกล้ำแสดงออกในชั้นเรียนของนักเรียนไทยกะเหรี่ยง ชั้นประถมศึกษา
ปีที่ 3 ในเขตอำเภอกุสุมาลย์ จังหวัดสกลนคร ที่ได้รับการสอนโดยวิธีสอนแบบมุ่ง
ประสบการณ์ภาษากับวิธีสอนปกติ ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหา-
วิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2535.

ชาตยา แช่ตัน อิทธิพลของตัวชี้นำต่างรูปแบบที่มีต่อความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยต่างกัน วิทยานิพนธ์
ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี, 2532.

- ชำเรือง พัทธชนม์ การสร้างหนังสืออ่านประกอบวิชาภาษาไทยในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2525.
- ชิน โพธิ์อ่อน การศึกษาความยากง่ายของคำ ลักษณะคำยาก และเหตุผลในการเขียนสะกดคำผิด ของนักเรียนที่จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จังหวัดอุดรธานี วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2526.
- ชินสุมน สุขพันธุ์ การเพิ่มความสามารถในการอ่านเข้าใจความภาษาไทยของนักเรียนไทยชาวเล ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ด้วยวิธีการฝึกการอ่าน แบบใช้กิจกรรมชี้แนะให้เกิด วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2533.
- ชูเกียรติ โพธิ์มัน เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้บทเรียนโปรแกรมแบบตอบสนองด้วยการเขียนตอบ กับบทเรียนโปรแกรมแบบตอบสนองด้วยการเลือกตอบ วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2527.
- ณรงค์ ญาณสาร ความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถภาพด้านต่าง ๆ ภาษาไทย กับสมรรถภาพด้านต่าง ๆ คณิตศาสตร์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดเชียงใหม่ หน่วยศึกษานิเทศก์ สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดเชียงใหม่, 2533.
- ณรงค์ฤทธิ์ โสภา การวิเคราะห์ปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นเด็กเล็กและนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่พูดภาษาเขมรและภาษาส่วยในชีวิตประจำวัน วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2531.
- ณัฏพร ธรรมไพบูลย์ ผลของความถี่ของคำใหม่ในข้อความและประเภทประโยคแวดล้อมที่มีต่อการเรียนอ่านคำใหม่ของนักเรียนที่พูดภาษามลาญถิ่นเป็นภาษาที่หนึ่ง และมีความพร้อมทางภาษาต่างกัน วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี, 2531.
- ดรุณี สารีกาวิณ การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เขียนโดยใช้ภาพการ์ตูนที่มีฉากประกอบและภาพการ์ตูนที่ไม่มีฉากประกอบ โรงเรียนชุมชนบ้านด่านซ้าย จังหวัดเลย วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2535.
- ดำเกิง วงศ์สว่าง ผลของการทดสอบย่อยโดยใช้แบบทดสอบอัตนัย เต็มคำ และเลือกตอบ ที่มีต่อความสามารถในการเขียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2528.
- ดำรงรักษ์ สิงหสุศักดิ์ การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยการใช้ชุดการสอนกับการสอนตามปกติ วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2529.

- เดชา จินดาพันธ์ การศึกษาการใช้นิทานพื้นเมืองเพื่อเสริมการสอนอ่านสำหรับนักเรียนที่พูดภาษาถิ่นอีสานชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านกุดแห่ อำเภอเลิงนกทา จังหวัด-ยโสธร วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2527.
- ทวี บุญหมื่น ลักษณะของแบบเรียนและการใช้แบบเรียนภาษาไทยเบื้องต้น ตั้งแต่พุทธศักราช 2431 ถึง 2525 วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2528.
- ทวีศักดิ์ นุ่มฤทธิ์ การเปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์ที่เกิดจากการเล่านิทานที่มีรูปแบบต่าง ๆ กันของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ปริญญาญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2526.
- ทองเพ็ญ ญาณะศรี การศึกษาขนาดของตัวอักษรที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการอ่านของนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนอานวยกนกศิริอนุสรณ์ กรุงเทพมหานคร วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2534.
- ทองสุข เกลี้ยงพร้อม แบบฝึกทักษะการฟังภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่พูดภาษาเขมรในจังหวัดสุรินทร์ วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2531.
- ทองสุข รวยสูงเนิน พฤติกรรมการสอนวิชาภาษาไทยของครูชั้นประถมศึกษาปีที่สอง จังหวัด-สุรินทร์ วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2527.
- ทับทิม พรหมวิหารสังจา การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างวิธีสอนโดยใช้นิทานเป็นบทเรียนกับการสอนตามปกติ วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2533.
- ทัศนีย์ มีแก้ว การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำและกลุ่มคำที่ควรศึกษาโดยการใช้แบบฝึก กับการสอนตามปกติ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดช้างแท่งกระจาด (จันทร์จำนง) อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี โรงเรียนวัดช้างแท่งกระจาด อำเภอ-ชะอำ จังหวัดเพชรบุรี, 2536.
- ทิพวรรณ นามแก้ว การใช้แบบฝึกเสริมทักษะการเขียนคำที่มีพยัญชนะ น,ง,ด,ม,ก,บ, เป็นตัวสะกดสำหรับนักเรียนชาวเขาเผ่ากะเหรี่ยง ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2535.
- ทุเรียน รื่นสุภาพ การใช้ประสบการณ์ทางภาษาพัฒนาทักษะการอ่านในใจ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 กลุ่มโรงเรียนพระราชวัง อำเภอบางปะอิน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2533.
- ธงชัย หงษ์จร สัดส่วนของตัวอักษรไทยที่มีความง่ายในการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2528.
- ธนัด หลบภัย การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านพุทธวิธีสัจจากการอ่านเนื้อหาบทเรียนที่แทรกคำถามระหว่างเนื้อหากับการอ่านเนื้อหาบทเรียนที่มีคำถามท้ายเนื้อหา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปริญญาญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2531.

- ธาดา จันทรเรือง การศึกษาการใช้บทอ่านพื้นบ้านล้านนาไทย เสริมทักษะการฟังสำหรับนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย วิทยานิพนธ์
ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2529.
- ธีระ คนชุม การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยเกี่ยวกับตัวนักเรียน ผู้ปกครองนักเรียน และ
โรงเรียนกับความสามารถในการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในโรงเรียน
สังกัดสำนักงานการศึกษา จังหวัดบุรีรัมย์ วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2532.
- ธีระพงษ์ แสงแก้ว ผลของกลวิธีเรียนและการทบทวนที่มีต่อการจำเนื้อเรื่องของนักเรียนที่ต่าง
เพศกัน วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
วิทยาเขตปัตตานี, 2531.
- หงนุช พิเชษฐพันธ์ การศึกษาการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านของห้องสมุดโรงเรียนประถมศึกษา
สังกัดกรุงเทพมหานคร ตามความคิดเห็นของครูบรรณรักษ์และผู้บริหารโรงเรียน
วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2529.
- นที นิยม การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการฟังภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียน
พญาไท กรุงเทพมหานคร วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัย-
เกษตรศาสตร์, 2527.
- นฤมล กังวาลไกร การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถในการเขียนและเจตคติ
ต่อการเรียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่ง
ประสบการณ์ภาษากับการสอนปกติ ปรินูญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหา-
วิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2534.
- นัญจรี ไสยรินทร์ ผลของวิธีอ่านออกเสียงและวิธีอ่านในใจที่มีต่อความเข้าใจเรื่องของนักเรียน
ที่พูดภาษาแม่ต่างกัน วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยสงขลา-
นครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี, 2532.
- นันทนา ดาวดวงเด่น การทดลองสอนการเขียนสะกดคำโดยใช้เกมสำหรับนักเรียนชั้นประถม-
ศึกษาปีที่ 4 ในเขตพระโขนง กรุงเทพมหานคร ปรินูญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2528.
- นันทรัตน์ ชื่นชนม์ การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่าน และความคงทนในการจำของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนด้วยวิธีมุ่งประสบการณ์ทางภาษา กับวิธีสอนปกติ ปรินูญา
นิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2531.
- นันทวัลย์ ศรีปัญญาพร สภาพปัญหาการสอนภาษาไทยตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช
2521 ของครูชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จังหวัดอุทัยธานี วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตร-
มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2527.
- น้าอบ กุลศรีโรจน์ การสร้างบทเรียนแบบโปรแกรมวิชาภาษาไทย เรื่องการใช้พจนานุกรมสำหรับ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ปรินูญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัย-
ศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน, 2533.

- นิจ จันทร่มล การใช้แบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 วิทยานิพนธ์
ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2535.
- นิตยา มณีศรี การวิเคราะห์คุณธรรมที่ปรากฏในหนังสือเรียนภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
ปริญญาณิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน, 2532.
- นิตยา อยู่เครือ การศึกษาอิทธิพลของอัตราเร็วในการอ่าน และความเข้าใจในการอ่านที่มีผล
ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 อำเภอ-
เมือง จังหวัดพิษณุโลก ปริญญาณิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยนครสวรรค์,
2535.
- นิรันดร์ รอดเยี่ยม การศึกษาพัฒนาการทางภาษาพูดของเด็กชั้นประถมศึกษาด้วยแบบทดสอบ
รูปภาพ ปริญญาณิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร, 2531.
- นิรันดร์ สุขปรีดี การศึกษาอัตราเร็วและความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษา
ปีที่ 4 ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ปริญญาณิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2530.
- นุจารี นนทรีย์ การสร้างแบบฝึกเพื่อซ่อมเสริมการอ่านออกเสียงตัวสะกดภาษาไทยสำหรับ
นักเรียนชาวเขาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์เชียงใหม่ จังหวัด-
เชียงใหม่ วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2532.
- นุชนาถ วงศ์ดิระพงษ์ การศึกษาผลการใช้ภาพประกอบขนาดต่างกันที่มีต่อการเรียนรู้และความ
คงทนในการจำโดยใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติม เรื่อง แม่น้ำของเรา สำหรับนักเรียนระดับ
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์,
2535.
- เนรมิต จุมพลพงษ์ ผลของการจดบันทึกและการทบทวนที่มีต่อความจำจากเรื่องที่อ่าน วิทยา-
นิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2530.
- เนาวรัตน์ นาคพงษ์ การอ่านจับใจความกับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนอนุบาลกำแพงเพชร จังหวัดกำแพงเพชร วิทยานิพนธ์
ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2536.
- บรรเจอดพร รัตนพันธ์ การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความคงทนในการจำใน
วิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนโดยใช้หลักการเรียน
เพื่อรู้แจ้งกับการสอนตามคู่มือครู ปริญญาณิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2534.
- บรรเลง สุปิ การวิเคราะห์ความยากง่ายในการอ่านและเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย ระดับชั้นประถม
ศึกษาปีที่ 1 ของนักเรียนชาวเขาเผ่ากะเหรี่ยง จังหวัดแม่ฮ่องสอน วิทยานิพนธ์
ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2536.

- บังอร พรรณสุขศรี ความสนใจในการอ่าน และการใช้ห้องสมุดเพื่อการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในโรงเรียนที่เป็นที่ตั้งสำนักงานกลุ่มโรงเรียน สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสมุทรปราการ ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยบูรพา, 2535.
- บุญญลักษณ์ พิมพ์า การสร้างบทเรียนโมดูลวิชาภาษาไทยเรื่อง กาพย์ยานี 11 สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2530.
- บุญดา จุลวรรณ และพิมพ์ วิเศษสังข์ ผลของการสอนสองแบบที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในห้องอื่นที่ใช้ภาษาเขมรมากกว่าภาษาไทย หน่วยศึกษานิเทศก์ สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดศรีสะเกษ, 2529.
- บุญถิ่น ลำสัน ความสามารถในการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภายหลังการร่วมกิจกรรมส่งเสริมการอ่านของห้องสมุด ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2533.
- บุญเทือง สิงห์สี การสร้างหนังสืออ่านประกอบจากจารีต ชาติ 12 ของภาคอีสาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา อำเภอบัวใหญ่ จังหวัดนครราชสีมา วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2533.
- บุญรัตน์ มีสมบุรณ์ แบบฝึกทักษะวิชาภาษาไทยเรื่อง ตัวสะกดมาตราแม่กน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน, 2529.
- เบญจมาศ กริแสง การศึกษาการเรียนการสอนเขียนร้อยกรองภาษาไทยในโรงเรียนประถมศึกษาขนาดใหญ่ สังกัดกรุงเทพมหานคร วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2535.
- ประคอง จันทร์กัม องค์กรประกอบด้านจิตพิสัยที่สัมพันธ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในจังหวัดสงขลา วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี, 2531.
- ประทีป แสงเปี่ยมสุข เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและทัศนคติต่อภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยวิธีสอนความเข้าใจในการอ่าน 4 วิธี ฝ่ายวิจัยและประเมินผลทางการศึกษา หน่วยศึกษานิเทศก์ สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดพัทลุง, 2535.
- ประพีร์ อุ่นจิตติ การเปรียบเทียบสัมฤทธิ์ผลในการอ่านและเขียนพหุพยางค์ไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนโดยการสัมพันธ์และไม่สัมพันธ์พหุพยางค์กับข้อสัตรี วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2531.
- ประยงค์ งามจิตร การสร้างแบบฝึกการอ่านคำที่ใช้อักษร ร ล ว ถวบกกล้า สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จังหวัดอุดรธานี ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต-มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน, 2533.

- ประยงค์ โชติการณ การทดลองสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำยาก กลุ่มทักษะภาษาไทยกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดกาฬสินธุ์, 2532.
- ประยงค์ อุปถัมภ์ การศึกษาภูมิหลังทางด้านภาษา และถิ่นที่อยู่ที่มีส่งผลต่อความสามารถด้านการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในจังหวัดยะลา ปรินญาณิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2526.
- ประสงค์ ราชณสุข รศ. การศึกษาผลการทดลองใช้แบบฝึกเสริมทักษะการพูดภาษาไทยแก่เด็กชาวเขา ปรินญาณิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2530.
- ปิยาภรณ์ รอดไผ่ ผลของการนำเรื่องต่างรูปแบบที่มีต่อการจำเนื้อเรื่องของนักเรียนที่มีเพศต่างกัน วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี, 2532.
- ผจญ สุวรรณวงษ์ การทดลองสอนโดยใช้เกมประกอบการสอนในวิชาภาษาไทยกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ปรินญาณิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2528.
- ผลทาน ศรีณรงค์ การเปรียบเทียบสัมฤทธิ์ผลการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โดยใช้ดนตรีเป็นสื่อ กับวิธีสอนแบบธรรมดา วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2528.
- เผ่า เอี่ยมสะอาด การศึกษาผลการรับรู้ความแตกต่างของตัวอักษรภาษาไทยจากการฝึกความพร้อมสามแบบ ปรินญาณิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2528.
- พงษ์จันทร์ อยู่เป็นสุข การศึกษารูปแบบการเล่านิทานที่มีส่งผลต่อความสามารถในการฟัง และความคงทนในการจำวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ปรินญาณิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2525.
- พงษ์ศักดิ์ ชิดภา ปัญหาและความต้องการของครูเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จังหวัดบุรีรัมย์ วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2532.
- พรทิพย์ ยางสุด บทเรียนแบบโปรแกรมเรื่อง ตัวสะกดภาษาไทย สำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเมืองใหม่ (ชลอราษฎร์รังสฤษดิ์) จังหวัดลพบุรี วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2536.
- พรทิพย์ สุทธิพันธ์ เปรียบเทียบสัมฤทธิ์ผลการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนอนุบาลระนอง จังหวัดระนอง ที่เรียนโดยใช้และไม่ใช้แบบฝึกการอ่าน วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2529.

- พรนิตร พจนอารี การใช้วรรณกรรมสำหรับเด็กพัฒนาทักษะการอ่านไปของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนนาหลวง กรุงเทพมหานคร วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2534.
- พรมารินทร์ สุทธจิตตะ การเปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนการสร้างภาพโดยการใส่และไม่ใส่รูปรายละเอียดเป็นสื่อ วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2529.
- พรธนทิพย์ ชำนาญกิจ การเปรียบเทียบความสามารถในการใช้กลไกลักษณะนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนโดยใช้บทเรียนโปรแกรมกับชุดการสอนแบบศูนย์การเรียนรู้ วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2527.
- พรณธิภา อ่อนแสง การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านออกเสียงคำความกล้า ร ล ว ของนักเรียนที่พูดภาษาถิ่นไทยลาว ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ระหว่างกลุ่มที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกเสริมสร้างกระบวนการคิดอย่างมีระบบกับกลุ่มที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกทั่วไปในโรงเรียนนครไทยวิทยาคม อำเภอนครไทย จังหวัดพิษณุโลก วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2532.
- พรวิภา พิกุลชาคร การศึกษาเปรียบเทียบความเข้าใจคำศัพท์ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่พูดภาษาถิ่นไทยอีสาน เขมร ลาว และเยอ ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดศรีสะเกษ วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน, 2533.
- พวงทอง อ่อนจรัส การสร้างชุดการสอนด้วยวิธีวิเคราะห์ระบบ เพื่อพัฒนาความพร้อมและความสามารถในการเขียนพยางค์ไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2528.
- พาณี พัทธกะ ความสัมพันธ์ระหว่างบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมการอ่านกับนิสัยในการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2531.
- พิพัฒน์ เองศิลป์ การใช้แบบฝึกเพื่อเสริมสมรรถนะการอ่านเร็วกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2534.
- พิมพ์พร อุตัยเลิศ การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ที่เรียนโดยใช้แบบฝึกกับไม่ใช้แบบฝึก วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2525.
- พูนศรี อัมประไพ การศึกษาข้อบกพร่องในการอ่านออกเสียงภาษาไทยและการสร้างแบบฝึกซ่อมเสริมสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในเขตกรุงเทพมหานคร วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2530.

- พูนศิริ แก้วเพ็ง การศึกษาความสามารถในการเขียนเรียงความเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในกรุงเทพมหานคร วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2533.
- พลศรี เชิดชัย การวิเคราะห์รูปแบบการอบรมเลี้ยงดูของผู้ปกครองที่มีผลต่อความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนอนุบาลนครราชสีมา จังหวัดนครราชสีมา วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2531.
- เพชรปภาณี อินทรพาณิชย์ การเปรียบเทียบความสามารถในการฟังของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างการสอนโดยใช้และไม่ใช้นิทานพื้นบ้านอีสานประกอบการฟัง ปรินิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยบูรพา, 2533.
- เพ็ญแข สุภิกิตย์ ปัญหาการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่สองในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร เขตปทุมวัน วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2526.
- เพียงจิต อึ้งโพธิ์ การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนสะกดคำพ้องเสียงของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวังสะพุง จังหวัดเลย วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2529.
- ไพโรจน์ สุขวงศ์วิวัฒน์ ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยของนักเรียนระดับประถมศึกษาใน 3 จังหวัดภาคใต้ ตามความคิดเห็นของครู วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2526.
- ภาวิณี ทรัพย์าคม การศึกษาสภาพการสอนภาษาไทยแก่นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่พูดภาษาเขมรเป็นภาษาถิ่น ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ เขตการศึกษา 11 วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2533.
- ภิรมย์ ภิรมย์ไกรภักดิ์ การใช้หนังสือนิทานร้อยกรองประกอบภาพเสริมการอ่านสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2532.
- มณี ปิปปทุม ผลของการใช้กิจกรรมส่งเสริมการอ่านที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2531.
- มนทนา กิจดำเนิน การใช้ภาษาพูดในรายการวิทยุโทรทัศน์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในเขตเทศบาลเมืองขอนแก่น วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2533.
- มนัส อารีพงษ์ การใช้แบบฝึกการอ่านภาษาไทยของเด็กที่เรียนภาษาไทยเพียงภาษาเดียวกับเด็กที่เรียนทั้งภาษาไทยและภาษาอาหรับ ในอายุระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนในเขตพระโขนง สังกัดกรุงเทพมหานคร ปรินิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2530.

- มยุรี เควาะห์ดี การเปรียบเทียบความสามารถทางการเขียนสร้างสรรค์และเจตคติด้านร้อยกรอง ในวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนด้วยกระบวนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับการสอนแบบปกติ วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2535.
- มยุรี เทศแท้ การสร้างบทเรียนเสริมการอ่านสำหรับนักเรียนที่อ่านช้า ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ในอำเภอเมือง จังหวัดกาญจนบุรี วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2528.
- มยุรี เหมือนพันธ์ การสร้างแบบฝึกเสริมทักษะวิชาภาษาไทยเรื่อง ตัวสะกดมาตราแม่กด สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2535.
- มัจฉรีย์ พลคำ การเปรียบเทียบความสามารถในการใช้คำไทย และความคงอยู่ของการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนโดยการแสดงละคร และการอ่านบทสนทนา วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2536.
- มัทธนี ดุลบาทร การสร้างแบบฝึกอ่านพ้อยชนะควบกล้ำที่เป็นปัญหาสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดขอนแก่น วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2526
- มัลลิกา ภักดีณรงค์ การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน การเขียนและทัศนคติต่อการเรียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ในจังหวัดนครราชสีมาที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับการสอนแบบปกติ วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2531.
- มาสวิมล รักบ้านเกิด การทดลองสอนโดยใช้แบบฝึกการเขียนสะกดคำยากในวิชาภาษาไทย กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2526.
- ยงยุทธ์ ยืนยงค์ ความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิภาพการอ่านกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดจันทบุรี วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2529.
- ยุพดี จันทรดวง การจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในโรงเรียนประถมศึกษาในหมู่บ้านชาวเล วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2532.
- ยุพดี พูลเวชประชาสุข การเปรียบเทียบผลการเขียนสะกดคำและทัศนคติต่อการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้แบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำกับการเขียนตามคำบอก วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2525.

- ยุพาภรณ์ ชาวเชียงขวาง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเขียนเรียงความโดยใช้แบบฝึกทักษะ การเขียนเรียงความกับการสอนตามปกติ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนชุมชน บ้านเชียงบาน อำเภอเชียงคำ จังหวัดพะเยา โรงเรียนชุมชนบ้านเชียงบาน อำเภอ เชียงคำ จังหวัดพะเยา, 2535.
- ยุภาพร งานเจริญ การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การสอนคำใหม่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยวิธีมุ่งสร้างความเข้าใจกับวิธีปกติ วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหา- วิทยาลัยขอนแก่น, 2532.
- เยาวภา พิมพ์นทร์ การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยการเล่าเรื่องจากหนังสือกับการใช้เกมการอ่านเป็นกิจกรรมส่งเสริมการอ่าน ปรินญา- นิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยบูรพา, 2536.
- ระเบียบ ศรีนิล ผลของวิธีเสนอสองแบบที่มีต่อการเรียนอ่านคำตายของนักเรียนชั้นประถม- ศึกษาปีที่ 1 ที่ผ่านและไม่ผ่านชั้นเด็กเล็ก วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี, 2531.
- รัตนา คุณาธรรม การพัฒนาและ การใช้แบบฝึกการคัดลายมือสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึษา- ปีที่ 1 วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2535.
- รัตนา สีหบุตร การศึกษาประสิทธิภาพของวิธีสอนภาษาไทยในระดับประถมศึกษา โดยวิธีการ วิเคราะห์ข้อถกเถียง ปรินญา นิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2534.
- รัตนกร สายแก้ว ความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เข้าร่วมกิจกรรม ส่งเสริมการอ่านของห้องสมุด ปรินญา นิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัย- ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2534.
- รัชมี บุญญะสิทธิ์ การสร้างหนังสือสำหรับเด็ก เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านของนักเรียนชั้นประถม- ศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนอนุบาลอุดมวิทยา จังหวัดปทุมธานี วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตร- มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2530.
- ราตรี นกุลกิจ ความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการอ่านและความสามารถในการเขียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษา- กรุงเทพมหานคร ปรินญา นิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2531
- รุ่งนภา ทองน่วม การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 6 ระหว่างการอ่านออกเสียงได้ความรู้ดีกับการอ่านออกเสียงตามปกติโรงเรียน ในกลุ่มห้วยราชบุรี กรุงเทพมหานคร วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหา- วิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2533.
- รุจิ สุขเสมอ ศึกษาระดับความยากง่ายของคำ ลักษณะคำยากและการใช้แบบฝึกสะกดคำยาก ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในอำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี ปรินญา- นิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2526.

- เรียง สุวรรณพงศ์ การเปรียบเทียบการระลึกได้ทันทีในเนื้อหาและร้อยแก้วของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เมื่อมีและไม่มีจินตภาพจากการฟังและการอ่าน วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2529.
- โรจนา แสงรุ่งรวี ผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำด้วยการใช้แบบฝึกของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2531.
- ลมัยพรรณ เกษมราษฎร์ การเปรียบเทียบสัมฤทธิ์ผลการฟังอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนที่พูดภาษาถิ่นเหนือกับนักเรียนที่พูดภาษาถิ่นกลางชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2534.
- ละอองดาว รัดนสาร อิทธิพลของสภาพครอบครัวที่มีต่อการอ่านของเด็กนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองจังหวัดปัตตานี วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี, 2533.
- ละเอียด มั่นคง ผลของวิธีเสนอคำคู่สัมพันธ์ที่มีต่อการจำคำใหม่ของนักเรียนที่ใช้ภาษาแม่ต่างกัน วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี, 2528.
- ลัดดาวรรณ ศรีสังข์ ผลของการเสนอข้อความต่างรูปแบบที่มีต่อการจำของนักเรียนที่พูดภาษาไทยและภาษามลายูถิ่นเป็นภาษาที่หนึ่ง วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี, 2531.
- ลำจวน นิชเปี่ยม การศึกษาผลสัมฤทธิ์และการอ่านอย่างมีวิจารณญาณวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนโดยรูปแบบการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการใช้เหตุผล ปรินูญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2535.
- ลำพอง นิยะมะ, ว่าที่ ร.ต. การสร้างแบบฝึกการเขียนร้อยกรอง กาพย์ยานี 11 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปรินูญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยบูรพา, 2536.
- วชิระ จันทรโทอ่อน การพัฒนารูปแบบการสอนภาษาไทย เพื่อสร้างความเข้าใจในการอ่าน การเขียนสะกดคำ และความคงทนในการจำสำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2532.
- วนิดา โสภากันต์ การศึกษาความก้าวหน้าของการอ่านจับใจความในการเรียนซ่อมเสริมวิชาภาษาไทย โดยสอนในและนอกชั้นเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนทุ่งมหาเมฆ กรุงเทพมหานคร วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2530.
- วรยา เพชรประดับ ผลการใช้บัตรงานเพื่อสอนซ่อมเสริมกลุ่มทักษะภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 หน่วยศึกษานิเทศก์ สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสมุทรสาคร, 2535.
- วรรณนิภา เพ็ญศรี ประเภทของนิทานที่ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2528.

- วรรณิ บุญศักดิ์ อิทธิพลของภาษาถิ่นโคราชที่มีต่อการเขียนคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2526.
- วรัญญา เสวิกุล การทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดกรุงเทพมหานคร ปริญญาโทศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2533.
- วลัยภรณ์ อาทิตยเที่ยง การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีลักษณะและภูมิหลังต่างกัน วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2529.
- วัชนันท์ สินสถาพรพงศ์ การพัฒนาโปรแกรมส่งเสริมทักษะการอ่านจับใจความภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2535.
- วัชรภรณ์ เพชรรัตน์ ผลการฝึกทักษะการอ่านต่างวิธีและขนาดของกลุ่มที่มีต่อความเข้าใจในการอ่านและความสนใจในการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี, 2531.
- วัฒนา บุญเสนอ การส่งเสริมการใช้หนังสือส่งเสริมการอ่านในโรงเรียนระดับประถมศึกษา กรุงเทพมหานคร ปริญญาโทศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2537.
- วัฒนารมย์ ขวลิขัยชาญ การศึกษาผลการใช้ชุดฝึกการอ่านออกเสียงตัวพยัญชนะ ร ล สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านเจียรพัฒนา อำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดนครราชสีมา, 2536.
- วันชัย ลานทอง ขนาดของตัวอักษรไทย สี่กับการรับรู้ของนักเรียนระดับประถมศึกษา ปริญญาโทนิพนธ์ศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2528.
- วันเพ็ญ สุภิกิตย์ การศึกษาเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและทัศนคติต่อภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยวิธีอ่านแล้วเขียนลำดับเรื่องราวกับวิธีอ่านแล้วทำแบบฝึกหัด ปริญญาโทนิพนธ์ศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2528.
- วันวิสาข์ ไวยรุ้งโรจน์ การใช้วรรณกรรมสำหรับเด็กพัฒนาการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดคำหนักใต้ จังหวัดนนทบุรี วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2534.
- วัลภา ศศิวิมล การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านขั้นตีความ ก่อนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านขั้นตีความ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 วิทยาลัยครูพิบูลสงคราม จังหวัดพิษณุโลก
- วาริ ลิขิตเจษฎา ผลของความเร็วในการเสนอเนื้อหาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2532.

- วาสนา ดองอ่อน การศึกษาความพร้อมในการเรียนภาษาไทยของเด็กอายุ 6 และ 7 ปี ในเขต กรุงเทพมหานคร วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2535.
- วิจิตรา เจือจันทร์ ผลของการใช้เพลงในการฝึกอ่านออกเสียงตัวพยัญชนะ ร ล สำหรับ นักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2533.
- วิชัย เพ็ชรเรือง การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่พูดภาษาถิ่นระหว่างกลุ่มที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกซ้อมเสริมกับกลุ่มที่ได้รับการสอน โดยใช้แบบฝึกซ้อมเสริมทั่วไปของโรงเรียนสุนทรวัฒนา สำนักงาน การประถมศึกษาอำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ ปรินญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2531.
- วิชากร กรม การศึกษาแนวทางและวิธีการที่เหมาะสมในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ศูนย์พัฒนาหลักสูตร กรมวิชาการ, 2528.
- วิฑูรย์ รongศรีแย้ม ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับนิสัยรักการอ่านของนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 5 ปรินญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2534.
- วิบูลย์ ศรีโสภณ การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาไทยของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 4 ด้วยวิธีให้เทคนิคการจำ และไม่ให้เทคนิคการจำโรงเรียนวัด สะแกราบ จังหวัดลพบุรี วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์, 2528.
- วิภา ศิริสวัสดิ์ วิวัฒนาการของปริศนาคำทายไทย และการนำมาใช้ในการเรียนการสอน ระดับ ประถมศึกษา วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2526.
- วรภรณ์ ปนาทกุล การศึกษาแนวทางการละเล่นบางอย่างของเด็กไทยไปใช้ในการเรียนการสอน ชั้นประถมศึกษา วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2530.
- วิรุฬห์ โภคาพันธ์ ความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนโดยใช้ บทความที่มีวิธีการนำเรื่อง 3 รูปแบบ หน่วยศึกษานิเทศก์ สำนักงานการประม- ศึกษาจังหวัดภูเก็ต, 2536.
- วิลาวลัย ศรีสวัสดิ์ การศึกษาพฤติกรรมการสอนภาษาไทยของครูชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ใน จังหวัดเชียงใหม่ วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2531.
- วิลัย ชินวงศ์ การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถม- ศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสามัคคีธรีฟ จังหวัดนครราชสีมา ที่เรียนโดยใช้แบบฝึกและ ไม่ใช้แบบฝึก วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2525.
- วิลัย พัทธมนมงคลพร การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถม ศึกษาปีที่ 1 ระหว่างการสอนโดยวิธีกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน กับการสอนปกติ วิทยา- นิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2535.

- วิไลลักษณ์ บุญประเสริฐ การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทักษะการฟังภาษาไทยโดยใช้แถบบันทึกเสียง และไม่ให้แถบบันทึกเสียงของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านโนนสมบูรณ์ จังหวัดอุดรธานี วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2531.
- วิไลวรรณ จันทนรงค์ การทดลองสอนภาษาไทยแก่นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยกระบวนการเรียนการสอนตามหลักพุทธ วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530.
- วิไลวรรณ พุ่มเกษม การใช้พื้นที่บ้านภาคตะวันออกเฉียงเหนือเสริมทักษะการอ่านสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์มะขาม อำเภอมะขาม จังหวัดจันทบุรี วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2530.
- วิสุตนิ แทนประเสริฐสุข ผลของการใช้ตัวแบบภาพยนตร์ต่อพฤติกรรมการตั้งใจเรียนในห้องเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่หนึ่ง สถานแแรกับเด็กหญิงพญาไท วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2529.
- วิศิษฐ์ ปะดังทะสา ปัญหาการสอนภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และ 2 ของโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ สังกัดกองการศึกษาพิเศษ กรมสามัญศึกษา ปริญญาโทการศึกษา มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน, 2528.
- วีระ พันธุ์อำไพ ผลของวิธีเสนอให้เรียนและระดับความหมายของคำที่มีต่อการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี, 2530.
- ศรีปัญญา อยู่สอน การเปรียบเทียบสัมฤทธิ์ผลทางการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนโดยใช้และไม่ใช้แบบฝึก โรงเรียนวัดอมรินทราราม กรุงเทพมหานคร วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2527.
- ศรีไล นักรั การเปรียบเทียบความสามารถในการพูดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างการใช้สื่อประสมกับการสอนปกติ ในโรงเรียนอนุบาลพะเยา อำเภอเมือง จังหวัดพะเยา โรงเรียนอนุบาลพะเยา อำเภอเมือง จังหวัดพะเยา ร่วมกับกองวิจัยทางการศึกษา กรมวิชาการ, 2536.
- ศรีสมร สอนเจริญ การศึกษาปัญหาการสอนภาษาไทยตามหลักสูตรพุทธศักราช 2521 ของครูชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 อำเภอศรีสาขาลับ จังหวัดสุโขทัย วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2525.
- ศรีสุดา ประเคนรี การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเทศบาล 4 (วัดมหาธาตุวรวิหาร) จังหวัดราชบุรี โดยการใช้หุ่นมือกับการ์ตูน วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2529.
- ศศิธร อินต๋ม การพัฒนาแบบฝึกการอ่านจับใจความสำคัญสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2535.

- ศิริกุล ว่องจิตศิลป์ การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการฟังวิชาภาษาไทยของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนประชาบาล ที่เรียนโดยใช้แบบฝึกกับการไม่ใช้
แบบฝึก วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2525.
- ศิริพรรณ ครุฑไชยันต์ ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านและเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
โดยการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับการสอนตามปกติ วิทยานิพนธ์การศึกษา
มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยบูรพา, 2535.
- ศิริพรรณ รักษานาม การใช้ประสบการณ์ทางภาษาพัฒนาทักษะการอ่านในใจนักเรียนที่อ่านช้า
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนในกลุ่มนามิตร จังหวัดนนทบุรี วิทยานิพนธ์ศิลป-
ศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2533.
- ศุภวัลย์ มีสุข ผลของการฝึกทักษะการอ่านต่างวิธีและการให้ข้อมูลย้อนกลับที่มีต่อความเข้าใจ
ในการอ่านเรื่องของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่พูดภาษามลายูเป็นภาษาที่หนึ่ง
วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขต
ปัตตานี, 2532.
- สถาพร พรหมเมศร์ การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษา โดยใช้
หนังสือแบบเรียน ซึ่งมีตำแหน่งการวางเนื้อหา และภาพประกอบต่างกัน วิทยา-
นิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2527.
- สนธิ สัตโยภาส การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านหนังสืออ่านประกอบวิชาภาษาไทยที่มีคำ
บรรยายเป็นบทร้อยแก้วกับบทร้อยกรอง ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียน
ลำสาละ กรุงเทพมหานคร วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัย-
เกษตรศาสตร์, 2527.
- สมกิจ บุญผ่อง เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์และความคงทนในการจำการเขียนสะกดคำของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ระหว่างการสอนแบบจัดกลุ่มกับการสอนแบบกลุ่มคำใน
โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนครสวรรค์ วิทยานิพนธ์
การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน, 2533.
- สมควร ทศนะ การศึกษารูปแบบการเรียงพยางค์ภาษาไทยที่ง่ายต่อการฝึกเขียนของนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 1 วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
2529.
- สมจิตร เฉลิมสุวิวัฒนาการ การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านของนักเรียนชั้นประถม
ศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับและไม่ได้รับบริการส่งเสริมการอ่านของห้องสมุด วิทยานิพนธ์
การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2530.
- สมจินตนา เทพแสง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยโดยใช้และไม่ใช้สไลด์-เทป
ในการสอนเรื่องแรกนาขวัญสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 วิทยานิพนธ์-
ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2529.
- สมเจตน์ อาจฤทธิ์รงค์ การสร้างแบบฝึกการเขียนสะกดคำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยบูรพา, 2530.

- สมชัย ไชยกุล การสร้างแบบฝึกการออกเสียงคำที่สะกดด้วยแม่ กก กค และ กข และสำหรับนักเรียนที่พูดภาษามลายู ระดับประถมศึกษาปีที่ 5 จังหวัดยะลา วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2525.
- สมชาย ดันติสันติสม การใช้นิทานพื้นเมืองเพื่อเสริมการสอนอ่านสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านพรานกระต่าย อำเภอพรานกระต่าย จังหวัดกำแพงเพชร วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2527.
- สมบัติ จินดาคำ อิทธิพลของวิธีสอนให้เรียน และเพศของผู้เรียนที่มีต่อการเขียนคำ และการคงอยู่ของการเรียนรู้ของนักเรียนในสามจังหวัดชายแดน วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี, 2531.
- สมบัติ ตัญจรัยรัตน์ การสร้างแบบฝึกความพร้อมในการเรียนอ่านสำหรับเด็กที่พูดภาษาถิ่นในจังหวัดขอนแก่น ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2525.
- สมพร รัตมัสว่าง การประเมินคุณค่าหนังสืออ่านนอกเวลาภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของครูและนักเรียนโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2531.
- สมพิศ รัตนสุวรรณ การศึกษารูปแบบการเล่านิทานที่ส่งผลต่อความเข้าใจในการฟังของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอนุบาลอุดรดิษฐ์ จังหวัดอุดรดิษฐ์ วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์, 2530.
- สมมาตร จัยทองและคณะ การศึกษาความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4,5,6 โดยใช้แบบฝึกการเขียนเชิงสร้างสรรค์ในโรงเรียนประถมศึกษา เขตการศึกษา 6 หน่วยศึกษานิเทศก์ สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดในเขตการศึกษา 6, 2535.
- สมภารก มีศรี การศึกษาความก้าวหน้าด้านคุณภาพลายมือของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดสุวรรณาราม กรุงเทพมหานคร หลังการสอนซ่อมเสริมโดยใช้แบบฝึก วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2529.
- สมหมาย ทัตติวงษ์ การสร้างหนังสือนิทานร้อยกรองประกอบภาพสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2536.
- สมหวัง คันธรส ความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถภาพการประเมินค่าทางภาษาแบบต่าง ๆ ตามทฤษฎีโครงสร้างทางสมองของกิลฟอร์ดกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มทักษะภาษาไทย ความเชื่อมั่นในตนเอง และความรับผิดชอบของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2529.
- สมาน ศิริแสง ศึกษาปัญหาและแนวกรรมในการแก้ปัญหาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งอ่านและเขียนคำพื้นฐานภาษาไทยที่กำหนดในหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 ในจังหวัดยโสธร หน่วยศึกษานิเทศก์ สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดยโสธร, 2534.

- สากล นกุล ปัญหาการสอนภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่หนึ่งและสองของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดเชียงราย ปริญญาานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน, 2528.
- สายใจ อุณะนันท์ การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านในใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนโดยใช้และไม่ใช้แบบฝึก โรงเรียนวัดเวฬุวัน อำเภอเมือง จังหวัดปทุมธานี วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2528.
- สายรุ้ง มีสาธุ การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความคงทนในการเรียนรู้วิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้การสอนตามรูปแบบเพื่อให้เกิดมโนคติของบรูเนอร์กับการสอนตามปกติ วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2533.
- สายสุนีย์ สกุลแก้ว การพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยเพื่อจับใจความของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2534.
- สายัณห์ อนันตชาติ การเปรียบเทียบความสามารถทางการฟังของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างการสอนโดยใช้การละเล่นพื้นบ้านของเด็กกับการสอนตามปกติ ปริญญา-นิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน, 2533.
- สำเนา กองทอง จ.ส.อ. การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างอัตราเร็วในการอ่านกับอัตราเร็วในการคิด วิจารณ์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จังหวัดพระนครศรีอยุธยา วิทยา-นิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2531.
- สำเนา เนื้อทอง การจัดการเรียนการสอนภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนที่มีความก้าวหน้าด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดขอนแก่น วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2532.
- สำออง กล้าภักดี พฤติกรรมการสอนของครูผู้สอนกลุ่มทักษะ (ภาษาไทย) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดละพอง ปริญญา-นิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยบูรพา, 2534.
- สุจิตรา ศรีนวล การสร้างแบบฝึกเสริมทักษะการฟังภาษาไทยสำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2526.
- สุจิตรา ศรีนวล การพัฒนารูปแบบการสอนอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจโดยใช้กลวิธีการอ่าน-การคิดสำหรับนักเรียนโรงเรียนประถมศึกษา วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2534.
- สุจินดา ชันทวรรณ การสร้างแบบฝึกเสริมทักษะการฟังภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 หน่วยศึกษานิเทศก์ สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสตูล, 2533.
- สุจินต์ ศิริภักดิ์ การทดลองใช้รูปแบบการสอนภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้กิจกรรมที่สัมพันธ์กับวัฒนธรรมท้องถิ่นจังหวัดพัทลุง โรงเรียนวัดบ้านสวน สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดพัทลุง, 2536.

- สุจินต์ ชวนชื่น การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านจิตตปัญญาในการเขียนบรรยายโครงงานของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งเรียนด้วยวิธีอนุमानกับวิธีอุปมาน วิทยานิพนธ์ครุศาสตร-
มหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2527.
- สุชาติ แจ่มจันทร์ ลักษณะคำถามและทักษะการใช้คำถามของครูภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
ในโรงเรียนของอำเภอบ้านโป่ง สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดราชบุรี วิทยานิพนธ์-
ครุศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2526.
- สุชาติ ชาทอง การศึกษาลักษณะข้อผิดพลาดในการเขียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษา
ปีที่ 6 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสงขลา ปีการศึกษา 2533
วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขต
ปัตตานี, 2534.
- สุดาพร แซ่ลี้ม การวิเคราะห์เขียนลายมือของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2531
ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษา ถึงอำเภอทุ่งตะโก จังหวัดชุมพร วิทยา-
นิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2532.
- สุดารัตน์ คล่องการเขียน ผลของการใช้กิจกรรมคัดสรในการสอนภาษาไทยที่มีต่อพฤติกรรม
การสนใจเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2535.
- สุดารัตน์ ปิยะมโนธรรม ความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียน
ในกลุ่มรัตนโกสินทร์ สังกัดสำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร วิทยานิพนธ์
ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2531.
- สุธามาต สังขลาโพธิ์ การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถในการเขียนคำและ
ความคงทนในการจำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ปริญญาโทการศึกษา
มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2531.
- สุนทรี เนียมรุ่งเรือง ผลของการทบทวนโดยการออกเสียงและระดับความมีความหมายของคำ
ที่มีต่อการอ่านออกเสียง วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัย
สงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี, 2527.
- สุนันท์ จงธนสารสมบัติ การศึกษาคำที่สะกดคำยากสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ใน
โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2525.
- สุนันทา จินดา การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ ทักษะการฟังและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์โดยใช้นิทาน
ที่มีแบบฝึกหัดแบบถามตอบของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ปริญญาโท
การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2529.
- สุนันทา ทองซอน การใช้แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยของนักเรียนที่พูดภาษาเขมรและ
นักเรียนที่พูดภาษาส่วย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในจังหวัดสุรินทร์ ปริญญาโท
การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2525.

- สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ การใช้วิธีวิทยาศาสตร์พัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2531.
- สุนันทา สายคง การใช้นิทานพื้นเมืองภาคตะวันตกของประเทศไทย พัฒนาทักษะการอ่านในใจสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนในตำบลกุยบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2530.
- สุนีย์ เหล่าสมอคำ การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาไทยเรื่อง เกร็ดหมายวรรคตอนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยการใช้บทเรียนโมดูลกับวิธีสอนแบบปกติ วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2532.
- สุปราณี กัลปนารถ การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย ระหว่างการสอนโดยใช้บทเพลงประกอบการสอน กับการสอนโดยไม่ใช้บทเพลงประกอบการสอนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนบ้านพลาขุมพล อำเภอเมืองพิษณุโลก จังหวัดพิษณุโลก วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยนเรศวร, 2533.
- สุพจน์ พันธนิยะ การส่งเสริมการอ่านโดยการใช้ตัวแบบเพื่อพัฒนาพฤติกรรมรักการอ่านในนักเรียนชั้นประถมศึกษา วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2535.
- สุพรรณิ ททรัพย์เจริญ การสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติมเรื่อง คำพ้องเสียง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในจังหวัดละโว้เพชรบุรี วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยบูรพา, 2534.
- สุภาพ รัตติ อธิพลของประโยชน์แวดล้อมและวิธีการเสนอข้อที่มีการเรียนรู้ความหมายของคำใหม่ของนักเรียนที่พูดภาษาแม่เป็นภาษาที่หนึ่ง วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี, 2533.
- สุภาพร จิตรเอื้อตระกูล การศึกษาผลสัมฤทธิ์ และความคงทนในการเรียนรู้วิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนโดยวิธีสอนแบบโรเซนไชน์กับการสอนตามคู่มือครู วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2532.
- สุภาวณี ไชยชาญ ศึกษาความสามารถในการเขียนสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่พูดภาษาแม่ในชีวิตประจำวัน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดศรีสะเกษ วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน, 2530.
- สมณฑา ดันเจริญ การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยการเล่นนิทานกับใช้เกมการอ่านเป็นกิจกรรมส่งเสริมการอ่าน วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยบูรพา, 2534.
- สุมาลี ไชยคำหาญ การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติในการอ่านกับผลสัมฤทธิ์ในการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จังหวัดปทุมธานี วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2535.

- สุเมธ สุทิน สภาพการจัดการเรียนการสอนกลุ่มทักษะ (ภาษาไทย) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ตามหลักสูตรประถมศึกษาฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533 ในโรงเรียนที่มีนักเรียนชาวเขาในจังหวัดเชียงใหม่ วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2535.
- สุรศักดิ์ กาญจนการุณ การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน การเขียน และความคงทนในการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่พูดภาษาเขมรเป็นภาษาแม่ที่ได้รับ การสอนโดยวิธีมุ่งประสบการณ์ภาษากับการสอนแบบปกติในวิชาภาษาไทย ปรินญา- นิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2531.
- สุรสิทธิ์ เอี่ยมสอาด การศึกษาเปรียบเทียบความเข้าใจในคำศัพท์ภาษาไทยของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 2 ระหว่างนักเรียนที่เรียนภาษาไทยเพียงภาษาเดียว กับนักเรียน ที่เรียนทั้งภาษาไทยและภาษาอาหรับในโรงเรียนเขตชานเมือง สังกัดกรุงเทพมหานคร ปรินญา นิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน, 2527.
- สุรรัตน์ ช่างสูงเนิน เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนสะกดคำยากของนักเรียนชั้นประถม ศึกษาปีที่ 1 ระหว่างการสอนโดยใช้แบบฝึกการเขียนสะกดคำยาก กับการสอนแบบ ปกติ ปรินญา นิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน, 2528.
- สุวณัฐ ใบกุหลาบ การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติในการอ่านกับผลสัมฤทธิ์ทางการอ่าน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จังหวัดพระนครศรีอยุธยา วิทยานิพนธ์ศิลป- ศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2535.
- สุวพร นาคทอง การศึกษาความสามารถและปัญหาในการอ่านออกเสียงของนักเรียนชั้นประถม- ศึกษาปีที่ 4 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดระยอง ปรินญา นิพนธ์การศึกษา มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน, 2530.
- สุวภัทร ศิริพัลลภ การศึกษาเปรียบเทียบความถนัดทางการเรียน และความคงทนในการจำ ระหว่างนักเรียนที่สอนโดยใช้และไม่ใช้วิธีเรียนเพื่อรู้แจ้ง ในวิชาภาษาไทย ชั้นประถม- ศึกษาปีที่ 5 ปรินญา นิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2527.
- สุวรรณ มาศเมฆ ผลของวิธีเสนอให้เรียนหลายรูปแบบต่อการเรียนรู้ร้อยแก้วของนักเรียนที่มี ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต มหา- วิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี, 2531.
- สุวรรณา รัตนธรรมเมธี สัมฤทธิ์ผลด้านการอ่านจับใจความภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถม ศึกษาปีที่ 3 โดยวิธีสอนอ่านตามแนวคิดของคัลล์แมน วิทยานิพนธ์ครุศาสตร- มหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2533.
- เสน่ห์ ศิริสวัสดิ์ ชุดการสอนฝึกการฟังอย่างมีวิจารณญาณภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ปรินญา นิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน, 2526.

- เสาวณี คลองน้อย เปรียบเทียบผลการฝึกความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในจังหวัดชลบุรี โดยใช้แบบฝึกหัดกับเขียนสรุปความ ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2530.
- เสาวณีย์ ศิริบุญหลง ผลของตำแหน่งของคำถามประกอบการอ่านที่มีต่อความเข้าใจเนื้อเรื่องของนักเรียนที่มีระดับความสามารถทางภาษาต่างกัน วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี, 2535.
- โสวัฒน์ พรหมสุพรรณ การศึกษาความยากง่ายของการเขียนเส้นพื้นฐานพยัญชนะสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา อำเภอตระการพืชผล จังหวัดอุบลราชธานี, 2535.
- แหวนใจ หมีนน้อย พฤติกรรมการสอนภาษาไทยของครูประถมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2530.
- อดุลย์ ไทรเล็กทิม การศึกษาผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำยากแบบทักษะสัมพันธ์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนชุมชนบ้านห้วยป่าหวาย จังหวัดราชบุรี วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2528.
- อนงค์ศิริ วิชาลัย ผลการใช้ตำนานพื้นบ้านล้านนาเพื่อพัฒนาความเข้าใจการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดพะเยา หน่วยศึกษานิเทศก์ สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดพะเยา, 2536.
- อนุทัย โรจนวิภาต ผลของการสอนซ่อมเสริมการอ่านออกเสียงตัว ร ล ให้แก่นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ฝึกในห้องปฏิบัติการทางภาษา วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2534.
- อรพรรณ ภิญญเณรภาพ การศึกษาผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำยากแบบทักษะสัมพันธ์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนในแหล่งเสื่อมโทรมคลองเตย กรุงเทพมหานคร วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2529.
- อรรวรรณ กลิ่นเทียน การสร้างหนังสืออ่านประกอบวิชาภาษาไทยชุดวัฒนธรรมพื้นเมือง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2534.
- อรรวรรณ ทองเพิ่ม การสร้างแบบฝึกเพื่อพัฒนาทักษะการทาลำในพจนานุกรมไทย วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2535.
- อรุณวรรณ เกตุอร่าม การขับทเพลงประกอบการสอนวิชาภาษาไทย ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2525.
- อลิศรา ดันธนสิน การศึกษาเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านหนังสือแบบเรียนชั้นประถมศึกษาที่อาศัยเรื่องขึ้นนำด้วยตัวอักษรแบบต่าง ๆ ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2528.

- อ้อมน้อย เจริญธรรม เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านออกเสียงร้อยแก้วภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้แบบฝึกกับการสอนปกติ ปรินญาณิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยบูรพา, 2534.
- อ้อมฤทัย ไชยมงคล ปัญหาการสอนภาษาไทยของครูประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนชาวเขาตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด ในเขตการศึกษา 8 ปรินญาณิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทร-วิโรฒ บางแสน, 2529.
- อักษร รุ่งมณี การเปรียบเทียบผลเพิ่มความเข้าใจในการอ่าน และทัศนคติต่อการอ่าน ระหว่าง การสอนอ่านแบบปกติและการสอนอ่านโดยจัดกิจกรรมส่งเสริม การอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2525.
- อัจฉรา จิตรใจภักดี ผลของการฝึกทักษะการฟังต่างรูปแบบที่มีต่อความสามารถในการฟังของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีเพศต่างกัน วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี, 2531.
- อัจฉรา ตำนอุตรา การเปรียบเทียบการระลึกได้ทันทีของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในการเรียนร้อยแก้วโดยการใช้ภาพและจินตภาพ วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2528.
- อัญชลี กิจพยัคฆ์ ผลสัมฤทธิ์ของการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่สอง เปรียบเทียบการสอนระหว่างวิธีจัดเป็นกลุ่มคำ และวิธีทีละคำ วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2526.
- อัญชัญ เผ่าพัฒน์ การพัฒนานาบทเรียนเพื่อเสริมการสอนอ่านโดยใช้นิทานพื้นบ้านในชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2534.
- อัทธยา สายศิลป์ การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และเจตคติต่อภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดฝึกสมรรถภาพการอ่านเร็ว กับการสอนที่ฝึกตามกิจกรรมในกลุ่มือการสอนของกรมวิชาการ ปรินญาณิพนธ์การศึกษา มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2526.
- อัทรินทร์ อินทมิน อธิพลของระดับความมีความหมายของคำและจำนวนพยางค์ที่มีต่อการอ่าน คำใหม่ วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี, 2533.
- อัมพร นิสัยจริยคุณ ผลของวิธีการทบทวนและประเภทคำที่มีต่อการอ่านออกเสียงของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีภาษาแม่ต่างกัน วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี, 2529.
- อาภรณ์ ชุนดี ความสัมพันธ์ระหว่างวิธีการแก้ปัญหาตามหลักอริยสัจสี่ที่วัดจากความเรียงกับทักษะภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่หก วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2526.

- อารี สันทรวี ศาสตราจารย์ ดร. การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีการใช้แบบทดสอบวินิจฉัยและแบบฝึกหัดซ่อมเสริม วิทยานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2526.
- อนุวรรณ มั่นใจ ความคิดเห็นของครู ผู้บริหารการศึกษา ศึกษาานิเทศก์และนักวิชาการการศึกษา พิเศษเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 ในกลุ่มทักษะ (ภาษาไทย) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2533.
- อุไรวรรณ รุมพล เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์และความคงทนในการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้เกมประกอบการสอนและวิธีสอนปกติในจังหวัดบุรีรัมย์ วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน, 2533.
- เอก เจริญพร ศึกษาความสามารถในการเขียนสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดจันทบุรี วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน, 2529.
- เอกชัย ปุยะติ การสร้างหนังสือการ์ตูนเรื่อง สังข์ศิลป์ชัย เพื่อใช้เป็นหนังสือ อ่านประกอบสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัย-เกษตรศาสตร์, 2534.
- เอมอร พิพัฒน์สุข การสร้างแบบฝึกเพื่อพัฒนาการอ่านออกเสียง ฉ ช และ ช ศ ษ ส สำหรับนักเรียนพูดภาษาถิ่นญ้อ ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านนาฝักหม กิ่งอำเภอโพธารมย์ จังหวัดนครพนม วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2534.

เอกสาร

- วิชาการ, กรม หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533)
กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์การศาสนา, 2532.
- วิชาการ, กรม คู่มือหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533)
กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์การศาสนา, 2534.
- วิชาการ, กรม เอกสารแนะนำหลักสูตร ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2533.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก.

วิธีสอน/เทคนิคการสอนแบบต่าง ๆ ที่นำมาใช้ในวิชาภาษาไทย
จากข้อค้นพบในงานวิจัย

รายชื่อวิธีสอนที่ค้นพบในงานวิจัย

1. การสอนแบบมุ่งประสบการณ์
2. การพัฒนาความสามารถด้านการใช้เหตุผล
3. การเรียนรู้เพื่อรู้แจ้งตามแนวของฮอททคิส
4. การสอนตามหลักพุทธสูตร
5. เพื่อนช่วยเพื่อน
6. วิธีเจียบ
7. การเรียนปนเล่น
8. การสร้างจินตภาพ
9. รูปแบบการสอนภาษาไทย ฯ
10. การอ่านจับใจความภาษาไทย โดยยึดระดับความเข้าใจในการอ่านตามแนวคิดของดัลล์แมน
11. รูปแบบเพื่อให้เกิดมโนคติ
12. วิธีสอนแบบวรรณิ
13. การอ่านโดยใช้โครงสร้างระดับยอด
14. กระบวนการสอนแบบเรียนรู้เพื่อรู้แจ้ง
15. แบบอนุমান
16. วิธีสอนอ่านแล้วเขียนลำดับเรื่องราว
17. การใช้นิทานพื้นบ้าน
18. วิธีฟังนิทานแล้วทำแบบฝึกหัด
19. วิธีฟังนิทานแล้วถามตอบ
20. การใช้แบบฝึกอ่านคำที่มีพยัญชนะที่เป็นปัญหา
21. การแสดงละคร

1. วิธีสอน การสอนแบบมุ่งประสบการณ์

เรื่องที่สอน ความเข้าใจการอ่าน/ความเข้าใจการเขียน/คำศัพท์/การเขียน

ขั้นตอนการสอน

1. นักเรียน อ่านเรื่องร่วมกัน และอภิปรายหรือสนทนาเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านร่วมกันกับครู โดยใช้การทำไดอะแกรม
2. ครูโยงเรื่องที่อ่านเข้าสู่เรื่องของนักเรียน และอภิปรายร่วมกัน
3. เขียนเรื่องร่วมกันกับครูในกลุ่มหรือเขียนเรื่องเกี่ยวกับตัวนักเรียนเองในกลุ่มย่อยหรือตามลำพัง
4. อภิปราย และสนทนาเกี่ยวกับเรื่องที่นักเรียนเขียนในขั้นที่ 3
5. ทำกิจกรรมทางภาษาเพื่อทบทวน และฝึกความแม่นยำ

2. วิธีสอน การพัฒนาความสามารถด้านการใช้เหตุผล

เรื่องที่สอน การอ่าน

ขั้นตอนการสอน

1. ขั้นการวางแผน
2. ขั้นสร้างแนวคิดรวบยอด
3. ขั้นนำความรู้ไปประยุกต์ใช้
4. ขั้นการประเมินผล

3. วิธีสอน การเรียนรู้รู้อย่างแท้จริงตามแนวของฮอททชกิส

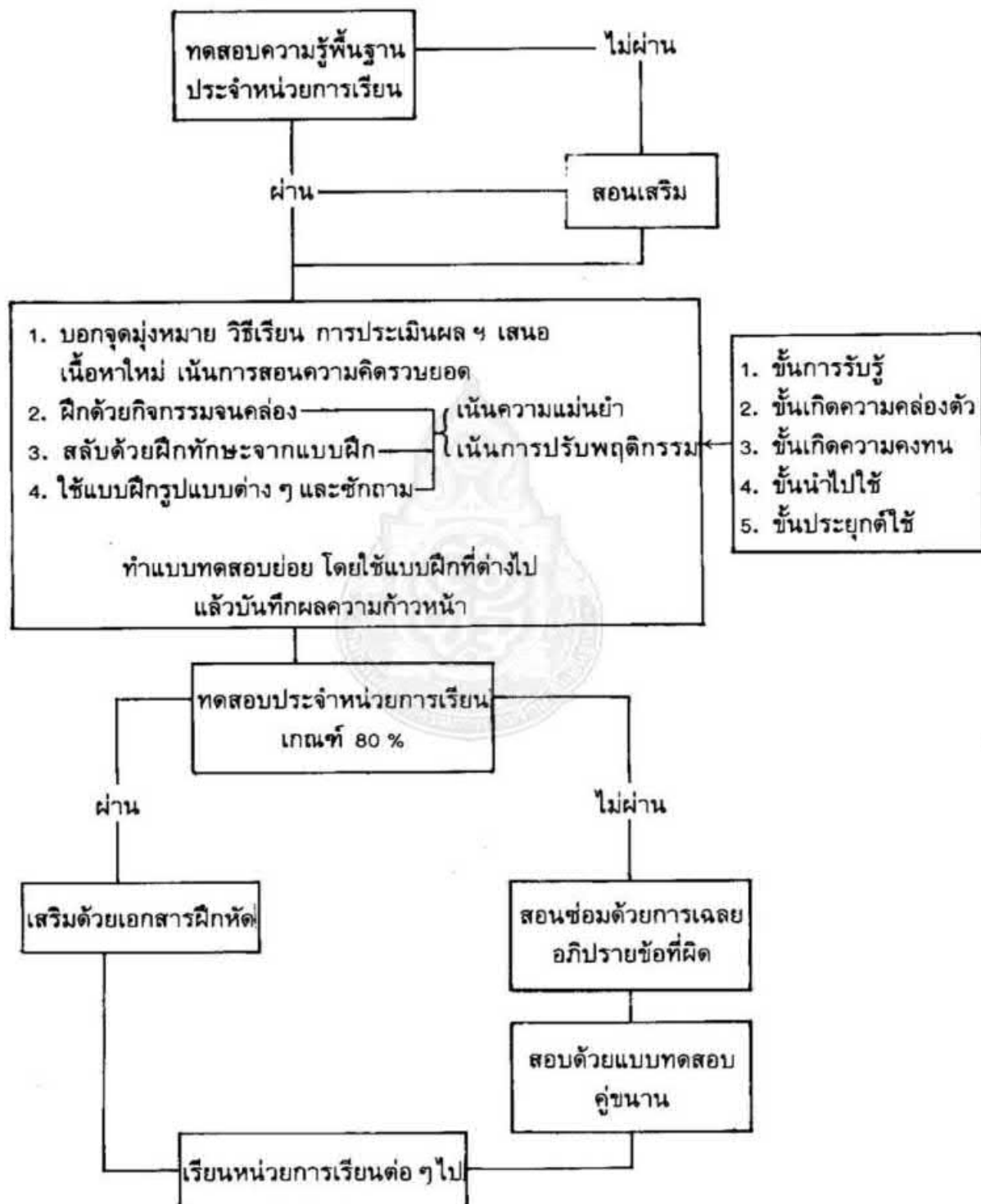
เรื่องที่สอน คำ ประโยคข้อความ

ขั้นตอนการสอน

1. วินิจฉัยความรู้พื้นฐานเดิมของนักเรียนก่อนที่จะทำการสอนในหน่วยการเรียนนั้น ๆ ถ้าพบว่ามึนักเรียนบางส่วนหรือบางคนที่ยังไม่มีพื้นฐานความรู้ที่จะเริ่มหน่วยการเรียน ครูก็ทบทวนความรู้พื้นฐานที่จำเป็นให้กับนักเรียนเหล่านั้น ก่อนที่จะเริ่มหน่วยการเรียน เมื่อนักเรียนมีความพร้อมแล้วจึงเริ่มต้นสอน
2. บอกจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมในหัวข้อที่ 1 ของหน่วยการเรียนที่ 1 บอกจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมในหัวข้อที่ 2,3 แล้วเริ่มกิจกรรมตามลำดับ
3. การทดสอบย่อยระหว่างเรียน (Formative Test) ในหัวข้อที่ 1 ของหน่วยการเรียนย่อยที่ 1 หลังจากสอนจบหัวข้อที่ 1 แล้ว ทำเช่นนี้ตามลำดับทุกหัวข้อที่แบ่งจากหน่วยการเรียนในหน่วยการเรียนต่อไปก็ดำเนินการเช่นเดียวกัน
4. ทดสอบประจำหน่วยการเรียน หลังจากทีนักเรียนได้เรียนจบหน่วยการเรียนที่ 1 ครูทำการทดสอบรวมเพื่อสรุปผลการเรียนว่านักเรียนผ่านเกณฑ์ที่ครูตั้งไว้
5. ถ้านักเรียนสอบไม่ผ่านเกณฑ์ ให้เรียนซ่อมเสริม
6. ใช้ข้อสอบคู่ขนานกับการทดสอบครั้งแรกทดสอบนักเรียนที่ไม่ผ่านเกณฑ์ในหัวข้อที่ 5 ซึ่งได้เรียนซ่อมเสริมแล้ว

ภาพประกอบ รูปแบบการเรียนรู้เพื่อรู้แจ้งตามแนวของฮอททกิส

4. วิธีสอน การสอนตามหลักพหุสูตร

เรื่องที่สอน ฟัง/พูด/อ่าน/เขียน

ขั้นตอนการสอน

1. ขั้นนำ

- 1.1 จัดบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมในชั้นเรียนให้สอดคล้องกับเนื้อหาของบทเรียน สะอาดเรียบร้อยเพื่อสะดวกในการจัดกิจกรรม
- 1.2 สร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างครูกับนักเรียน แสดงความรัก ความเมตตาต่อนักเรียนเพื่อให้นักเรียนเกิดความอบอุ่นใจและมีเจตคติที่ดีต่อครู
- 1.3 เสนอสิ่งเร้าและแรงจูงใจให้แก่นักเรียนโดย การเล่านิทาน ให้ฟังเทพบันทึกเสียง การเล่นเกมต่าง ๆ เพื่อนำไปสู่การเรียนการสอนในขั้นต่อไป

2. ขั้นสอน นักเรียนฝึกปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อการฝึกทักษะภาษาตามหลักดังนี้

- 2.1 การฝึก การฟัง การพูด การอ่าน การเขียน จากเนื้อหาสาระที่ครูกำหนดให้
- 2.2 การฝึกปรือ เพื่อจับประเด็นสาระความรู้และจดจำให้แม่นยำ
- 2.3 การฝึกฝน โดยการศึกษาใช้ภาษาในสถานการณ์ต่าง ๆ ให้คล่องแคล่วชัดเจน
- 2.4 การฝึกคิดพิจารณาสาระความรู้ จนเข้าใจแจ่มแจ้งโดยการคิดจำแนกแยกแยะ คิดเชื่อมโยงสัมพันธ์ คิดสรุปหลักการ
- 2.5 การฝึกสรุปรวมสาระความรู้เป็นหลักการด้วยเหตุผล จนเข้าใจแจ่มแจ้งและนำไปใช้ได้จริง

3. ขั้นสรุป

- 3.1 ครูและนักเรียนสรุปผลของการฝึกทักษะภาษาตามหลักพหุสูตรและให้นักเรียนแสดงออกด้วยวิธีการต่าง ๆ เช่น ตอบคำถาม พูด เขียน แสดงบทบาทสมมุติ ฯลฯ เพื่อแสดงความมั่นใจว่า นักเรียนได้รับความรู้จากการฝึกทักษะภาษา และสามารถนำไปใช้ได้จริง
- 3.2 นักเรียนวัดและประเมินตนเองในด้านต่าง ๆ เช่น วิธีปฏิบัติต่อการฟัง การมีสมาธิในการเรียนตลอดทั้งความรู้ที่ได้รับจากการเรียนในบทเรียนแต่ละครั้ง
- 3.3 การวัดและประเมินโดยเพื่อนนักเรียน เกี่ยวกับพฤติกรรมของนักเรียนในด้านต่าง ๆ เช่น ความเป็นกัลยาณมิตร การปฏิบัติตามพหุสูตร
- 3.4 การวัดและประเมินโดยครูผู้สอน ซึ่งครูจะต้องวัดทั้งพฤติกรรมด้านความประพฤติเกี่ยวกับความเป็นกัลยาณมิตรต่อเพื่อนนักเรียนและต่อครู ตลอดทั้งวัดความรู้ที่ได้จากการเรียนการสอนในแต่ละครั้ง
- 3.5 การสอนซ่อมเสริมและช่วยเหลือกันฉันท์กัลยาณมิตร โดยครูให้คำแนะนำเกี่ยวกับการแก้ไขการทำแบบฝึกหัด การศึกษาด้วยตนเองตามหลักพหุสูตร นอกจากนั้นแล้วนักเรียนสามารถจับคู่กัลยาณมิตร เพื่อให้ความช่วยเหลือ แนะนำการเรียน การศึกษาค้นคว้าให้แก่กันและกัน ในเวลาที่เหมาะสม เช่น เวลาเข้าก่อนเรียน เวลาพักกลางวันหรือเวลาเย็น (สำหรับนักเรียนที่อยู่บ้านใกล้กัน)

5. วิธีสอน เพื่อนช่วยเพื่อน

เรื่องที่สอน คำศัพท์

ขั้นตอนการสอน

1. **ขั้นเตรียมการและทบทวน** เป็นการเตรียมการเพื่อให้นักเรียนมีความพร้อมที่จะเรียน โดยครูแบ่งกลุ่มชี้แจงวิธีการเรียนและทบทวนบทเรียนเดิม โดยใช้เกม นิทาน ปริศนาคำทาย รูปภาพ บัตรคำ และอื่น ๆ ตามความเหมาะสม
2. **ขั้นเสนอบทเรียนใหม่**
 - 2.1 เป็นขั้นนำเสนอคำใหม่โดยให้นักเรียนเผชิญสถานการณ์ปัญหา เช่น การคิดคำ การผสมคำ การต่อคำ การหาคำจากอุปกรณ์ต่าง ๆ เช่น บัตรภาพ บัตรผสมคำหรือเกมต่าง ๆ เพื่อกระตุ้นและฝึกสังเกตคำ
 - 2.2 **ขั้นเรียนรู้** นักเรียนจะได้อ่านสะกดคำและอธิบายความหมายของคำ โดยให้นักเรียนปรึกษาเพื่อนให้นักเรียนค้นพบคำตอบด้วยตนเองและจากประสบการณ์ของเพื่อนร่วมกลุ่ม ครูเป็นผู้เฉลยความถูกต้อง
 - 2.3 **ขั้นกิจกรรม** นักเรียนจะได้ทำกิจกรรมต่าง ๆ ที่นำไปสู่เป้าหมายของการเรียนรู้ในการเรียนการสอนครั้งนั้น ๆ โดยเลือกใช้กิจกรรมต่าง ๆ เช่น เกมตาราง สร้างเรื่อง เป็นการแต่งประโยคจากตารางที่มีคำใหม่ผสมอยู่ด้วย เป็นต้น เพื่อเสริมให้นักเรียนมีโอกาสปรึกษาหารือและช่วยเหลือกัน
3. **ขั้นสรุป**
 - 3.1 ฝึกทักษะเพื่อทบทวนโดยนักเรียน ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มฝึกอ่าน สะกดคำ และความหมายของคำ หรือนำคำไปแต่งประโยค (ปากเปล่า) โดยนักเรียนที่เข้าใจเนื้อหาจะเป็นผู้ช่วยเหลือเพื่อนในการฝึกเพื่อทบทวนเนื้อหาที่เรียน
 - 3.2 **สรุปผลงาน** เป็นการมอบหมายงาน เช่น แบบฝึกหัด ให้นักเรียนแต่ละคน เมื่อทำเสร็จให้นำส่งครูเป็นกลุ่ม ครูจะตรวจแล้วนำคะแนนผลงานของแต่ละกลุ่ม ตั้งแต่ในขั้นเสนอบทเรียนใหม่ทั้งหมดมาสรุปยอด แจ้งให้นักเรียนทราบเพื่อเป็นข้อมูลย้อนกลับในทันที เมื่อการเรียนการสอนสิ้นสุดลง
4. **ขั้นวัดผล**

เป็นขั้นตรวจสอบพฤติกรรมที่กำหนดไว้ในจุดประสงค์ของการเรียนการสอนแต่ละครั้งโดยใช้หลายวิธีผสมกัน เช่น การสังเกต การร่วมกิจกรรม การทำแบบฝึกหัด เพื่อนำไปประกอบการประเมินผลเป็นรายบุคคล และดูคะแนนรวมของทั้งกลุ่ม คิดคะแนนเฉลี่ยกลุ่มเป็นเกณฑ์ตัดสิน

6. วิธีสอน วิธีเจียบ

เรื่องที่สอน คำศัพท์

ขั้นตอนการสอน

1. ขั้นเริ่มต้น เป็นการปฐมนิเทศเพื่อเตรียมพร้อมและข้อตกลงในการเรียน ใช้เฉพาะชั่วโมงแรก ๆ ในการสอน ครูชี้แจงให้นักเรียนทราบถึงวิธีการเรียน
 - 1.1 ครูสอนพูดเป็นแบบอย่างให้ฟังเพียงครั้งเดียวแล้วจะเจียบ
 - 1.2 ให้นักเรียนตั้งใจฟังและพยายามพูดโดยไม่ต้องกลัวผิด
 - 1.3 ก่อนพูดครูจะให้สัญญาณฟัง โดยเอามือแตะที่หูและเลื่อนมาที่ปากเพื่อให้นักเรียนเตรียมพร้อม
 - 1.4 ครูใช้สัญญาณการเคาะจังหวะแทนจำนวนคำที่พูด
2. ผูกฝนเสียง เป็นการสอนออกเสียงและการพูดเพื่อสร้างความคุ้นเคยกับระบบเสียง เน้นทักษะการฟัง และการพูด
 - 2.1 ครูสอนออกเสียงสระ.....โดยชี้ไปที่สระ.....กับตัว อ ที่แผนภูมิเสียง
 - 2.2 ครูให้สัญญาณฟัง พร้อมกับออกเสียงสระ.....ให้ฟังเพียงครั้งเดียวแล้วเจียบให้นักเรียนออกเสียงพร้อมกันหรือทีละคน
 - 2.3 ครูสอนเสียงพยัญชนะ โดยให้ประสมเสียงสระ.....และพยัญชนะเป็นคำจากแผนภูมิเสียง ออกเสียงเป็นตัวอย่างให้นักเรียนฟังแล้วทำสัญญาณให้นักเรียนออกเสียงตาม
 - 2.4 ครูให้นักเรียนที่ออกเสียงได้ใกล้เคียงที่สุดเป็นตัวอย่างในการออกเสียงแก่เพื่อน ๆ แล้วให้นักเรียนผลัดกันออกมาชี้แผนภูมิและออกเสียง
3. เสียงประสมคำ เป็นการประสมคำจากการออกเสียงให้นักเรียนอ่าน เน้นทักษะการพูด และการอ่าน
 - 3.1 ครูสอนการประสมเสียงสระ.....กับพยัญชนะอื่น ๆ เป็นคำ
 - 3.2 ครูชี้คำที่ประสมกันโดยสระ.....ในแผนภูมิคำให้นักเรียนอ่านทีละคน
 - 3.3 ครูชี้แผนภูมิเสียงให้นักเรียนออกเสียงคล่องแคล่วก็เปลี่ยนมาเป็นแผนภูมิคำ
 - 3.4 ผูกนักเรียนทีละคนให้ประสมคำโดยสระ.....
4. ทำไม้เจียบ เป็นการสอนคำ เสนอความหมาย ความคิดรวบยอด หลังจากทีครูพูดเป็นแบบอย่างครูจะเจียบประมาณ 3 วินาที ก่อนที่จะให้นักเรียนพูดซ้ำในสิ่งที่ครูพูดเพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ใช้ความคิดอย่างเต็มที่
 - 4.1 ใช้กิจกรรมแบ่งกลุ่มนักเรียนออกเป็น 3 กลุ่ม ๆ ละ เท่า ๆ กัน
 - 4.2 ให้ตัวแทนของกลุ่มจับบัตรคำว่าจะได้คำใด โดยครูแบ่งคำออกเป็น 3 พวก ๆ ละ เท่า ๆ กันให้นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมครั้งละ 1 กลุ่ม ส่วนที่เหลืออีก 2 กลุ่ม ให้ร่วมเรียนโดยเป็นผู้ฟังและสังเกตการณ์
 - 4.3 ครูสอนความหมายของคำกลุ่มที่ 1 โดยสอนทีละคำดังนี้
 - ครูให้สัญญาณฟัง พร้อมกับพูดคำให้ฟังเพียงครั้งเดียว ใช้แท่งไม้ประกอบหลังจากนั้นครูจะเจียบแล้วให้นักเรียนพูดตาม

- ครูสอนความหมายโดยใช้ภาพ แล้วให้นักเรียนอ่านตามพร้อม ๆ กันแล้วให้นักเรียนพูดโดยใช้แท่งไม้ทีละคนกลับไปกลับมา 3-4 ครั้ง เป็นการทดสอบว่านักเรียนพูดและเข้าใจความหมายของคำได้ถูกต้องหรือไม่และครูเป็นแบบอย่างได้ชัดเจนเพียงใด

- สอนคำในกลุ่มที่ 1 คำต่อไปจนครบขั้นตอน

- 4.4 เปลี่ยนกลุ่มที่ 2 และ 3 เพื่อร่วมกิจกรรมตามลำดับ โดยใช้กิจกรรมในข้อ ค. ตามความเหมาะสมกับคำและความหมาย ซึ่งอาจใช้เฉพาะแท่งไม้หรือรูปภาพประกอบการสอนความหมายและการฝึก
5. เทียบความรู้ เป็นขั้นฝึกและนำไปใช้ หลังจากครูพูดเป็นแบบอย่าง เป็นกิจกรรมของนักเรียนทั้งหมด โดยนักเรียนจะช่วยเหลือและแก้ไขข้อผิดพลาด โดยมีครูคอยเฝ้าดูและช่วยเหลืออยู่วงนอก เน้นการแสดงความสามารถในการใช้ภาษาโดยการฝึกพูด
 - 5.1 นักเรียนแต่ละกลุ่มแยกกันออกมาฝึกใช้คำที่ได้ร่วมกิจกรรมและทุกคำที่ได้ฟังและสังเกตการณ์
 - 5.2 นักเรียนใช้แท่งไม้เป็นสื่อในการฝึกกลุ่ม กลุ่มละ 1 ชุดโดยใช้ทุกคน
 - 5.3 นักเรียนฝึกใช้คำทุกคำโดยพยายามพูดไม่ซ้ำกันภายในกลุ่ม
 - 5.4 ครูคอยติดตามดูว่านักเรียนสามารถใช้ภาษากันได้ถูกต้องหรือไม่ โดยคอยสังเกตและให้การช่วยเหลือเมื่อเห็นว่ากลุ่มใดต้องการความช่วยเหลือ ซึ่งครูจะไม่เข้าไปถ้ากลุ่มไม่ต้องการ
6. ดูความเก่ง เป็นการทบทวนคำ ความเข้าใจความหมายหลังจากการฝึกใช้ภาษาภายในกลุ่ม และเป็นการทดสอบความรู้ เน้นทักษะการอ่านและการเขียน
 - 6.1 หลังจากการฝึกภายในกลุ่มแล้ว ครูให้สัญญาณกลับมาที่เดิมแล้วทบทวนคำจากแผนภูมิคำให้เป็นรูปประโยค โดยฝึกเป็นรายบุคคล
 - 6.2 ให้นักเรียนอ่านคำที่เรียนอีกครั้ง ซึ่งขั้นนี้นักเรียนจะอ่านด้วยความเข้าใจของความหมายของคำ
 - 6.3 ให้นักเรียนเขียนคำที่เรียนทุกคำและแต่งประโยค เพื่อเป็นการทดสอบความเข้าใจและความสามารถ โดยฝึกทักษะเป็นรายบุคคล

7. วิธีสอน การเรียนป็นเล่น

เรื่องที่สอน

ขั้นตอนการสอน

1. จัดสภาพแวดล้อม ให้เหมาะสมกับวัยของเด็ก
2. จัดเตรียมอุปกรณ์ต่าง ๆ ให้เหมาะสมกับการเล่นอย่างเสรี ครูคอยดูแลป้องกันอันตราย บางครั้งเล่นด้วย
3. ครูคอยสังเกตดูแล ให้การเล่นของเด็กเกิดการเรียนรู้ตามจุดมุ่งหมาย

4. ครูจัดให้เล่นเป็นไปตามขั้นตอน และจุดมุ่งหมายที่กำหนด
5. ชักถามนักเรียนในระยะเวลาที่เหมาะสมหรือในสิ่งที่เด็ก ทำไม่ถูก เพื่อให้เด็กคิด และปรับปรุงการเล่นของตนไปสู่จุดมุ่งหมาย
6. ครูอภิปราย เพื่อให้เด็กคิดสรุป เพื่อต้องการให้เด็กเรียนรู้
7. คอยสังเกตปรับปรุงพฤติกรรม ในการแสดงออกของเด็กให้เหมาะสมกับวัย และการยอมรับของสังคม
8. ให้นักเรียนช่วยกันจัดเก็บอุปกรณ์ให้เรียบร้อย ตามควรแก่วัยและความสามารถของเด็ก

8. วิธีสอน การสร้างจินตภาพ

เรื่องที่สอน การจำคำ

ขั้นตอนการสอน

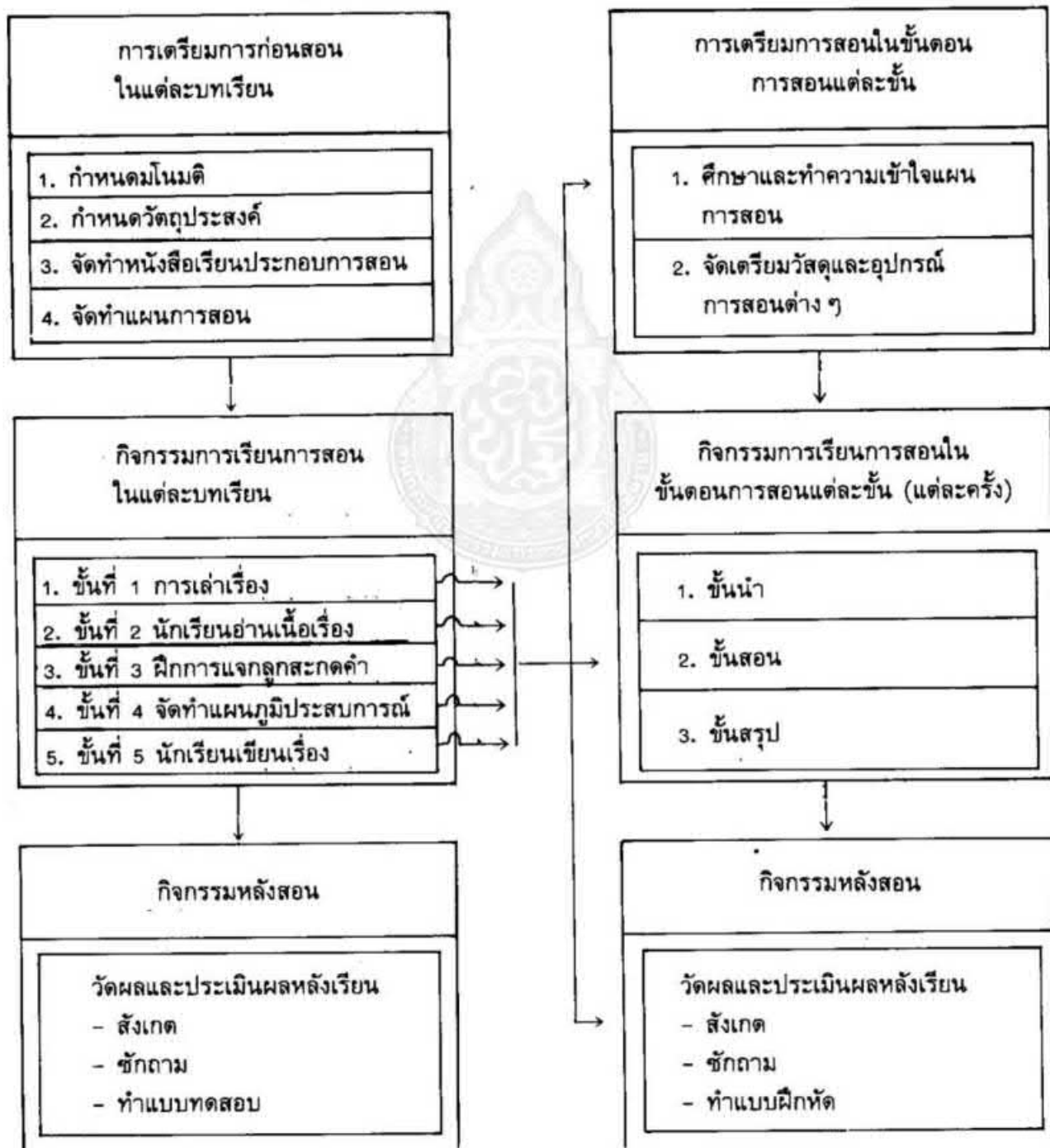
1. ฝึกสร้างจินตภาพ โดยใช้บัตรคำ และภาพถ่ายขึ้น เมื่อครูอ่านคำบนบัตรให้นักเรียนฟัง ให้นักเรียนพยายามนึกถึงภาพของคำนั้นขึ้นในใจ และให้นักเรียนวาดภาพตามที่นักเรียนสร้างในใจลงบนกระดาษขาวพร้อมเสนอภาพลายเส้นตัวอย่างของคำ ๆ นั้น ให้นักเรียนดู และบอกว่าควรมีภาพคล้ายเช่นนี้ แต่ไม่จำเป็นต้องเหมือนเลยก็ได้ และเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถามเมื่อเข้าใจดี แล้วก็ฝึกคำอื่นต่อไป 1. ดัดแปลงจากวิธีการฝึกของเพรสเลย์ และเลสโกลด์ และคณะ ส่วนกลุ่มที่ไม่สร้างจินตภาพก็ให้ครูบอกให้นักเรียนพยายามจำคำที่เสนอให้เรียนแล้วให้เขียนคำที่เรียนลงบนกระดาษ แล้วครูเฉลยและนักเรียนเขียนคำอื่นต่อไป
2. ฝึกใช้สมุดคำ และฝึกทำแบบทดสอบ โดยใช้สมุดคำตัวอย่างและแบบทดสอบตัวอย่าง สำหรับกลุ่มสร้างจินตภาพ ให้นักเรียนเปิดสมุดคำจะเห็นคำ 1 คำ และภาพแสดงความหมายของคำอยู่ใต้คำ แล้วครูอ่านคำนั้นให้ฟัง 3 ครั้ง และให้นักเรียนพยายามจำคำ โดยการสร้างภาพขึ้นในใจ ตามภาพที่นักเรียนเห็นในสมุดคำแล้วเปิดคำในหน้าต่อไปตามสัญญาณที่ได้ยินจะเรียนคำใหม่นั้น ตามวิธีเดิม ส่วนนักเรียนกลุ่มไม่สร้างจินตภาพจะมีกระดาษว่างให้ทำแบบทดสอบ
3. ขั้นเรียน และทดสอบ เป็นขั้นที่ครูให้นักเรียนเรียนคำและคำในสมุดคำ ตามวิธีที่เคยฝึกมาแล้วในขั้นที่ 2 แล้วเก็บคะแนนจากการทำครั้งนี้ของนักเรียนเป็นการเรียนคำ 8 คำ ใน 1 รอบ และเรียนจนครบ 8 รอบ เมื่อครบแล้วพัก 30 นาทีก่อนเริ่มเรียนคำในรายการใหม่ต่อไปจนครบ 6 รายการคำ

9. วิธีสอน รูปแบบการสอนภาษาไทย เพื่อสร้างความเข้าใจในการอ่าน การเขียนสะกดคำและความคงทนในการจำ

เรื่องที่สอน การอ่าน การเขียน

ขั้นตอนการสอน ขั้นตอนการสอนประกอบด้วย

1) การเตรียมการก่อนสอน 2) กิจกรรมการเรียนการสอน 3) กิจกรรมหลังสอน ซึ่งสามารถเขียนเป็นแผนภูมิได้ดังนี้

10. วิธีสอน การอ่านจับใจความภาษาไทย โดยยึดระดับความเข้าใจ ในการอ่านตามแนวคิดของดัลล์แมน

เรื่องที่สอน การอ่าน

ขั้นตอนการสอน

ระดับที่ 2
ระดับความเข้าใจขั้นตีความ

เรียงลำดับภาพการ์ตูน
ประกอบเรื่องที่อ่าน

- 1. แบ่งนักเรียนออกเป็น 5 กลุ่ม
กลุ่มละ 6 คน จากการเล่นเกม
ตามความเหมาะสม
- 2. ครูแจกภาพการ์ตูนตัวละครและ
เหตุการณ์ในเรื่องที่อ่านให้
นักเรียนแต่ละกลุ่ม
- 3. นักเรียนช่วยกันออกมาจัดและ
เรียงลำดับภาพเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น
บนกระดานแม่เหล็กหน้าชั้นเรียน
- 4. ครูให้นักเรียนเล่นเกมตามความ
เหมาะสมเพื่อหากลุ่มออกมา
เล่าเรื่อง
- 5. นักเรียนเล่าเรื่องประกอบภาพ

เล่นเกมทายการอ่าน

- 1. แบ่งนักเรียนออกเป็น 5 กลุ่ม
ละ 6 คน จากการเล่นเกมตาม
ความเหมาะสม
- 2. ครูชี้แจงให้นักเรียนทราบว่าเล่น
เกมทายการอ่าน โดยสมมติให้ครู
เป็นลูกความ ที่มีเรื่องจะปรึกษา
ทนายความ (นักเรียนแต่ละกลุ่ม)
ให้ช่วยกันตีความเรื่องราวที่เกิดขึ้น
จากเรื่องที่อ่าน จากแถบประโยค
ที่ครูแจกให้
- 3. ครูแจกแถบประโยคที่เขียนไว้เป็น
สำนวนที่แตกต่างไปจากในบทเรียน
แต่ยังอยู่ภายในขอบเขตของเรื่อง
นั้น ๆ ให้นักเรียนแต่ละกลุ่ม
- 4. นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันเรียงลำดับ
แถบประโยคที่ครูแจกให้ตามเหตุการณ์
ที่เกิดขึ้นจากเรื่องที่อ่านให้เสร็จ
ภายในเวลาที่กำหนด (7 นาที) กลุ่ม
ใดเรียงเสร็จก่อนและถูกต้องถือว่า
ชนะ จะได้รับรางวัลจากลูกความ
(ครู)
- 5. กลุ่มชนะ อ่านแถบประโยคที่เรียง
ลำดับเหตุการณ์ที่ถูกต้องให้เพื่อนฟัง

ระดับที่ 3
ระดับความเข้าใจขั้นประเมินค่า (วิจารณ์)

วิจารณ์ตัวละครในเรื่องที่อ่าน

1. นักเรียนทุกคนร่วมกันวิจารณ์ตัวละครในเรื่องที่อ่าน โดยการอภิปราย แสดงเหตุผลและให้ข้อคิดเห็น
2. นักเรียนทุกคนคิดและนำข้อมูลจากการอภิปราย แสดงเหตุผลและข้อคิดเห็นต่าง ๆ มาประกอบการตัดสินใจเลือกตัวละครที่ชอบมากที่สุด พร้อมกับให้เหตุผลประกอบเขียนลงในสมุด
3. สมมติให้นักเรียนเป็นตัวละครในเรื่องที่อ่าน แล้วร่วมกันอภิปราย แสดงเหตุผล และให้ข้อคิดเห็นว่า จะทำอย่างไรในเหตุการณ์ที่อ่าน และเขียนลงในสมุด

บอกประโยชน์และข้อคิดที่ได้จากการอ่าน

1. นักเรียนทุกคนร่วมกันอภิปราย แสดงเหตุผลและให้ข้อคิดเห็นถึงประโยชน์ และข้อคิดที่ได้จากเรื่องที่อ่าน
2. นักเรียนช่วยกันสรุปและเขียนลงในสมุด

11. วิธีสอน รูปแบบเพื่อให้เกิดมโนคติ

เรื่องที่สอน -

ขั้นตอนการสอน

1. ขั้นนำ ครูจะกระตุ้นให้เกิดแรงจูงใจในการเรียน และเน้นให้รู้วัตถุประสงค์ของการเรียน
2. ขั้นสอน ประกอบด้วยขั้นตอนใหญ่ ๆ 4 ขั้นตอนคือ

ขั้นที่ 1 การเสนอข้อมูลและระบุมโนคติ ซึ่งประกอบด้วยขั้นตอนย่อยดังนี้

- 1.1 ครูเสนอตัวอย่างพร้อมระบุค่า ใช่ หรือ ไม่ใช่ หลังตัวอย่าง
- 1.2 นักเรียนเปรียบเทียบคุณสมบัติของตัวอย่าง
- 1.3 นักเรียนกำหนดและทดสอบสมมติฐาน
- 1.4 นักเรียนสรุปค่านิยามของมโนคติตามคุณลักษณะที่สำคัญของตัวอย่างที่ใช่

ขั้นที่ 2 การทดสอบการเกิดมโนคติ ซึ่งประกอบด้วย

- 2.1 นักเรียนร่วมกันระบุตัวอย่างที่ครูเสนอเพิ่มเติมว่าตัวอย่างใดเป็นตัวอย่างที่ใช่ และตัวอย่างใดเป็นตัวอย่างที่ไม่ใช่
- 2.2 ครูให้นักเรียนยืนยันสมมติฐาน ระบุชื่อมโนคติและทบทวนนิยามของมโนคติ
- 2.3 นักเรียนยกตัวอย่างที่ใช่และไม่ใช่ของมโนคติด้วยตัวเอง

ขั้นที่ 3 การวิเคราะห์ยุทธศาสตร์การคิด ซึ่งประกอบด้วย

- 3.1 นักเรียนอธิบายวิธีของตน
- 3.2 นักเรียนร่วมกันอภิปรายถึงบทบาทของสมมติฐานและคุณลักษณะเฉพาะ
- 3.3 นักเรียนร่วมกันอภิปรายถึงปรายถึงชนิดและจำนวนสมมติฐาน

ขั้นที่ 4 กิจกรรมฝึกทักษะ

3. ขั้นสรุป นักเรียนจะช่วยกันสรุปตามลักษณะเฉพาะให้นิยามและระบุชื่อของมโนคติ โดยมีครูช่วยเสริมให้สมบูรณ์ขึ้น
4. ขั้นวัดผล ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัด

12. วิธีสอน แบบวรรณคดี

เรื่องที่สอน การอ่าน

ขั้นตอนการสอน

1. ขั้นนำ

1.1 เร้าความสนใจ โดยใช้เพลง นิทานเรื่องราว

2. ขั้นสอน

2.1 ครูเล่าเรื่องจากภาพ และแสดงท่าทางประกอบ

2.2 นักเรียนเล่าเรื่องจากภาพ และแสดงท่าทางประกอบ

2.3 นักเรียน อ่านเนื้อเรื่องในใจ

2.4 นักเรียน หาคำที่อ่านไม่ได้ และไม่เข้าใจจากเรื่อง โดยขีดเส้นใต้ไว้

2.5 ครูซักถามเรื่องราวที่อ่าน เพื่อตรวจสอบความเข้าใจของนักเรียน และอธิบายความหมายของคำที่ไม่เข้าใจ

2.6 นักเรียนอ่านออกเสียงเนื้อเรื่องและแบบฝึก

3. ขั้นสรุป

3.1 สรุปเรื่องที่อ่าน

3.2 อภิปรายถึงประโยชน์ที่ได้รับจากการอ่านเรื่อง และความคิดรวบยอด

4. ขั้นฝึกทักษะ

4.1 อ่านคำ แต่งประโยค

4.2 แต่งประโยคจากคำและรูปภาพที่กำหนดให้

5. ขั้นนำไปใช้

5.1 นำความรู้ที่ได้ไปใช้แต่งประโยค และเรื่องตามความคิด

14. วิธีสอน ด้วยกระบวนการสอนแบบเรียนเพื่อรู้แจ้ง

เรื่องที่สอน คำ ประโยค ข้อความ

ขั้นตอนการสอน

1. ก่อนเริ่มสอนครูตรวจสอบความรู้พื้นฐานของนักเรียน ว่ามีความพร้อมเพียงพอหรือไม่ เมื่อรู้ข้อบกพร่องแล้วก็จัดการสอนซ่อมเสริม เพื่อให้เด็กมีพื้นฐานเท่าเทียมกัน
2. ทุกครั้งที่มีการเรียนการสอน ครูกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ และกำหนดเกณฑ์การรอบรู้ไว้ให้ชัดเจนแจ้งให้นักเรียนทราบ
3. สร้างแบบทดสอบไว้ทดสอบ เพื่อประเมินค่าการเรียนรู้การสอบสัมฤทธิ์ผลตามเกณฑ์การรอบรู้ที่กำหนดไว้
4. ดำเนินการสอนโดยใช้อุปกรณ์ และวัสดุการเรียนการสอนต่าง ๆ ที่เหมาะสมเพื่อให้เด็กมีความรู้ตามจุดประสงค์
5. เมื่อสอนจบแต่ละหน่วยนำแบบทดสอบมาทดสอบนักเรียนเพื่อประเมินผลการเรียนการสอน
6. แจ้งผลการสอบให้นักเรียนทราบแล้วอภิปรายผลการสอบร่วมกันทั้งชั้น นักเรียนคนใดทำคะแนนไม่ผ่านเกณฑ์จะได้รับการสอนซ่อมเสริมเป็นกลุ่ม การสอนซ่อมเสริมใช้วิธีเฉลยข้อสอบจากแบบทดสอบ อธิบายวิธีทำพร้อมทั้งอธิบายเนื้อหาที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับอภิปรายข้อผิดพลาดของนักเรียนเป็นกลุ่ม เมื่อทำการซ่อมเสริมแล้วนักเรียนจะต้องทำแบบทดสอบตรงข้อที่ตนบกพร่องอีกครั้งหนึ่งเพื่อให้แน่ใจว่านักเรียนมีความรอบรู้ตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ในเนื้อหาที่เรียนไปแล้วก่อนที่จะผ่านไปเรียนในเนื้อหาหน่วยต่อไป

15. วิธีสอน แบบอนุমান

เรื่องที่สอน การเขียนบทหรือโครง

ขั้นตอนการสอน

1. ขั้นเตรียม เป็นการสร้างความสนใจเพื่อนำเข้าสู่ปัญหา หรือความคิดรวบยอดใหม่ที่จะสอน
2. ขั้นสอน แบ่งเป็น 3 ขั้นตอน คือ
 - 2.1 ครูอธิบายความคิดรวบยอดหรือหลักการ พร้อมยกตัวอย่างให้เห็นจริง
 - 2.2 เป็นการจัดกิจกรรมให้นักเรียนพิสูจน์ความคิดรวบยอดหรือหลักการ
 - 2.3 การจัดกิจกรรมประเมินผลหรือทดสอบความเข้าใจของนักเรียน โดยให้แข่งขันระหว่างหมู่หรือแข่งขันรายบุคคล
3. ขั้นสรุป เป็นขั้นที่ให้นักเรียนสรุปว่าความคิดรวบยอด หรือหลักการนั้นถูกต้องหรือไม่

4. ขันนำไปใช้ เป็นขั้นที่นักเรียนนำความรู้ไปใช้แก้ปัญหา โดยการให้ทำแบบฝึกหัดจากหนังสือและบัตรงาน

16. วิธีสอน อ่านแล้วเขียนลำดับเรื่องราว

เรื่องที่สอน ความเข้าใจในการอ่าน

ขั้นตอนการสอน

1. ชี้แจงการอ่าน
2. ให้นักเรียน อ่าน 1 เรื่องในเวลา 15 นาที
3. ให้นักเรียนเขียนเรื่องที่อ่านตามความเข้าใจด้วยสำนวนภาษาของตนเองในเวลา 45 นาที
4. ตรวจสอบคำตอบโดยใช้วิธีจัดลำดับคุณภาพ

17. วิธีสอน การใช้นิทานพื้นบ้าน

เรื่องที่สอน การฟัง

ขั้นตอนการสอน

1. ทำความเข้าใจกับเรื่องที่ฟังหรืออ่านให้แจ่มแจ้งต้องอาศัยทักษะจับใจความสำคัญให้ได้ว่าใครทำอะไร เมื่อไร ที่ไหน อย่างไร
2. สรุปประเด็นสำคัญให้ได้ว่า เรื่องที่ฟังต้องการชี้ให้เห็นถึงเรื่องอะไร
3. พยายามคิดต่อไปอีกว่า ที่มีความคิดอย่างนั้น ผู้พูดหรือผู้เขียนมีพื้นฐานของความเชื่อเหตุผลมาจากอะไร ลองคิดหลายๆ ทาง แต่ละทางควรอยู่ในสถานการณ์ที่พอจะเชื่อถือได้โดยเหตุผลเป็นหลัก
4. เราคิดอย่างไร จากที่ได้ฟัง ได้อ่าน เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย มีความคิดขัดแย้งอย่างไรควรมีเหตุผลที่จะคิดอย่างนั้น
5. วิเคราะห์ความคิดเอง กล่าวคือ เขาคิดอย่างไรแล้วเราคิดอย่างไร เราก็จะสามารถสรุปเป็นข้อคิดได้ซึ่งนักเรียน ก็จะสามารถนำไปใช้จริง และมีความคิดที่แตกฉาน ในเรื่องนั้นๆ ต่อไปอีกด้วย

18. วิธีสอน วิธีฟังนิทานแล้วทำแบบฝึกหัด

เรื่องที่สอน การฟัง

ขั้นตอนการสอน

1. ครูชี้แจงให้ฟัง
2. ครูเล่านิทานพร้อมทั้งให้ดูรูปภาพประกอบ
3. เมื่อฟังนิทานแล้ว ให้ทำแบบฝึกหัดในเวลา 10 นาที
4. ครูเฉลยคำตอบ

19. วิธีสอน วิธีฟังนิทานแล้วถามตอบ

เรื่องที่สอน การฟัง

ขั้นตอนการสอน

1. ครูชี้แจงให้นักเรียนฟังเรื่องการฟัง
2. ครูเล่านิทาน 1 เรื่อง พร้อมแสดงรูปภาพประกอบ
3. ครูตั้งคำถาม ถามนักเรียนเป็นรายบุคคล ถ้านักเรียนตอบผิดครูเฉลยคำตอบ

20. วิธีสอน การใช้แบบฝึกอ่านคำที่มีพยัญชนะที่เป็นปัญหา

เรื่องที่สอน การอ่าน

ขั้นตอนการสอน

หลักวิธีสอนและกิจกรรมที่นำมาใช้ประกอบแบบฝึกหัด โดยสรุปมีดังนี้

1. สนทนาเกี่ยวกับการพูดของมนุษย์ว่า จำเป็นต้องใช้อวัยวะส่วนใดบ้าง ดูภาพแสดงตำแหน่งอวัยวะที่ใช้ในการออกเสียง และสังเกตดูตนเองจากกระจกที่นักเรียนได้รับแจกประจำตัวทุกคน
2. ให้นักเรียนสังเกตความแตกต่างของการออกเสียงพยัญชนะต่าง ๆ
3. ครูออกเสียงให้นักเรียนฟังแล้วให้นักเรียนออกเสียงตาม และให้นักเรียนพยายามออกเสียงให้ถูกต้องชัดเจนโดยใช้กระจกระหว่างฝึกออกเสียง
4. ฝึกออกเสียงพร้อมกันทั้งห้อง ฝึกกลุ่มเล็กและฝึกเป็นรายบุคคล
5. เริ่มสอนด้วยการฝึกฟังให้เข้าใจ และฝึกพูดก่อน
6. แนะนำให้นักเรียนแก้ไขข้อบกพร่องในการออกเสียงเป็นรายบุคคล ให้นักเรียนฟังเสียงของตนเอง จากตลับเทปที่บ้านที่กักเสียงไว้
7. อ่านข้อความประกอบภาพ ครูอธิบายความหมายของคำบางคำที่นักเรียนและครูอาจเข้าใจไม่ตรงกัน สร้างบรรยากาศในห้องให้สนุกสนานน่าเรียน
8. นำเกมต่าง ๆ การร้องเพลง ศิลปประดิษฐ์ การทายปัญหา การเล่นเกมทบทวนทศมุตติ เป็นต้น ประกอบการดำเนินการสอนโดยหมุนเวียนกัน
9. ทำแบบฝึกหัด โดยให้นักเรียนแต่งประโยคจากคำที่กำหนดให้

21. วิธีสอน การแสดงละคร

เรื่องที่สอน การใช้คำไทย

ขั้นตอนการสอน

1. ขั้นเตรียมการแสดง (ใช้เวลานอกชั่วโมงเรียน) คือ เตรียมอุปกรณ์ในการแสดง จากประกอบเตรียมผู้แสดงและเตรียมข้อมบทสำหรับผู้แสดง โดยครูจะมอบหมายงานให้เด็กก่อนถึงวันแสดงอย่างน้อย 1 สัปดาห์
2. ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน นำโดยกิจกรรมที่สอดคล้องกับเนื้อหา แต่ละแผนจะไม่กำหนดกิจกรรมเหมือนกัน อาจเป็นเพลง เกม การสนทนาซักถาม การอ่านบทหรือโครงเรื่องที่เหมาะสมกับเนื้อหา หรือผสมผสานกัน
3. ขั้นแสดง ผู้แสดงกลุ่มที่ได้รับมอบหมายจัดการแสดงละครตามบทบาทที่ได้รับการฝึกซ้อมตามเรื่องราวที่กำหนดโดยนักเรียน คนอื่น ๆ เป็นผู้ชม และเข้าร่วมในกิจกรรม
4. ขั้นสรุป เมื่อการแสดงสิ้นสุดให้นักเรียนช่วยกันสรุป ในเรื่องต่อไปนี้
 - 4.1 นักเรียนได้แสดงและได้ชมการแสดงละครเรื่องอะไร
 - 4.2 นักเรียนได้ความรู้อะไรจากการแสดงและการชมการแสดงละครในครั้งนี้
 - 4.3 ผู้แสดง แสดงบทบาทได้เหมาะสมมาก-น้อยเพียงใด

ภาคผนวก ข.
แบบวิเคราะห์งานวิจัย

แบบสำรวจงานวิจัย

1. ชื่อผู้วิจัย.....

2. ชื่องานวิจัย.....

3. หน่วยงาน..... ปีที่พิมพ์.....

4. ชั้น..... วิชา..... เรื่องที่สอน..... เวลาที่ทดลอง.....

5. เรื่องที่ศึกษา ตัวแปรต้น.....

ตัวแปรตาม.....

6. ลักษณะของนวัตกรรม ขั้นตอนการใช้ และทฤษฎีในการสร้าง.....

7. เครื่องมือที่ใช้ (วัดอะไร ลักษณะอย่างไร มีคุณภาพเท่าใด).....

8. ค่าสถิติที่ใช้ ☐ f และ % ☐ $\bar{X}$, SD. ☐ t-test☐ oneway ANOVA ☐ อื่น ๆ.....วิเคราะห์โดย ☐ ใช้ Computer..... ☐ มือ

9. ผลการวิจัย

ชื่อกลุ่ม	N	$\bar{X}$	SD.	f หรือ F Value	อื่น ๆ
กลุ่มทดลอง					
กลุ่มควบคุม					

☐ กลุ่มตัวอย่าง
(ตัวแปรต้น)
มีมากกว่า 2 กลุ่ม
ผลการวิจัยอยู่
หน้าหลัง

☐ ตัวแปรตามมี
มากกว่า 1 ตัว
ผลการวิจัยอยู่หน้าหลัง

ชื่อกลุ่ม	N	ตัวแปรที่ 1				ตัวแปรที่ 2				ตัวแปรที่ 3			
		$\bar{X}$	SD.	หรือ F Value	อื่น ๆ	$\bar{X}$	SD.	หรือ F Value	อื่น ๆ	$\bar{X}$	SD.	หรือ F Value	อื่น ๆ
กลุ่ม													
วิธี													
กลุ่ม													
วิธี													
กลุ่ม													
วิธี													
กลุ่ม													
วิธี													
กลุ่ม													
วิธี													

ผลการวิจัย

.....

.....

.....

.....

.....

.....

คณะผู้ดำเนินการวิจัย

ที่ปรึกษา

ผู้อำนวยการกองวิจัยทางการศึกษา

หัวหน้าโครงการ

นางพันชนีย์ วิหคโต

ผู้ร่วมโครงการ

นางสาวกัญญิกา พรหมณ์พิทักษ์

ผู้รวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น

นางพันชนีย์ วิหคโต

นายปรีชา วิหคโต

นายชาญวิทย์ รัตนะ

นางสาวฉวีวรรณ สุวรรณภักดี

นางสาวกัญญิกา พรหมณ์พิทักษ์

นางสาวสุมาลี จันทร์ชลอ

นางสาวกิ่งดาว เสริมกิจ

นางสาวปราณี พลเรียบ

ผู้ตรวจรหัสข้อมูลเชิงปริมาณ สังเคราะห์ข้อมูลเชิงเนื้อหา และเขียนรายงานวิจัย

นางพันชนีย์ วิหคโต

นางสาวกัญญิกา พรหมณ์พิทักษ์

ผู้ตรวจรายงานวิจัย

นางมัลลิกา นิตยาพร

นางพันชนีย์ วิหคโต

นางสาวอรุณศรี อนันตรศิริชัย

นายปรีชา วิหคโต

ผู้จัดพิมพ์ต้นฉบับ

นางนริสา กล้าแสง

นางสาวมยุรี ศรีจันทร์

ผู้ออกแบบปก

นายไพฑูรย์ บุญยานนท์

พิมพ์ที่ โรงพิมพ์การศาสนา

314-316 ปากซอยบ้านบาตร ถนนบำรุงเมือง กรุงเทพฯ ๙ 10100

นายปรกรณ์ ดันสกุล ผู้พิมพ์ผู้โฆษณา

โทร. 2233351, 2235548

โทรสาร 2210135

